Görünmeyeni Görmek

Psikometri, Düşünce Aktarımı, Telepati ve Benzeri Fenomenler Üzerine Pratik Çalışmalar

JAMES COATES

Görünmeyeni Görmek

Profesör Joseph Roker Bvchanax, MD

(Ön yazı,

Görünmeyeni Görmek

Psikometri, Düşünce Aktarımı, Telepati ve Benzeri Fenomenler Üzerine Pratik Çalışmalar

İle

O,ts .

James Coates, Ph.D., FAS

Ben Yazarım

“İnsan Manyetizmi”, *'Pratik Hipnotist',

"Düşünce Okuma Sanatı", "Kafa Okuma Sanatı"

"• Yüzleri Okuma Sanatı", vb., vb., vb.

SON ON YIL BOYUNCA

JAMES COATES

Önsöz

Psişik bilim son elli yılda büyük ilerleme kaydetti, ancak ele almak zorunda kaldığı gerçekler insanlık kadar eskidir; fakat bu, çalışmanın değerini azaltmaz. Elli yıl önce reddedilen veya yalnızca batıl inançlıların veya cahillerin dikkatini çekmeye değer görülen gerçekler -her ne kadar psikolojik ve psişik olsa da- sonuçta gerçek oldukları kanıtlanmıştır ve bu, yalnızca yurt içinde değil, yurt dışında da bilim, felsefe, teoloji, edebiyat ve sanatın en yüksek kademelerindeki çağdaşlarına eşit, hatta onlardan üstün olan erkek ve kadınların araştırmalarının sonucudur.

Bu araştırmalar, insanın yalnızca bir ruha sahip olduğunu (bu terimi popüler anlamıyla kullanarak) ve ölümden sonraki hallerde belirsiz bir şekilde yaşayabileceğini değil, aynı zamanda burada ve şimdi bir Ruh olduğunu da kanıtlamaya yöneliktir. Bu ciltte, inancım için bazı kanıtlar sunuyorum; hatta daha da önemlisi, insanın Daha Büyük Bir Benlik olduğuna ve bunu şimdi, ...

Psikometrik ve psişik yeteneğe sahip olup, fiziksel formdan, zamandan ve duyusal çevreden açıkça bağımsızdır. Aşağıdaki sayfalarda, tüm konuyu Psikometri ve Telepati başlıkları altında kısaca inceledim.

Sezgisel yeteneğin tarihi ve pratik uygulaması olan psikometriye, bu ülkede bu konuda yayınlanmış faydalı bir eser bulunmadığı ve hak ettiği ilgiyi görmediği için, özellikle dikkatimi verdim. Psikometride, isim dışında, mistik veya gizemli hiçbir şey yoktur. Araştırmada çok az tehlike vardır ve elde edilen bilgiler, insanın sezgisel güçleri ve psişik yetenekleri hakkında çok fazla bilgi ortaya koymaktadır. Psikometride pratik talimatlar verilmiştir ve bunların keyifli ve ilgi çekici bir çalışma olduğu görülecektir.

Psikometriden, telepatiye –sadece yaşayanların beyinleri arasında değil, beyinleri ve bedenleri tozla karışmış ve artık onlara hizmet etmeyenlerin beyinleri arasında da düşünce aktarımı dahil– kolayca geçilebilir. Hem beden içinde hem de beden dışında psişik yeteneğin kullanımı veya egzersizi, ikiz ve hayalet fenomenleri, insanın ruhsal bir varlık olduğu gerçeğini ortaya koymada kesinlikle büyük bir yol kat eder.

İçsel Benliğin, Psişik Benliğin, Gerçek Benliğin varlığını gösteren iyi elenmiş kanıtların birikimiyle dünya, bahsi geçen dönemde cesur ve bağımsız düşünürlerin araştırmalarına ve son yirmi üç yıldır Londra'daki Psişik Araştırmalar Derneği'nin çalışmalarına çok şey borçludur. Bu Derneğin eski Başkanı Sir Oliver Lodge, FRS'nin görüşüne göre, "Telepati" olarak adlandırılan kanıt o kadar değerlidir ki şöyle der:

"Kraliyet Cemiyeti'ne sunabileceğimiz ve dünyanın yargısını sorgulayabileceğimiz şey, telepatidir."

Bu önemli bir açıklama ve şüphesiz hak ettiği ilgiyi çekecektir. Psikik Araştırmalar Derneği'nin yayınlarına müdahale etmedim ve olaylarla başa çıkma konusunda kendi yöntemlerimi izledim; bu nedenle ifade edilen görüşlerin sorumluluğunu tamamen üstleniyorum.

Bu kitabın yazılmasından yaklaşık beş yıl sonra, uranyum, radyum ve diğer "radyoaktif cisimlerin" görünmez radyasyonu ve artık iyice yerleşmiş olan "N-ışınları" keşfedildi; bunların hepsi bu sayfalarda ileri sürülen ifadeleri ve araştırmaları önemli ölçüde doğrulamaktadır.

Bilgi edinmek için güvenilir kaynaklardan yararlandığım durumlarda— bağımsız ve açıklayıcı kanıtlar—

Psikometri, Düşünce Aktarımı, Psişik Yetenek ve Telepati—bunlar, parça parça ve düzensiz zamanlarda yazılmış olsa da, bana yazma zevki veren eserin ana metninde ele alınmıştır. Kitabın içeriğinin, sayfalarını inceleyen herkese zevk ve fayda sağlayacağına inanıyorum.

JAMES COATES.

Glenbeg House, Rothesay.

İçerik Analizi

BÖLÜM I

insanın ruhsal doğası

Dr. William Carpenter'ın "İnsanın Bilinçli Yaşamı" tanımı— Ben ve Ben Olmayan—"İnsanın Bütün Yapısı", bu çalışmanın anahtarı—Sıradan duyuların ve psişik yeteneğin eğitimi—Kanıtların düzeni—Sir William Thomson iki yeni duyu öne sürüyor: Kuvvet ve Manyetik duyu—Dr. Joseph Rodes Buchanan tarafından keşfedilen Psikometrik duyu—Keşfin tarihi—Piskopos Polk'un duyarlılığı—Psikometri yeni bir şey değil—Buchanan'ın araştırmaları, insanda yüksek duyarlılık ve olağanüstü sezgiyi kanıtlıyor—Buchanan'ın tıbbi maddelerle yaptığı deneyler—Fransa'daki müttefik deneyler—Psişik yeteneğin kullanımına elverişli bireydeki nitelikler—Psişik duyu, içsel bir dokunma duyusu—Ruhun algı organları—Sıradan duyusal algıların kabul edilmiş yetersizliği—Psişik yeteneklerin "Manyetik Duyu"dan telesteziye vb. kadar olan yelpazesi—Epes Sargent üzerine Durugörü; olguların kapsamı—“Manevi teorinin bilimsel temeli”—Profesör Sir Oliver Lodge'un Liverpool Edebiyat ve Felsefe Derneği önünde “Düşünce Aktarımı” üzerine konuşması—Hayaletler, düşünce biçimleri, görünümler, ruhlar açıklanamaz, ancak açıklanabilir—Düşünce Aktarımı ve Telepati üzerine kısa bir not—İkisi de düşüncenin aktarımıdır, ancak bir fark vardır—Telepati, insan zihninin yetenekleri kadar çok yönü olan bir kavram olarak tanımlanır—Psikometri, Telepati vb., esasen Modern Spiritüalizmin tüm psişik olgularını ortaya koymaktadır—Spiritüalizmin olguları “büyük harflerle yazılmış hileler” değildir—Telepatinin tanımı

PAOK

—Düşünce aktarımı deneyleri genellikle sıkıcıdır—Telepati, zihnin zihni etkileyebileceğini, tüm zamanı, mekanı ve duyusal algıları aşabileceğini gösterir—Dindar insanın manevi doğasına hitap eder..... 1

BÖLÜM II

GÖRÜNMEZ GÜÇLER VE YAYILIMLAR

“Güç ve madde” arasındaki sınır bölgesi—M. Henri Becquerel'in "Radyoaktif Cisimler" üzerine verdiği konferans—Uranyum tuzlarından ve diğer maddelerden yayılan görünmez radyasyonlar—Görünmez kuvvetler fotoğraf plakalarına görüntüler basar—Yeni ışınlar, yeni maddeler, görünmez ışık,

Katot ve X ışınlarıyla karşılaştırılır—Sürekli, ancak madde kaybı olmadan yayılan ışınlar veya ışınlar—Gladstone'un aksiyomu, "Deneyimden önce inanmak akıllıcadır"—Doğanın daha incelikli yayılımları, Okültistlerin attığı "Manyetik sıvı"dan Buchanan'ın sinir ağına kadar uzanır—Paracelsus'un tuhaf görüşü Psişik Araştırmalarla desteklenir—Önemli sorular sorulur ve cevaplanır—Deneyin değeri ve önemi—İnsan sinir ağıyla çevrilidir ve tüm maddeler kendi özel atmosferleriyle çevrilidir—Sir David Brewster'ın yayılımların tanımı ve açıklaması—Rahmetli Sir Cromwell F. Varley'nin ışıklı yayılımlar ve diğerlerinin "Alevler" olmasıyla ilgili görüşü "Od"—Psikometri ile gösterilen insan manyetizması—Nancy'li M. Blondlet tarafından N ışınlarının keşfi—X ve N ışınları esasen farklıdır; varlıkları fosforesan bir ekran vasıtasıyla gösterilmiştir—N ışınlarının "psişik güç" olarak önemli bir rol oynama olasılığı—Sıradan bir fotoğrafik işlem yoluyla psişik duyarlılığın gösterimi—Bayan Somerville'in temassız bir şekilde nesnenin görüntüsünü basan emanasyon örneği—Doğanın ince, görünmez güçleri—Psikometri ve Telepati iki açık ve belirgin gerçeği ortaya koymaktadır—Görsel, duygusal vb. duyumları üreten bir ortam yoktur ve insan psişik yeteneklere sahiptir—İnsanın tüm yapısı iki yönlüdür—Çevresi iki yönlüdür, fiziksel ve psişik—Beyinden ve sinirlerden çıkan hassas buhar olan aura, insanın imaj taşıyıcısıdır—Psikometrik izlenimlerin değeri—Psikometri veya sezgi, psişik deneyimler merdivenindeki ilk basamak.....25

BÖLÜM III

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ

Görünmez, sadece zihinsel yeteneklerle değil, psişik yeteneklerle algılanabilen anlamında görünmezdir—Profesör Babbage ve Draper'ın Görünmez'deki kalıcı kayıtlara dair görüşleri—Denton'ın Doğa'nın resim galerisi hakkındaki açıklaması—Buchanan'ın "Geçmiş, bugünün içine gömülmüştür!" iddiası—Her psikometrik deney, sonsuz bir sezgisel güç yelpazesini gösterir—Yazarın Buchanan'ın iddiasına yönelik eleştirisi —Dünya, doğru veya yanlış tarihlerden değil, büyük ilkelerden etkilenir—Tarihi psikometrik keşiflerle yeniden canlandırmanın önündeki zorluklar—Doğa, çağlar boyunca çalışarak insanlığın düşüncelerini ve eylemlerini sonsuz tuvaline aktarır—Okuyucunun Görünmez Biyografi'deki resimleri görme yeteneğine sahip olma olasılığı—Emanasyonların üzerimizdeki iyi veya kötü olası etkisi—İmparator Hadrian döneminde yapılmış bir tuğla parçası ne hikayeler anlatabilirdi!—Roma ve kalıntılar hakkındaki spekülasyonlar; Bu bağlamda ortaya atılan fikirler—Yadigarlar, yanlış ve doğru—Psikometri, yadigarlara duyulan evrensel saygıyı popüler batıl inançlar bölgesinden kurtarıyor—Merhum Profesör Hitchcock'un, seçkin jeologun, psikometrik duyarlılığı ve deneyimleri—"Keskin duyularımızdan" yaptığı kurnaz çıkarımlar—Doğa bir fotoğrafçı olarak—"Ebediyetin büyük resim galerisindeki" harikalar ve örnekler—Psikometrik duyarlılığın,

hastalığın ve uykunun çeşitli nedenleri—Profesör Agassiz'in uykuda psişik yeteneğinin olağanüstü bir örneği—Gerçek bir "Görünmeyeni Görmek"—Beynin uyku sırasındaki işlemleri bu psişik deneyimi açıklamıyor—Agassiz'in "bir tür içgüdüsü"—Psikometrik yetenek—"Zihnin bilinçsiz işlemleri"—Uykuda zihinsel işlemlerin sayısız örneği—Bunların hiçbiri Agassiz'in taşa gömülü bir fosil balığı doğru bir şekilde gördüğü rüya vizyonuna uygulanamaz—Hugh Miller'ın çiçek hastalığına yakalandığı zamanki deneyimleri—Gizemli dolap Daguerreotype resimler—Psikoloji bilimi hem resimleri hem de bunların anahtarını keşfeder—Profesör Draper —"İnsanların düşüncelerinin, sözlerinin ve eylemlerinin resimleri" Görünmezde saklıdır—Görünürdeki tezahürlerle gösterilen Görünmez Güçlerin varlığı—Mıknatıs—Tüm yayılımlar ve auralar kaynaklarının doğasını ve karakterini paylaşır—Sezgisel beğeniler ve beğenmeme durumları—Belirgin öngörü ve

SAYFA1

Kraliçe Victoria'nın sezgisi bakanlarına yardımcı oldu—Bizler hassas levhalarız—Hiçbir insan düşüncesi, başka bir düşünürün düşüncelerini etkilemeden ortaya çıkmamıştır—İzlenimlerimiz ve Psikometri'nin anlamamıza yardımcı olacağı şeyler 50

BÖLÜM IV

PSİKOMETRİK DENEYLER

Profesör Denton'ın Psikometri ile tanışması— •Bayan Anne Denton Cridge ile başarılı deneyler— Denton'ın Buchanan'a yazdığı mektupta dile getirdiği umutları ve keşifleri

—Denton'ın, bir ipucundan yola çıkarak zamanının tarihinin, kahinin bakışları önünden büyük bir panoramik manzara gibi geçtiğini keşfetmesinin verdiği sevinç—Deneyler devam ettikçe Psikometrenin gücü arttı—Hawaii, Kilauea'dan bir lav parçasından alınan açıklama—Bayan Denton'ın ipucundan, Yukarı Missouri kıyılarından bir lav parçasından alınan psikometrik okuma—Denton'ın bununla ilgili yorumları—Bayan Foote tarafından balık kılçığından yapılan psikometrik deneyler—Bayan Denton'ın aynı ipucundan yaptığı açıklama—Denton'ın önerileri—Bayan Denton'ın elinde ne olduğunu bilmeden bir kireçtaşı parçasından yaptığı okuma; Profesör Denton'ın bu ilginç deney hakkındaki açıklamaları—İpucu içeren deneyler, kimse niteliğini bilmiyor—Bayan U. Taylor'ın küçük bir sarkıttan yaptığı okuma—Bayan Lucieile De Viel, bir boynuz taşı örneğinden Kudüs ve çevresi hakkında açık bir durugörü okuması yapıyor—Bayan De Viel'in bir dağ keçisi boynuzu parçasından yaptığı okuma—Psikometrenin bir kaya parçasından yaptığı durugörü okuması; Profesör Denton'ın yorumları—Psikometreler tüm psişik yetenekleri kullanırlar—Bayan Denton'ın Fingal

Mağarası ve bilimsel çıkarımlar hakkında küçük bir bazalt parçasından yaptığı eşsiz okuma—Psikometrelere, deneylere ilişkin öneriler—Bayan Denton'ın "Modern Mozaik, Roma" adlı bir parçadan yaptığı okuma, durugörünün kullanımını öneriyor, vb.—Su arayıcılarında, maden arayıcılarında psikometrik yetenek 74

BÖLÜM V

mOHOMİTRIOAI, UYGULAMA

Neden bazı deneyler atlanıyor? —Psikik yeteneğin pratikteki rolünü ayırt etmek zor —Manchester'dan Bay Edwin Else'nin, yine Manchester'dan Bay JB Tetlow'un dikkat çekici psikometrisi hakkındaki raporu —Psikometri açıklayabilir mi?

Her şey için!—Olası Ruh etkisi faktörü—“Hangi Güçle!” Merhum J. Ennmore Jones tarafından bildirilen ilginç bir vaka—Wessons önerdi—Wm. T. Stead, Esq., Lieviews'in editörü tarafından yapılan test vakaları ve sınır bölgelerinde benimsenen prosedür yöntemleri—Bayan Ross, Psikometre: boş kağıt parçalarından dört başarılı okuma—Bayan Coates tarafından on beş test vakasının özeti: sonuçlar, başarılar, başarısızlıklar ve deneylerden çıkarılan dersler—Bay Stead'in yöntemleri ve tanıklığı: “Eşinizin tasvirlerdeki başarısının harika olduğunu düşünüyorum”— Bir merminin ilginç tarihi; Sonuç olarak ortaya çıkanlar—Duyarlı kişilerde rahatsız edilmemiş pasifliğin gerekliliği—Bir kişinin fotoğrafından ve boş bir kağıttan farklı karakterleri—Bundan kaynaklanan talimatlar—Örneklerden gelen hoş olmayan etkiler—Başarısızlıklardan neler öğrenilebilir—Bay Stead'in son mektubu—Bayan Coates'in yaklaşık bin ipucu için Psikometriyi test etmesi—Dr. Buchanan'ın "Psikometrinin daha sonraki gelişmeleri"—Bu deneylerin Psikometri yerine Düşünce Aktarımını kanıtlaması—Hata kaynakları ve bunlardan çıkarılan pratik dersler—Şüpheci bir test vakası ve sonucu, uygulama hakkında daha fazla ipucuyla—Ev hanımı durumu ve bazı vakaların özeti—"Önceden unutulmuş" küçük bir kızın saç tutamından okuma—Annenin tanıklığı—Saç tutamından "duyu" teşhisi koyma—Diğer karakter tasvirleri ve tanıklıklar—Zihin okuma ve Düşünce Aktarımını ortadan kaldırmak için benimsenen yöntemler—Bay Frederic Thurstan'ın Battersea'deki deneysel çalışmaları—Çemberin Tarihi ve Prosedür yöntemleri—Başarılı Medyumların gelişimi—Bayan Coates'in 1904'te The New Thought dergisi aracılığıyla elde ettiği ikinci vaka grubu—İlk elden bilginin önemi—Bay Newton Crosland'ın öğretici deneyi—Bay Thurstan'ın ne Buchanan'ın ne de Denton'ın Psikometri teorisini kanıtlamadığı görüşü—Bulanık ipuçları—Bayan Coates'in "yaşlı adamın mendilinden" okuması ve

şaşırtıcı sonuç—Üç kadının tasviri—Etkilerinin yıllar sonra bile devam etmesi—Beden dışı etki iddiası—Psikometre, Medyum Yeteneği ile donatılmış kişidir—Beden dışı ruhlardan gelenler de dahil olmak üzere çeşitli etkilenme biçimleri—Dikkat—Psikometrelerin şeylerin aurasına olan izlenim yeteneği—Medyum Yeteneği sayesinde Görünmez olanla temasa geçme—Psikometrik duyarlılık paha biçilmez bir varlıktır—Medyum Yeteneklerini geliştirmek için düzenli ve yargıyla egzersiz yapmak esastır.....

MOI

BÖLÜM VI

WCHOMmicAi uygulaması—devam ediyor

Sinirlerin varlığının tespit edilebileceği faktörlerden biri; deneylerin sırası; yeni başlayanlar için en uygun olanlar hangileridir?

—Not: Bay Thuratan'ın Psikometri dersi verme yöntemi—Dr. Buchanan'ın beyni uyarma veya etkileme deneyleri—İzlenimleri alma zihinsel tutumu—Hekimin izlenimleri—Psikiyometri süreci, hoş ve alıcı bir zihin durumunda pasif algılama sürecidir—Uyarılar—Sakin bir göl gibi pasif durum—Pasifliği nasıl sağlayabiliriz—Başarılı bir şekilde nasıl pratik yapabiliriz—Farklı okumalar ve değerleri—Yargı ile birlikte sezginin önemi—Kişisel deneyimin gerçek temeli—Psikometre ile nasıl deney yapılır—“Psikometrinin Gerçekleri ve Felsefesi” üzerine dersler ve Bayan 1'in okumaları. Stannard —Bundan çıkarılan dersler— Kişisel Deneyler— Görünürdeki başarısızlıklar, başarılar— Bayan Denton'ın ilk deneyimi ve dikkat çekici başarısı— Bayan Coates'in ilk denemeleri, onay ve cesaretlendirme— Bayan Rowan Vincent'ın yeteneğini nasıl keşfettiği— Bay Thuratan'ın çalışma yöntemi—Başlangıç seviyesindekilere yardımcı olacak çeşitli örnekler.....141

BÖLÜM VII

DÜŞÜNCE AKTARIMI VE TELEPATİ

Zihin ve düşünce; Üzerine düşünceler—Aktarılan ve alınan yoğun duygusal düşüncelerdir—Düşünce Aktarımı ve Telepati arasındaki fark—Düşünce aktarımı, “Düşünce okuma” sergileriyle karıştırılmamalıdır—Nasıl deney yapılır—Üç farklı vaka ile gösterilen kısa ve uzun mesafeli Düşünce aktarımı: ikisi Bay Frank Podmore'dan ve biri Bay WT Stead'den—Düşünce fotoğrafçılığı, genellikle benimsenen yöntemler—Dr. Raraduc'un vakası—Bay Julius Emmer'in deneyleri—Komutan Tegrad'ın deneyleri—Bay W. Inglis Rogers, posta pulunun çift düşünce görüntüsü—Dr. Alfred Ruasel Wallace, FRS, ruh fotoğrafları üzerine—Rahmetli Traill Taylor, Londra, Dr. H. A. Reid, Kaliforniya'nın diğer tanıklıkları—Gerçeğin temeli—Ruhlar

fotoğraflanabilir—Rahip Bay Haweis'in tanıklığı—Hassas cihazlarla test edilen düşüncenin aktarımı veya gücü—Açıklanan çeşitli makineler ve yöntemler—Düşünce dinamik bir güç veya bir X biçimidir enerji . . 174

BÖLÜM VIII

P8YCHT0 FAKÜLTE VE TELEPATİ SAYFASI

Zihinsel eylemin hızı—Zürihli Profesör Heiron'un tanıklığı—Alp dağcısı Legrist'in deneyimi—Uykuda psişik eylemin ilginç bir örneği—Psikometrik rüya-görüşün dikkat çekici bir örneği—Profesör Hilprecht vakası—Rahip Charles Haddon Spurgeon vakası—Telepati açıklayamıyor—Uyurgezerlikte psişik yeteneğin rolü—Rüyaların nasıl unutulduğu—Aziz Columba'nın hayatından iki olay ve kabul nedenleri—Maeterlinck'in "İnsan Önsezisi" üzerine görüşleri—Goethe'nin duyarlı alıcılık ve sezgi üzerine görüşleri—Kaptan Burton'ın bazı hayvanların insan üzerindeki etkisi üzerine görüşleri—Earl Roberts'ın duyarlılığı ve kaydedilen önsezileri—İki belirsiz korku önsezisi vakası; biri güçlü adam Sandow, diğeri Bayan Elvey tarafından—Sesli önseziler; Rahip Minot Savage'ın kaleminden Mre Livermore'un öyküsü—Bayan Sarah Jane Whitaker'ın deneyimi—Bay Emile Zola'nın önsezisi—Rüyalarda önsezi; Yazarın bir örneği—Sembolik önseziler—Foster'ın Dickens'ın Hayatı'nda anlattığı Abraham Lincoln'ün rüyası ve önsezileri—Kamu olaylarıyla ilgili önseziler ve tahminler—Bayan Coates ve Boer Savaşı ve gerçek gerçekleşme—Kralın taç giyme töreni—"İkinci görüş" rüyaları ve gerçekleşme—Rüyalar aracılığıyla kayıp kişilerin bulunması—Bayan Marjory Lumsden vakası—Bayan Besant'ın deneyiminde psişik yeteneğin rolüne dair tanıklığı.....204

BÖLÜM IX

PSİŞİK FAKÜLTEY VE TELEPATİ—devamı

Telepati, cehaletimizi örtbas etmek için kullandığımız bir terimden başka bir şey değildir— Psişik Araştırmacıların Spiritüalizme Yürüyüşü—Genel Telepati; Genel Postane Baş Mühendisi merhum Bay WH Preece ile röportaj—Hindistan Gizli Postası—Yaşayanlardan Telepati—Mısır Salonu'ndan ünlü Bay Maskelyne'nin psişik deneyimi—Aynı anda etkilenen iki kişinin kolektif telepati vakası—Telepati yoluyla cevaplanan dua—Yazarın deneyimi—Dr. (Bayan) Hickman'ın cesedinin bulunması

SAYFA

—Şikago'dan Ses Telepatisi Öyküsü—Proc. SPR'den Seçilmiş Bir Vaka—Rüyalarda Telepati, Birkaç İlginç Örnek—Hayaletler, Hayaletler ve Perili Yerler—Görünen her şey hayalet değildir—Yazarın Rüya Vizyonu—İkiz ve Hayalet—Edinburgh'lu Ünlü Dr. Abercrombie Tarafından Anlatılan Vakalar

—Bay Terry, Editör, Işığın Habercisi—Bay Andrew Lang—Bay TP O'Connor —Bay Frank Podniure'nin Düşünce Biçiminin Fazla Olduğu Kanıtlanıyor— Rahip HR Haweis'in İkizi—Milletvekili T. I. O'Connor'ın İkizi—Ölülerden Telepati, Hayaletler, Ölülerin Fantazmaları—Bayan Edmund Adam'ın Deneyimi, Büyükannesinin Korkunç Hayaleti—Bayan Coatee Tarafından Görülen Aile Hayaletleri—Arthur Hallam'ın Bildirilen Hayaleti—Proc.'den Alınan Çarpıcı Bir Vaka SPR— Washington'dan merhum Peder Walter'ın hikayesi— Glasgow'dan merhum Rahip D. M'Kinnon tarafından görülen hayalet— Ölmekte Olanların Vizyonları—Hayaletler—Rahip Minot J. Savage tarafından anlatılan vakalar—Rüyadaki hayalet (uyanık halde de devam ediyor, sonuç)—Uzaktan Telepatinin Otantik Vakası—"Ölülerden Gelen Bir Ses"—Ölü (!) Bir Adamın Amaçla Dönüşü—Modern Spiritüalizm ve Telepati — Uyarılmış Olaylar ve Araştırmadaki Zorluklar—Çalışmalarımızın Medyumik Durumlar ve Spiritüalizmin Psişik Olaylarına Işık Tutması— Modern Spiritüalizmin Psişik Olayları ve Ruhun Dönüşünün Kabulü— Ruhla İletişimin Sınırlamaları.....

EK

I. Profesör Joseph Rodes Buchanan, MD

II. İlaçlarla Deneyler...

III. Bilinçsiz Zihinsel İşlemler.

Görünmeyeni Görmek

Psikometri ve Telepati Çalışmaları

BÖLÜM I

insanın ruhsal doğası

Rahmetli Dr. William Carpenter şöyle demişti: “İnsanın bilinçli yaşamı, özünde zihni ile dışındaki her şey – Ben ve Ben Olmayan – arasındaki etkileşim ve tepkiden ibarettir. Ancak bu etkileşim ve tepki, varoluşunun mevcut aşamasında, bireysel bilinç ile dış dünya arasındaki boşluğu kapatmak ve böylece onları karşılıklı iletişime geçirmek işlevine sahip maddi bir aracın müdahalesi olmadan gerçekleşemez. Bu nedenle, insanın zihinsel veya bedensel kısmı diğerinden ayrı olarak incelendiği sürece, psikoloji biliminde gerçek bir ilerleme kaydedilemezdi; ve böylece, her iki tarafın da insanın bileşik doğasına yalnızca o taraftan baktığı Spiritüalistler ve Materyalistler arasındaki geçmiş tartışmalar, aksi takdirde fark

edilmeyebilecek olguları ortaya çıkarmaktan başka bir iyi sonuç vermedi. Ancak

Konusunu, maddeyi yalnızca kuvvetin taşıyıcısı olarak gören günümüzün daha gelişmiş felsefesi ışığında ele alan bir psikolog, her iki tarafın da nerede haklı ve nerede haksız olduğunu görmekte zorlanmaz; ve biliminin temellerini bireyin tüm yapısına ve dış dünyayla ilişkilerine geniş ve derin bir şekilde kurarak, her türlü zihinsel ve bedensel, normal ve anormal deneyimin sağladığı materyallerle inşa etmeyi amaçlar; geçerli kanıtlarla doğrulanabilen hiçbir gerçeği, ne kadar garip olursa olsun, göz ardı etmez ve kapsamlı bir incelemeye dayanmayacak hiçbir şeyi, ne kadar yetkili bir şekilde onaylanmış olursa olsun, kabul etmez."

Bu ciltte sunulan konunun ana temasını yukarıdaki ifadeyle belirledim. Yeni tanınan duyuları, garip yetenekleri ve psişik yetenekleriyle, bilinç düzeyleri, zihinsel ve psişik eylemleri, normal ve normalin ötesindeki farklı dereceleriyle ilgili olarak ileri sürdüğüm her şeyde, "bireysel insanın bütün yapısını" göz önünde bulundurdum ve yapılan açıklamaları desteklemek için "geçerli kanıtlar" sundum. Kanıt sunamadığım yerlerde, konunun beni nasıl etkilediğine dair makul bir insan olarak görüşlerimi sundum. Mümkün olan yerlerde, ifadelerine saygı duyulması gereken ve deneyleri yeniden test edilip bağımsız olarak doğrulanabilen tanıklar sundum. Ben Olmayan – Ben'in olmadığı dünya – diğer zihinlerin dünyası – onların ve bizimkiler – ile ilgili olarak ise...

Çalışmalarımızdan etkilenen çevre konusunda da her aşama için kanıtlar sundum. Okuyucuyu, geçmişteki bazı sahnelerine ve fizik alanında uzmanlaşmış otoritelerin (maddi doğanın ve doğa felsefesinin incelenmesi) dikkatinden kaçmış olan varoluş evrelerinden bazılarına tanıttım; ve eğer psikologların da dikkatinden kaçmadıysa, Psikometri ve Düşünce Aktarımı gibi konularda kesin açıklamalar yapan yetkili sesleri hiç duyulmamıştır; bu konuları sonraki sayfalarda ele alacağım.

Gizemli, mistik veya doğaüstü nedenlere atfedilen ya da daha iyi bir anlayış eksikliği nedeniyle tamamen reddedilen bir dizi zihinsel olguya dair bazı bilgiler ortaya çıkmıştır.

Eğer Ben Olmayan Dünya'da—İnsanın olmadığı dünyada—hiçbir nesne, insan duyuları tarafından bir eğitim sürecinden geçmeden anında tanınamıyorsa, [1] eğitim dönemi geçtikten sonra da duyusal algının bilinçli bir çaba olmaksızın devam ettiği de açıktır: böylece nişancı mesafeleri sezgisel olarak değerlendirir;

" Yumurtadan yeni çıkmış bir kuş , bir böceği mükemmel bir isabetle gagalar; ancak bir bebek, ulaşabileceği mesafedeki parlak bir nesneyi kavramayı öğrenmekte uzun süre zorlanır; çünkü ilk etapta, nesnenin

mesafesini tahmin edemez veya kavrama için gerekli kas hareketlerini birleştiremez. Ve dış nesnelerle dokunsal aşinalık tam olarak kazanıldıktan sonra görmenin ilk kez elde edildiği çok sayıda vakanın gözlemlenmesi, hiçbir nesnenin bu koşullar altında ilk kez görüldüğünde yalnızca görme yoluyla hemen tanınamayacağının kesin olarak doğrulanmasını sağlar." — Carpenter.

Ormanda yaşayan kişi izi şaşmaz bir şekilde takip eder; ve gerçekten de, bilim ve sanatın her alanında, eğitimli uzman, duyu organları ya kusurlu olan ya da sağlam olsa bile eğitilmemiş olanların duyamayacağı, göremeyeceği, hissedemeyeceği ve algılayamayacağı şeyleri olağanüstü bir doğrulukla duyar, görür, hisseder veya algılar. Eğer insan psişik duyulara, yani duyusal algının ötesine geçen duyulara sahipse, aynı şey geçerli olacaktır - etkili bir şekilde kullanılabilmeleri için geliştirilmeleri veya eğitilmeleri gerekir.

Psişik duyular ve yetenekler bireyde gizli olabilir; birey, bu yeteneğe sahip olduğunun farkında olmadığı için, kendisinde ve başkalarında varlığını inkar edebilir ve lehine sunulan tüm kanıtları "doğanın bilinen yasalarına aykırı" diyerek reddedebilir. Dünyada konuşamayan birçok sağır ve dilsiz insan vardır; konuşamamalarının nedeni konuşamamaları değil, yeteneklerinin farkında olmamalarıdır, çünkü ne bilgilendirilmiş ne de eğitilmişlerdir. Tüm insanlar psişik yeteneklere sahiptir, ancak hepsi bunun farkında değildir. Bazılarının psişik algıları o kadar belirsiz ve çoğu zaman o kadar düzensizdir ki, bunlar hakkında konuşmak istemezler; diğerleri ise birçok garip deneyim yaşayabilir ve sonuç olarak, diğerlerinden üstün özel yeteneklere, armağanlara ve benzeri şeylere sahip olduklarını iddia edebilirler. Tüm bunlar, insanın karmaşık doğası ve zihnin bilinçsiz, sezgisel, bilinçaltı ve geçici işleyişi hakkında daha doğru bir bilgiyle daha iyi anlaşılabilir; bazı kişiler, bilgisizlikleri nedeniyle, bunun için gizli bir kaynak olduğunu iddia ederler. Bir adamın sahip olması mümkün olabilir.

Kişinin, duyularının sıradan kanallarıyla elde edemeyeceği bir şeyi öğrenmesini veya deneyimlemesini sağlayan bir yeteneğe veya beceriye sahip olduğunun farkına varması; bu bilginin tahmine, histeriye veya daha da kötüsü, yalancı bir doğaya ve şöhret sevgisine bağlanamayacak olması. İddialara biraz dikkat edilirse ve sunulan kanıtlar dikkatlice incelenirse, iki veya üç şey olur:

(a) Kanıtlar bilimsel açıdan değersiz olabilir veya iddiayı tatmin edici bir şekilde kanıtlamak için yeterince güçlü olmayabilir; daha fazla veri ve kanıtın daha fazla araştırma için gerekli olduğu ileri sürülebilir.

(ô) Kanıtlar dikkati çekecek kadar güçlü olurdu; ancak olağanüstü yeteneklere sahip olma iddiasının kabul edilmesinden veya reddedilmesinden önce benzer vakalar incelenmelidir.

(c) Kanıt geçerli olur ve Altıncı, Manyetik, Psişik veya Psikometrik bir duyu veya yeteneğin varlığı kabul edilir.

İşte bu doğrultuda, Psişik Araştırmalar Derneği, Düşünce Aktarımı, Telepati vb. örneklerde görüldüğü üzere, insanda bilinçaltı, bilinçdışı ve doğaüstü yeteneklerin varlığını kabul etmiştir. Eğer bu tür olağanüstü bir duyu veya yeteneğin varlığı kanıtlanabilirse, buna "Altıncı, Manyetik veya Psişik" denmesinin pek bir önemi yoktur. Öncelikle bu Psişik Yeteneklerin var olup olmadığından emin olunmalıdır; daha sonra, bunların özel kullanımları nelerdir; ve yine, bunlardan ne çıkarımlar yapılabilir?

İnsanın şimdiki ve gelecekteki varoluşuna dair bu bilgiler –eğer insanın bir gelecek varoluşu varsa, ondan sonra onları dilediğimiz gibi adlandırabiliriz–

Aşağıdaki sayfalarda bu psişik güçleri ve lehlerine olan kanıtları ele aldım ve tüm araştırmalarımda geçerli bir çürütücü kanıt bulamadım. Bu tür yeteneklerin varlığının reddedildiği tüm durumlarda, şüphecilerin ya kişisel deneyimlerinin olmadığını ya da konuyu araştıranların sunduğu kanıtları hiç incelemediklerini; kabul edenlerin ise ya kendileri ikna edici deneyimler yaşadıklarını ya da güvenilir araştırmacıların tanıklığını kabul ettiklerini gördüm.

1883 yılında Sir William Thomson (şimdiki Lord Kelvin), Birmingham'daki Midland Enstitüsü Başkanı olarak yaptığı açılış konuşmasında yedinci veya "Manyetik duyu"nun varlığı fikrini ortaya attı; o zamanlar altı duyumuz olduğunu belirtti: görme, işitme, tatma, koklama, ısı ve kuvvet. (Son ikisi, şimdiye kadar dokunma veya hissetme duyusu olarak adlandırılan, yeterli olmadığı için ikiye ayrılmıştı; çünkü insanın kuvvet veya ağırlığa karşı direnç gösteren bir duyuya sahip olduğu keşfedilmişti ve bu nedenle yeni duyu "kuvvet" olarak adlandırılmıştı.) Bu altı duyu yeterli değildi ve bilgili Profesör, "Manyetik duyu" olarak adlandırdığı yedinci bir duyunun olası varlığı üzerinde uzun uzun durdu ve bunun, dikkatlice açıkladığı gibi, "Hayvan Manyetizmi, Spiritüalizm, Mesmerizm veya Durugörü gibi sefil, alçakça batıl inançları hiçbir şekilde desteklemediğini" belirtti.

Bunu çok sık duymuşlardı. Gizemli türden yedinci bir duyu yoktu.”

Öğretim görevlisinin “Hayvan Manyetizmi, Spiritüalizm, Mesmerizm veya Durugörü” hakkındaki kısa açıklamalarını bir kenara bırakarak, insanın genellikle kabul edilen beş duyuya (görme, işitme, tatma, koklama, dokunma veya hissetme) ek olarak iki duyu daha eklediğini belirtelim: “Kuvvet ve Manyetik duyu.” Bu duyular bize, kabul edilen diğer beş duyu

aracılığıyla “bilinçli olamayacağımız” bir şeyi gösterir. Eğer Manyetik bir duyu varsa, neden Psikometrik bir duyu da olmasın? – doğadaki bazı ince güçlerle – yayılımlar, titreşimlerle – bilinçli bir ilişki kurmamızı sağlayan bir duyu; bunların varlığı ve etkisi hakkında, kabul edilen beş veya altı sıradan duyu aracılığıyla hiçbir bilgi edinilemez. Eğer Psikometrik bir duyu varsa, “doğası nedir?” Keşfinin kısa bir özeti bu soruyu yanıtlamaya yardımcı olacaktır.

Bu yeni duyu, 1842 yılında Dr. Jos. Rodes Buchanan tarafından tesadüfen keşfedildi ve [ona] Psikometri (psyche, ruh ve metron, ölçü) veya ruhun ruhla ölçme gücü adını verdi. Keşif, Doktorun zihinsel veya fikir-motor ve duyusal fonksiyonların lokalizasyonunu ve beyindeki merkezlerinin vücutla, vücudun da beyin ve zihinle olan ilişkilerinin izini sürmeyi amaçlayan bir dizi beyin araştırması yaparken gerçekleşti. Bu seçkin hekim, 1838 gibi erken bir tarihte bu keşfi yapmıştı.

[1] Ek No. I.

Profesör Ferrier, "Duyarlılık Bölgesi"nin orta veya temporo-sfenoidal lobun tabanında lokalize edilmesiyle, eskiden Freno-Mesmerizm olarak adlandırılanlara benzer bir dizi deney sırasında, duygu merkezini öngörmüştü; ancak ayırt edici bir farkla: denekleri sağlıklı ve zeki kişilerdi; normal bilinç durumundaydılar; hiçbiri hipnotik ve telkin edilebilir bir duruma sokulmamıştı ve hiçbiri öznel veya bilinçli telkinlerle kontrol altına alınmamıştı. Duygu merkezinin bu keşfi, farklı bireylerdeki güçlerinin araştırılmasına yol açtı. Kişilerin bu merkeze iyi sahip olduklarında, ruhları veya zihinleri okuma veya ölçme gücüne sahip oldukları ve hatta diğer kişilerin farkında olmayacağı ince aura, yayılım ve etkilere karşı belirgin bir duyarlılık veya farkındalık gösterdikleri bulundu. Etki alanının tamamına girmeden veya keşfedicisinin iddia ettiği her şeyi kabul etmeden, Psikometri yeteneği bana, bazı kişilerin çok yüksek veya aktif bir derecede sahip olduğu belirgin bir sezgi yeteneği gibi görünüyor. Psikometrinin ne anlama geldiğini anlamayan birçok kişi, Sezginin ne olduğunu anlayacaktır.

Yeni yeteneğin tesadüfi keşfi şu şekilde gerçekleşti: Dr. JR Buchanan, 1842'de Arkansas, Little Rock'ta beynin etkilenebilirliği üzerine yaptığı çalışmaları sürdürürken, merhum Piskopos Polk'un kafasını inceleme fırsatı buldu; daha sonra...

1860-1864 yılları arasındaki iç savaş sırasında Konfederasyon ordusunun ünlü generali Polk'un yanında görev yapan Piskopos, fizyonomik belirtilerden yola çıkarak Piskopos'un belirgin bir şekilde duyarlılık geliştirdiğini fark etti ve ona atmosferik, elektriksel ve diğer fiziksel koşullara karşı büyük bir hassasiyeti olduğunu bildirdi. Ardından gelen konuşmada Piskopos, Dr. Buchanan'a duyarlılığının o kadar keskin

olduğunu, gece bile olsa, dokunduğu şeyi göremediği halde yanlışlıkla bir pirinç parçasına dokunsa bile, etkisini hemen vücudunda hissettiğini ve ağzında rahatsız edici bir metalik tat hissettiğini söyledi. Bu gerçekten de aşırı duyarlılıktı ve yine de Piskopos, çağının en sakin ve aklı başında insanlarından biriydi ve savaş sırasında Güney'in sahip olduğu en sezgisel ve yetenekli generallerden biri olduğunu kanıtladı. Bu bilgi Buchanan dışında herhangi biri tarafından alınmış olsaydı, muhtemelen bundan sonra hiçbir şey duyulmazdı; Ancak Piskoposun açıklaması, duygu merkezinin keşfini doğruladığı gibi, Dr. Buchanan'a da yeni bir dizi deneye yönelmesine yol açacak olasılıklar sundu; bu deneyler, insanda daha önce şüphelenilmeyen yeni bir duyu veya Psişik Yeteneğin (şimdi Psikometrik olarak adlandırılıyor) varlığını gösterdi.

Eğer Columbus, Cenova sokaklarında aldığı ipuçlarından yola çıkarak yeni bir kıtayı tahmin edip sonunda keşfettiyse; eğer Newton, bir elmanın düşüşünden yerçekimi yasasını çıkardıysa veya Watt, bir çaydanlığın kapağının altındaki fokurdayan seslerden...

Buharın gücü -ki bu sonunda tüm mekanik aletlerde ve ticaretin taşıma gücünde devrim yarattı- göz önüne alındığında, Piskoposun yaptığı gözlemden yola çıkarak Dr. Buchanan'ın, insanın doğuştan gelen yeteneklerine dair fikirlerimizi devrimleştirecek ve "Ben" ve "Ben Olmayan" hakkındaki ruhsal ve maddi bilgimizi önemli ölçüde genişletecek olan Psikometri'yi keşfetmesine şaşırmamak gerekir.

Psikometrinin yeni bir şey olmadığı, en iyi ihtimalle insanın her zaman sahip olduğu bir gücün veya güçlerin yeni bir adı olduğu söylenebilir. Kabul edelim. Amerika, yerçekimi, buhar, elektrik veya diğerleri de yeni şeyler değil; her zaman var olmuşlardır, ancak keşfedilmişlerdir veya başka bir deyişle, onları bilmeyen bir dünyaya iki zaman diliminde tanıtılmışlardır. Psikometrinin insanlık kadar eski olduğunu tahmin ediyorum, ancak Buchanan bunun bir insan yeteneği olduğunu keşfeden ilk kişiydi ve bu gerçeği uzun ve dikkatlice tekrarlanan deneylerle de kanıtlayabildi. Bu deneyler, Amerika Birleşik Devletleri'nde, Avrupa'da, Britanya'da ve medeni dünyanın her yerinde, bu olağanüstü keşfin bilgisinin ulaştığı her yerde, binlerce meslektaşının bağımsız araştırmalarıyla desteklenmiştir. Psikometrinin, deneysel kullanımlarının yanı sıra, uzun yıllardır sorun ve bilmece olan birçok ince ve kafa karıştırıcı insan olgusunu anlamamızı sağladığını belirtmek önemlidir; bunlar birçok batıl inancın temeli, birçok halk efsanesinin özü ve birçok psişik gizemin kaynağıdır.

İNSANIN PSİKİK DOĞASI 11 ve hala Psikik Araştırmaların ilgisini çekmektedir.

Verilen ipucuna dayanarak hareket eden Dr. Buchanan, insanlarda bu kadar yüksek duyarlılığın ve olağanüstü sezginin gerçekliğini doğrulamak veya çürütmek için çalışmalara girişti. Dr. Buchanan, “Daha ileri incelemeler, duyarlı kişilerin ellerinde tutulan her türlü maddenin, yalnızca tadı alma duyusu üzerinde değil, vücudun tüm duyarlılığı üzerinde de bir izlenim bıraktığını gösterdi. Bu şekilde denenen ilaçlar, Cincinnati'deki önde gelen tıp okulundaki büyük bir tıp sınıfının üyelerinin çoğuna, sanki yutulmuş gibi belirgin bir izlenim verdi; ve üstün psikometrik yeteneklere sahip olanlar için, bu şekilde verilen izlenim, ilaçların niteliklerini ve etkilerini, Materia Medica eserlerinde verildiği kadar eksiksiz ve doğru bir şekilde tanımlamalarını sağladı.” diyor. Amerikan olan her şeye (yiyecekler, yatlar, icatlar ve ilaçlar hariç) karşı dar görüşlü bir önyargısı olanlar için şunu söyleyebilirim ki, 1885 yılında ve sonrasında Fransa'nın Rochefort kentinde M.M. Bourru ve Burot tarafından benzer deneyler başarıyla gerçekleştirilmiş ve Tıp Fakültesi Müdürü Dr. Duprony'nin eleştirel incelemesine sunulmuştur. Daha yakın zamanlarda ise Nantes ve Paris'te benzer deneyler yapılmıştır. [1]

Bu ilk deneylerle ilgili olarak dikkat edilmesi gereken iki veya üç şey var: hiçbir koşulda

[1] Ek No. II.

Hassas kişilerin, daha yakın tarihli kıta deneylerinde olduğu gibi, hipnotize edildiği veya büyülendiği durumlar söz konusuydu ve sıcak iklimlerde soğuk iklimlere göre daha fazla hassas kişi bulunmaktadır. İlk durumda, denenenlerin neredeyse dörtte biri çeşitli derecelerde duyarlılık gösterirken, ikinci durumda, sinir sisteminin bu yeni gücünü gösterenlerin oranı onda bir veya on beşte birdi.

Dr. Buchanan, “zihinsel gelişim ve incelik, keskin duyarlılık, hassas bir bünye, sinirsel-kanlı bir mizaç ve ahlaki ve entelektüel organların genel olarak baskınlığı, bu etkinin en uygun koşullarını oluşturduğunu” tespit etti. Doktorun görüşüne göre, el sinirlerinde bir etki oluşuyor ve sürekli sempati yoluyla başa yayılıyordu; ya da maddelerden veya maddeler aracılığıyla gelen, ölçülemeyen bir etken, etkilerini vücuda iletiyordu. İkinci öneriyi desteklemek için, Doktor, ellerini veya parmaklarını maddeyle temas ettirdiğinde, etkisinin kendi başına hareket etmesine izin verildiğinden daha hızlı bir şekilde duyulara geçtiğini buldu. Bunu, kendisinden madde aracılığıyla geçen sinirsel bir etki veya sinirsel uyarıya bağladı. Deneyler, telkin ve düşünce aktarımından uzak tutuldu; çünkü maddeler ince kağıda sarılıp paketler birbirine karıştırıldı, böylece deneyleri yürüten kişi birini diğerinden ayırt edemez ve dolayısıyla telkin yoluyla duyarlı kişileri etkileyemezdi. Zihin okuma ve düşünce aktarımı

Bu deneylerin büyük çoğunluğuyla hiçbir ilgisi olmamasına rağmen, psikometrik duyu, dikkatli deneylerle usulüne uygun olarak kurulmuştur. Daha sonraki deneyler, sadece pirinç ve ilaçlar değil, insan vücudu ve vücutla temas halinde olan tüm nesnelerin, normal durumdaki duyarlı kişilerde (psikik) izlenimler yaratan yayılımlar veya etkiler yaydığını açıkça ortaya koymuştur. Bu, henüz gerçekliğine gerçekten ikna olmuş olanlar tarafından bile tam olarak takdir edilmemiş, geniş kapsamlı sonuçları olan büyük bir keşiftir.

Psikometri, tıpkı ilişkili olduğu Düşünce Aktarımı gibi, her zaman deneylerle kanıtlanabilir. Muhtemelen psikometrik duygunun, dokunma duyusunun içsel veya psişik bir alanı olduğu (tıpkı görmenin durugörüsü veya işitmenin duruişitmesi gibi) ve doğuştan gelen bir başka duyarlılık biçimi olan Telepatinin, insan zihninin içsel veya psişik işlevlerinden birinin veya tümünün etkileşimi olduğu bulunacaktır. Ruhun, bedenin sahip olduğu duyu organlarına eşdeğer algı organlarına sahip olduğu ve bunlara, bedensel organların duyusal algılarını aşan algıları nedeniyle "psişik" dendiği tahmin edilmektedir. Ancak, daha fazla düşünce özgürlüğü ve ifade netliği için, sıradan duyusal algıları aşan tüm algıları -Psikometri, Durugörü, Zihin Okuma, Düşünce Aktarımı, Telepati vb.- "psişik" olarak adlandırdık. İnsanın bu tür Psişik Yeteneklere sahip olduğu -psişik araştırma- geniş bir yelpazedeki üstün yeteneklerden ayrı olarak...

İnsanlığın genel olarak yaşadığı normal deneyimler bolca kanıtlanmıştır.

Kutsal ve dünyevi yazarlara göre, her çağda, kahin, peygamber, havari, büyücü veya vizyoner olarak adlandırılan, özel yeteneklere veya becerilere sahip kişiler olmuştur ve bu yeteneklerin (eğer bu yetenekler vb. gerçekse) ne olduğu bu sayfalarda ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

Psişik yetenekler arasından, en uygun, en kolay kullanılan, en pratik sonuçları veren ve okuyucunun ilgisini çekme olasılığı en yüksek olan, ayrıca insanın genellikle kabul edilenlerden farklı -bilinçaltı ve psişik- başka duyulara sahip olduğunu gösteren psikometrik yeteneği seçtim. Eğer bunlara duyu denemezse, o zaman insanın sıradan duyular yoluyla ulaşamadığı bilgileri edindiği kanallar olduklarını kabul etmeliyiz. Elbette, kesin olarak bilmediğimiz bir şey var ki, görme, dokunma, tatma, işitme gibi bildiğimiz duyular, tüm duyuların ardında yatan daha büyük içsel ruh algısının dış düzlemindeki parçaları olabilir. Ayrıca, bazı bireylerin, sıradan bireylerin bu şeylerin farkında olmasını sağlayan titreşimlerin kabul edilen ölçeğinin üstünde ve altında ışık, renk, ses, ısı veya soğuk titreşimlerinin farkına varabileceği de mümkündür. Her durumda, bu tür olağanüstü veya normalin üstündeki algıları, sıradan duyusal algılardan ayırt etmek için "psişik" olarak adlandırmak yerindedir. Tamamen adil olmak istiyorum. Şunu iddia etmiyorum ki...

Psişik duyulara ve yeteneklere sahip olmak, insanın bir ruha sahip olduğunu veya bir ruh olduğunu—maddeyle olan geçici bağlantısından sonra da varlığını sürdürebilen bedenlenmiş bir benliğe—kanıtlar; ancak insanın, bazen sıradan duyularının olağanüstü bir oyunu mu yoksa sıradan duyularının eylemine bağlanamayan güçlere sahip olduğunu mu söylemenin zor olduğu güçlere sahip olduğunu ve bunları kullandığını belirtmek istiyorum. Özellikle psikometrik duyuyu seçtim, çünkü bu sadece aşırı bir duygu, görme ve sezgi hassasiyetini göstermekle kalmaz, aynı zamanda daha fazlasını, yani bilinçli olduğumuz ve bu sayede "Ben Olmayan"da bulunan maddi ve nesnel olanın vb. bilincine vardığımız "Ben"de bir ruhun varlığını da ima eder.

Ya insanın duyuları, tüm otoritelerin şu anki haliyle algılanmasının imkansız olduğunu kabul ettiği şeyleri algılayabiliyor ya da insan psişik duyulara veya yeteneklere sahip. Bu tür yeteneklerin varlığını kabul etmeliyiz, eğer bunların karakterini ve tezahürlerini ayırt etmek için kullanılan bazı terimleri dikkate alırsak. Birine "Altıncı Duyu" denir, çünkü dünya şimdiye kadar beşini tanımış ve yetersiz bulmuştur. Bir başkası da "Manyetik Duyu"dan bahseder, çünkü altısı da yetersiz kalmıştır. Psişik bilim, insan aşkın algısını vb. açıklamak için Bilinçaltı Benliği varsayar: geçmişi görme, geleceği görme, duyusal halüsinasyonlar, yaşayanların hayaletlerini görme yeteneklerine sahip bilinçaltı benlik.

ve ölüler; paramnezi veya promnezi, önceden hafıza, ki bu bazen telepatik deneyimlere duyarlı olanlarda görülür; telestezi, vb.—genellikle halkın aşina olmadığı terimler. Psikometri, durugörü, duruişitme, ikinci görüş ve telepati, her birimizin içindeki olağanüstü bir şey için kabul görmüş daha popüler terimlerdir. Bunların kullanılması gereken doğru terimler olup olmadığı burada tartışılmaya gerek yok. Bununla birlikte, bunların yükselişi, insanın sıradan duyuların ötesinde algılara sahip olduğunun bir kabulüdür ve insanın bu tür algılara sahip olduğu, şu an için iddia ettiğim tek şeydir.

İncelemeden reddetmek aşırı bir tutumdur; batıl inançlara kapılmak bir diğeridir; ancak daha büyük bir aptallık, kanıtlarla desteklenmemiş veya inceleme testinden geçmemiş otoriteye dayalı görüşleri kabul etmektir. İnsanın psişik yeteneklere sahip olup olmadığını belirlemek için, tüm bu aşırılıklardan kaçınacağım ve psişik araştırma yöntemlerine dikkatle bağlı kalacağım.

Rahmetli Bay Myers'ın, psişik araştırmaların ustası olan kişinin, "Telepati" terimini ortaya atmasından veya Amerikalı yazar Lord Kelvin'in "Manyetik Duygu" kavramını geliştirmesinden önce, Bay Epes Sargent, günümüzde Telepati tarafından kapsanan birçok şeyi durugörüye atfetmiş ve şöyle demiştir: "(Durugörüyü) bilimsel bir temelin parçası olarak (insanın ruhsal veya psişik doğasını gösteren) kabul ettiğim kadarıyla, bu, opak ve yoğun

maddeyi sanki nüfuz ediyormuş gibi delme yeteneğinin, duyularüstü bir beceri olarak kullanılmasıdır."

Görme duyusu aracılığıyla algılar. Ancak daha fazlasını da yapar: dile getirilmemiş, gelişmemiş düşüncelerimizi tespit eder; geçmişe doğru gider ve gizli olanı tanımlar; hatta geleceği delip geçebileceğine ve daha önce bıraktıkları gölgelerden gelecek olayları tahmin edebileceğine dair kanıtlar çok güçlüdür (ki bunların hepsi Buchanan, Denton ve diğer bazı kişiler tarafından Psikometri adına öne sürülmüştür).

“Fiziksel gözler olmadan ve ışığın yardımı olmadan gören nedir? Normal görme nedir? Gören titreşen eter değildir, gören dış göz değildir; gören, gözü bir araç, ışığı ise bir koşul olarak kullanan ruhtur. Görmenin ışık, duyum veya herhangi bir fiziksel görme organı kullanılmadan var olabileceğini kanıtlayın ve anormal, duyularüstü, ruhsal bir yeteneği kanıtlamış olursunuz; bu kanıt, materyalizm teorisine son verir ve benzer veya karşılık gelen gerçeklerle olan yakınlığı sayesinde, onu ruhsal teorinin bilimsel temelinin bir parçası olarak sunmayı haklı çıkarır.”

Lord Kelvin ile birlikte "geleceği görme diye bir şey yoktur" diyen birçok kişi vardır ve Epes Sargent ile diğer birçok kişinin bilimsel inançlarını dayandırdığı şey, sahtekarlık, yanlış gözlem veya en iyi ihtimalle kanıt değeri olmayan ikinci el bilgilerdir. Bay Sargent biraz fazla coşkulu olmuş olabilir, ancak sonuçta ifadesi için oldukça sağlam bir temeli olduğu görülecektir.

Profesör Oliver Lodge, FRS, birkaç yıl önce Liverpool Edebiyat ve Felsefe Derneği'ne sunduğu "Düşünce Aktarımı" başlıklı bir bildirisinde şunları söylemişti:

“İşte bir trajedinin yaşandığı, insan ruhunun yoğun bir acıya boğulduğu bir oda. 2

O acının herhangi bir izi hâlâ mevcut mu ve duyarlı veya alıcı bir zihin tarafından algılanabilir mi? İddia ediyorum ki, imkansız olmadığı dışında hiçbir şey yok. Eğer olursa, birçok biçim alabilir; belki belirsiz bir huzursuzluk, hayali sesler veya belirsiz görüntüler, ya da belki de olayın gerçekleştiği anın bir rüyası veya resmi. Anlayın ki, bu şeyler için kanıtları, ele aldığım diğer bazı olaylar kadar kesin görmüyorum, ancak bu tür gerçeklere olan inanç bize dayatılabilir ve batıl inanç örtüsünün üzerlerinden çoktan düştüğünü fark ediyorsunuz. Eğer doğruysa, diğer tamamen bağımsız olmayan ve zaten iyi bilinen olaylarla birlikte düzenli bir evrende yerlerini alacaklardır.

“Yine kalıntılar. Bir kalıntının, bir tutam saçın, eski bir giysinin, ölen birinin herhangi bir izini, kişiliğinin herhangi bir parçasını koruduğuna inanılır mı?

Eski bir mektup? Bir resim? 'Eski usta' dediğimiz bir eser. Evet, eski bir ustanın kişiliğinin büyük bir kısmı bu şekilde korunmuş olabilir. Ona bakarken hissedilen duygu, ölen kişiden bir tür Düşünce aktarımı değil midir? Bir resim, bir müzik parçasından farklıdır çünkü tabiri caizse özünde somutlaşmıştır. Herkesin görmesi, bazılarının anlaması için oradadır. Müzik somutlaşmayı gerektirir. Dediğimiz gibi, icra edilebilir ve sonra takdir edilebilir, ancak hiçbir durumda uyumlu ve düşünceli bir zihin olmadan; ve bu şeyler de bir anlamda böyledir. Düşünce aktarımı. Bunlar, yalnızca uzayın geniş alanlarına değil, zamanın çağlarına da uzanan Telepatiye benzetilebilir."

"Bu büyük şeyleri iyice düşünün ve küçük şeylere karşı gereğinden fazla şüpheci olmayın. Keskin ve eleştirel bir sorgulama tutumu sürekli olarak korunmalıdır ve bu anlamda her türlü şüphecilik yalnızca meşru değil, aynı zamanda gereklidir."

"Hayaletler, rüyalar, ruhlar, kristal küreye bakma, önseziler ve durugörü—evet, batıl inanç alanı, ama muhtemelen gerçekliğin de alanı. Safdilliğe getirdikleri vergiler olarak, zaten aşina olduğumuz, fazlasıyla aşina olduğumuz şeylerle karşılaştırıldığında önemsiz kalıyorlar; aptallık ise çoğunlukla bunların değerini bilmiyor."

Sir Oliver Lodge burada, Düşünce Aktarımı ile ilişkili ancak onunla doğrudan bağlantılı olmayan ilginç bir dizi psişik olguya göz atıyor ve bu konuya son derece adil ve bilimsel bir şekilde yaklaşıyor. Bilmediği yerlerde bunu belirtiyor ve araştırmalarıyla bağlantılı olarak birçok değerli öneride bulunuyor. Düşünce Aktarımına benim verdiğimden çok daha geniş bir kapsam vermiş olması bir hipotez meselesidir ve bu konuda tartışmaya gerek yoktur. Bu önemlidir: Olgular ve olguların olasılıkları kabul ediliyor mu ve uygun şekilde ayarlanmış ve alıcı zihinlerin bunları fark etme veya algılama gücü, kabul edilebilir bir kanıt olarak mı işlev görüyor? Hayaletler - ister düşünce biçimleri, ister hayaletler, ister hortlaklar olarak adlandırılsınlar- ister belirsiz bir huzursuzlukla haber verilsin, isterse de tabiri caizse hiçlikten ortaya çıkıyormuş gibi görülsünler; parıldayan ışıklar, pandomim hareketleri ve belki de Hamlet'teki "zavallı hayalet" gibi sesler ve kelimelerle birlikte olsunlar, daha zeki bir şekilde açıklanmalıdırlar.

Onları sadece Tam o' Sbanter halüsinasyonları olarak varsaymaktan daha iyi bir yol var - sarhoşken veya ayıkken. O zaman, bazı duyarlı kişilerin, bilmedikleri bir trajedinin yaşandığı bir odadan aldıkları izlenimler dikkat çeker ve sorular doğurur. Alıcı zihin, "en yoğun ıstırap" izlenimlerini bir zamanlar onları ele geçiren insan ruhundan mı, yoksa ölçülemeyen bir etkenin bıraktığı bir iz, bir ipucu gibi başka bir kaynaktan mı almıştır? Ya eski bir mektup -söyleyemeyeceğim kadar çok örnekte test ettiğim gibi- belirli izlenimler - "ertelenmiş düşünce"- ortaya çıkarabiliyorsa? Bir odadan,

bir zamanlar sınırları içinde gerçekten gerçekleşmiş olan en yoğun ıstırap iletilemez mi? Eğer iletilemiyorsa, neden iletilemiyor? Profesörün "ertelenmiş düşüncenin aktarımı" olarak adlandırdığı şey, ele alınan olguların büyük bir bölümünü kapsamasa da, bence en uygun ve en doğru şekilde Psikometri ile açıklanabilir. Bir odadan, bir kalıntıdan, eski bir giysiden, bir yüzükten veya eski bir mektuptan düşüncenin aktarılmasını düşünmek elbette zordur; ancak deneyim, Psikometri duyusunun bu tür nesnelerden belirli izlenimleri algıladığını ve bu izlenimlerin, sıradan algılama yetenekleri için olağan bir şekilde meydana gelmiş gibi, düşüncenin -sahnelerin, kişilerin ve olayların- psişik algısına dönüştürüldüğünü kanıtlamaktadır.

Hayaletler, hortlaklar vb. olaylar, yanlış gözlem veya aşırı batıl inanç teorisiyle açıklanamaz. Ben, bedensiz ruhların ve hayaletlerin olmadığını söylemiyorum, ancak düşünüyorum ki ve bunu daha sonra gösterdim ki, bu hayaletlerin vb. birçoğu,

Sıklıkla bedensiz varlıklar olarak algılanan bu figürler, tıpkı Edison biyografilerindeki figürlerin temsil ettikleri gerçek erkek ve kadınlar olmadığı gibi, ölenlerin ruhları da değildir.

Psikometriye kısaca değindikten sonra, Düşünce Aktarımı ve Telepati hakkında birkaç not düşmek istiyorum. Telepati (tele, uzak ve pathos, duygu), insanın psişik yeteneğinin eylemi için kullanılan terimdir; bu sayede bir zihin, duyuların bilinen kanalları dışında başka bir zihni etkileyebilir veya başka bir zihinden etkilenebilir. Ancak bu tanım, Düşünce Aktarımı için de aynı derecede geçerli olacaktır.

Telepatide, düşünceyi ileten kişi genellikle bir mesaj ilettiğinin veya iletebileceğinin farkında değildir ve mesajı alan kişi de mesajı almaya bilinçli olarak hazırlanmamıştır. Düşünce aktarımında ise hem mesajı ileten hem de alan kişi deneyin bilinçli katılımcılarıdır. Kısacası, düşünce aktarımı bir deneyin konusu haline getirilebilirken, telepati getirilemez. İlki bilinçli bir çalışmanın sonucudur, ikincisi ise her zaman kendiliğinden ve beklenmediktir.

İlki, belirli koşullara bağlı olarak (iyi bir iletici ve aynı derecede hassas veya alıcı bir alıcı) genellikle sıkıcı bir iştir. Düşünce aktarımı deneylerinde, genellikle çok ikna edici ve şaşırtıcı sonuçlar elde edilir. Ve bu sonuçlar, yeryüzündeki iki uyumlu zihin arasında uzun mesafeli düşünce aktarımı ve iletişim kurma olasılığı gibi çok geniş kapsamlı olasılıkları akla getirir.

Bedenlenmemiş zihinler ile hala bedenlenmiş olanlar arasında ve bunun tersi yönde gerçekleşen etkileşim. Tüm bunların yanı sıra, Düşünce Aktarımı, telepatik deneyimlerin gerçekliğine dair çok değerli ve doğrulayıcı kanıtlar sunarak önemli bir ışık tutmaktadır.

Telepati gerçek deneylere tabi tutulamasa da, bağımsız kanıtlarla desteklendiği için artık olayın gerçekliği konusunda en ufak bir şüphe kalmamıştır. Bu kanıtların seçilmesi, elenmesi ve telepatinin veya bilinçsiz düşünce aktarımının bilimsel bir temele oturtulması, Psişik Araştırmalar Derneği'nin varlığını haklı çıkaran "iyi işlerden" biri olmuştur.

Bana göre telepati, insan zihninin sahip olduğu yetenekler kadar çok yönü içerir ve insan zihninin yapabileceği her şeyi ifade eder. İnsan zihni hakkındaki bilgimiz henüz çok eksik olduğundan, bu tezahürlerin telepatik, psişik veya normal olarak kabul edilen şeyler olması fark etmeksizin, tezahürleri hakkındaki bilgimiz de aynı derecede eksik olmalıdır. Fenomenlerin yelpazesi geniştir ve sabırlı araştırmalarla bu yelpaze hakkındaki bilgimiz her geçen gün genişletilmektedir.

Psikometriden telepatiye kadar, modern spiritüalizmle temas kuruyoruz; ve spiritüalizmin fenomenlerine yeterince aşina olduğum için, bu konuların spiritüalizmde birçok önemli noktayı aydınlattığını ve açıkladığını, ancak çok kapsamlı bir açıklama yapılmadıkça, spiritüalizmin tamamını açıklayamadığını ve açıklayamayacağını biliyorum.

Bu çalışma, Psikometri, Düşünce Aktarımı ve Telepati gibi Spiritüalizmin tüm fenomenlerine genellikle atfedilenden daha geniş bir anlam ve kapsam kazandırıyor. Ancak bu çok tartışılan konuya ve aslında hem eski hem de modern Spiritüalizmin tümüne ışık tutuyorlar. Dahası, fenomenleri açıklamak yerine, onları kanıtlamaya büyük ölçüde katkıda bulunuyorlar. Ve itiraf etmeliyim ki bundan memnunum; geçmişteki "miros"ların hepsinin "büyük harflerle yazılmış hileler" olmadığını ve bunları gözlemleyen ve kaydedenlerin hepsinin -ortak insanlığımız adına- ya düzenbaz ya da aptal olmadığını bilmekten memnunum. Bu çalışmada, Psikometri ve Telepati ile bağlantılı olarak tesadüfen Spiritüalizm hakkında söyleyeceklerim çok az veya hiç yok. Bu konular, insanlıkta "yeni ve verimli bir duygu" olasılığını; her birimizin içinde, eğer doğruluğa yol açmıyorsa da, Ruhsal şeylerin gerçekliğini kanıtlamada büyük ölçüde katkıda bulunan bir gücü akla getiriyor.

Telepati, zihnin tüm zaman, mekan ve duyusal algıları aşan bir ölçüde zihni etkileyebileceğini gösterir. Burada zihinler arasında -ve bundan şüphe olamaz, çünkü aksini söyleyen cahil bir insandır- ve bedenlenmiş zihinler ile bedensiz zihinler arasında, zihinlerin bedensiz bir durumda var olduğu gösterilebilirse, bu mümkün olamaz mı? Böyle bir Düşünce Aktarımından şüphem yok; bu sonuca varmak için birçok deneyimden geçtim. Düşünce aktarımları ve telepatik parlamalar yoluyla bu iletişim, aynı zamanda "daha yüksek bir iletişim biçiminin" göstergesi de olabilir.

"Sıradan maddeyle olan geçici bağlantımızdan sonra da varlığını sürdürecek olan şey", Sir Oliver Lodge'un 1891'de Cardiff'teki İngiliz Bilim Derneği'nde cesaretle öne sürdüğü gibi. Tüm konu son derece ilgi çekicidir, ancak bilim insanlarından hak ettiği ilgiyi görmemiştir; onlardan atalarımızın anlattığı hikayeleri veya "büyüklerin geleneklerini" dinlemeleri değil, günümüz olaylarını ve günümüz kanıtlarını araştırmaları istenmektedir. Konu, dini düşünce liderlerimizden de hak ettiği ilgiyi görmemiştir; onlar bu olayları sadece ihmal etmekle kalmamış, İncil'de kaydedilenleri de neredeyse tamamen görmezden gelmişlerdir.

Dindarlar için bu konular düşündürücü olmalı; geçmişte olan her şeyin şimdi de mümkün olabileceğini bilmek onları heyecanlandırmalı ve sevinçle doldurmalıdır. Sessizce, yüksek sesle ve gizlice dua ederler mi ve ilhamdan, ilahi takdirin rehberliğinden, meleklerin hizmetinden, öğütlerden, önsezilerden, dualara cevaplardan, uyanıkken görülen vizyonlardan veya uykuda görülen rüyalardan bahsederler mi, insanın burada ve şimdi, hem burada hem de bahsettikleri ahiret halindeki esenlikleri ve oradaki refahları için gerekli olan ruhsal güce -psişik duyulara ve yeteneklere- sahip olduğunu düşünmeden? Eğer insanın bu güçlere burada ve şimdi sahip olduğunu düşünmezlerse, belki de Görünmeyeni Görme olasılıkları üzerine bu katkıyı yaptıktan sonra konuyu kendileri araştırmaya daha da istekli olacaklardır.

BÖLÜM II

GÖRÜNMEZ GÜÇLER VE YAYILIMLAR

Mart 1902'de Galler Prensi, ünlü Fransız bilim insanı M. Henri Becquerel'in "Radyoaktif Cisimler" üzerine verdiği parlak ve derin bir konferans vesilesiyle Kraliyet Cemiyeti'ne üye olarak kabul edildiğinde, Profesör Sir William Crookes, yeni seçilen üyeye, Cemiyete ve o vesileyle orada bulunan seçkin topluluğa, "artık kuvvet ve madde arasındaki sınır bölgesindeyiz" diyerek güvence verdi. Ve bu fizikte doğru gibi görünüyor. Ve bu aynı zamanda ruhsal anlamda da doğru, çünkü Sir William Crookes, diğer birçok yetenekli insanla birlikte, madde olarak tanıdığımız şeyin ötesinde, "akıllı ruhsal kuvvet"in sınır bölgesinde duruyor ve durmuştur; madde, sonuçta kusurlu duyularımıza dışsallaştırılmış şeylerin biçimidir; ve bu dışsal duyulara yardımcı olan, fizik biliminin iyi bilinen araçları ve belki de daha iyi bilinen mütevazı bir alet olan kamera sayesinde bu sınır bölgesine ulaşılmıştır.

Seçkin Fransız bilim insanı, dinleyicilerine "radyoaktif cisimler" alanındaki keşiflerini anlattı.

Beş yıl önce yapılmışlardı ve bu araştırmalar sırasında, maddenin ve enerjinin yapısı veya elektrik olarak bilinen enerji biçimi hakkında tamamen yeni fikirler ortaya koyan üç yeni element keşfetmişti. 1789'da keşfedilen uranyum, ışığa maruz kaldığında tuzlarında uzun zamandır kendine özgü özellikler göstermektedir. Bu tuzların bazıları fotoğrafçılıkta kullanılırken, diğerleri dekoratörler tarafından uranyum camı olarak adlandırılan şeyde o güzel sarı tonu üretir. Konuşmacı şöyle dedi:

“1896 yılının başlarında, bir süredir olağanüstü optik özelliklerini incelediğim uranyum tuzlarıyla bazı deneyler yaparken, bu tuzların ışığa geçirgen olmayan metaller ve cam ile diğer saydam maddelerden geçebilen görünmez bir radyasyon yaydığını gözlemledim. Bu radyasyon bir fotoğraf plakasına etki etti ve uzaktan elektrik yüklü cisimleri deşarj etti; bu özellikler yeni ışınları incelemek için iki yöntem sağladı.”

Bilinen herhangi bir ışığın yokluğunda, katot ışınları ve X ışınları gibi diğer görünmez kuvvetlerin, kablosuz telgrafta örneklendirilen o ince görünmez elektrik kuvvetleri ve eterik titreşimler gibi, bir fotoğraf plakasına görüntü basabileceği gösterilmiştir. Sonuçlar X ışınlarınınkine benzer olsa da, bu yeni ışınlar karakter olarak esasen farklıydı. Yansıtılamayacakları, kırılamayacakları veya polarize edilemeyecekleri bulundu; kısacası, görünmez ışık olsalar bile ışık değillerdi, ne de eterin enine titreşimleri olabilirlerdi. Yeni ışıklar, yeni maddelerdi.

GÖRÜNMEZ FARLAR VE YAYILIMLAR 27 güçlü ve görünmez, fizik biliminin daha önce hiç tanımadığı; madde olarak bilinen şeyin sınırlarının ötesinde keşfedilen bu yeni ışınların, aşina olduğumuz ışıklı yayılımlarla veya çoğumuzun aşina olmadığı alevler ve auralarla hiçbir ortak noktası yoktu.

M. Becquerel, incelediği yeni ışınların hem hassas bir levhayı etkileme hem de üzerine yönlendirildikleri bir elektrik cismini boşaltma gibi çift bir olguya sahip olduğunu göstermeyi başardı. Bu hepsi değildi. Keşif, atom teorisine bir darbe vurdu. Burada bununla bir ilgimiz yok, ancak aşağıdakiler konumuzla ilgili olarak ilginç olacaktır. Tek bir kristalin, kayda değer bir madde kaybı olmaksızın gizemli ışınlarını yaymaya devam edebileceği ve sonsuza dek hassas levhaları etkilemeye ve elektrik cisimlerini boşaltmaya devam edebileceği bulundu. Işınların yayılımı çok küçüktür: "İncelenen ışın yayan maddenin yüzeyinin her bir santimetre karesi için, bir milyar yılda yaklaşık bir miligramlık bir madde kaybına denk gelen bir madde akışı veya akımı kaçar." [1]

[1] Yukarıdakiler yazıldıktan sonra, radyum Madam Curie tarafından keşfedildi ve merhum M. Curie ve bir dizi İngiliz ve diğer bilimsel araştırmacı tarafından kapsamlı deneyler yapıldı. Ve birçok dikkat çekici özelliğinden

biri, görünmez ışınlarının diğer maddelerin karakterini etkileme ve değiştirme ve insanları uzaktan etkileme gücüdür ve radyumun görünmez yayılımlarının gücü ne kadar harika ve geniş kapsamlıysa, radyumla benzer nitelikte, ancak daha incelikli ve güçlü özelliklere sahip diğer maddelerin veya malzemelerin keşfedilmesi de olasılık dahilindedir.

Şimdi "Becquerel ışınları" olarak adlandırılan şeyin incelenmesi, bizi maddenin ardındaki görünmez enerji alanına götürüyor; bu enerjinin varlığından bile şüphe duyulmamıştı - bu da fiziğin görünmezlik alanına doğru istikrarlı ilerleyişinin bir başka kanıtıdır. Yukarıdaki ciddi ifadeler ve ardından gelenler, görünmez güçlerin ve yayılımların gerçekliğini, kendilerine özgü belirgin eylemleriyle alaya alan şüphecilerin dikkatine sunulmaktadır.

Rahmetli Bay Gladstone, “Birçok şeyde, deneyimlemeden önce inanmak, bilmeden önce inanmak akıllıcadır” demiştir; bu düşünce, tüm düşünceli insanların sezgisel zihinlerinde karşılık bulacaktır. Mümkün olduğu her durumda bilmek de iyidir. İnancımıza veya imanımıza bilgi eklemeliyiz. Ancak, kendimiz araştırmak ve bilmek için ne zamanımız ne de fırsatımız olan birçok bilgi alanı vardır ve bu nedenle, bu gibi durumlarda, hem zamanı hem de fırsatı olan tanınmış ve güvenilir otoritelerin açıklamalarına ve çıkarımlarına inanmak akıllıcadır. Deneyimlemeden önce inanmayı değil, okuyucularımın açık zihnini ve sabırlı dikkatini istiyorum: Bilimin tüm alanlarında bir miktar inancın gerekli olduğu kabul ediliyor, ancak şimdi tek istediğim, önerilerimin dinlenmesi ve tüm ifadelerimin, yetkili kanıtlarla desteklenmediği durumlarda, reddedilmeden veya kabul edilmeden önce deneylerle test edilmesidir.

Doğanın, kablosuz iletişim yoluyla aşina olduğumuz gibi, görünmeyen ve ölçülemeyen birçok gücü vardır.

Telgraf, X-ışınları, bakteriyologların araştırmaları ve hatta fizik biliminin araştırmaları. Bunların hiçbirine değinmeme gerek yok, ancak Psişik Araştırmaların bize az çok aşina kıldığı diğer daha incelikli ve görünmeyen güçleri vb. açıklamak için. Bu son güçlerin veya yayılımların, akıntıların ve auraların ne olduğunu belirtmeye çalışacağım ve bunu yaparken bilinmeyeni bilinenle açıklamak gerekecek.

Bu incelikli akıntıların en önemlilerinden biri, mevcut araştırmamız açısından, insanlardan kaynaklanan ve çeşitli şekillerde "manyetik sıvı", "hayvan manyetizmi", "insan manyetizmi" ve nervaura olarak adlandırılan bir auradır; ki bence bu terim çok daha doğrudur; çünkü bu akıntı her ne olursa olsun, hiçbir anlamda manyetik değildir, sadece geçmişte etkisinin manyetizmaya benzetilmesi nedeniyle bu adı almıştır. İsim önemli değil; bizi ilgilendiren şey, şeyin kendisidir, ismi değil. Ancak şunu da belirtmeliyim ki,

"hayvan manyetizmi" "kaba bir batıl inanç" olarak adlandırılmış olsa da, tüm fenomenleri son otuz yıl içinde yeniden canlandırılmış ve dünyaya hipnotizma olarak sunulmuştur. Şimdiye kadar "hayvansal manyetizma"ya atfedilen şeylerin büyük bir kısmı artık "telkin"e bağlanmıştır, ancak hipnoz uzmanları bile "belirli bir etki"yi, ince, görünmez bir şeyi, tahttan indirilen "hayvansal manyetizma"dan hiçbir şekilde ayırt edilemeyen bir şeyi kabul etmek zorunda kalırlar. Bu etki veya yayılımın ne olduğu pek önemli değildir.

İster Mesmer ve ondan önceki okültistler ile Mesmer'in takipçileri tarafından "hayvan manyetizmi", ister ünlü hipnotist Liébault tarafından "zoo-manyetizmi", ister önde gelen bir Parisli hipnotist okulunun "manyetik sıvı", ister Reichenbach tarafından "odylik alevler", ister Baraduc tarafından "yaşam ışınları", isterse de merhum Dr. Buchanan tarafından nervaura olarak adlandırılsın, böyle bir yayılımın -veya daha doğru bir ifadeyle yayılımların- var olduğunu ve varoluş ekonomisinde ne gibi bir amaca hizmet edebileceğini bilmemiz önemlidir.

Psişik yetenekleri aktif olan tüm kişilerin tanıklıkları, tüm insanların sıradan görme, hissetme veya dokunma duyularıyla algılanamayan, çeşitli renklerde ve bulut benzeri bir atmosferle çevrili olduğunu bize garanti eder. Bu atmosfer basit değil, bileşik bir akıntıdır. Bu atmosfer, kendisinden yayılan kişinin veya kişilerin tüm bedensel, zihinsel ve ruhsal durumlarını içerir. Paracelsus'un ilginç bir şekilde ifade ettiği gibi: "Yaşam gücü insanda kapalı değildir, aksine etrafında ışıklı bir küre gibi yayılır ve uzaktan etki edebilir. Bu yarı maddesel ışınlarda insanın hayal gücü sağlıklı ve hastalıklı etkiler yaratabilir. Yaşamın özünü zehirleyip hastalıklara neden olabilir veya kirlendikten sonra onu arındırıp sağlığı geri kazandırabilir." Bu ifade, on beşinci yüzyılın başlarında yazılmış olmasına rağmen, hipnoz deneyleri ve on dokuzuncu yüzyılın sonlarındaki Psişik Araştırmalar ile fazlasıyla desteklenmiştir.

Yüzyıl. Bu sinir ağının bir gerçeklik olduğundan ve büyük olasılıkla, en ateşli psişik araştırmacıların bile şu anda kabul etmeye hazır olduğundan çok daha güçlü bir etken olduğundan şüphe yok. Bu yayılımın bireyin tüm özelliklerini taşıdığını düşünebiliriz: duyusal sinirlerin duyarlılığı; motor sinirlerin motor yeteneği; insan beyninin ideamotor enerjileri; ve elbette, kaynağının sağlığı ve hastalıkları.

Medyumlar—yani psişik yetenekleri az çok belirgin olan kişiler—tüm maddelerden çıkan ve yok olan, ayrıca bu maddelerin karakterini taşıyan ve hatta ortaya çıkaran yayılımlar olduğunu iddia ederler. Bu ve daha fazlası, bizi şu soruları sormaya yöneltiyor:—Bu ölçülemeyen şeyler bizi etkiliyor mu?—Evet, sağlık ve hastalık bulaşmasında ve psişik etkilerde görüldüğü gibi. Birbirlerini etkiliyorlar mı?—Evet, fizikteki deneyler, bilimsel

açıklamalar ve psikometrik araştırmalarla gösterildiği gibi. Kalıcı nitelikte midirler? Evet, "Becqueral ışınları"nda ve burada ve başka yerlerde verilen örneklerde görüldüğü gibi. Ve gerçekten tespit edilebilirler mi? Evet, dikkatli deneylerle kanıtlandığı gibi tespit edilmişlerdir ve edilebilirler. Bunlar, daha kapsamlı cevaplar gerektiren ilginç sorulardır. Bunların hepsine, zamanı geldiğinde, doğrudan ve dolaylı olarak, olumlu yönde daha ayrıntılı bir şekilde cevap vermeyi öneriyorum.

Kendi deneylerim ve bunlardan çıkan sonuçlar

Onlardan yola çıkarak, bu yayılımların ve auraların varlığını kanıtlamaya çalışıyorum; ve bu doğru olsa da, bunu kimsenin kabul etmesi için bir kanıt olarak öne sürmüyorum. Ancak bilimsel alanda saygın kişilerin kanıtlarının kolayca bir kenara atılmaması gerektiğini ve atılamayacağını düşünüyorum. Kendi kanıtlarıma ek olarak, bu sayfalarda zaman zaman bu tür bağımsız kanıtlar sunacağım.

İnsanlardan ve diğer varlıklardan ve maddelerden ince bir yayılımın olup olmadığı sorununu aydınlatmaya devam etmek için, okuyucunun zihni, tüm ön yargıları ve önyargıları bir kenara bırakarak, konuya açık bir zihinle, sanki ilk kez yeni bir şeyle karşılaşıyormuş gibi yaklaşmaya ve mümkünse bu konuda bilinebilecek her şeyi öğrenmeye kararlı olmaya hazır olmalıdır.

“Bu yayılımların varlığı kanıtlanabilir mi? Evet, deneyle.” Sir Humphry Davy, “tek bir iyi deney, Newton’un zekasından daha değerlidir” demiştir. Ve bu yayılımların –çünkü sayıları çoktur– varlığı ancak deneyle ve birçok deneyle kanıtlanabilir. Ancak bu deneylerden bazıları, ikna edici oldukları kadar basittir.

Bu tür yayılımların varlığı iddiasının, soruşturmayı engellemek veya durdurmak için çok olağanüstü sayılmaması gerekir. Bu tür bir yöntem, muhafazakarlığın katılığına mükemmel bir şekilde örnek teşkil ederken, bilimsel bir ruha veya hakikat sevgisine tamamen aykırıdır.

Nitekim, Sir John Herschel'in (M. Becquerel'in Kraliyet Cemiyeti'ne yaptığı konuşmada bahsettiği yeni metal veya kristale "uranyum" adı verilmesinin onuruna) diğer konularla ilgili olarak söylediği gibi: "Doğanın herhangi bir alanında mükemmel bir gözlemci, kabul görmüş teorilere göre olmaması gereken herhangi bir olayı fark etmek için gözlerini açık tutacaktır; çünkü bunlar yeni keşiflere ipucu veren gerçeklerdir." İşte ben de bunu vurgulamak istiyorum. Okuyucu, onu -sadece kısa bir yol olsa bile- gözlem ve deney yoluna götürürken, buna göre hareket etme cesaretine sahip olacak mı?

Psikik bilim, bazıları tamamen fizyolojik bir temele sahip olabilen veya zihinsel bir temele sahip olabilen; ya da fizyolojik veya zihinsel bilgimizin

ötesinde kalan keşfedilmemiş sınır bölgesinden kaynaklanan ve bu nedenle yanlış olduğu gösterilene kadar "psikik" olarak adlandırılan birçok olguya dikkat çekmektedir. Ancak, bu tür olguların yalnızca bize yeni ve garip oldukları veya neyin ne olduğu ve neyin olması gerektiği hakkındaki kavramlarımızla uyuşmadıkları için meydana gelmediğini, aslında var olmadığını söylemek, aklı başında hiçbir insanın iddia etmeyeceği bir Doğa ve Doğa Kanunları bilgisine sahip olduğunu iddia etmektir. Psikik olguların gerçekliğini kanıtlamaya veya çürütmeye çalışmadan önce, tekrar ölçülemeyen olguların değerlendirilmesine odaklanacağız.

Daha kaba salgılar—mikroplar, basiller, mikroorganizmalar vb.—bakterilerin aşina olduğu süreçlerle tespit edilir.

3

Bu tür hastalıkların varlığına okuyucuyu ikna etmek için zaman ve sabır harcamaya gerek yok. Genel halkı, bulaşıcı ve salgın hastalıkların büyük bir sınıfının, belirli hastalıklardan muzdarip veya belki de yeni iyileşmiş kişilerin yaydığı emisyonların solunması ve emilmesinden kaynaklandığına veya bu tür hastalarla yakın temasta bulunmaktan veya onların emisyonlarıyla emdirilmiş eşyalarla temastan kaynaklandığına ikna etmek için fazla bir argümana gerek yoktur. Ancak, iyi ve kötü anlamda canlı zihinsel izlenimlerin emisyonlardan alınabileceğine halkı ikna etmek muhtemelen zor olacaktır. Bu ne kadar garip görünse de doğrudur; ve bu, çoğumuzun yapabileceği birçok basit deneyle gösterilebilir ve bunu yaparken bakteriyolojinin tanıdığından daha incelikli emisyonlarla uğraşıyoruz.

İnsan, tüm doğasıyla, ruhsal ve fizyolojik yapısıyla uyumlu bir sinir ağıyla çevrilidir ve bu nedenle her bakımdan onun özelliklerini yansıtır; onun kadar sağlıklı, iyi, kötü veya kayıtsız olur. Bu insan için doğruysa, hayvanlar, bitkiler ve inorganik maddeler için de aynı derecede doğrudur, çünkü bunların hepsi kendi özel atmosferleri, akıntıları veya yayılımlarıyla çevrilidir ve başkalarına duyarlı değildirler; bazıları ise çeşitli türlere duyarlıdır. Bazıları kişilere, kişilerin giydiği eşyalara duyarlıdır, ancak hayvanlardan ve maddelerden kaynaklananlara duyarlı değildir. Bazıları, başka hiçbir şeyden etkilenmenin bilincinde olmayan belirli hayvanlardan etkilenir. Balina

GÖRÜNMEZ. GÜÇLER VE YAYILIMLAR 35 mesele, duyarlılık ve eğitim veya gelişim derecelerine bağlıdır.

Çiçeklerin en güzel hallerinde birbirlerine aşk şarkıları söylerken yaydıkları kokulardan etkilenmeyen ya da, örneğin çürüyen bitki örtüsünden yayılan kokulardan tiksinmeyen kim vardır ki? Granit, lav, çakıl taşları, mineraller vb. gibi inorganik maddelerden yayılan kokular bu kadar kolay tespit

edilemez, yine de birçok insan bu etkilere karşı duyarlıdır. Burada kastettiğim duyarlılık, "telkin"e atfedilen bir duyarlılık değil, nesnelerin gizli olduğu ve duyarlı kişinin onların niteliği hakkında hiçbir bilgisi olmadığı durumlarda, nesnelerden alınan doğrudan izlenimlere karşı gerçek bir duyarlılıktır.

Sir David Brewster şöyle demişti: “Tüm cisimler, az ya da çok boyutta ve az ya da çok hızda ışınım yayarlar; bu parçacıklar katı ve sıvı cisimlerin gözeneklerine az ya da çok girer, bazen yüzeyde kalır, bazen de tamamen nüfuz ederler. Bu ışınımlar, zayıf olduklarında görüntülerde; daha güçlü olduklarında kimyasal değişimlerde; ve en bol ve hızlı şekilde yayıldıklarında ise dokunma sinirlerini etkileyen ısıda; doğanın unsurlarını ayırıp yeniden birleştiren fotoğrafik eylemde; ve retinayı uyararak görmeyi sağlayan fosforesan ve ışık saçan ışınımlarda kendini gösterirler.”

Bu yayılımlar gece gündüz tüm cisimlerden geçer ve diğer tüm cisimleri etkiler.

Yayılmaların fırlatıldığı kuvvet. Bu yayılmalar, yakınlarındaki katı ve sıvı cisimlerin yüzeyinde kalabilir, "bazen onları tamamen sarabilir". Ve gerçekten de, bu yayılmaların bazıları, doğalarına ve etkileme güçlerine göre, insan beynini harekete geçirecek ve duygu ve görme gibi psikometrik yetenekleri üretecek titreşimler halinde tekrar dışarı atılabilir. Her halükarda, öneri burada ortaya atılmıştır; önerinin deney testinden geçip geçmeyeceği görülecektir. Çünkü psikometrik bir duygunun ve buna bağlı Psişik Yeteneğin varlığı bu testlerle kanıtlanır veya reddedilir.

Merhum Cromwell F. Varley (Atlantik kablosunun döşenmesinde Cyrus Field ile birlikte çalışan seçkin elektrikçi), bu yayılımların -retinayı uyaran ve görmeyi sağlayan fosforesan ve ışık saçan ışınlar değil- manyetik ışınların kendileri değil, çelik mıknatıslardan, kaya kristallerinden ve insanlardan aynı şekilde yayılan, yoğunluğu değişen "Od alevleri" yani parlaklık olduğunu düşünüyordu. Mıknatıslardan, kristallerden ve insanlardan yayılan bu ışık saçan yayılımların varlığı hakkında, "deneylerden bol ve kesin kanıtlarım var" diye belirtti.

İnsan manyetizmasının -ince yayılımlar veya sinir kanalları- varlığı, ki bunlar sayesinde psikometri yoluyla sağlık, hastalık ve karakter durumunu tespit edebiliyoruz, bu konular hakkında ilk kez yazdığımdan beri, seçkin Fransız bilim insanı M. Blondlet'in N-ışınlarını keşfetmesiyle mükemmel bir şekilde kanıtlanmıştır.

Nancy'nin. Sonraki deneylerinde M. Charpentier tarafından büyük ölçüde desteklenmiş ve yardım almıştır. Bu yayılımların tam doğası hakkında konuşmaktan çekiniyorlar, ancak X ışınlarından birçok açıdan farklı oldukları biliniyor. X ışınları, güneş ışığının hızla titreşen bir biçimidir, oysa

insan organizmasından yayılan N ışınları, spektrumun mor ucunda tespit edilebilen daha yavaş titreşimlerdir ve yine de ısı ışınlarından ve hatta kablosuz telgrafın dayandığı Hertz dalgalarından daha hızlıdırlar. X ışınlarının ve N ışınlarının varlığı, fosforlu bir ekran vasıtasıyla gösterilir. X ışınları bir alüminyum levhadan geçmez, ancak şimdiye kadar bilinmeyen ve şimdi N ışınları olarak adlandırılan bu yayılım geçer. Bu ışınlar kendi başlarına tamamen görünmezdir ve fosforlu ekranın parlaklığını artırarak varlıklarını gösterirler.

Bazı bireyler bu yayılımlar açısından diğerlerinden daha zengindir. Sağlıklı hayati organizasyonlara sahip olanlar doğuştan şifacıdır. Ve bu ışınların gücü ve kuvveti, kasların hareketi ve zihnin durumuyla artırılabilir; tıpkı eski zamanlarda hor görülen hipnozcuların yaptığı gibi, irade ve istekle yapılan geçişler gibi. Yani, ışınlar iradeyle, egzersizle, sinirlerin veya kasların veya her ikisinin uyarılmasıyla artırılabilir ve etkileri, test edilen kişinin yakınına yerleştirilen fosforlu ekranın artan parlaklığında kolayca görülebilir.

Bu N ışınlarının, gerçek fiziksel olaylarda -psişik bir güç olarak- önemli bir rol oynaması oldukça muhtemeldir.

Son zamanlarda, özellikle Sir William Crookes'un otuz yıl önce örnek teşkil etmesinden bu yana, bilim insanlarının daha fazla ilgisini çeken fenomenler bunlar. Ve bu N ışınlarının, Reichenbach'ın Od'u, manyetizmacıların manyetik sıvısı ve durugörücüler, psikometreler ve diğerleri tarafından tanımlanan renkli auralarla aynı olması oldukça muhtemeldir. Öyle olsun ya da olmasın, uzun bir dizi deneyle bu N ışınlarının sadece fosforesan ekranla varlıklarını kanıtlamakla kalmayıp, yeterince hassas bireyleri uzun zamandır alay konusu olan psişik yeteneklerin varlığını destekleyecek ve Buchanan, Denton ve diğerlerinin psikometrisini yeterince doğrulayacak şekilde etkileyebildiği kanıtlanmıştır.

Okuyucuyu, doğanın görünmez biyografisi tarafından ruhsal görüşe sunulan sürekli değişen panoramaya bir göz atmaya davet etmeden önce, yansımaların gerçekliğine dair bazı yaygın örneklere kısaca değinmek en iyisi olacaktır.

Örneğin, sıradan bir fotoğraf deneyini ele alalım. İşlemin ayrıntılarına girmeden, birinin fotoğraf çektirmek için poz verdiğini varsayalım. Operatör karanlık odada yeni bir plaka paketi açar; çıplak gözle, dokunarak veya başka herhangi bir duyu veya yetenekle, karanlık slayta koyduğu plakaların yeni plakalar olup olmadığını anlayamaz. Belki de bu konuyu hiç düşünmez: Plakaların saflığını üreticilerinin saygınlığına güvenerek, poz vermeye ve poz verdiği kişiyi fotoğraflamaya devam eder. Fotoğrafçı karanlık odaya döner, plakaları çıkarır.

Karanlık slayttan bakar ve geçmiş deneyimlerinden bir değişiklik olduğunu çok iyi bilmesine rağmen, onlarda hiçbir değişiklik gözlemlemez; ancak geliştirme olarak bilinen işlem gerçekleşene kadar hiçbir şey göremez. Bu işlemle kimyasal bir değişim meydana gelir ve şimdiye kadar gizli, görünmez ve fark edilmemiş olan portre sahibinin görüntüsü görünür hale gelir. Buradan birkaç düşünce ortaya çıkar: Birincisi, plakalar izlenimi alma ve tutma konusunda gerekli hassasiyete sahipti; ikincisi, görünmez yayılımlar bu plakaları etkilemiş ve orada izlerini bırakmıştır; üçüncüsü, gerekli koşullar altında - loş ışık, uygun atmosfer ve kimyasal değişimler - söz konusu yayılımların izlenimleri, portre için poz veren kişinin az çok görünür görüntüsünde netleşir ve bu görüntü daha sonra sanatçı tarafından tamamlanır.

Benzer şekilde, birçok insan, hem sinirsel hem de ruhsal olarak etkilenmeye yatkın, kendine özgü bir hassasiyet özelliğine sahiptir; bu özellik, maddelerin, kişilerin, zihinlerin ve hatta ruhların yaydığı enerjilerden, auralardan alınan izlenimleri kaydeder veya yansıtır; bu durum, onlarda farkında olmadıkları ince değişikliklere yol açar – belki de sadece belirsiz bir huzursuzluğun bilincindedirler – ta ki uygun koşullar veya uygun bir gelişim süreciyle, kendilerine bahşedilen yetenekleri tanımayı ve kullanmayı öğrenene kadar. Gerçekten de, yüksek duyarlılık veya hassasiyetten muzdarip birçok insan vardır; sonuç olarak hayatları sefil hale gelir; konuşmaktan korktukları deneyimler yaşarlar; tüm bunlar...

Eğer doğuştan gelen iyi ve yetenekli olduklarını bilselerdi, bu yeteneklerin geliştirilmesi (ya da daha doğru bir ifadeyle, doğru yönde kullanılması) sayesinde sadece başkalarına iyilik yapmakla kalmayıp, kendilerine de sağlık ve mutluluk getirebileceklerini anlasalardı, değişirlerdi. Bir psikometre, hareketli bir hassas plakaya benzetilebilir ve araştırmacı tarafından ele alındığı şekilde "bulanıklaştırılabilir" veya doğru şekilde geliştirilebilir.

Cansız cisimlerden yayılan ve birbirleriyle temas halinde olmayan diğer cisimleri etkileyen ışınımlara gelince, birçok örnek verilebilir. Aşağıdaki örnek yeterli olacaktır. Merhum Bayan Somerville, Fizik Bilimleri Bağlantısı adlı eserinde şöyle demiştir: — “Bir gravürün izlenimi, iyotlanmış bir gümüş levha üzerine yüzü aşağı bakacak şekilde yerleştirilip, üzerine amalgamlanmış bir bakır levha konularak elde edildi; on beş saat karanlıkta bırakıldı ve gravürün izlenimi kağıt üzerinden oluştu. İyotlanmış bir gümüş levha, üzerine bir ip yumağı konularak karanlığa yerleştirildi ve üzerine bir sekizde bir inç yukarıda cilalı bir gümüş levha asıldı; dört saat sonra cıva buharlarına maruz bırakıldılar ve buharlar iyotlanmış levha üzerine eşit şekilde birikti; ancak gümüş levha üzerinde ipin net bir görüntüsü vardı; böylece görüntü karanlıkta ve hatta temas olmadan oluştu.”

Bir şeyin görülmemesi, hissedilmemesi ve duyular ile aklın sıradan süreçleriyle tespit edilememesi nedeniyle var olmadığı varsayımında bulunmak boş bir çabadır. Bu, sürekli olarak kendini gösteren kaba bir materyalizm türüdür ve bundan hiç şüphem yok.

Zamanla bunun Psişik Araştırmalar yoluyla ortadan kaldırılacağı.

Eğer insanlar “somut”, “elle tutulur” ve “maddi” diye adlandırılan putlarına bu kadar bağlı olmasalardı, Psikometri, Durugörü veya Düşünce Aktarımı üzerine yapılacak basit bir deney, bu aptalca muhafazakarlığı sonsuza dek yok ederdi. Ancak ruhsal maya şimdi muhafazakar un fıçısında çalışıyor ve günümüzde neredeyse her yerde bilim insanlarının zihinlerini içe ve yukarıya çevirdiklerini görüyoruz; böylece sokaktaki insanın madde hakkındaki fikirlerini düzeltiyor, dikkatini doğadaki ince güçlere çekiyor ve artık insanın bir ruha ve ruhun beden içinde veya dışında ruhla iletişim kurma olasılığına sahip olduğunu inkar etmiyorlar; dahası, bazı durumlarda, insanın maddeden ayrışmış halde, “maddeyle geçici bağlantımız”ın, bedensiz hallerde yaşadığına, hareket ettiğine ve gerçek bir benliğe sahip olduğuna dair kanıtlar sunuyorlar.

Gökyüzünün güneş ışığı; doğanın en vahşi hallerindeki olaylar; vahşi hayvan derilerine bürünmüş veya mor ya da ince keten kumaşlara sarılmış insanların eylemleri; en ilkel barbarlıktan en yüksek uygarlığa, mağara sakinlerinin ilkel taş aletler yapmasından, tapınak inşa edenlerin yeryüzünü, denizi ve gökyüzünü fethetmesine ve modern bilimin başarılarına; bitkilerin yaşam öyküsü, hayvanların hareketleri; bunların hepsi, dokundukları yüzeylere ve nüfuz ettikleri maddelere, incelikli yansımalarıyla silinmez bir şekilde resmedilmiştir. Ne muhteşem bir biyografi, ne sonsuz bir öykü!

Yaşamın ve ölümün, ışığın ve karanlığın, güzelliğin ve çirkinliğin, acının ve batosun panoraması, bilimsel –her ne kadar psikolojik bilim olsa da– gözler önüne seriliyor. Kim küçümserse küçümsesin, konuyu bilmemenin eleştiri için bir yeterlilik olduğunu varsayan saf şüpheciye Paley'in dilini hatırlatayım. "İncelemeden önce küçümseme entelektüel bir kusurdur" demişti, ancak şu istisna dışında: onun şüpheciliği "kusuru" sergiliyor, ancak entelektüel zarafetten veya herhangi bir kurtarıcı erdemden yoksun. Aynı zamanda, bu sayfaların şüpheci okuyucusuna, bu bölümde ve başka yerlerde yapılan tüm ifadeleri, inanılmaz diye reddetmeden önce dikkatlice inceleyerek, entelektüel veya başka türlü "kusura" düşme hatasından kaçınmasını öneriyorum. Elbette uygun araçlarla ve uygun koşullar altında eleştirel incelemeye tabi tutulsunlar.

Hassas plakanın içinde gizli olan görüntünün görünür hale gelmesi için geliştirilmesi gerektiği gösterilmiştir; cilalı gümüş plaka üzerindeki görüntünün ayırt edilebilmesi için cıva buharlarının gerekli olduğu

gösterilmiştir; ayrıca tüm bu görüntülerin, görünmez ve ince nitelikteki çeşitli türden yayılımlar tarafından üretildiği gösterilmiştir; ancak, "Yaratıcının Ayak İzleri" gibi yetenekli jeoloğun bilimsel gözüne, bakteriyoloğun mikroplarına veya fizikçinin spektrum analiziyle beyaz bir ışık huzmesindeki renklere kadar, ancak yalnızca başka bir şekilde ayırt edilebilen, daha da ince birçok görüntünün daha olduğu henüz gösterilmemiştir.

İnsanın ruhsal veya psikometrik yetenekleri. Ve neyse ki, bu yeteneklere herkes sahip olsa da, herkes bunun farkında değildir.

Kablosuz telgraf yoluyla düşüncenin iletilmesi, geniş kapsamlı öneme sahip kanıtlanabilir bir gerçek olduğundan, burada yalnızca örnekleme amacıyla üzerinde durulmaya gerek yoktur. Mesajlar iletiliyorsa, vericiler ve alıcılara ek olarak, mesajların iletildiği bir ortam da olmalıdır. Kablosuz telgraftaki ortam, bilim insanları tarafından Ether olarak adlandırılır. Bu ortamın madde olarak mı yoksa maddenin bilinen özelliklerine sahip olmayan bir şey olarak mı kabul edildiği şu anda pek önemli değildir. Bu eter mevcuttur. Görünmez olana aittir. Bu eterin esnekliğe ve belirli bir yoğunluğa sahip olduğu; titreşimler veya dalgalar şeklinde enerji iletebildiği belirtilmiştir. Kablosuz telgrafta bu titreşimler, verici ofisindeki uygun hücrelerde üretilen elektrikle oluşturulur ve gönderici ofisinden daha büyük veya daha küçük hızlarla yansıtılarak, uzayda -eterde- küçük dalgacıklar halinde ilerlerler. Kişi, mesajların gönderildiği yerden binlerce kilometre uzakta olabilir; araya giren tepeler, evler, katı maddeler, sözde kar fırtınaları, atmosferik sarsıntılar, bu enerji dalgalarının eterik ortamda ilerlerken hiçbir engel teşkil etmez; yine de bu mesajlar alıcının elektrik gözüne ulaşır ve burada dalgaların kısa veya uzun olmasına göre nokta ve çizgi koduyla kaydedilir ve böylece akıllı bir hale dönüştürülür.

Mesajlar. Birkaç yıl önce, bu şekilde mesaj gönderme fikri çoğu insan tarafından alay konusu olurdu. Çeşitli şekillerde kendini gösteren tek bir eter mi yoksa birkaç eter mi var, bilmiyorum, ancak ışığın, ısının, elektriğin, manyetizmanın ve hatta düşüncenin iletimi için çeşitli türlerde veya muhtemelen çeşitli derecelerde etere ihtiyaç duyuluyor gibi görünüyor. Düşüncenin zihinden zihne -zaman ve mekân yokluğuyla- aktarılmasının yanı sıra, Psikometre tarafından tanık olunan sahnelerde olduğu gibi düşüncenin açığa çıkması ve duyu organlarını etkileyen daha nesnel görüntüler ve seslerle diğerleri kadar aşina olduğumuz durugörü kulağına ulaşan seslerin iletilmesi için de ortam olan daha eterik veya incelikli bir eter derecesi olabilir mi? Eğer görme organlarına çarparak görmeyi sağlayan ışık olaylarını açıklamak için ışık yayan bir eter varsayılacaksa, duyuların sıradan işleyişinin ötesine geçen bir şekilde, hem yaşayanların hem de sözde ölülerin görüntülerini, hayaletlerini görmemizi sağlayan daha incelikli bir ışık yayan eter de olabilir mi? Bu tür eterler var gibi görünüyor;

ve bunların tam karakterini bilmesem ve onlar hakkında fazla bir şey söyleyemesem de, analojiden ve zaten bildiklerimizden yola çıkarak, içsel veya psişik yeteneklerimizi etkileyen böyle bir ortamın var olduğu açık olmalıdır.

Hassas kişilerin gördüğü "alevler" şuradan kaynaklanıyor:

Minetler ve diğer nesneler, Odie ışığı ve benzeri şeyler, Braid, bazı yeni dönem hipnozcuları ve merhum Profesör Carpenter'ın bize inandırmaya çalıştığı gibi, her zaman sadece Telkin yoluyla üretilen öznel hayaller değildir; çünkü bu ışınlar -sıradan gözle görülemeyen- Brewster tarafından belirtildiği ve Varley, MM. Baraduc, Becquerel, Curie, De Rochas ve daha birçokları tarafından yüzlerce bağımsız deneyle doğrulandığı gibi, duyarlılaştırılmış plakalar ve bitişik nesneler üzerinde çıktıkları nesneleri fotoğraflayacak kadar güçlüdür. Psikometrenin görünmeyeni ayırt ettiği bir ışık da vardır; bu ışık, bir şekilde elde tutulan nesneden yansır veya iletilir. Durugörücünün de görünmeyeni algıladığı ve nesnel nitelikteki şeyleri ayırt ettiğimiz ışığın ardında ne olduğunu bize anlattığı bir ışık vardır. Hayaletler sıklıkla onlardan yayılıyormuş gibi görünen bir ışıkla görülür. Hem Psikometri hem de Telepati bize iki açık ve belirgin gerçek sunar:

1. Görme, hissetme ve ötesindeki şeylere dair olağanüstü bilgi duyumlarını üreten ve başka hiçbir ortamın sıradan duyularımızı etkilemediği bir şekilde bunu sağlayan bir ortamın var olduğu; sıradan duyularımızı aşan şeylere dair bir bilgi olduğu.

2. İnsan, ince eterlerden, titreşimlerden, ışıklardan (bahsettiğim) etkilenen ve bu sayede sıradan duyusal algı kanallarımızla bilinemeyen, görülemeyen veya hissedilemeyen şeyleri öğrendiğimiz psişik yeteneklere sahiptir.

Psikometrik duygu –daha iyi bir terim bulamadığımız için– yeteneklerden biridir.

Araştırmalarımızın eğilimi, insanın tüm yapısının iki yönlü olduğunu -fiziksel ve ruhsal bir ikilik- ve çevresinin de hem fiziksel hem de ruhsal olmak üzere iki yönlü olduğunu göstermektedir. Mevcut fiziksel olan, dışsal ve geçicidir; bu sayede mevcut varoluşumuzun fiziksel koşullarıyla ilişki kurarız; ruhsal olan aracılığıyla ise şu anda içsel ve daha yüksek bir varoluş biçimiyle temas kurarız ve bu geçici fiziksel ilişki sona erdiğinde bu varoluş biçimine geçeceğiz. Ruh-beden ve ruhtan oluşan ruhsal benlik, gerçek benliktir ve bu nedenle kendine özgü bir bilinç, uygun biçimler ve kendine özgü bir varoluş biçimine sahip olacaktır. Psikik bilim, Havari Pavlus'un görünen şeylerin geçici, görünmeyen ve kalıcı olan şeylerin ise ebedi olduğunu güvence altına aldığı anlayışını desteklemektedir.

İtiraf etmeliyim ki, Budistlerin akasa'sı ve teosofistin astral sıvısı veya psişik nitelikteki eterler ve atmosferler için, insan olarak nitelendirilmesi gereken zekâlar tarafından eşlik edilen ve yönlendirilen, bildiğimiz eterlerin ve atmosferlerin içinde ve arkasında, gerçek ve varoluşsal bir temel olduğuna inanıyorum. Kendi deneyimim, organize varlıkların beyninden, omuriliğinden ve sinir sisteminden kaynaklanan bir aura -hassas bir buhar- olduğunu ve insandan kaynaklananın da onunki olduğunu bana kanıtlıyor.

Görüntü taşıyıcısı; hatta daha da ötesi, görünmez eterik ortamı titreştiren, incelikli bir elektrik aygıtıdır; bu aygıt aracılığıyla, dile getirilmemiş düşünceleri, çevresinin görüntüleri ve hatta kendi ikizi, hem bilinçli hem de bilinçsiz eylemlerde zihinden zihne aktarılır. Bu ncrvaura, görüntümüzü yazdığımız kağıda aktarır, evet, yazılmamış düşüncelerimizi ve muhtemelen düşüncelerimizin gerçekleştiği sahneyi de çizer. Bundan hiç şüphem yok, çünkü Psikometrideki en basit deneyler bunu kanıtlayacaktır ve iyi belgelenmiş bir Telepati vakası bunu göstermektedir. Ve sadece duyarlı kişilerin değil, sağlam sağlığa, güçlü sağduyuya, belirgin zekaya ve keskin gözleme sahip insanların kaydedilmiş deneyimleri, bol ve destekleyici kanıtlar sunmaktadır.

Bilim de konuştu ve doğada insan duyularının algılayabileceği seviyenin üstünde ve altında ince yayılımlar, ince kuvvetler, X ışınları, ışıklar ve sesler olduğunu, ancak insanın bunları diğer duyular aracılığıyla veya algılanan duyuların ötesinde bir şekilde fark edebileceğini öne sürdü. Brewster, Draper, Babbage, Jevons, Crookes, Lodge, Sidgwick, Barrett, Myers, Hodgson, Hyslop (şimdi yaşayan veya vefat etmiş) ve daha birçokları bu şeylere işaret ediyor ve konu hakkında hiçbir şüphe bırakmıyor. Gerçekten de, modern bilimin eğilimi görünmez olana doğru ve içine doğrudur ve gerçek fetihleri Görünmeyen'in alanlarında olmuştur.

Bir Psikometre bir izlenim alırsa, bir Durugörü sahibi bir resim, görüntü, sahne veya olay görürse veya bir birey telepatik yollarla bir mesaj alırsa,

İletişimin alıcısında gerekli durumun bulunması yetmez, mesajların iletilmesi için uygun ortamlar veya yöntemler de olmalıdır. Bu izlenimlerin, vahiylerin, vizyonların ve benzerlerinin uygun ortamlar aracılığıyla gelmeden duyusal algıya ulaşması düşünülemez. İlerledikçe bu daha da belirginleşecektir. Elbette, deneyimlediğimiz sesler, görüntüler ve ısı, soğuk ve ağırlık hisleri doğadaki bazı ince ve görünmez güçlerin etkisi veya titreşimlerinden kaynaklanıyorsa, ruhsal bilginin iletilmesi için başka ve eşit derecede uygun ortamların, yani sıradan duyusal izlenimlerin ötesine geçen ortamların olması düşünülebilir. Psikometrik izlenimlerin yüce bir duygu duyusundan kaynaklandığı ve bu nedenle ruhsal olmadığı ve duyusal algının ötesine geçmediği itiraz edilebilir. Buna, gerçek deneylere dayanarak, birçok psikometrik izlenimin, vizyonun ve benzerlerinin ilk etapta bir

ipucuyla temas veya yakınlıktan kaynaklandığını, ancak bunun kesinlikle bunlarla sınırlı olduğu anlamına gelmediğini söyleyebilirim. Çünkü deneyim, psikometri fenomenlerinin çoğunun tüm duyusal algıyı aştığına dair bolca kanıt sunmaktadır. Ama hepsi bu değil. Bu araştırmalardan ortaya çıkan, bazı bilim insanları tarafından göz ardı edilen kanıtlar da var; her birimize özbilinç yoluyla ve uzmanlara beyin araştırmalarıyla açığa çıkan zihnin arka planı; aşkın bir zihin, Büyük Benlik, ona ruh, can veya bilinçaltı benlik deyin, bilginin gerçek toplayıcısı olan bir zihin vardır.

GÖRÜNMEZ GÜÇLER VE YAYILIMLAR 49 Bahsedilen görünmeyen güçler ve bu bilgi, içten dışa, aşkından dışsal bilince -eğer idrak edilirse- varoluşumuzun dışsal düzlemine aktarılır.

Psikometri veya Sezgi, ruhsal deneyimler merdiveninin ilk basamağıdır; bu basamağın tepesi, maddeyle olan geçici bağlantımızın sınırlarının ötesindeki bölgede, sıradan bilincimizden gizlidir; bu bölgede, perdenin içindeki çapamız bulunur ve oradan bize ulaşan sesler, yükselişimizde bizi cesaretlendirir; bazıları, sevilen ve gidenlerin sesleridir veya öyle görünmektedir; bazıları ise belki de, yaşamlarımızda içten dışa doğru fışkıran kendi düşüncelerimizin ve özlemlerimizin yankısıdır. Karanlıkta ruhsal şimşek çaktığında, harika bir güzellikte bir manzara, dile getirilmesi yasak olmayan, ancak tarif edemediğimiz vizyonlar görürüz; ve bu sahnelerde, sözde ölüler, diri, neşeyle gülümseyen ve bize inanç ve cesaret isteyen kişiler gruplanmıştır, çünkü onların kaderi bizimki ve insanlığın kaderidir. Onların kaderi ölümsüz (ölmeyen) yaşam ve sonsuz ilerlemedir.

Ancak, insanların büyük çoğunluğunun, sözlerle tam olarak somutlaşmamış bu tür fikirlere inanmasını bekleyebilmemiz için, öncelikle gerçeklerle, somut deneylerle ikna edilmeleri gerekir; yani, üzerinde yürüdükleri toprak, soludukları hava ve hatta maddenin her bir atomu, geçmişte olan, şu anda olan ve gelecekte olacak her şeyin bir kaydıdır ve eğer bakmaya istekli olurlarsa, bu kayıt onların incelemesine açıktır.

BÖLÜM III

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ

İnsan hayal gücünün engin dünyasında, doğanın görünmez biyografisi tarafından psişik bilimin gözüne açılan geçmişin ve bugünün gerçek resimleriyle kıyaslanabilecek hiçbir yanılsama -tuhaf, fantastik, görkemli ve yüce, uyumlu, güzel veya umutsuz, çaresiz, sefil ve görünüşte terk edilmiş ve tamamen umutsuz- olmamıştır. Doğanın biyografisinin mucizeleri, muhtemelen, ne kadar yetenekli olursa olsun, hiçbir birey tarafından asla fark edilemeyecektir; ancak birçok kişinin eğitimli duyusu için, şu anda gizli olan birçok şey, psişik gözün önünde resim resim açıldıkça ortaya çıkabilir. Gerçekten de, gerçeği kavradığımızda ve doğaya dair bu yeni anlayışın ilk

başarılı deneyinin getirdiği ilk şaşkınlığı atlattığımızda, daha da büyük bir şaşkınlık yaşıyoruz ve kısa süre sonra 60'a ulaşmaya başlıyoruz.

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ 51, bu konuyu kendimiz araştırmamızı, ruhsal yönün canlı panoramasını çok daha önce görmemizi engelleyen kaba aptallığa ve düşünce muhafazakarlığına hayret ediyor.

“Doğanın Biyografisi mi?—Canlı resimler, panorama!—Ne demek istiyorsunuz?” diye soruyor biri. Profesör Babbage'ın şu sözleriyle ne demek istediğini kastediyorum: “Hava, sayfalarında insanın söylediği veya kadının fısıldadığı her şeyin sonsuza dek yazılı olduğu uçsuz bucaksız bir kütüphanedir.” Profesör J.W. Draper'ın şu sözleriyle ne demek istediğini kastediyorum: “Bir gölge, duvara kalıcı bir iz bırakmadan asla düşmez—bu iz, uygun yöntemlere başvurularak görünür hale getirilir. Özel dairelerin duvarlarında, izinsiz girişin tamamen kapalı olduğunu ve mahremiyetimizin asla kirletilemeyeceğini düşündüğümüz yerlerde, eylemlerimizin kalıntıları, yaptığımız her şeyin silüetleri bulunur. Gizli bir suç işlemiş olan herkes için, eyleminin resminin ve sözlerinin yankısının, tüm canlıların yolundan gidip çocuklarına 'saygınlık' ünü bıraktıktan sayısız yıl sonra görülebileceği ve duyulabileceği düşüncesi ezici bir düşüncedir.” Bu psişik biyografi, dünya kadar çeşitli, dışsal ve insan doğası kadar sonsuz derecede beklenmedik olaylarla doludur. Dışsal doğa konusuna gelince, bu husus, dünyanın dört bir yanındaki sayısız duyarlı insanla bu konuyu son derece başarılı bir şekilde test etmiş olan merhum Profesör Denton, seçkin jeolog, yazar ve öğretim görevlisi tarafından ele alınmıştır ve bu konuda bazı örnekler verilecektir. Doğanın Sırları adlı eserinde şöyle der:

“Bu bebek kürenin üzerine ilk ışık doğduğu andan itibaren, fırtınalı perdeler beşiğinin etrafına çöktüğünden beri, Doğa her anı fotoğraflıyor. Ne muhteşem bir resim galerisi! Ateşli gelgitler altından geçerken kabaran kabuk; püsküren volkanlar, göz kamaştırıcı lav akıntıları, yoğunlaşan sular, akan seller ve ilk fırtınalı zamanların korkunç mücadeleleri; kıyıya vurmamış su kütlesi; dalgaların üzerinde beliren yeni doğmuş çıplak adalar; geride fosil izi bırakamayacak kadar küçük ilk infüzoriyal noktalar; dalgalarla yıkanmış kayalara tutunan en eski fukoidler. Silüriyen döneminin her ışınsal canlısı ve yumuşakçası, Devoniyen döneminin her ganoidi portresi için poz verdi ve işte burada. Karbonifer ormanlarında yetişen bir yaprak, sürünen bir böcek, zıplayan bir kurbağa, Oolit döneminin bir canavarı veya Tersiyer döneminin bir yaratığı eksik değil. Bunlar o kadar büyük ki... "Geçmişin panoramaları, insanın bugüne kadar yaptığı her şeyi içeriyor... Bütün ulusların ve halkların doğumdan ölüme kadar olan tarihi."

Doğanın Biyografisi'nde görülebilecek canlı resimlerden bazıları bunlar. Dr. Buchanan, daha insani yönü ele alırken cesur ve coşkulu davranıyor ve olasılıklar konusunda önerilerde bulunuyor; ancak bence bunlar pratik

olarak gösterilebilecek düzeyde değil. Yine de bu resimlerden bazıları görülebilir.

Buchanan, “Geçmiş, bugünün içine gömülmüştür!” diyor. “Dünya kendi kalıcı anıtıdır; ve fiziksel olanı zihinsel yolculuğu için de geçerlidir. Psikometri keşifleri bunu gösterecektir.”

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ 53, tıpkı jeolojinin dünyanın tarihini keşfetmemizi sağladığı gibi, insanlığın tarihini keşfetmemizi de sağlar. Psikologlar için zihinsel fosiller olduğu gibi jeologlar için de mineral fosiller vardır; ve inanıyorum ki bundan sonra psikolog ve jeolog el ele gidecekler—biri dünyayı, hayvanlarını ve bitki örtüsünü tasvir ederken, diğeri de ilkel barbarlığın gölgelerinde ve karanlığında yüzeyinde dolaşan insanları tasvir edecek! Evet, geçmişin derinliklerini delebilecek ve bize eski tarihin tüm görkemli ve trajik geçişlerini tam olarak gösterebilecek zihinsel teleskop şimdi keşfedildi! Biliyorum ki, bu araştırmalara alışkın olmayan ve bu büyük bilimin ilk deneysel gerçekleriyle tanışmamış birçok okuyucum için bu beklentiler, hayal ürünü bir umut gibi görünebilir; çok büyük, çok romantik, gerçek olamayacak kadar olağanüstü güzel. Ancak şunu unutmayın ki, her şey bilindik deneylere dayanmaktadır ve bu sonuçlar, bilindik gerçeklerden çıkarılan meşru sonuçlardır. Buharın genişletici gücü okyanus buharlı gemisinin habercisi olduğu gibi, Psikometri gücü de bahsettiğim tüm görkemli performansın vaadini vermektedir. Dünya, buharın genişletici gücünü iyi bilmesine rağmen, Ramsey, Fitch ve Fulton buharlı gemiler inşa ederken onlarla alay etti; ve "iç denizlerimizde" hızla ilerlerken, bir buharlı gemiyle okyanusu geçme fikri, tamamlanışına kadar bilim insanları tarafından uygulanamaz olarak ilan edildi. Ne kadar da çekingen bir şekilde geri çekiliyoruz...

Yerleşik ilkeyi meşru sonuçlarına kadar takip etmek!

“Her psikometrik deney, sezgisel gücün sınırsız bir yelpazesini göstermez mi? Psikometre, yazarın o anki düşüncelerini algılamakla sınırlı kalmaz, onun tüm varlığını takdir eder; duygularına, toplumla ilişkilerine ve geçmişine nüfuz eder. Evet, birçok durumda, bireyin tüm yaşamı gözlemcinin önünde açılır ve gözlemci bu yaşamı çocukluğundan ölümüne kadar izler. Bu ilkeyi uygulayalım: Julius Ciesar'ın, Cicero'nun, Plutarch'ın, Perikles'in, Platon'un veya Solon'un, Büyük Alfred'in, Konfüçyüs'ün veya Muhammed'in otantik kalıntılarını, Hintlilerin eski yazılarını veya Mısır hiyerogliflerini elde edebilseydik, bunlardan sıradan bir el yazmasından yaptığımız gibi geçmişin resimlerini canlandırabilir miydik? Kayıp tarihin bu dirilişini dinlerken duyacağımız heyecan ne kadar büyük olurdu?”

Resimlerin hepsinin orada olduğuna dair zihnimde hiçbir şüphe yok, ancak bunların başarılı bir şekilde ortaya çıkarılmasının veya Psikometri yoluyla

tarihin doğru bir şekilde yeniden canlandırılmasının mümkün olup olmadığı konusunda ciddi şüpheler var; çünkü önümüzde ciddi zorluklar mevcut: örneğin, otantik kalıntılar elde etmek; yeterince eğitimli ve donanımlı psişik uzmanlara sahip olmak; resimleri ve bunlar aracılığıyla ortaya çıkarılan tarihi doğrulamak; ve son olarak, eğer tamamen doğruysa, böyle bir tarihin günümüzde insanlık için muhtemel faydası. Dünya

Büyük ilkelerden etkilenirler, doğru veya yanlış tarihlerden değil; sadece bu büyük ilkeleri örneklendirdikleri ve ortaya koydukları ölçüde. Ve bu amaçla modern tarih yeterli olacaktır. Ancak Doktorun çıkarımı meşrudur. Psikometrik deneyler, sınırsız bir görüş ve sezgi yelpazesi sergiler; ve bir mektuptan veya çağdaş bir makaleden yazarın veya yazarın kişisi, çevresi ve tarihi doğru bir şekilde tanımlanabiliyorsa, eski bir el yazmasından, bir papirüs parçasından, bir Mısır tabletinden veya antik Babil şehrinden bir tuğladan da doğru izlenimler alınabilir ve resimler canlandırılabilir; ancak dönemin, hanedanların, halkların, uygarlık durumlarının vb. yeniden canlandırılmış bir tarihinin ayrıntılı ve güvenilir bir şekilde derlenmesi neredeyse imkansızdır. Her halükarda, Psikometrelerin gelecekte başarabilecekleri ne olursa olsun, bugüne kadar daha az iddialı umutlarla ve daha tatmin edici ve güvenilir deneylerle yetinmek zorunda kaldık. Bu sayfalarda, konunun pratik yönüne odaklanmak, eski tarihi kendi haline bırakmak ve daha az kapsamlı psikometrik yeteneklerin algılamamıza olanak sağladığı geçmiş ve günümüz resimlerine dikkat etmek benim görevim olacak. Yukarıdakilerden, Doğanın Biyografisine göz atarken görülebilecek ve duyulabilecek bazı canlı resimler, sahneler, olaylar vb. hakkında bir fikir edindik.

Doğa çağlar boyunca iş başında olmuştur ve şimdi de sonsuz tuvaline aktarmaya devam etmektedir.

Doğa, insanlığın düşüncelerini ve eylemlerini, hayvanların gelişimini ve hareketlerini, bitkilerin ve tüm varlıkların ve şeylerin yaşamlarını ve sevgilerini sonsuza dek hatırlayabilmek için kaydeder. Doğa, bu kaydı oluşturmak için kaderin güçlü fırçasını ve her şeyin narin ve ince auralarını kullanır. Eğer durum böyleyse, doğanın eşsiz galerilerindeki bu resimler görülebilir mi ve nasıl? Eğer görülemiyorsa, tüm bu konuşmalar, aklı başında ve sorumlu bir kişinin ciddi sözlerinden ziyade, bir hayalperestin sorumsuz fantezilerine benziyor. Elbette, eğer her şey kanıtlanabilirse, bu başka bir meseledir; buharlı gemilerle ilgili o küçük ipucunu ve ayrıca birçok bilim insanının geçmişte üzücü bir şekilde yanıldığını, önsel itirazlarının çoğunun geçersiz bulunduğunu aklınızda bulundurun. Eğer bu resimler görülebilirse, durum değişir.

Evet, görülebilirler. Belki de, şüphe duyan ve bu soruyu soran okuyucum, bu resimleri görmeyi mümkün kılan duyarlılık ve sezgiye veya Psikometrik

Yeteneğe doğal olarak sahip olanlardan birisinizdir. Bu canlı panoramanın sunduğu manzaraları algılamak, Edison'un zekice biyografilerinden birinde sunulan çeşitli sahneleri sıradan bir görüşle görmek kadar doğal ve mümkündür. Genel deneyim veya sağduyu "Hayır" diyebilir, ancak bu gerçeği değiştirmez. Genel deneyim, bilim konusunda, özellikle de deneyim sahibi olmadığı konularda, çoğu zaman yanılıyor. Neredeyse

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ 57, neredeyse tüm incelikli, hassas, etkilenmeye açık ve çoğunlukla ortalama zekânın üzerinde olan kişilerin Psikometrik Yeteneğe sahip olduğundan emindir. Çoğu zaman bunun farkında değillerdir ve izlenimlerini, rüyalarını, vizyonlarını ve benzerlerini açıklamaya çalıştıklarında, bunları İlahi Takdirin yönlendirmesine, ruhani dostların müdahalesine—ani ve canlı hayal gücünün oyununa—bağlamaya eğilimlidirler. Bu izlenimler beklenmedik ve kesin bir şekilde gerçekleşene kadar son tahminler terk edilmez ve önceki tahminlerden bazıları benimsenmez.

Her toplulukta, benim psikometrik olarak adlandırdığım ve "bir tür içgüdü" olarak nitelendirdikleri veya belki de onlara bir isim vermekte zorlandıkları deneyimlere sahip binlerce insan vardır. Bir şey fark ettiler ki, bu deneyimler genel düzenin dışındaydı ve araştırıldıklarında iki kaynağa kadar izlenebiliyordu:

Birincisi, bunları deneyimleyen kişinin hassasiyetine; ve

İkincisi, geçmişte diğer kişiler ve nesneler tarafından bırakılan, söz konusu deneyimlerin hissedildiği yerin içinde, yakınında veya çevresinde bulunan yansımalar, sinirsel enerjiler veya etkilerdir. Bazı durumlarda, yansımalar vb., başlangıçta kişiyle birlikte olan veya etkinin tespit edildiği yerde bulunan bir nesneye yapışmış veya o nesneye nüfuz etmiştir.

Pek çok askerin, geçmişteki bir savaşçının güvenilir kılıcını kullanırken bir savaşçı ruhundan heyecan duyduğunu düşünmek oldukça olasıdır; birçok

Şarkıcı, muhtemelen geçmişte Jenny Lind, Patti, Titian, Santley veya Beeves gibi isimlerin favorisi olmuş, özenle ele alınmış bir notayı tutarken, daha önce hiç olmadığı kadar güzel şarkı söylemiştir. Birçok genç gazeteci ve yazar, deneyimli bir yazarın masasına yaslanırken veya orada yazarken coşkuyla dolmuş ve fikirlerle ilham almıştır. Birçok eski, kan lekeli bıçak, bir ikinci el dükkanından alınmış ve kötü bir anda, yeni sahibinin şanssız elleriyle kutsal olmayan işini tekrarlamak için kullanılmıştır. Ben böyle bir vakayı biliyordum. Napolyon, kısa bir süre içinde üç nöbetçinin intihar ettiği bir nöbet kulübesini yıktı; motivasyonları ne olursa olsun, sezgisel general nedeni nöbet kulübesine bağladı ve bunun sonucunda o yerde bir daha intihar vakası yaşanmadı. Birçok hata yapan kişi, annesinin yıpranmış İncil'ini eline alırken düzeltmeyi düşünmüştür; Birçok genç vaiz, tarihi

mekânda durup Luther, Calvin, Knox, Wilberforce, Wesley veya Parker'ın ellerinin değdiği aynı kitabı eline aldığında ilham almış ve bu ilhamla notlarını unutup, coşkulu bir hitabetle insanların uyuşuk ruhlarını kayıtsızlıktan doğruluğa, esaretten özgürlüğün sevenleri ve savunucuları olmaya yönlendirmiştir. Ayrıca, büyülü biyografinin serabının dışında varlığı olmayan birçok hayalet de görülmüştür; yani görülen hayalet, temsil ettiği gerçek erkek veya kadın değil, daha ziyade "ertelenmiş" olarak adlandırılabilecek bir varlıktır.

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ 59 düşünce biçimi” — bu nedenle yine de ilgi çekici.

İmparator Hadrian döneminde yapılmış bir tuğla parçası, Roma'daki Pantheon'un o hükümdar tarafından inşa edildiği döneme dair hangi hikâyeleri anlatabilir? İbadet için mi yoksa kahramanlar tapınağı için mi inşa edildiğini kim söyleyebilir? Bu tasarımı, bugün dünyada ihtişam ve aynı zamanda saf güzellik açısından eşsiz olan bir tasarımı, belki de bir Yunan kölesi, kimin aklından geçirmiştir? Psikometri bu gibi bir konuya ışık tutabilir mi? Buchanan ve Denton "Evet" derdi. Ben ne onaylıyorum ne de reddediyorum, ama insan deneyi denemek ister. Yüzeysel bir inceleme, Roma'dan bir tuğla ile bu ülkede yapılmış bir tuğla arasında herhangi bir fark tespit edemeyebilir; uzmanlar tarafından yapılacak yetenekli bir inceleme ise bunu ortaya çıkarabilir ve bu sayede birinin yıllar önce o zamanki yöntemlere göre, diğerinin ise yakın zamanda ve çoğumuzun aşina olduğu yöntemlerle yapıldığını öğrenebiliriz. Şimdiye kadar her şey yolunda. Ancak ne yüzeysel ne de uzman bir incelemenin ortaya çıkaramayacağı farklılıklar vardır ve bunlar, birçok durumda olduğu gibi, dokunma ve görme gibi psikometrik duyularla ortaya çıkarılabilir. İlkinin sunduğu tablo ne kadar romantik, pitoresk, güzellikle, tapınmayla, tuhaflıkla, hırsla ve karmaşık ve şaşırtıcı bir medeniyetin tiranlığıyla dolu olabilir; ve ikincisinin tablosu ne kadar sıkıcı, bayağı ve sıradan olabilir! Elbette, bunların hepsi sadece birer tahmin; ama var olacağı

Bir fark olduğu ve psikometrinin bu farkı bir ölçüde, belki de tamamen tespit edebileceği bir varsayım değil, iyi bilinen bir gerçektir.

Borne'dan bahsetmişken, akla kutsal emanetler ve bunların birçok ülkede gördüğü saygı geliyor. Birçok insanın kutsal emanetlere duyduğu bu saygının altında mutlaka bir gerçeklik temeli olmalı ve bu kesinlikle cahillerle sınırlı değil. Psişik bilimin bu dalı, bu temeli keşfeder ve dünyanın dini tarihlerinde, halkların folklorunda ve kutsal emanetlerle ilgili günümüz batıl inançlarında birçok şeyi açıklığa kavuşturur. Bunlar, iyi ya da kötü, orijinal sahiplerinin - azizler veya acı çekenler, duruma göre - yansımalarıyla doludur. Tüm halkların sahip olduğu bu kutsal emanet sevgisinde, tılsımlara, muskalar vb. olan inançta bir gerçeklik temeli vardır. İnsan ırkı

kadar eski ve yaygın olan evrensel bir batıl inancın içinde mutlaka bir şey olmalı. Kutsal emanetler ve kutsal emanetler vardır, gerçek olanlar ve sahte olanlar - örneğin Torino Kutsal Kefeni ve Besançon Kefeni. Sahte kutsal emanetlerin varlığı bile, onlara olan talebi göstererek, etkilerine ve değerlerine duyulan yaygın inancın dolaylı bir kanıtıdır. Azizlerin kemikleri ve Buda'nın kutsal dişleri, anatomistlerin şüphelerini uyandıracak kadar çeşitlilik ve büyüklüktedir; yine de gerçek şu ki, kutsal emanetlere duyulan saygı evrenseldir, hiçbir ulus veya inançla sınırlı değildir, hem yurt içinde hem de yurt dışında aynı derecede göze çarpar ve B-Dönüşümden, bilimin tabusundan veya eğitimlilerin alaylarından etkilenmez.

Gizem, Biyografiye bir göz atmakla açıklanabilir. Gerçek kutsal emanet, geçmişin nitelikleriyle -kişisel değer, erdem ve karakter nitelikleriyle- donatılmıştır ve bu nitelikler onun aracılığıyla bugüne aktarılır ve belki de (mucizevi iyileşme vakalarında olduğu gibi) iyileşenlerin görünmez etkileriyle, telkin yoluyla yoğunlaştırılır; ancak nitelikler her zaman aynıdır. Psikometrinin açıklamaları olmasaydı, kutsal emanetlere, tılsımlara ve muskalarına duyulan saygı, halk batıl inançlarının tatmin edici olmayan bölgesinde kalmaya devam ederdi.

Rahmetli Profesör Hitchcock, seçkin bir jeolog ve yazar olup, eserleri olan "Genesis and Geology" ve "The Religion of Geology" birçok evin kitaplığında yer almaktadır. Bir dönem, hastalık sırasında, psikometrik bir duyarlılık geliştirmiştir. Bu haldeyken, görünmeyene dair kusurlu vizyonlar görmüştür. Bu vizyonlar, bir şekilde artık bilincine vardığı kalıntı görsel izlenimlerin yeniden canlanmasıyla veya unutulmuş diğer deneyimlerin canlanan anılarıyla karıştırılamaz. Bana göre bunlar, o zamanki duyarlılık halinin getirdiği, görünmeyene bir bakıştan ve evinde bulunan çeşitli jeolojik örneklerle temas ve yakınlıktan kaynaklanmıştır. "Gün geçtikçe, önünde tuhaf manzaraların görüntüleri beliriyordu: dağlar, göller ve ormanlar; bulutlara kadar uzanan katman katman devasa kayalar; parçalanmış ve altüst olmuş bir dünyanın panoraması, yaratılışın kasvetli sırlarını, organik varlığın biçimsiz ve canavarca ilkel unsurlarını ortaya koyuyordu."

Onun eğitimli gözü, jeolojinin temellerinden habersiz, duyarlı bir kişi için anlamsız olacak birçok şeyi burada gördü. Jeolojinin Dini adlı eserinde, doğadaki bu garip resimlerin oluşumunda "ışığın etkisi" dediği şeyden bahsederken şöyle dedi:

“Öyleyse, bu fotoğrafik etkinin tüm doğaya nüfuz ettiği ve nerede durduğunu söyleyemeyeceğimiz anlaşılıyor. Çeşitli tutkularla değişen özelliklerimizi çevremizdeki dünyaya yansıtıp, gün ışığında gerçekleştirdiğimiz tüm eylemlerimizin daguerreotype izlenimleriyle doğayı doldurabileceğini biliyoruz. Belki de doğanın, herhangi bir insan

fotoğrafçısından daha ustaca bu portreleri ortaya çıkarıp sabitleyebileceği, böylece bizden daha keskin duyuların onları maddi evrene yayılmış büyük tuvalde görebileceği testler de vardır. Belki de bu portreler o tuvalden asla silinmez, sonsuzluğun büyük resim galerisinde örnekler haline gelirler."

Profesörün canlı bilimsel hayal gücü, kendi gerçek deneyimlerine dayanmasına ve öngörüsünün ne kadar doğru olmasına rağmen, bunların hepsi, onun zamanından bu yana çeşitli duyarlı kişilerle yapılan deneylerde gerçekliğin gerisinde kalmıştır. Bu duyarlı kişiler, sıradan duyusal algıyla ortaya çıkanlardan daha "keskin duyulara" sahip kişilerdir ve bu kişiler gerçekten de bilim, tarih, antropoloji, jeoloji, tıp ve psişik araştırmaların birçok alanına paha biçilmez hizmetler sunmuşlardır ve gelecekte de sunacaklardır. Modern Spiritüalizmi küçümsemeden, onun çok daha önemli olduğunu düşünüyorum.

İnsanın burada ve şimdi bir ruha sahip olduğunu veya bir ruh olduğunu kanıtlayacak tüm delilleri elde etmek, söz konusu ruhun bedensizken ölümlülerle iletişim kurabileceğinden daha önemlidir. Profesör Hitchcock, farkında olduğundan daha "keskin duyulara" sahipti. Eğer bu jeologda psikometrik yetenek gelişmiş olsaydı, sonraki uzmanların keşfetmesi ve test etmesi için bilime ne kadar hayranlık uyandırıcı katkılar bırakabilirdi!

Hitchcock örneğinde, hastalık gerekli duyarlılığı tetikledi -ki bu şimdiye kadar yetersizdi- ve bu sayede doğanın görünmez panoramasını bir anlığına da olsa görebildi; ancak Psikometrik Yeteneğin uygulanmasının bir sonraki kesin örneğinde, uygun koşullar uyku tarafından sağlandı. Bu uykuda, uyurgezerlikte gözlemlenene benzer bir yetenek oyunu görüyoruz. Hikaye, Bayan Agassiz tarafından kocasının hayatında anlatılıyor:

İki haftadır, fosilleşmiş bir balığın, içinde korunduğu taş levha üzerindeki biraz bulanık izlerini çözmeye çalışıyordu. Yorgun ve şaşkın bir halde, sonunda işini bir kenara bıraktı ve aklından çıkarmaya çalıştı. Kısa bir süre sonra uyandı ve uyurken balığını, eksik tüm özellikleriyle mükemmel bir şekilde yeniden gördüğüne ikna oldu. Ancak görüntüyü tutmaya ve sabitlemeye çalıştığında, balık aklından uçup gitti. Yine de, izlenime yeniden baktığında, onu gördüğü şeyin izine götürecek bir şey göreceğini düşünerek erkenden Jardin des Plantes'e gitti. Boşuna—bulanık kayıt her zamanki gibi boştu. Ertesi gece balığı tekrar gördü, ama

Tatmin edici bir sonuç elde edemeden; uyandığında, daha önce olduğu gibi hafızasından silinmişti. Üçüncü gece de aynı deneyimin tekrarlanabileceğini umarak, uyumadan önce yatağının yanına bir kalem ve kağıt koydu. Buna göre, sabaha doğru, balık rüyasında yeniden belirdi, önce karışık bir şekilde, ama sonunda öyle bir netlikle ki, zoolojik özellikleri konusunda artık hiçbir şüphesi kalmadı. Hâlâ yarı rüya halinde, tam karanlıkta, bu özellikleri

yatağının yanındaki kağıda çizdi. Sabahleyin, gece yaptığı çizimde, fosilin kendisinin ortaya çıkarmasının imkansız olduğunu düşündüğü özellikleri görünce şaşırdı. Hemen Jardin des Plantes'e gitti ve çizimini rehber olarak kullanarak, balığın bazı kısımlarının gizli olduğu taşın yüzeyini yontmayı başardı. Tamamen ortaya çıktığında, rüyası ve çizimiyle örtüşüyordu ve onu kolayca sınıflandırmayı başardı. Sık sık bunun, vücut dinlenirken yorgun beynin daha önce yapmayı reddettiği işi yapacağı bilinen gerçeğinin iyi bir örneği olduğunu söylerdi.

Eğer uyku sayesinde, yorgun ya da yorgun olmayan beyin, bir taş levhanın içini görebiliyor veya delebiliyor ve fosil bir balığın tüm özelliklerini ayrıntılı bir şekilde algılayabiliyorsa, bu benim görüşüme göre eşsiz bir başarıdır ve hiçbir şekilde uyanık ya da uykuda bilinçsiz beyin işlemleriyle karıştırılmamalıdır · Kaydedilen gerçekler büyük ilgi uyandırıyor, ancak "açıklama" hiçbir şey ortaya koymuyor. Muhtemelen beyinleri dinlenmiş milyonlarca insan var.

[1] Ek No. III.

Ve rüyalar görenler—çoğu durumda tutarsız saçmalıklar—kaydedilen eşsiz başarıyı gerçekleştirmekten tamamen aciz olurlardı. Olaydan Agassiz'in Psikometrik Yeteneğe sahip olduğunu öğreniyoruz—duyarlılığı yıllar önce hipnotik etkiye yatkınlığıyla gösterilmişti—ve uyanık olduğu saatlerde parmakları ve gözleriyle iletemediği şey, daha az bilinçli bir aktivite döneminde, Psişik Yetenekleri tarafından ona açık hale getirildi ve İçsel insandan dışsal insana veya bilinçaltından bilinçüstüne iletildi. Ancak bilgiyi yalnızca psişik veya psikometrik güçle elde edebilirdi. Keşfettiği şey, hem sıradan dokunma hem de görmeden gizlenmiş, yalnızca sıradan duyusal algıyı aşan bir yetenek oyunuyla ulaşılabilen bir şeydi; bu nedenle bu sürece *Psişik* diyoruz. Bu olayla ilgili olarak dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta ise, Agassiz'in eğitimli bir uzmanın sahip olduğu gelişmiş zekâya sahip olması ve doğanın biyolojik dünyasına yaptığı bu kısa bakışı kullanabilmesidir. Birçoğu benzer bir deneyim yaşamış ve uyanıkken veya uyurken zihninde garip bir balığın siluetini görmüş olabilir, ancak Agassiz'in kültürü ve iradesinden yoksun olanlar, konuyu hayal ürünü olarak değerlendirip daha fazla düşünmeden geçiştirmiş olabilirler.

Yukarıda bahsedilen olay, zihnin bilinçsiz bir işleyişinin hayranlık uyandıran bir örneği olmakla kalmayıp, aynı zamanda Psikometrik Yeteneğin pratikteki işleyişini de göstermektedir; tek fark, bu örnekte olanın...

Bu durum uykuda meydana gelir ve önceki örnekte (Profesör Hitchcock ile) sağlık sorunları yaşanırken gerçekleşir; eğitimli psikometreler tarafından ise normal uyanıklık bilincinde ve normal sağlık durumundayken gerçekleştirilir.

Profesör Agassiz, bilim insanları arasında pek bilinmeyen bir zihinsel yeteneğe veya güce sahip olduğunun belirsiz bir şekilde farkındaydı—aslında, benzer bir yeteneğe sahip olduğunu gösteren duyduğum tek kişi Profesör Owen'dır—çünkü Agassiz, Superior Gölü Gezisi'nde belirli bir balıktan bahsederken şöyle der: "Avrupa türlerini tek bir puldan ayırt edebiliyorum; ancak bunu belirli bir özellikten değil, daha ziyade bir tür içgüdüden dolayı yapıyorum." Tek bir puldan yola çıkarak balığın tamamını ve doğal yaşam alanını algılayabildiği bu "içgüdü türü", şimdiye kadar sadece yüzeysel olarak tasvir ettiğim Psikometrik Yetenektir.

Hugh Miller, My Schools and Schoolmasters adlı eserinde, çiçek hastalığına yakalandığı sırada başına gelen bazı deneyimleri –unutulmuş şeylerin ve durumların anısının önemli bir rol oynadığı, canlı ama tutarsız bazı yanılsamaları– detaylandırırken şu görüşü dile getiriyor: “Sanırım zihin felsefesinde metafizikçilerin henüz girmediği alanlar var; geçmiş olayların anılarının düzenlenip bantlandığı o erişilebilir depoyu çok iyi biliyor gibi görünüyorlar, ancak normalde sıkıca kilitli olan, ancak hastalık bazen kapısını araladığı gizemli bir daguerreotype fotoğraf dolabını bilmiyor gibi görünüyorlar.” Miller bir

Psikologdu, ancak İskoç metafizikçilerin yazılarıyla aşinaydı ve bu " daguerreotype resimler" koleksiyonunun, hafızaya adanmış bölümlerden farklı bir zihin bölümüne ait olduğunu anlayacak kadar zekiydi. Burada, insanın bir yerlerden anahtarını elde ettiği değerli bir koleksiyon olduğunu fark etti, ancak metafizikçiler bu koleksiyon ve anahtardan habersizdi. Psişik bilim ikisini de keşfetti: resimleri ve anahtarını. Resimler, doğanın tuvaline her şeyin ince auraları veya yayılımları tarafından çizilir ve anahtar, insanın Psişik Yeteneklerinde bulunur; beyin yapısından, zamandan ve duyusal çevreden üstün olan aşkın benliği ilan eder; kısacası, gerçek "ben", "Bana"—maddeyle geçici bağlantıdan kurtulacak ve hatta şimdi bile zaman zaman mevcut koşullarının üzerine çıkma gücünü gösteren şey. Romancının hayal gücünün en çılgın rüyalarında bile, doğanın gerçeklerinin ortaya koyduğu kadar hiçbir şey olmamıştır. psikometrik araştırma.

Profesör Jevons'un "her düşünce beynin parçacıklarını yerinden oynatır ve onları harekete geçirir, evrene dağıtır ve böylece her madde parçacığı olan biten her şeyin kaydı olmalıdır" şeklindeki güvencesinin doğru olup olmadığına bakılmaksızın, düşüncenin var olduğu ve beyindeki olası titreşimler yoluyla eterde titreşimler oluşturarak bu düşüncelerin aktarılabileceği ve bilinçli olarak algılanabileceği kabul edilmelidir.

Beyinleri bu tür titreşimlerden etkilenecek kadar alıcı ve hassas olan kişiler. Psişik bilim tüm bunları bolca kanıtlamıştır. Ve şimdi uzun süreli deneyler, insanın düşüncelerinin ve eylemlerinin çevresinde fotoğraflandığını kanıtlamıştır. Profesör Draper'ın grafiksel olarak ifade ettiği gibi:

"İnsanların düşüncelerinin, sözlerinin ve eylemlerinin, böylece eter veya akasa'da korunan resimleri, durugörü yeteneğini geliştirmiş olan, yani ölümlü gözlere görünmez şeyleri görebilen bir yeteneğe sahip olan kişi tarafından görülebilir." Yukarıdakilerde, biyografinin sadece bir gerçeklik olduğu değil, aynı zamanda bazı bireylerin görünmez resimleri algılayabilen bir yeteneğe -psikometrik veya durugörüsel- sahip oldukları da açıkça kabul edilmektedir.

Bir paradoks kullanacak olursam, görünmez olanın (X ışınları, "Becquerel ışınları", "aktinyum", N ışınları vb.) varlığının sıklıkla görünürdeki tezahürleriyle kanıtlandığını söyleyebilirim. Bir demir armatürün çelik bir mıknatısın kutuplarına aniden yapışmasına tanık olan herkes, tüm mıknatısı saran görünmez bir kuvvetin olduğunu fark etmelidir; bu kuvvet, dışarıdan, temas, ilişki veya konum yoluyla, duruma göre, mıknatısa aktarılan bir şeydir; görünmez parmaklarla, direnç göstermeyen veya alıcı armatürü yakalayıp kendine çekebilen bir kuvvettir. Kuvvet oradaydı; görünmez olduğu veya bir kitabı, bir cam parçasını, bir tahta parçasını veya demir bloğu gibi aynı derecede alıcı olmayan, duyarlı olmayan başka bir nesneyi kendine çekmediği için gerçeği inkar etmenin bir anlamı yok. Yine de sürekli olarak insanlar var.

İnsanlardaki ruhsal güçleri, ya görünmez oldukları ya da uygun koşullar dışında işleyişleri fark edilemediği için küçümsemek doğru değildir. Bu tür insanlarla tartışmanın bir faydası yoktur. İstenen şey argümanlar değil, gerçeklerdir; daha sonra gerçekleri ayırt edebilecek yeterli zekâya ihtiyaç vardır. Varoluş nedeni daha sonra ele alınabilir.

Gerçek ama görünmez olan her zaman etrafımızda ve içimizdedir. Baharda gözümüz, parlak, çeşitli ve güzel renkli elma çiçeklerinin görüntüsüyle; sonbaharda yeşil, sarı ve kırmızı olgun meyvelerle mest olmamıştır mı; ama yine de, köklerden, gövdeden, ağaç tepelerine, en dış dallara kadar özsuyu (görünmez) çeken, her şeyi büyüme ve güzellikle dolduran sessiz yaşam güçlerini görememiş miyiz? Gözlerimizi büyüleyen ve belki de damak tadımızı tatmin eden yapraklar, çiçekler ve meyveler... Benzer şekilde, doğadaki her nesneden, görmeyi uyaran o hafif titreşimler; koku alma duyusuyla farkına vardığımızda bizi memnun eden veya tiksindiren o kokulu ve kötü kokulu yayılımlar görünmez akıntılar halinde akar. Isı, soğuk, kuvvet ve hatta düşüncenin daha da incelikli birçok titreşimi vardır ki bunlar bizi bunaltabilir, üşütebilir veya belki de neşe, parlaklık, canlılık ve tarifsiz bir zevkle doldurabilir; Ya da diğer yandan, etkileriyle bizi depresif, üzgün ve bir süreliğine sıkılmış bir sünger gibi güçsüz ve omurgasız bırakan duygular. Benzer duygular, ancak sonsuz derecede daha çeşitli olanlar, bir ipucunu elinde tutarken Psikometrenin zihninde uyandırılmıştır.

Ya da bir zamanlar güçlü düşüncelerin hissedildiği bir şeyle veya yerle temas halindeyken veya ona yakınken; tüm olaylar ve sahneler, medyumun bilincine bir dizi canlı resim halinde yansıtılır ve bu resimlere, o sahnelerde geçmişte bulunanların düşünceleri, duyguları ve ruhları az çok canlı bir şekilde eşlik eder. Çok garip ama gerçek; birkaç örnek, bu konuya ilk kez yaklaşan okuyucularımın çoğuna bunu anlatmak için yeterli olacaktır.

Sir David Brewster, emanasyonlar doktrininde haklıydı ve bunların kaynaklarının doğasını ve karakterini paylaştığını kabul ediyordu. Güneşten ve uzak yıldızlardan, dünyanın kendisinden ve üzerindeki her varlıktan ve nesneden yayılan bu emanasyonlar, diğer tüm varlıkları ve nesneleri etkiler, onlara nüfuz eder ve onları sarar; bu emanasyonlar, ışınlar ve auralar görünmez oldukları için daha az gerçek değildir. Hayattaki iyilik ve kötülükle, yaşam, ışık, sıcaklık, sağlık ve hastalıkla yüklüdürler. Güneşlerden, yıldızlardan, kuşlardan, hayvanlardan, insanlardan, mıknatıslardan, kayalardan bize gelirler; ve ister dinamik, ister ışınsal, ister psikolojik, ister hijyenik olsunlar, ister tam tersi olsunlar, nicelik ve nitelik bakımından geldikleri nesne, varlık, kişi veya kaynakla uyumludurlar.

Bireyler hakkında iyi ya da kötü bir şey bilmeden önce, farklı bireylere karşı çekim veya iticilik duyarız. Bu nedenle, gerçek deneyimlerimizden yola çıkarak beğenilerimizi ve beğenmediklerimizi açıklayamayız, çünkü hiçbir deneyimimiz olmamıştır. Yüzler ve davranışlar hakkındaki sıradan fikirlerimiz bize yardımcı olmaz. İstemediğimiz şey de budur.

Tahminlerimizde haksız olmak. Ama his bu yönde. Bunu açıklamalıyız. Doğa, tüm canlılara, özellikle de hassas ve duyarlı olanlara, düşmanın yaklaşımını bilmeleri ve sakınmaları için derin içgüdüler verir mi ve insanı böyle bir rehberden yoksun bırakır mı? Sanmıyorum; medenileşmiş insanların çoğunda bu büyük ölçüde yok edilmiş olsa bile.

Merhum hükümdarımız Kraliçe Victoria, bu kavrayış ve öngörüye belirgin bir derecede sahipti ve merhum Lord Salisbury, Lord Kimberley ve diğer birçok zeki, keskin zekâlı ve bilge devlet adamının, hem kendilerinin hem de ulusun bu özel konuda onun yeteneklerine olan borcunu itiraf ettiğini görüyoruz. Bu duygu çoğumuzda var, ancak genel olarak, genellikle hassas ve narin olan kadınlarda belirgin bir derecede var; kadınlar doğa tarafından bu savunma ve koruma silahıyla donatılmışlardır. Duygu orada. Çekiliyoruz ve itiliyoruz; başkaları da bize karşı benzer şekilde etkileniyor. Onların görünmeyen doğasına, onlar da bizimkine bir göz mü atıyorlar? Herkes, iyi düşünülmüş güdülerin tüm baskın gücüyle erkekleri ve kadınları etkileyen bu tür duyguların var olduğunu kabul ediyor. Yine de, herhangi bir akıl yürütme sürecinin farkında değiliz, bu açıklanamayan beğeniler ve beğenmeme durumları için herhangi bir neden de sunamıyoruz; ama bunlara sahibiz. Bunlara “Doğanın uyarıları”, “bir tür içgüdü”, “sezgi” ve

“sağduyu” denildi. Buraya kadar her şey yolunda; ancak psikoloji biliminin bu konuda ne diyeceğini öğrenene kadar mesele bizim için netleşmeyecek.

Bizler, izlenimler alan hassas levhalarız ve bazı durumlarda bu izlenimler bizde o kadar ani bir şekilde gelişti ki, bilincimiz tarafından algılanabiliyor. Gerçeklerin veya izlenimlerin nasıl toplandığına dair gizli süreçler hakkında çok az şey biliyoruz, ancak bunların farkına vardığımızda, bu ani izlenimlerin kesinlikle doğru olduğunu keşfederek sıradan rutinimizden sıyrıldığımızı biliyoruz. Hassasiyet ve koşullar, izlenim bırakacak kişiler ve durumlar göz önüne alındığında, bu tür şeylerin nasıl mümkün olabileceğini görüyoruz. Başka bir düşünürün düşüncelerini etkilemeden düşünülen hiçbir insan düşüncesi olmamıştır; yere basan hiçbir insan ayağı orada izini bırakmaz - ayakkabı izinden daha incelikli ve güçlü bir şey. Bir köpek, kar, yağmur ve bir günlük trafik tüm izleri silmiş olsa bile, sahibini takip eder. "Ah," diyorsunuz, "bu doğal; köpek içgüdü ve koku alma duyusuyla belki de tüm bunları başarabilir." “Pekala dostum; peki, insan, tüm bu şeylerin görünür izleri çoktan silinmiş olsa bile, birçok keşif yapmasını, birçok nedeni ortaya çıkarmasını ve karakteri anlamasını sağlayacak doğal yeteneklere ve 'daha keskin bir duyguya' sahip olamaz mı?” Göreceğiz.

İnsan, aklının tek başına keşfedemediği şeyleri sezmesini sağlayan sezgisel veya psikometrik bir yeteneğe sahiptir. Bu yetenek sayesinde, gerçek bir dostun davetini kabul etmeye meyillidir; ya da sezgisel olarak, ne kadar güçlü olursa olsun bir düşmana karşı tetikte olması konusunda uyarılır.

DOĞANIN GÖRÜNMEZ BİYOGRAFİSİ 73 İnandırıcı ve kurnaz olan, gerçek karakterini gizleyememiş ve bu, inandırıcı olandan yayılan görünmez auralar aracılığıyla hassas kişinin zihninde fotoğraflanmıştır. Bu şekilde iletilen uyarılar, yalnızca belirsiz bir huzursuzluk—bulanık bir resim—ya da kesin ve net bir önsezi olabilir; bunlar ne olursa olsun, asla hafife alınmamalıdır.

Bence psikometri, tüm bu izlenimlerin ne olduğunu anlamamıza yardımcı olacaktır; ve gerçekten de, denemek isteyen çoğu kişi, kendi korunmaları ve kendi iyilikleri için psikometrik deneyleri pratik bir faydaya dönüştürebilecektir. Bu, çoğu insanı cezbeden bir yön; en üst düzeyde olmayabilir, ancak değerli, son derece faydalı ve az çok psikometrik yeteneğe sahip olan herkesin ulaşabileceği bir alandır.

BÖLÜM IV

PSİKOMETRİK DENEYLER

Rahmetli Profesör Denton, Psikometri'nin keşfinin tarihi ve Profesör Buchanan'ın deneylerinin doğası hakkında (1849'da Cincinnati'de yayınlanan İnsan Günlüğü'nün ilk cildi aracılığıyla) bilgi sahibi olmuş ve kendisi de bazı deneyler yapmaya yönelmişti. Buchanan'ın hayatın her kesiminden, özellikle de rafine ve zeki kişilerle yaptığı deneylerden, çok sayıda insanın o kadar hassas olduğunu, yazarların mektuplarına ilettiği etkiyi algılayabildiklerini öğrenmişti. Öyle hassastılar ki, bu kişilerden biri, elinde bir mektup tutarken -içeriğini bilmeden ve yazıyı görmeden- yazarının karakterini ve alışkanlıklarını şaşırtıcı bir doğrulukla tarif edebiliyordu. Profesör Denton başlangıçta tüm bunların inanılmaz derecede şaşırtıcı olduğunu düşünmüş ve ancak benzer birçok deney yaptıktan sonra bunların ne kadar doğru olduğunu keşfetmişti.

İlk psikometresi, çok etkileyici olduğunu keşfettiği kendi kız kardeşi Bayan Anne Denton Cridge idi.

PSİKOMETRİK DENEYLER 75 ifade edilebilir. “Kısa bir süre içinde,” dedi, “harflerden karakterleri kolayca okuyabiliyordu; ve bizim için daha da şaşırtıcı ve aynı zamanda açıklanamaz olan şey, zaman zaman mektupları yazanları ve çevrelerini görüp tarif edebilmesi, hatta saçlarının ve gözlerinin rengini bile doğru bir şekilde söyleyebilmesiydi.” Burada Psikometrik yetenek, görme veya durugörü yeteneği olan Psişik yetenekle birleşti.

Jeoloji ve paleontolojiye ilgi duyan Profesör Denton, eğer yazarın ve çevresinin görüntüsü, kağıdın kısa bir süre boyunca onun etkisi altında kaldığı anda bir mektuba aktarılabiliyorsa, neden kayalar da yıllarca doğrudan temas halinde oldukları çevre nesnelerin izlenimlerini alamasın; ve neden benzer bir şekilde ilişkilerinin tarihini duyarlı kişilere iletmesin ve böylece çok eski çağlardaki dünyanın ve sakinlerinin koşullarına dair bir ipucu vermesin diye düşündü.

Bu soruyu çözmek amacıyla Profesör Denton, 1853 yılında bir dizi araştırmaya başladı ve Avustralya'da çok başarılı bir konferans turunun ardından 1883 yılında Güney Pasifik'te ölümüne kadar çeşitli duyusal algılayıcılarla az çok başarılı deneyler yapmaya devam etti.

Profesör Denton, 22 Aralık 1882'de Melbourne'den Profesör Buchanan'a yazdığı mektupta, diğer hususların yanı sıra şunları söyledi: — "Wellesley'e döndüğümde, çok büyük ve değerli bir jeolojik ve zoolojik koleksiyona sahip

olacağım ve bunu böyle bir kuruma yerleştirmekten memnuniyet duyacağım."

(O sırada Buchanan tarafından değerlendirilmekte olan yeni bir üniversite) ve burada, yolculuğum boyunca topladığım bilgileri genç erkek ve kadınlara aktarmak istiyorum. Birkaç hafta içinde Sydney'e gidiyoruz ve Mart ayı civarında Brisbane, Queensland'de olacağız. Sanırım Haziran veya Temmuz ayında Hong Kong'da olacağız ve Kasım ayında Kalküta'da derslere başlayacağım. Şimdiye kadar oldukça başarılı olduk ve gelecek için umutlarımız çok yüksek. En büyük iki oğlum benimle birlikte ve bu kadar büyük bir koleksiyon oluşturmamı onların yardımıyla sağlıyorum. Dokuz vakayı eve gönderdim. Şimdi Mısır'ın eski tarihini psikometrik olarak araştırıyorum ve eve döndüğümde bu konuda büyük bir kitap yayınlayacağım. Psikometri üzerine şimdiye kadar yazdığım her şeyden çok daha ileride olacak ve en zeki zihinleri bile ikna edecek. . . . .”

Ne yazık ki, Denton bu eserini yayınlamayı çok istediği halde bunu başaramadı ve bu durum hepimizi daha da üzdü. Bir jeolog, titiz bir bilim insanı, yazar ve konuşmacı olarak, kendi döneminde eşine az rastlanır, hatta hiç rastlanmazdı. Benim ilgilendiğim kişi Denton değil, kendisinin büyük katkılarıyla kurduğu Psikometri'dir. Psikometri'nin bazı olanaklarını göstermek amacıyla, onun birkaç deneyini seçtim. İpuçları için, dünyanın her yerinden elde ettiği çok sayıda mineral ve fosil örneği ile arkeolojik kalıntı kullandı. "Örneği önceden bilmeden, hatta görmeden bile,

Zamanının tarihi, kahinin bakışlarının önünden büyük bir panoramik manzara gibi geçti... bazen neredeyse şimşek hızıyla, bazen de o kadar yavaş ve belirgin bir şekilde ki, sıradan bir sahne gibi kolayca tarif edilebilirdi. İncelenecek örnek genellikle alnına yerleştirilir ve inceleme boyunca orada tutulurdu.” İlk deneylerin bazılarının tamamen tatmin edici olmaması şaşırtıcı değil, ancak şu önemli gerçeği akılda tutmakta fayda var: Psikometrenin gücü, deneyler devam ettikçe arttı, çünkü uygulama hem duyarlılığı hem de özgüveni ve iradeyi geliştirdi, böylece başarı için gerekli tüm nitelikleri geliştirdi.

Aşağıdaki örnekler, farklı psikometrelerle birlikte, kendi derslerini vermeye bırakılmıştır:

Psikometre: Bayan Cridge. Örnek: Hawaii'deki Kilauea'dan (Sandviç Adaları'ndan biri) bir lav parçası - kendisi tarafından görülmemişti. Ne olduğunu bilmiyordu ve Profesörün elinde olduğunu da bilmiyordu. Şöyle dedi: —

“Okyanusu görüyorum ve üzerinde gemiler seyrediyor. Burası bir ada olmalı, çünkü her tarafı su.”

“Şimdi gemileri gördüğüm yerden döndüm ve son derece korkunç bir şeye bakıyorum. Sanki bir ateş okyanusu bir uçurumdan aşağı dökülüyor ve dökülürken kaynıyor gibi. Bu görüntü tüm varlığımı sarıyor ve bana dehşet veriyor. Okyanusa aktığını ve suyun şiddetle kaynadığını görüyorum. Sanki onun bir tarafında duruyorum.”

Bu durumun yarattığı dehşet duygusu bir saatten fazla sürmedi ve Bayan Cridge'in olay yerinde bulunup tüm sahneye bizzat şahit olmuş gibi büyük bir etki yarattı. Açıklama son derece doğruydu. Profesör Denton'ın kendisinin numunenin ne olduğunu bildiği ve bilinçsiz bir düşünce aktarımının olabileceği doğrudur. Ancak şöyle diyor: "Kız kardeşimin, görüntüler önüne serilene kadar, hatta o zaman bile, denediği maddenin ne olduğuna dair en ufak bir fikri olmadığına tamamen eminim; ve sunacağım deneylerin sonuçlarında, benim bilgimin onun önünde bu görüntüleri çağırmakla hiçbir ilgisi olmadığı görülecektir."

Psikometre: Bayan Denton. Bu durumda Profesör Denton çeşitli türden birçok örneği ayrı kağıtlara sardı. Bayan Denton bunlardan birini aldı, ikisi de bunun hakkında hiçbir şey bilmiyordu; bu nedenle Düşünce Aktarımı'nın aşağıdaki açıklamayla hiçbir ilgisi yoktu:

“İlk gördüğüm şey bir volkan, ya da volkan olduğunu düşündüğüm bir şey. Önümde oldukça yüksek bir yükselti beliriyor ve yamacından erimiş maddeden oluşan bir sel akıyor –gerçi sel kelimesi tam olarak ifade etmiyor;– geniş ve sığ, su gibi hızlı değil, yavaşça ilerliyor. Şimdi birincisinin üzerinden başka bir akıntının döküldüğünü ve dağın tüm yamacının kaplandığını görüyorum. Bu ikinci akıntı birincisinden daha hızlı akıyor. Bu örnek lav olmalı.”

İnceleme sonucunda, örneğin Yukarı Missouri nehrinin kıyılarından, Rocky Dağları bölgesinden yıkanarak gelmiş ve orada yaygın olarak bulunan küçük bir lav parçası olduğu anlaşıldı. Bu deney, Denton'dan şu açıklamaları ortaya çıkardı -ki bu açıklamalar daha sonraki birçok deneyle de fazlasıyla doğrulandı-:

“Öyleyse, bu harika güç sayesinde, ürünlerinin örneklerini elde edebildiğimiz takdirde, tüm zamanların volkanik patlamalarını en ince ayrıntısına kadar inceleme imkanına sahibiz; Tenerife'nin parlayan lavlarla kaplı devasa kraterini ve etrafını saran siyah, kayalık uçurumları çılgınca döven dalgalarını görün; dağın ateşli yaşlı adamı Vezüv'ün hikayesini, daha bebekken çığlık attığı zamandan itibaren okuyun. Kamış şekillendirilmeden veya papirüs hazırlanmadan önce kendi parmaklarıyla yazdığı Etna'nın tarihi, gelecek bilginler tarafından okunacak ve onun kızıl sayfaları birçok karanlık ve gizemli konuya yeni bir ışık tutacaktır.”

Aşağıdaki deneyde, aynı örnek—Painesville yakınlarında, muhtemelen Devoniyen oluşumunun Hamilton grubuyla aynı yaşta olan bir kemik yatağında bulunan fosil bir balık kemiği—iki Psikometreye sunuldu; ikisi de diğerinin incelemesinden habersizdi. Bayan Foote'un açıklaması:—

"Bir tepenin yamacından yükselen buhar bulutlarını ve bir tarafında büyük mavi kayalıkları görüyorum."

"Şimdi uzun ve koyu renkli, balığa benzeyen bir şey görüyorum; yakınında büyük bir tümsek veya yumru var gibi görünüyor."

Başını. On ya da on iki fit uzunluğunda olduğunu düşünürdüm—belki de o kadar uzun değil, şimdi başında bir kambur olmadığını görüyorum. Öyle sandığım şey, başının yakınında suyun üzerinde asılı duran bir kaya. Yüksek kayalar suyun üzerinde asılı duruyor ve üzerlerinde ağaçlar yetişiyor. Doğumda göl veya okyanus gibi görünen bir yer var. Suyun dibini görebiliyorum; kum ve çakıldan oluşuyor. Ne güzel bir yer!—o kadar güzel ki, tamamen yapay görünüyor."

Bayan Denton'ın açıklaması — aynı örnek. Bundan ya da önceki okumadan haberi yoktu:

"Büyük bir su kütlesine uzanan bir kara parçası görüyorum. Su bana bir göl gibi görünüyor. Okyanus kadar büyük değil gibi. Kıyı boyunca kilometrelerce uzağı görebiliyorum. Suyun içinde, yaklaşık sekiz veya on fit uzunluğunda, tuhaf görünümlü bir cisim var; ve başının altından itibaren neredeyse sivri bir noktaya doğru inceliyor. Kedi balığı gibi pulsuz bir derisi var. Eğik bir şekilde aşağıya dalıp dibe tutunduğunu ve sonra vücudunu ileri geri salladığını görüyorum. Bu büyük bir balık. Altı yüzgeci var: iki göğüs, iki karın, bir kuyruk ve bir anal. Gözleri ve ağzı büyük. Dişleri yok, ama sert, keskin, kemikli bir diş eti var. Avını emiyor ve bunu yaparken ağzının açıklığı neredeyse yuvarlak; ama kapalıyken her iki yanında köşeler var."

"Şimdi vücudun içindeki iskeletini görüyorum. Başının altında büyük bir kemik plakası var ve diğer kemikler bir şekilde ona bağlı. Üst kısımdaki omurga bileğim kadar büyük, ama tek bir bilek değil-

Üçüncüsü, yatay olarak dikeyine göre aynı kalınlıktadır; ancak kuyruğa yakın kısımlarda omurlar neredeyse daireseldir.

"İçinde havyar görüyorum. Yumurtalar oldukça büyük, ancak katmanlar ince; iki katman var, biri diğerinden daha aşağıda. Alttaki daha gelişmiş."

"Olağanüstü bir hayvanın görüntüsünü yakalıyorum. Vücudu yuvarlak gibi görünüyor, ancak hem çok uzakta hem de suda olduğu için ayrıntılı olarak tarif edemiyorum. Üst kısmı suyun dışında ve bir yelken gibi açılmış gibi

görünüyor, rüzgar hayvanı sürüklüyor. O kadar ince ki içinden ışığı görebiliyorum; ve dikey kaburgaların arasında, ortadan eklemli, çok tuhaf bir şekilde katlanan ve hayvan batmak istediğinde bir yelpaze gibi tamamen kapanan yatay kaburgalar var. Bunlardan sekiz ya da on tanesini birbirine yakın görüyorum.”

Bu iki bağımsız açıklamayla ilgili olarak dikkat edilmesi gereken bir iki şey var. Psikometrelerin duyarlılık, zeka ve gördükleri veya hissettikleri şeyleri net bir şekilde tanımlama yeteneği bakımından birbirinden farklı olduklarıdır. Tüm bunları hesaba kattığımızda, iki açıklama, tamamen bilgisiz oldukları bir örnekten verilmiş olmalarına rağmen, tüm temel özelliklerinde örtüşmektedir. Profesör Denton'ın bu hanımlara verdiği örneğin veya ipucunun ne olduğunu kendisinin de biliyor olması mümkündür. Ancak, onları etkilediğinin farkında değildi, çünkü açıklamalar birçok yönden onun için bir sürprizdi. Şöyle dedi: "(İpucu) bir kurşun madeninden bir parça çakmaktaşı, şist olabilir."

Bir kömür madeninden, bir mamut dişinden veya mevcut bir balık ya da hayvanın kemiğinden bir parça olabilir. Sıradan bir duyusal algı, onu bunlardan ayırt edemezdi; ancak burada, hiçbir ipucu veya şüphe olmaksızın, aynı koşullar esasen iki bağımsız gözlemciye sunulmaktadır ve paleontologlar, büyük olasılıkla, bu fosilin yaşayan bir organizmanın parçası olduğu dönemde var olduğuna inanacaklardır.”

Bayan Denton, Psikometre. Örnek: Yüzeyinde buzul izleri bulunan Trenton kireçtaşı çakılı. İncelemeyi yapan kişi, örneğin ne olduğunu görmedi veya bilmiyordu.

“Kendimi devasa bir su kütlesinin altında gibi hissediyorum—o kadar derin ki içini göremiyorum, ama sanki kilometrelerce yukarıyı görebiliyormuşum gibi geliyor. Şimdi gidiyorum, gidiyorum ve üzerimde bir şey var, ne olduğunu söyleyemiyorum. Beni itiyor. Üzerimde ve etrafımda. Buz olmalı; içinde donmuşum. İçinde bulunduğum kütlenin hareketi düzgün değil; öne doğru eğiliyor, sonra duruyor ve tekrar eğiliyor, sonra da öğütüyor, bastırıyor ve eziyor—bir dağ kütlesi gibi.”

“Her yer karanlık. Şimdi morla karışmış bir kızıl tonu görüyorum. Bu ne olabilir? Ne kadar güzel! Sanki sırılsıklam ıslanmış gibi suyu tekrar hissediyorum.” (Bu ne tür bir su?) “Yağmur değil. Tatlı ve tuzlu su karışımı gibi; bir süre biri, sonra diğeri. Önümde yükselen buharlardan yansıyan ışıklar görüyorum. Bunlar

Daha önce gördüklerimden daha ince ve daha kırıklar ve gökkuşağının renklerini yansıtıyorlar.

“Ne korkunç bir uçuruma yaklaşıyoruz! Eminim ki paramparça olmadan geçemeyiz. ‘Biz’ diyorum çünkü beni hareket ettiren kütleden tamamen ayrı hissediyorum. İşte o uçurum yine! Korkunç! Tam ona doğru gidiyoruz; son derece pervasızca ilerliyoruz. Asla çıkamayacağız ya da karşıya geçemeyeceğiz.” (Duraklama.) “Bu çok şaşırtıcı. Uçurumun kenarına yaklaşırken umutsuzluğa kapıldım, ama su doluydu ve karşıya geçtik. Acaba bu kadar derin ve geniş olan bir göl mü? Neden suyu görmedim? İlk hissettiğim şey yüzme hissiydi. Şimdi karaya oturduk. Etrafımızda birkaç ada dışında her yer sığ su, onlar da kuru kalacak kadar yüksek.”

“Şimdi önümde geniş bir alan boyunca buzları görüyorum. Binlerce buz kulesi yavaş yavaş eriyor. Ülkenin her yerinde sel var, ama su derin değil. Uçurumun bu tarafında, arada bir küçük kara parçası dışında, sığ bir deniz var ve o kara parçaları da tamamen suyla kaplı.”

“Görüş alanımda beş buzdağı var, bazıları dağlar kadar yüksek; demir atmış durumdalar; manzara tarif edilemez derecede muhteşem. Sağımda, sivri bir tepesi ve büyük bir kütlesi olan başka bir buzdağı daha var. Sallanıyor ve sanırım daha da devrilecek. Tabanı yuvarlak. Suda onu hareket ettiren bir akıntı var.”

Profesör Denton'ın bu deneyle ilgili açıklamalarını aynen aktarıyorum. Şöyle diyor:

"Kuzey Amerika'daki sürüklenme dönemlerinin ne güzel bir tasviri bu! Bir zamanlar, muhtemelen okyanusun bir kolu olan Ontario Gölü'nden Arktik bölgelerine kadar Kanada ve Britanya Amerikası'nın büyük bir bölümünü bir buz tabakası kaplıyordu; tıpkı şimdi bir buzul tabakasının kuzeybatı Grönland'ı kapladığı gibi! Buz kütlesi güneye doğru ilerliyor, hareketin mümkün olduğu tek yön bu, çünkü buzun eriyebileceği ve kütle için yer bulunabileceği tek yön bu; sürekli yağan karlarla da büyüyor. Hareket ederken, yol boyunca kopardığı kayaları da beraberinde taşıyor; Ontario Gölü'nün yerini aldığını varsaydığımız bu deniz koluna kayıyor; ve böylece buzdağları oluşuyor, bunlar güneye doğru sürüklenerek şimdi New York Eyaleti'nin kuzey kesiminde karaya oturuyor ve kayalık yüklerini ülkenin yüzeyinde çok yaygın olan büyük kayaları oluşturmak üzere bırakıyorlar. Ne sıklıkla, kocaman eski bir kayaya baktığımızda, tarihini anlatabilmesini ve olaylarla dolu kariyeri boyunca önünde ve çevresinde neler olup bittiğini bize anlatabilmesini diledik! Ne yazık ki, bunu pek de başaramadık." Biz bunun ve daha fazlasının olasılığını hayal ediyoruz. Bu 'inatçı' kişiler bir anlamda bilge kişilerdir ve öğrenmeye hazır olduğumuzda bize çok şey öğretebilirler. Kayıtsız seyirciler gibi görünseler de, not alan kişilerdir ve bildirdikleri şeylerin doğru olduğuna güvenilebilir. Psikometre tarafından tanımlanan şey, sunulanların sadece küçük bir kısmıdır. Bazen, birbiri

ardına o kadar hızlı bir şekilde panoramik manzaralar sergilenir ki, ancak en yetersiz tanımlama verilebilir.

“Biliyorum,” diye devam ediyor, “bazılarının bu mucizeleri açıklamak için sunacağı açıklamayı. Kendinden emin biyolog şöyle der: 'Bunun nasıl yapıldığını çok iyi biliyorum; aklımda olan her şeyi deneklerime gösterebilirim. Bir yılan, bir timsah, bir volkan hayal ediyorum ve deneklerim bunları anında görüyorlar; ve bu da aynı şekilde mi yapılıyor?' Ancak yanılıyor. Muayeneler yaparken Psikometrelerin zihinlerini etkilemeye defalarca çalıştım ve her seferinde başarısız oldum. Kimsenin ne olduğunu bilmediği birçok örnek incelendi ve yine de sonuçlar diğer zamanlardaki kadar doğruydu; hatta neredeyse her durumda, daha önce aklımızdan bile geçirmediğimiz ifadeler ve fikirler ortaya atıldı. Şu örneği ele alalım:—

“Masada duran bir sürü mineral ve fosil arasından, Bayan Denton gözleri kapalıyken, kimse ne olduğunu bilmeden birini aldı. 'Okyanustayım, suyun derinliklerindeyim. Su berrak olduğu için çok uzağı görebiliyorum. Milyonlarca minik mercan polipi çalışıyor. Onlara yukarıdan bakıyorum. Çok tuhaf bir mercan türü gözlemliyorum; dibinde yaklaşık 30 cm çapında ve yukarı doğru teraslar halinde yükseliyor, orada daha küçük. Bu örneğin mercan veya mercan tarafından işlenmiş bir şey olduğunu düşünüyorum, ancak hiç de öyle hissettirmiyor.'

Denton, "İnceleme sonucunda, yaklaşık bir inç uzunluğunda ve sekizde bir kalınlığında düz bir mercan parçası olduğu anlaşıldı" diyor. "Bu parçanın yaklaşık bir inç uzunluğunda ve sekizde bir kalınlığında olduğu ortaya çıktı."

[1.] "Mesmerist" veya "hipnotist" için kullanılan bir Amerikan deyimi.

"Bir inç kalınlığında, Silüriyen oluşumunun Niagara grubundan, Lockport, NY'de."

Psikometrenin veya deneyleri kaydedenin seçilen örneğin ne olduğunu bilmediği durumlarda, Düşünce Aktarımı teorisinin en azından bu gibi durumlarda geçerliliğini yitirdiğini göstermek için oldukça fazla sayıda benzer deney seçilebilir. Ve bu durum ortadan kaldırılamasa bile, deneyler yine de ilgi çekicidir.

Psikometre: Bayan U. Taylor. Örnek: Bir canlının parçası olduğunu düşündüğü küçük bir sarkıt.

“Doğrudan bir yoldan ilerliyorum, yakınlarda su var ve içine girdiğim bir mağara. İçeriye ellerinde ışıklarla giren iki kişi görüyorum. Her yer sarkıtlarla dolu. İkisi de yukarı bakıyor. Çok nemli ve soğuk, resmen üşüyorum. Büyük, yuvarlak bir yer. Uzakta daha da gidilebilecek yerler

görünüyor ama gidemiyorum; ürperiyorum. Şimdi sağa gidiyorum; bir su havzası var; sola doğru ise oda oda. Sarkıtlar perde gibi aşağı sarkıyor ve çok güzel parlıyorlar.”

Bu açıklamanın doğruluğu, psikometrik resimlerin doğruluğuna alışkın olan Profesör Denton'ı şaşırttı. Mağaraya giden yol tarif edildiği gibiydi ve "büyük, yuvarlak bir yer" olan mağaradan küçük bir dere çıkıyordu. Mağaranın ağzından birkaç metre ötede başka mağaraların yolları vardı. Bu mağarada bir su havzası vardı ve soldaki odalar, tarif edildiği gibi sarkıtlarla süslüydü.

Bu sarkıt, Indiana'daki Blue Nehri'nin batı kolunun batı kıyısında, Salem yakınlarındaki bir mağaradan gelmiştir.

Wayne County, NY'den Bayan Lucielle De Viel, mükemmel bir Psikometre olduğunu kanıtladı. Görünmeyene yaptığı bakışlar, berrak durugörünün en ince özelliklerini taşıyordu; noktadan noktaya seyahat ediyor ve gördüğü her şeyi en açık dilde anlatıyordu.

Profesör Denton bu hanımefendiye Zeytin Dağı'ndan bir boynuz taşı örneği verdi ve hanımefendi bu örnekten şu okumayı yaptı:

“Geri dönüyorum, geri dönüyorum—suyun üzerinde süzülüyorum ama hiçbir gemi göremiyorum. Şimdi kıyıdayım ve taşlar ve kayalık tepeler görüyorum. Etrafta büyük ve küçük taşlar dağılmış, aralarında yosunlar var. Ağaçlar için çok taşlı. Ne kadar uzak bir yer burası! Şimdi bulunduğum yere yakın su var ve biraz ot ve küçük çalılıklar var. Bir su havzası görüyorum;

Bence burası bir göl.

“Çok fazla insan yok gibi görünüyor. Toprak verimsiz; sanırım yiyecek bulmak için yeterince ürün yetiştiremiyorlar. Uzakta bir orman görüyorum.”

“Şimdi eski bir yer görüyorum. Ne kadar da eski moda! Neredeyse yıkılmış eski evler; kemerli kapılar ve pencereler; ne kadar da ilginç görünüyorlar! Şimdi insanlar görüyorum. Burası İspanya mı? (Hayır.) O kayalık dağda bir şeyler yetişiyor—birkaç ağaç. Çok uzun değiller ama kalın ve gürler. İncir ağacı olduklarını tahmin ederdim; ama yaprakları zeytine benziyor.”

"Buna benzer insanlar gördüm; ama onlara bir şey söyleyemem."

Nerede? Kadınlar türban ve pantolon giyiyor; erkekler ve kadınlar birbirlerine çok benziyorlar. Sığırlar görüyorum ama bizimkilerden farklı görünüyorlar. Daha geride atlar, koyunlar ve keçiler görüyorum.

“Büyük bir saray görüyorum. Çok güzel. Roma Katolik kilisesine benziyor. Zaten öyle. Haçlı şamdanlar ve Meryem Ana resmi görüyorum. Çok büyük bir yer. Kadınlar diz çökmüş, erkekler ise bir şeye zarar vermekten korkuyorlarmış gibi parmak uçlarında yürüyorlar. Sarayın arkasında, kuzeyde uzanan yüksek bir dağ görüyorum. Şimdi de yıkıntılar görüyorum—etrafta devrilmiş büyük taşlar var. Bazıları yığın halinde, bazıları da etrafa saçılmış; insanların asla elle tutamayacağı kadar büyük görünüyorlar.” Burada bir ara verildi ve sorgulama yeniden başladığında Bayan De Viel şunları söyledi:

“Her şey tıpkı eskisi gibi görünüyor. Yine suyun üzerinden geçiyorum. Kızıldeniz'i geçiyor gibiyim, çok kırmızı ve karanlık görünüyor. Hiç gemi göremiyorum. Şimdi kıyıdayım. Çok uzak. Kayalık küçük tepeler, yol kenarında büyük ve düz taş yığınları görüyorum. Yollar dar ve kıvrımlı; patikalar arıyorlar. Büyük bir tepe fark ediyorum; birkaç ağaç dışında her yeri taştan oluşuyor, ağaçlar da zorlukla kök salabiliyor.

Şimdi yüksek taş duvarları ve büyük demir kapıları olan bir şehir görüyorum. Duvar kalın ve yüksek. Kapıda iki adam bekliyor; Yahudilere benziyorlar. Acaba beni içeri alacaklar mı diye merak ediyorum. Şimdi tapınağa geliyorum ve tekrar içeri giriyorum. Sunakta çarmıh, heykeller ve dua eden kadınlar var. Muhteşem bir yer.

Şimdi başka bir güzel tapınak görüyorum, ilki kadar büyük değil. Dış cephesinde Yunanca harfler var; okuyamıyorum. Bir sürü ev görüyorum; ilginç görünüyorlar; bazıları harabe, diğerleri ise güzel yerler.

“Şu anda bir dağdayım; diğer tarafta da zeytin ve incir ağaçlarıyla kaplı başka bir dağ var. Bir bahçe ve bir tür havuzda su görüyorum. Bunun bir tasvirini daha önce gördüğümden eminim.”

[1.] Yer. Burası Kudüs değil mi? Üzerinde durduğum dağ Moriah Dağı, karşısındaki ise Zeytin Dağı idi.”

Bu, Kudüs ve çevresinin çok net bir tasviriydi. Bayan De Viel'in elinde Filistin hakkında bir eser vardı ve panorama gözlerinin önünde açılırken, bu şeylerden bazılarını daha önce gördüğünün farkına vardı; sonra, sona doğru, her şey daha da netleşti ve böylece gördüğü görüntüyü bu kadar doğru bir şekilde tanımlayabildi. Ben de benzer deneyimler yaşadım; psikometrenin başlangıçta belirsiz izlenimleri oldu, sonra bunlar derinleşti ve tasvirler olağanüstü derecede doğru oldu.

Bayan De Viel, Psikometre. İpucu: İsviçre'den bir dağ keçisi boynuzu parçası. Onu gören veya hisseden hiç kimse ne olduğunu söyleyemezdi ve bu hanımefendinin de ipucunun ne olduğuna dair en ufak bir fikri yoktu. Onunla bağ kurduğunda, şu olağanüstü yorumu yaptı:

Şu anda güneydoğuya doğru seyahat ediyorum sanırım. Geçiyorum.

Daha önce gördüğüm birçok yerin üzerinde. Birçok yer görüyorum.

Askerler ve toplar var, ama ben onların üzerinden geçiyorum. Şimdi deniz kıyısındayım ve burada her türlü mermi var.

“Vahşi doğanın derinliklerine doğru ilerliyorum. Ovalar ve koyu renkli tepeler görüyorum. Dağlık bölgeye doğru daha da ilerliyorum. Büyük dağlar var; daha önce hiç görmediğim kadar yüksek bir tane görüyorum. Biraz uzakta muhteşem bir şehir görüyorum.”

“Burada burada, sığınak olarak kazılmış gibi görünen küçük mağaralar görüyorum. Kayalar ve toprak koyu renkli. Keçilerin ve geyiklerin tırmandığını görüyorum. Etrafımda çok sayıda hayvan koşuşturuyor, bazıları keçi, bazıları geyik. Keçilerin boynuzları geriye doğru kıvrılıyor, ama geyiklerin boynuzları gür. Dağ yamacından akan dereler vadiler oluşturuyor; su berrak ve çok güzel görünüyor.”

“O saçaklardan birine girdim; bunlar vahşi hayvanların inleri. O dağda fındık yetişiyor; bazıları fındığa benziyor, olgunlaşmamışlar. Çok ekşiler, tattım, ağzımdan sular aktı.”

“Burada her tarafı muhteşem bir ülke. Şu şehre gidip nasıl göründüğüne bakacağım. Bazı binalar beyaz mermerden, bazıları da koyu taştan. İnsanlar esmer tenli ama bizimkiler gibi giyiniyorlar. Sert bir bakışları var. Üzerinde haç olan bir Roma Katolik kilisesi görüyorum. Başka kiliseler de görüyorum. O ülkede çok fazla katır var – atlardan daha fazla. Şehrin tamamını görebiliyorum. Karşı tarafta bir su kütlesi ve uzakta çok geniş bir vahşi doğa var.”

Denton, “Burada, dağ keçilerinin yaşadığı Alpler'in dağlık bölgesini, vahşi hayvanların sığınak bulduğu mağaraları, boynuzları geriye doğru kıvrılmış hayvanların kendilerini –ki bunların tuhaf bir keçi türü olduğunu sanıyordu– ve genel olarak, bölgeyi bizzat ziyaret ettiğimizde göreceğimiz şeyleri görüyoruz” diyor.

Bilinçaltı Düşünce Aktarımı, geçmişte Durugörü olarak adlandırılan şeyin tüm özelliklerini taşıyan şu ilginç deneyi açıklayabilir. Profesör Denton, New York'ta Rockport adlı bir yerin yakınlarında, bir körfezin bulunduğu bir kaya parçası temin etti. Körfezin dibinde bir mineral kaynağı vardı; bu kaynağı derinleştirmek için kaya parçası kazılmıştı . Profesör, temin ettiği parçanın merkezinden, o zamana kadar hiç ışık görmemiş küçük bir parça kopardı. Parçayı iki kat kağıda sardı ve Bayan Taylor'a psikometrik olarak incelemesi için sundu. Bayan Taylor'ın parçanın niteliği hakkında hiçbir bilgisi yoktu.

Bilse bile, bu okumayı açıklamazdı. Parçayı bir süre elinde tuttu ve sonra şöyle dedi: —

“Zihnimi buna odaklamakta çok zorlanıyorum. Bir uçurumun kenarındayım; aşağıda, içinden küçük bir derenin göle doğru aktığı derin bir vadi var. Kayalık, engebeli bir araziden geçiyorum ve ağaçlar ve otlar görüyorum; ağaçlar büyüyor.”

[1] Amerika Birleşik Devletleri'nde, bir insanın el büyüklüğünden en büyük ve en ağır olanına kadar tüm taşlara kaya denir; bu örnekte taş yaklaşık bir ayak kareydi.

"Seni kanyonun yamacında kayaların arasında çekiçle vururken görüyorum."

Denton bu konuda şunları söylüyor: — “Açıklama her ayrıntısıyla doğru. Kaldırım taşlarının görebildiğini söyleyen bir adam abartıyor mu? Çevrelerindeki dış nesnelerin görüntüleri içlerine bile işleniyor; bu görüntüler taşların kendileri var olduğu sürece devam edecek.” Bu durumda ve benzer nitelikteki birçok durumda, Psikometre durugörü yeteneğine sahiptir ve verilen açıklama her açıdan durugörüye dayalıdır. Psikometrelerin çoğu görmekten ziyade hissetse de, birçoğu hissetme, görme, duyma vb. tüm psişik yeteneklerini kullanır.

Aşağıdaki durumda, düşünce okuma ve aktarma olasılıklarının tamamı ortadan kalkmıştır; bunun basit nedeni, hiç kimsenin örneğin ne olduğunu bilmemesi ve dolayısıyla aktaracak hiçbir fikrinin olmamasıdır. Bir kutuda, hepsi kağıda sarılı yüz kadar örnek vardı; bu nedenle hiç kimse ne sıradan hislerle ne de görmeyle bunların ne olduğunu veya birini diğerinden ayırt edemezdi. Bayan Denton rastgele bunlardan birini çıkardı:

“Yüzeyde miyim yoksa yer altında mı olduğumu zar zor anlayabiliyorum. Bir tür mağarada gibiyim ama mağaralara özgü o soğuk hissi yaşamıyorum. Eğer bir mağaraysa, büyük bir mağara. Bir çeşit mağara ama mağara kelimesi pek uygun değil. Gün ışığına açık, geniş bir girişi var. Buraya nasıl girdiğimi bilmiyorum. Yerde ya da kayada duruyor gibi değilim. Sanki içeride su varmış gibi. Bunu nasıl keşfettiler? Kayaların bazı kısımları...

Fikgal Mağarası, Staffa, İskoçya.

Mağara suyla ıslanmış durumda. Mağara, içeriye doğru akan büyük bir su kütlesine açık. Her iki yanında da -bunlara ne diyeceğim- kaya sütunları var.

“İçeri doğru ilerledikçe karanlık görünüyor. Sanki suyun içindeyim ve karadan çok uzakta değilim. Kısa mesafede kara parçalarını görebiliyorum. Bulunduğum yer deniz gibi. Mağaranın girişinde tavana ulaşmayan daha kısa sütunlar var; içeri girerken sol tarafta onları görüyorum. Orada yelken açmak ne kadar keyifli olurdu! Zemin su gibi görünüyor; başka bir zemin göremiyorum. Bunlar düzenli sütunlar; genellikle kayaların olduğu gibi pürüzlü ve düzensiz değiller. Fingal Mağarası'nı hatırlatıyor; gördüğüm resimlere benziyor.”

“Orada bir yelken açma hissi var, daha doğrusu yanımdan hızla geçen bir gemi gibi. Bir anlığına W ⁿ 8 j^ 'yi gördüm , bir anda kayboldu. Denizin kükremesini ve çarpmasını görebiliyor ve duyabiliyorum. Bunda korkunç bir şey var.” (Bayan Denton daha önce denizi bu halde hiç görmemişti.—WD) “Bana sürekli bir gürültü ve hiç bitmeyen bir hareket hissi veriyor.”

“Büyük bir kuş görüyorum ve birkaçının çığlıklarını duyuyorum. Böyle bir kayanın üzerinde ne bulabilirler ki? Hiç bitki örtüsü göremiyorum. Şu sütunlardan bazılarına konuyorlar. Çarpıcı dalgalara ve fırtınaya meydan okumaktan ne kadar zevk alıyorlar! Şimdi birçoğunu görebiliyorum; bana ilham veriyorlar. Suda balıklar görüyorum, ama net bir şekilde değil; sadece ara sıra bir anlığına görebiliyorum.”

“Burada, vahşi enginliğin ortasında yapayalnız durmak, tüm bu hissin neredeyse ezici olması beni çok etkiliyor,

Gürleyen dalgalar, çığlık atan kuşlar, insanların nadiren uğradığı bir yer—ne muhteşem! Orada beni cezbeden görkemli bir yalnızlık var; o kuşlarla birlikte doğanın zorluklarına meydan okumak istiyorum.

° Sanırım çatı bir zamanlar daha da uzamış. Evet, çok daha uzamış. Sanki korkunç bir gürültü ve sıçramayla suya düştüğünü duyuyorum. Sanırım sağa doğru kıvrılıp çok eski zamanlarda başka bir çatıya katılmış. Burası bir zamanlar ne muhteşem bir yerdi! Geçmişin güzelliğinden ne kadar çok şey kaybettik! Şu anki uzunluğunun iki katından fazla bir uzunluğa sahipti ve geriye kalan sadece sonu. Kıyıdan uzakta, suyun içinde hala sütunlar var.

“Bu topraklar eskiden çok uzun bir süredir buralardaydı. Bir zamanlar geniş bir alan vardı, şimdi su altında kaldı. Hissettiğim şey, bir ölçüde sular altında kalmış olsa da, sular altında kalmış olması değil, sular altında kalmış olması. Toprak, sabitlenmeden önce bir süre titreşmiş gibi görünüyor.

Tekrar tekrar yükselip alçaldığını, oldukça geniş bir alanda görüyorum. Bunun nasıl gerçekleşmiş olabileceğini anlamıyorum, ama algıladığım bu.”

“Bu bölgenin çevresinde çok sayıda ada var. Ana kara parçası batmış ve onları geride bırakmış gibi görünüyor. Acaba bazıları dağların zirveleri mi?”

Bu dikkat çekici açıklama, psikometrede uygun hassasiyet ve zekânın en yüksek koşullarında ve nitelikli bir uzman tarafından yürütülen psikometrinin gücünü ve doğruluğunu kanıtlamaktadır.

Denton gibi, okumanın değerini takdir etmekle kalmayıp, aynı zamanda onu zamanında doğru bir şekilde kaydetmeyi de başarabilen bir kayıtçı vardı. Tahminlerinin doğruluğu, bilim insanlarının görüşünde takdire şayan bir şekilde kanıtlanmıştır. Yine de tüm bu bilgiler, Psikometre tarafından Stafla'daki Fingal Mağarası'ndan küçük bir bazalt parçasından elde edilmişti ve bu örneğin karakterinin ne olduğu, yukarıda bahsedilen ilginç ve dikkat çekici okumadan sonra incelenene kadar kimse bilmiyordu.

Psikometrinin arkeolog için değerine dair birçok örnek verebilirim. Çok yüksek bir platforma oturtmak istemesem de, psikometrinin arkeologlar için olduğu kadar jeologlar için ve hatta eğitimin tüm alanlarında son derece faydalı bir araç olacağından eminim. Psikometrinin ortaya koyduğu bilgilerle tarihin yerini almak amaçlanmamıştır; yine de, onun aracılığıyla birçok mükemmel bilgi edinebiliriz. Konu hakkında bildiklerimizden yola çıkarak, uzun zaman önce fosillere, kayalara ve yerleşim yerlerine nüfuz eden etkilerden görünmeyenin bu kadar doğru tanımlarını elde edebiliyorsak, daha yakın geçmişte rol oynamış insanlar hakkında da bazı bilgiler edinebilir miyiz diye bir öneri ortaya atıyor. Bunun mümkün olması gerektiğini düşünüyorum. İlginç bir çalışma olurdu, ancak burada konunun gelecekteki öğrencileri için "denemeleri" için bir öneriden fazlasını sunabilirim. Bu konunun bu bölümünü, yukarıdakine biraz değinecek bir örnekle daha sonlandıracağım.

Bayan Denton, Psikometre. Örnek şu tarihte alındı:

Yaklaşık iki yüz farklı türden rastgele seçilmişti. Kimse ne olduğunu bilmiyordu. Şöyle dedi: —

“Şehir ve kırsal kesim arasında gidip geliyor gibiyim; kırsal kesim engebeli ve kayalık. Şehirdeki binalar yüksek, sokaklar dar ve karanlık görünüyor. Oldukça görkemli bir havası var. İnsanlar çok meşgul görünüyor ve olup bitenlere büyük ilgi duyuyorlarmış gibi hareket ediyorlar. Bu sadece fiziksel konulara olan bir ilgi değil. Burada, bizim zamanımızdan biraz farklı iki veya üç etken var gibi görünüyor.”

"Şimdi büyük bir binanın uzun bir odasında gibiyim. Bir ucunda tavan alçalıyor ve bazılarının geniş başlıkları derinlemesine oyulmuş figürlerle süslenmiş sütunlar veya direkler tarafından destekleniyor."

**Büyük bir tapınak görüyorum. Önünde duruyorum. Giriş biraz uzakta, görkemli bir kemerin altında; önünde bir süre yukarı çıkan taş basamaklar var. Binanın bu ucu diğerinden daha yüksek görünüyor. Kapıdan geçtikten sonra, çok zengin bir binanın bir bölümünü görüyorum. Burası büyük bir tören yeri gibi görünüyor. Bireylerin etkisini hissediyorum, ancak diğer bölümlerdeki kadar burada değiller. Bu yerden aldığım izlenim, diğer herhangi bir binadan daha çok Yahudi sinagogu fikrime yaklaşıyor. Uzun cübbeler giymiş rahiplerin etkisini hissediyorum. Ne büyük bir tören var! Ama çok güçlü bir dindarlık duygusu alamıyorum. Gerçek dindarlığı, yani biçimini kaybetmiş gibiler.

"Bir tarafta, sanırım, şu amaçla olması gereken bir yer var."

7

Rahipler. Etrafındaki tüm işçilik sade ama görkemli görünüyor. Küçük süslemeler yok, her şey sağlam. Burada farklı renklerle büyük bir etki yaratılmış gibi görünüyor, ancak boya gibi değil, ne olduğunu anlayamıyorum. Malzemenin kendisinde var gibi görünüyor. Bir yerde altın rengi görüyorum; hatta altın kadar saf görünüyor. Ya değerli taşlar ya da onlara benzeyen bir şey var. Yapay iseler, onlarda büyük bir saflık var.

“İnsanların içinde durması için yapılmış gibi görünen üç yer görüyorum. Birbirlerine yakınlar ama ayrılar. İnsanlar buralarda durup karşı taraftaki biriyle konuşuyor gibi görünüyorlar. Sanırım burası sonuçta bir Katolik ibadet yeri. Şimdi bu etkiyi hissediyorum. Evet, aynen öyle. Bununla bağlantılı, çok az süslü ve kasvetli görünen bir yer daha var. Çok büyük ve hapishane gibi. Dışarıda çok sayıda insan görüyorum. Buradan, yeterli imkanlarla mimaride neler yapılabileceği konusunda bir fikir ediniyorum.”

Numunenin sarılı olduğu kağıdın incelenmesi sonucunda, üzerinde "Modern Mozaik, Roma" yazısının bulunduğu görüldü. Bu gerçek, okumaya ilginç bir anlam katıyor. Verilen açıklama, numunenin karakteri daha sonra keşfedildiğinde, uygun olduğu ortaya çıktı. Profesör Denton'ın bu mozaik parçasının Roma'nın hangi bölgesinden geldiğini bilmediği ve dolayısıyla alındığı özel yeri veya tapınağı belirleyemediği doğrudur. Bu okumalar, kehanet yeteneğine, yani bir tür sezgi gücüne sahiptir.

Görünmeyeni görme veya sıradan görüşten gizli olanı görme yeteneği insan zihninde mevcuttur. Bu durumda, geçmişte ve bu mozaik parçasının Roma'da bulunduğu dönemde görünen nesnel şeylerin bir görüntüsü söz konusuydu; ancak günümüzde Roma'daki Aziz Petrus Bazilikası'nın bir

tasviri olsa bile, o zamanlar Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan bir kadının o binayı oradan görmesinin, çoğu insanın evindeyken kendi evlerinin duvarlarının ötesinde neler olup bittiğini görmesi kadar imkansız olduğu açıktır. Kadının gördüğü şey, kendisine -ve en önemlisi, o zamanlar başka hiç kimseye- bilinmeyen bir ipucuyla desteklenerek, psişik olarak gördüğü bir şeydi. Tanımlanan yerin Roma'nın önde gelen şapellerinden biri olması muhtemeldir: sütunlar, kolonlar, kakma renkler, tanımlanan etkiler, hepsi bunu düşündürüyor. Eğer açıklama "tahmin" veya "tesadüf" ise, bu teoriye karşı beş milyonda bir ihtimal vardır. “Öznel telkin” ve düşünce aktarımı söz konusu bile olamaz ve bu gibi vakaların birikimiyle sadece psikometri kanıtlanmakla kalmaz, aynı zamanda insanın psişik yeteneklere sahip olduğu da gösterilir. Su arayıcılarında, evsizlerde ve maden arayıcılarında psikometrik yeteneğe sahip olduklarına dair kanıtlar çok güçlüdür. Suyu ve mineralleri “bir tür içgüdü” ile bulurlar. Yerimiz olsa birçok pratik örnek verebilirdik. Bir sonraki bölümde, psikometrinin genel kullanımını ve faydasını göstermek amacıyla farklı psikometrelerle yapılan bazı deneyleri sunacağım.

BÖLÜM V

PSİKOMETRİK UYGULAMA

Diğer deneylere dikkat çekerken, hastalık teşhisiyle ilgili olanları (beyin araştırması), iş dünyasında psikometrinin kullanımını ve sezgisel aydınlanma doğrultusunda yakın geleceğin olası tahminini (ve diğer bazı aşamaları) ele almadım; bunun basit nedeni, bu alanların gerçek psikometrik uygulamalarda ne kadar yapılırsa yapılsın, bu biçimde kolayca ve açık bir şekilde sunulabilecek kadar zorluklardan arınmış olduğunu düşünmememdir. Aşağıdakiler yalnızca genel okuyucu için ilgi çekici olmakla kalmayacak, aynı zamanda psikometri uygulamakla ilgilenenler için de faydalı olacaktır.

Gerçek uygulamada, psikometri, durugörü ve düşünce aktarımı arasında ayrım yapmak bazen zordur. Ancak düşüncede bu ayrım oldukça kolaydır. Psikometre, bir ipucunun aurasıyla tam bir uyum içinde olduğunda, sıklıkla olağanüstü bir şekilde görür, duyar, hisseder ve bilir. Psikometri, tezahüründe sıklıkla psişik yeteneklerin devreye girmesini içerir; aşağıdaki örnek bunun iyi bir göstergesidir:

Manchester'da 13 Hulton Caddesi'nde ikamet eden Bay Edwin Else, aynı şehirde yayınlanan The Two Worlds gazetesine yazdığı mektupta şunları söyledi:

"Geçtiğimiz Kutsal Cuma günü, daha önce Manchester, Fairfield Caddesi, 12 Nield Caddesi'nde ikamet eden, şahsen tanıdığım genç bir adam olan Bay James Smith, görünüşte kırsalda bir günlük keyif yapmak için evinden ayrıldı. Ailesi uzun süreli yokluğunun nedenini anlayamasa da, günler geçti ve geri dönmedi veya ondan herhangi bir haber alınamadı. Bir hafta geçtikten sonra, ailenin çektiği acıya derinden üzülerek ve durugörü ve psikometri güçleri hakkında çok şey duyduğum için, bu durumda bunların işe yarayıp yaramayacağını denemeye karar verdim. Ailesinden yakın zamanda giydiği ve manyetizmasıyla yüklü bazı giysilerini aldıktan sonra, diğer nesnelerle temas etmemeleri için dikkatlice katlayıp, neler olabileceğine şahitlik etmesi için bir arkadaşımla birlikte Bay JB Tetlow'u çağırdım. Bay Tetlow, başarılı bir psikometrist olarak tanınıyor. Bay Smith'e ait eşyalarla temas eder etmez yere yığıldı ve..." Boğulmakta olan bir adamı taklit etti ve yaklaşık yirmi dakika boyunca bilinçsiz kaldı. Kendine geldiğinde amacımın kayıp birini bulmak olduğunu söyledim ve o da hemen Bay Smith'in doğru bir tanımını verdi; ayrıca daha önce bilmediğim, ancak sonradan doğru olduğunu kanıtladığım birçok ayrıntı da verdi. Daha sonra Bay Smith'i izlemek için Northenden'e gitti.

Bay Tetlow'un ve benim daha önce hiç görmediğimiz bir yerdi. Adamın bir nehre ve tekneler için bir iskeleye giden bir yoldan aşağı indiğini anlattı. Yerin ayrıntılı bir tarifini verdi -ki bu daha sonra son derece doğru olduğu kanıtlandı- ve adamın boğulduğunu, ancak cesedin gizlendiğini ve şu anda nehir kıyılarının çamurunda tutulduğunu ve çıkarılmasının ve kurtarılmasının zorlukla mümkün olacağını belirtti. Soruşturma hemen başlatıldı ve başlangıçta sonuçsuz kaldı, ancak talihsiz arkadaşımın kaybolmasından on dört gün sonra, ceset Bay Tetlow'un işaret ettiği noktada suda yüzerken bulundu. 6 Mayıs 1889'da, o tarihli Manchester News'te bildirildiği gibi, ceset üzerinde soruşturma yapıldı. Yine, Bay Tetlow'un ölüm nedenine ilişkin tüm ifadeleri doğrulandı; onunla birlikte olan arkadaşları -tüm grup çok fazla içki içmişti- ölümü intihara değil, kazaya bağladılar. Bay Tetlow'un tüm ifadelerinin inanılmaz doğruluğunu anlatarak yer işgal etmeyeceğim; bu ifadeler tamamen yabancı birine, zavallı arkadaşımın giysilerinin dokunuşundan başka hiçbir ipucu olmadan söylenmiştir. Bu ifadeyi gerçeğin hatırına ve günümüzdeki vahiydeki mucizelerin bir parçası olarak veriyorum."

Yukarıda anlatılanlar ne kadar garip görünse de, bu araştırmaların bize tanıttığı bin bir olaydan daha dikkat çekici değildir. Bu durumda gerçekler artık kamu malı olup, tartışılmayacak kadar iyi doğrulanmıştır. Bay Tetlow'un sergilediği "kimlik taklidi" olgusu...

Psişik halimle son derece aşinayım. Duyarlı kişiler üzerinde oluşan izlenimler o kadar güçlü ve ezici ki, bu etki altında bazen sadece bu örnekte olduğu gibi pandomimle olayları canlandırmakla kalmıyor, aynı zamanda

ölen kişinin "kişisel görünümünü" ve davranışlarını da üstleniyorlar . Bu durumda duyarlı kişi ilk ipucunu kıyafetlerle temasından; ikincisini ise Bay Edwin Else ve arkadaşının zihinsel durumundan aldı; ancak Bay Tetlow bu kaynakların hiçbirinden verilen tüm bilgileri edinemezdi. Bunlar yardımcı oldu. Cesedin fiili takibi, izlenmesi ve bulunması, duyarlı kişinin uyanmış Psişik Yeteneği sayesinde gerçekleşti ve bu yetenek, durugörü yoluyla ifade edildi. Duyarlı kişi, ölen kişinin günlük yaşamında ve uğraşlarında giydiği kıyafetlerin aurasının veya arkadaşının ya da akrabalarının gerçek bilgisinin sağlayamayacağı bir bilgiye sahip olduğunu ortaya koydu. Bu vakada olduğu gibi, tam ve açık bir şekilde gösterilen durugörü olasılığını kabul edin ve olanların doğru bir açıklamasını elde edin. Muhtemelen dördüncü bir faktör daha var, ancak bunun gerekli olduğunu düşünmüyorum. Açıklama, yani "ölmüş olan" -bedensiz Smith- kişinin Bay Tetlow'un psişik yetenekleri üzerindeki gerçek etkisi. Spiritüalistlerin bunun gerçek açıklama olduğunu düşünmeleri ve buna dürüstçe inanmaları şaşırtıcı değil. Bu kadar karmaşık ve ilginç vakalar, modern spiritüalizmin tarihinde oldukça yaygındır.

Psişik ve mistik araştırmalara adanmış yüksek kaliteli bir dergi olan Light'a yakın zamanda gönderilen bir yazıda,

Londra'da yayınlanan, tanınmış bir yazar ve dürüst bir insan olan Bay J. Ennmore Jones, psikometrik deneylere dair şu ilginç ayrıntıyı sunuyor. Yazısına "Hangi Güçle?" sorusuyla başlıyor ve şöyle diyor:

"Bir akrabam birkaç gün önce bir arkadaşını ziyaret etti ve Amerika'dan tanımadığı birinden aldığı mektup yüzünden çok mutsuz olduğunu gördü. Mektupta, oğlu Louis'in ciddi bir kaza geçirdiği ve hastanede olduğu yazıyordu, ancak kazanın niteliği hakkında hiçbir bilgi verilmemişti. Arkadaşının verilen adrese gönderdiği telgraf ise 'bilinmiyor' diye geri döndü." Şaşkın ve perişan halde olan akrabam, anneye mahallede yaşayan bir medyum aracılığıyla soruşturma yapılmasını önerdi. Anne memnuniyetle kabul etti ve annenin adını ve adresini gizleyerek, akrabam medyumu çağırdı ve oğul tarafından yazıldığı iddia edilen kağıt parçasını ona verdi ve o da elinde tuttu. Kısa süre sonra medyum, oğlunun doğal özelliklerini ve beyin yapısını, nerede olduğunu ve kazanın niteliğini, düşme sonucu başına aldığı yaralanmayı; ayrıca bebekliğinden beri düşmelere maruz kaldığını; çalıştığı şirketin iflas ettiğini; kimsesiz ve yoksul olduğunu, ancak hastanede olduğunu anlatan bir dizi olayı sıraladı.

Akrabamın iyileştiğini ve bakıma muhtaç olduğunu; ayrıca birkaç gün içinde bir yabancının yanına geleceğini ve kendisinin de arkadaşıyla tanışacağını, bir hafta içinde de annesinin oğlunun yazdığı bir mektup alacağını söyledi. Akrabam annesine döndüğünde ve medyumun söylediklerini anlattığında, annesi oğlunun özellikleri ve alışkanlıkları konusunda söylediklerinin doğruluğunu teyit etti. Aldığı bilgilerle rahatlayan anne, medyumun

bahsettiği Amerika'daki oğlundan gelecek mektubu dört gözle bekledi. Bu olay 14 Ocak'ta gerçekleşti.

“20 Ocak.—Bu sabah anne, babası aracılığıyla Amerika'daki oğlundan bir mektup almıştı. Mektupta, 'medyumun' teşhisiyle örtüşen hastalığı ve durumunun o kadar iyileştiği, iki günlük yolculuk mesafesindeki bir kasabaya gideceği belirtiliyordu. Tamamlanmamış tek kısım, Londra'da mektubun ulaştığı gün gerçekleşmesi planlanan yabancı bir arkadaşla buluşmaydı.”

Bu durumda da, psişik yeteneğin devreye girdiğine dair kanıtlarımız var. Duyarlı kişi, bu ipucu sayesinde genç adamın özellikleriyle bağlantı kurdu ve mektup yazıldığı sıradaki koşulları doğru bir şekilde tanımlandı. Öngörü ile birlikte durugörü yeteneği söz konusudur. Beklenen mektup gelir ve "medyumun" vahiyini doğrular. "Hangi Güçle?" İster "Psikometri, Durugörü veya Spiritüalizm" deyin, temsil edilen durum, ne kadar değerli olsalar da, Düşünce Aktarımı veya Telepati ile basitçe açıklanamaz. Bu ve benzeri Psikometri vakaları, genellikle medyum olarak adlandırılan duyarlı kişiler arasında sıklıkla görülür.

"Psikikler" terimi SPR (Psikik Araştırmalar Derneği) üyeleri tarafından, "Medyacılar" terimi ise Spiritüalistler tarafından kullanılır.

Tanınmış gazeteci ve Review of Reviews dergisinin editörü Bay Stead, birkaç yıl önce psişik araştırmalara adanmış üç aylık bir dergi yayınladı ve yaptığı her şeyde olduğu gibi titizlikle, diğer şeylerin yanı sıra, psikometri araştırmasına yöneldi. Bu amaçla Bayan Coates ve Bayan Ross'u seçti.

Şimdi, Bayan Ross ile yapılan bazı deneylere değinmek istiyorum, zira bu hanımefendi profesyonel bir psişik terapistti. Bunlar, Ekim 1895'te Borderland dergisinde yayınlanmıştı. "Psikometrinin Mucizeleri" başlıklı makale son derece ilginç, ancak tamamını alıntılamak için çok uzun; ancak bu deneylerin bir özeti ilginizi çekecektir. Bay Stead, bu arada kendisi bir spiritüalist olmayan, medyum, "psişik" veya bu türden herhangi bir şey olduğunu iddia etmeyen ve durugörü yeteneğinin farkında olmayan bu hanımefendiye, altı test yapmaya istekli olup olmadığını sordu ve ekledi: "Doğruluklarının doğrulanabilmesi için, dünya çapında tanınan kişileri seçmeyi öneriyorum." Daha sonra ipuçlarının hangi koşullar altında ve nasıl gönderilmesi gerektiğini sordu. Bayan Ross'un cevabı, psişik terapi uygulamaya çalışanları ilgilendireceği için, cevabını tam olarak veriyorum:

"Bir seferde ikiden fazla göndermemek daha iyi olur, her biri ayrı ayrı paketlenmeli ve kapalı bir zarfa konulmalı, yaş ve cinsiyet belirtilmelidir. El yazısı veya fotoğraf tercih ederim, çünkü bunlar daha geleneksel görünüyor."

Ama bunu size bırakıyorum. Konuların kamuya mal olmuş kişiler mi yoksa özel kişiler mi olduğunu bilmek içgüdülerime yardımcı olurdu. Elbette kim olduklarını bilmek istemiyorum ve bir iyilik olarak bana birkaç gün süre tanımanızı rica ediyorum. Bazen diğer zamanlar kadar yazma yeteneğim olmuyor.”

Bay Stead, bariz nedenlerden dolayı ne el yazısı ne de fotoğraf gönderdi. Amacı psikometriyi test etmekti. Ona göre kadının, adeta zihinsel gözüyle, dokunarak temas kurduğu kişinin özelliklerini görmesini sağlayan bir yeteneği vardı. Testler yeterince zorlayıcıydı ve sanırım bu testlerle düşünce aktarımı faktörünün ortadan kaldırıldığını güvenle söyleyebiliriz.

İlk iki test şu şekilde yapıldı: Bay Stead, biri Güney Afrika'dan diğeri Londra'dan olmak üzere iki önemli kişiden mektup almıştı. Notlar bu kişilerin el yazısıyla yazılmış olduğundan, yazarken kağıda dokunmuş olmaları gerektiğini biliyordu. Sayfaların altından, her birinin imzasının hemen altından, boş bir kağıt parçası kesti ve yaklaşık bir inç genişliğinde ve yaklaşık iki inç uzunluğundaki bu kağıdı katlayıp ince bir kağıda sardı ve üzerine basitçe "No. 1, Bayan" yazdı. Diğerine ise "No. 2, Beyefendi" yazdı. Kesilen parçalar, biri Bayan Olive Schreiner tarafından yazılan bir mektuptan, diğeri ise Londra'daki Daily Chronicle'ın editöründen alınan bir mektuptan alınmıştı. Bunlar, aşağıdaki açık notla birlikte Bayan Ross'a gönderildi:

2 Ekim 1895.

“Sevgili Mias Ross,—Size testler göndermenin zorluğu, onları gönderebilmek için elle tutmam gerektiği ve kişiliğimin diğerlerine de geçme olasılığının yüksek olmasıdır. Bu sabah iki mektup aldım, biri saygın bir kadından, diğeri tanınmış bir adamdan. İkisinin de yaşını bilmiyorum, ama ikisini de size gönderiyorum ve umarım etkilenmeden size ulaşırlar.”

Okumalar başarılıydı—hatta olağanüstü derecede başarılıydı; sadece koşullar göz önüne alındığında değil, gerçekte de öyleydi. Bayan Olive Schreiner'in tasviri keskin bir analiz sergiliyordu. Açılış cümlesi harika ve geri kalanına mükemmel bir anahtar niteliğinde: “Bu hanımefendinin zihni, gerçek kadınlığın özelliklerini, bir erkeğin ruhuna da yakışacak entelektüel kapasite ve kavrayışla geliştiren, gizemli bir sırdır.” Bay Stead, Bay Massingham'ın karakterindeki bir noktaya itiraz etti, ancak bu Daily Chronicle'ın editörüne sunulduğunda, editör kesin bir dille, “Doğru,” dedi.

Bay Stead'in ilk iki testte verdiği bilgiler yetersiz ise, sonraki iki testte daha da azdı. Bunlar yorumsuz olarak iletildi ve sadece "No. 3, Beyefendi" ve "No. 4, Hanımefendi" olarak işaretlendi. Bay Stead, hanımefendinin şartlarını içeren mektubu göz önüne alındığında son derece mantıksız bir istek olan, postayla hemen yanıt istedi. Okumalar, Psikometrist'ten gelen bir

notla birlikte istendiği gibi geri gönderildi: "Bugün aceleyle yaptım, hemen yanıt istiyorum. Kararınız için minnettar olacağım."

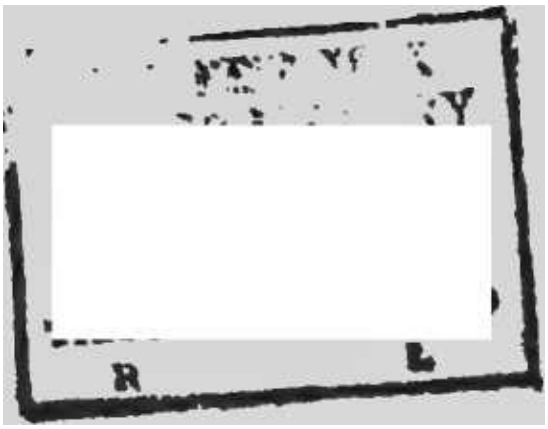

' w »1**U **'

äWuW'®*}^ «K^W SW< «*™ **

Mus James Coates.

[Ücret ödemek için* tuvalet

3 numaralı parça, merhum Bay Rhodes'un mektubundan alınmış boş bir kağıt parçasıydı. 4 numaralı parça ise Lady Warwick'in mektubundan alınmıştı. Çizimler olağanüstü derecede doğruydu. Bay Rhodes* vakasında, adamın iç dünyasına gerçekten şaşırtıcı bir görüş keskinliğiyle değinilmişti. Ve 4 numaralı boş kağıt parçasına verilen okuma da Psikometrik Sezginin gerçekliğini aynı şekilde gösterdi.

Bayan Coates, birkaç yıldır özel olarak psikometri alanında deneyler yapıyordu; ve Bayan Ross ile yapılan önceki deneylerden birkaç ay önce, Review of Reviews dergisinin editörü Bay W.T. Stead, Bayan Coates'e bir dizi zorlu test sundu. Bunlar kişisel deneyim olarak kabul edildi ve tam olarak verilmemiş olsa da, psikometri veya sezgiyi test etme yöntemini "denemeye" teşvik edilebilecek diğerlerine yol gösterici dersler içerdiği ölçüde burada rapor edilmektedir. Testler on beş taneydi ve iki fotoğraf, birkaç tutam saç, üç boş kağıt parçası ve iki mermi içeriyordu. Testler birkaç hafta sürdü. Bazen az zaman verildi ve bazen, mermilerden birinde olduğu gibi, "posta yoluyla cevap" istendi. On beş testten biri başarısız oldu, biri tatmin edici değildi ve biri "kanıtlanmamış" kategorisine giriyordu. Başarısızlık, deneyciler için "bunu yapmamaları" konusunda takdire şayan bir ders içerdiğinden, ona değineceğim. Bir gün Bay Stead'den yıpranmış bir mermi içeren bir mektup aldık; mektupta merminin okunması ve hemen cevaplanması isteniyordu. Dahası, bu bir

Ne onun ne de benim geçmişi hakkında hiçbir şey bilmediğim bir mermiydi bu. Bayan Coates daha önce hiç mermi görmemişti. Mermiyi eline alarak, onunla herhangi bir ilgisi olmasından duyduğu güçlü bir tiksintiyi dile getirdi. Ancak Bay Stead, merminin ait olduğu kişi Londra'dan ayrılacağı için özellikle erken bir cevap istiyordu; bu nedenle Bayan Coates isteksizce bazı acil ev işlerini bıraktı ve meseleyle ilgilenmek ve "ne olacağını" görmek için oturdu. Genel olarak, zaman çok kısaydı ve koşullar tatmin edici bir sonuç almak için elverişsizdi. Ancak Bayan Coates, "No. 1" işaretli mermiden yayılan aura ile bağlantı kurdu ve benim Güney Afrika sahnesi olarak algıladığım şeyi -sıcak kum, havadaki tuhaf vızıldama ve mırıldanma sesleri, vahşi hayvanların kükremesi vb.- tarif etmeye başladı ve bu merminin göğsüne saplanmış bir aslanın vücudundan çıkarıldığını söyledi. O sırada bununla ilgili daha fazla şey kaydedildi ve Bay Stead bunların bir özetini aldı.

Ama bana bütün bunlar biraz çılgınca bir romantizm gibi geldi, o kadar ki müdahale ettim ve neşeli bir şüphecilikle tüm hikayeyi alaya aldım. Ona hayal gücünün onu yanlış yola sürüklediğini ve her şeyi kendi haline

bırakmasının daha iyi olacağını söyledim. Hareketim çok aptalcaydı. Sadece onun pasif ve doğru bir şekilde alıcı sezgisel durumunu yok etmekle kalmadım, aynı zamanda olumlu inançlarımla onu tamamen başka bir yola soktum. Yarım saat sonra ikinci bir deneme yapıldı ve arka planında sıcak kumlar ve Afrika manzarası olan, benim daha çok hoşuma giden bir başka hikaye ortaya çıktı: bir aşk hikayesi.

Mısır'da hayatını kaybeden cesur bir subaydan ve kız kardeşlerinden bahsediliyordu; bunların hepsi, gerçekliğin eşiğinin altında bir yerlerde bilinçsizce ortaya çıkmış gibiydi ve son raporla birlikte kurşun da geri getirildi. Gerçekleri öğrendiğimde ne kadar şaşırdım! O kurşun, büyük kaşif ve avcı Bay Selous'un şimdiye kadar vurduğu en büyük aslanı öldürdüğü kurşundu ve Bay Selous onu hayvanın kendisinden çıkarmıştı ve Bayan Coates'in ilk sezgileri doğruydu. Bay Stead'in önceki başarılı testlerden sonra "Ama ne yazık ki, kurşun için bu, en büyük başarı olacaktı; ve doğru olsaydı öyle de olurdu" demesi şaşırtıcı değil. Bayan Coates, bu başarısızlık için mazeret uydurarak kendini suçlamak istemedi, ancak Bay Stead'e, kendisine verdiği sürenin çok kısa olduğunu (ipucunun alınmasından itibaren iki saat içinde bir okuma yapılması gerekiyordu) ve şu soruyu sorduğunu yazdı: "Kurşunun 'bütün bir yıl' boyunca neyle temas ettiğini sorabilir miyim? İçine koyduğunuz notun iki yıl iki aylık olduğunu fark ettim. Dolayısıyla kurşun bu notla da temas halindeydi, bu da bir şey ifade ediyor. Kesinlikle karışık etkiler söz konusu ve detaylı bir incelemede, bahsi geçen aslandan alındığından beri kurşunla yakın temas halinde romantik bir şeyin olduğunu bulacağınızdan eminim. Hemen hastalandım."

[1] Psikometrik araştırmaların dezavantajlarından biri, psikometrenin örneklerden olumsuz etkilenmesidir. Bu durum birçok şekilde dile getirilmiştir, vb.

"Onu ele aldım ve hastalık iki gün daha devam etti, ki bu bana garip geldi çünkü mükemmel bir sağlığım vardı. İlk izlenimlerim sıcak, yanan kumlar ve kurşunun vahşi bir hayvandan alınmış, göğsü delip kürek kemiğine saplanmış olmasıydı," vb. İkinci okuma görünüşe göre psikometrik çizgilerde geldi; en azından Bayan Coates herhangi bir fark ayırt edemedi ve hala ikinci okumanın, kurşunun uzun süre içinde kaldığı mektupla bir şekilde bağlantılı olduğuna inanıyor. Yapılacak en basit şey, bu okumayı - nedeni ne olursa olsun- bir başarısızlık olarak kaydetmektir ki, bundan her zamankinden daha çok eminim ki bu benim olumlu müdahalemden kaynaklanıyordu.

Diğer deneyler özetlenebilir. İlk test seti, 1, 2, 3 vb. olarak işaretlenmiş altı saç tutamından oluşuyordu. Bay Stead, 23 Mart 1895'te şöyle yazdı: —“Sayın Bay Coates, eşinizin tasvirlerdeki başarısının harika olduğunu düşünüyorum.” Beş ayrı zarftan oluşan diğer testler gönderildi; bunlar

arasında “bekar bir adamın fotoğrafı” da vardı. “Saç tutamı, bayan, bekar.” Bu okumalar tatmin ediciydi. Fotoğrafın okuması tuhaftı ve Bayan Coates bu gerçeğe dikkat çekti. (Fizyonomik çıkarımlar yapılmamıştı.) “Bulanık okumayı” karışık etkilere bağladı. Cevap 1 Nisan 1895'te geldi: —“Bayan Coates'in fotoğrafı birçok kişinin ele aldığını söylemesine rağmen, karakter tasvirlerinin şimdiye kadar çok iyi olduğunu bilmek ilginizi çekecektir.

"Kendi etkisinden başka birçok etkene de maruz kalıyor." Başka [1] test daha gönderildi. Cevap, 10 Nisan 1895: — "Mektubunuz ve bana gönderdiğiniz psikometrik okumalar için size çok teşekkür ederim. Anladığım kadarıyla, evli adamınki oldukça doğru. Genç bayanı ayrıntılı olarak konuşacak kadar tanımıyorum, ancak en belirgin özelliklerini, yani sahneye olan tutkusunu ve trajik doğasını doğru bir şekilde yakalamışsınız. Boş bir kağıttan psikometrik olarak incelediğiniz bekar adama gelince, portresinden karakterini çıkardığınız aynı adam, ancak iki karakter arasındaki fark belirgin. Boş kağıttan adamın karakterini mükemmel bir şekilde anlattınız; portreden ise çok kötü bir şekilde anlattınız. Elbette, nesnelerin diğer nesnelerle temasını engellemenin zorluğu çok büyük."

“Kurşun hakkındaki ilk izleniminizi alamadığımız için çok üzgünüm, ki söylemeliyim ki neredeyse doğruydu. Kurşunun sarılı olduğu mektubun sahibine yazdım ve böyle bir aşk ilişkisi hakkında bir şey bilip bilmediğini sordum. Kurşun ve katlanmış olduğu mektup, yazıldığı günden beri masamda duruyor. Saygılarımla, WT Stead.”

Burada, aynı kişi hakkında, biri eski bir fotoğraf diğeri boş bir kağıt olmak üzere, birbirinden farklı ve zıt iki yorumun yapılmış olması ilginç bir gerçektir. Temel özellikler açısından hiçbir fark yoktu, sadece eğilim veya yönelim açısından farklılık gösteriyorlardı.

İşe alınmıştı. Fotoğraf, kişinin yıllar önceki halini temsil ediyordu. Boş kağıt parçası ise, Bayan Coates'e gönderilmeden birkaç gün önceki halini gösteriyordu ve o kağıt parçası, kişinin aurasıyla yeniden yüklenmişti. Kimse, karakterin bunca yıl içinde değişmediğini ve daha iyiye doğru değişmediğini söyleyemez; bu nedenle, bu görünürdeki başarısızlığı "Kanıtlanmadı" olarak işaretliyorum - suçlama için kanıtların yeterince güçlü olmadığı ve makul miktarda çürütücü kanıtın bulunduğu durumlarda kullanılan, İskoç usulü bir yargı. Kurşuna gelince, söylenecek başka bir şey yok, sadece iyi bir psikometri çalışmasının bozulduğunu ve deneycilerin, sözlerini kaydettikleri duyarlı kişilerin izlenimlerine müdahale etmemeye çok dikkat etmeleri gerektiğini belirtmek yeterli. Ayrıca, halka açık bir testin on beş testten on ikisinde -birçok durumda oldukça başarılı- olması, o zamanlar acemi biri için, deneylerin yapıldığı sinirsel endişe, kaygı ve sınırlı zaman göz önüne alındığında, çok takdire şayan bir performanstı diyebilirim.

Bay W. T. Stead, ister bir dergi yönetiyor olsun, ister bir Barış Kongresi yönünde sağlıklı bir coşku yaratıyor olsun, isterse de açıkça şovenist olanların sığ oyunlarını ifşa ediyor olsun, yaptığı her şeyde sergilediği o dürüstlük ve amaç samimiyetiyle; ister popüler olsun ister olmasın, her zaman doğru olanı yapmaya istekli olmuştur ve bu nedenle 10 Eylül 1895'te şunları yazmıştır:

Sayın Coates, sanırım Bayan Coates'a biraz sert davrandığımı düşünmekte haklısınız ve içtenlikle...

Umarım bu durum, kendisine göndereceğim yarım düzine dava dosyasındaki başarısını engellemez. Artık daha fazla kurşun göndermeyeceğim. Korkarım ki her zaman saç bulamıyorum. En ilginç kişiler size saçlarını vermezler.— Ben, vb.,—WT Stead."

Bu testlere dair herhangi bir kaydım yok, ancak hepsinin doğru yapıldığına inanıyorum; her halükarda, kaydedilecek bir başarısızlık yoktu. Psikometri araştırmamızda bu testlerle bize verdiği yardım için Bay Stead'e minnettarız.

Profesör J. R. Buchanan, MD'nin ortaya koyduğu yöntemler doğrultusunda birkaç yıldır aralıklı olarak araştırmalar yapıyordum. Denton'ın deneylerinden ise birçok nedenden dolayı kaçındım. Bunlara ayırabileceğim çok az zaman vardı; ayrıca örnek temin etmekte zorlanıyordum; ve bu tür okumaların doğruluğunu veya yanlışlığını test etme yeteneğimin olmadığını da fark ettim. Her ne olursa olsun, jeolog değilim. Bay Stead'den ve diğer kaynaklardan bu testleri alırken, Düşünce aktarımı faktörünü ortadan kaldırmak istedim ve bu konuda Bay Stead'in titiz testleri beni mükemmel bir şekilde destekledi. Bunlardan önce, Londra'daki bir dergi aracılığıyla bana gönderilen, çoğunlukla saç tutamlarından oluşan yaklaşık bin ipucu vardı; ve bunlar, dünyanın çeşitli yerlerindeki müşterilerden kuzeye doğru bana ulaşan bir miktar materyalle birlikte, insanlarda Psikometrik Yeteneğin gerçekliğini şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladı.

Her zaman bir fikre sahip olmak gerekmez, yani,

Psikometrenin dikkati özellikle o kişiye yönlendirilebildiği sürece, okuma yapılacak kişinin gerçekten kendisine ait olan bir şey olması gerekir. Dr. Buchanan, "Psikometrinin sonraki gelişmeleri" ile ilgilenirken, Psikometrelerin tuttuğu veya dokunduğu nesnenin, yalnızca kendileri tarafından algılanabilen ve duyarlı kişilerin okuma yaptığı ince bir yayılım yayan bir şey olmadığı görüşündeydi. İpucu sadece bir işaret olabilir, Psikometrenin zihnini okunacak nesneye veya kişiye yönlendirebilir. Şöyle diyor:

"Bu görüş doğrultusunda, bir arkadaşımın adını yazdım ve bunu iyi bir Psikometrenin eline verdim. Psikometre, böylesine yeni bir yönteme dair şüphelerine rağmen, Dr. N.'nin karakterini sanki bir el yazmasından okumuş gibi mükemmel bir şekilde tarif etmekte hiç zorlanmadı."

“Bu deneyden sonra, çalışmalarım büyük ölçüde kolaylaştı ve genişledi. Resme, imzaya veya kalıntıya gerek kalmadığı için, araştırmalarımı eski ve modern tarihi şahsiyetlere, kamu görevlilerine ve karakteriyle ilgilendiğim herhangi bir kişiye, ayrıca tanımlanmasını istediğim yerlere kadar genişletebiliyordum. Psikometrik deneylerin konusu kişinin kendisi veya ondan kaynaklanan herhangi bir şey olmak zorunda olmadığı, sadece varlığının bir ifadesi -zihni yönlendirmek için bir kelime veya bir işaret- olduğu için, psikometrik araştırmanın mesafe ve kopukluktan etkilenmediği görülüyor ve hatta parmakların temas etmesinin bile bir engel teşkil ettiğini iddia edemem.”

Keşif için bir indeks veya başlangıç noktası, üstün yeteneklere sahip olanlar için gereklidir.

“Bu, deneyleri çok ikna edici bir şekilde sunmamızı sağlıyor. Örneğin, ruhsal güç tarafından, kendi gözetimim altında, bir çift levhanın yan tarafına yapılmış çok dikkat çekici birkaç resme sahip olduğum için, levhaları masaya yüzleri aşağı bakacak şekilde yerleştirip, Psikometrenin levhaların üst tarafına elini koymasını sağlayarak bunların tarif edilmesinde hiçbir zorluk yaşamadım. Bu şekilde verilen tarifler, şimdiye kadar aldığım en dikkat çekici tarifler oldu ve dokunarak çekilen fotoğraflarla yapılanlardan özgürlük ve doğruluk açısından farklılık göstermedi.”

Doktor daha sonra bu şekilde yapılan üç deneyi anlatıyor.

Amerikan Başkanlığı için üç adayın adını üç küçük kahverengi kağıt parçasına yazdı ve bunları bir kitabın üstüne yüzleri aşağı bakacak şekilde yerleştirdi ve Bayan Buchanan'dan bunları okumasını istedi. Bayan Buchanan da bunu yaptı ve izlenimlerini, ayrıca Başkanlık görevi için beklentilerini de kolaylıkla aktardı. Dr. Buchanan sonuçtan memnundu, ancak eleştirel bir değerlendirme, bu tür deneylerde Düşünce Aktarımı faktörünün gerektiği gibi hesaba katılmadığı sonucuna götürüyor. Hatta o kadar ki, bu ve benzeri deneylerde saygıdeğer Doktor, bazı durumlarda tahminler oldukça isabetli olsa ve sonraki olaylar bunlara uysa da, gerçekler konusunda ciddi hatalara düştü. Tüm bu deneyler Düşünce Aktarımını kanıtladı.

Psikometri yerine; ve Bayan Buchanan'ın olağanüstü duyarlı olduğunu belirtirken, gerçek deneylerle kanıtladığım gibi, psikometrik olarak duyarlı bir kişinin Düşünce Aktarımı deneyleri için de iyi bir denek olabileceğini öne sürdüler. Başka bir yerde de belirttiğim gibi, Psikometri, Durugörü ve

Düşünce Aktarımı, Psişik Yeteneğin işleyişinin sırası ve biçimi hakkındaki düşünce farklılığının yalnızca sözel ifadeleridir. Yani, düşüncede açıkça ayırt edilebilseler de, tezahürde sıklıkla iç içe geçerler. Yukarıda, pratikte, ne Psikometri ne de Durugörü ile karıştırılmayacak kadar açık Düşünce Aktarımı deneyleri görüyoruz. Dil Bayan Buchanan'ın diliydi, ancak fikirler - bilinçli veya bilinçsiz olarak- Doktor'un fikirleriydi. Zihin okuma veya Düşünce Aktarımının bu bilinçsiz müdahalesi, el falı, kristal küreye bakma, otomatik ve ilham verici yazı gibi çeşitli deneylerde ve genel olarak psikolojik deneylerde tarafımdan izlenmiştir.

"Yine de, her ayrışma adımıyla bu yeteneğin zayıflaması söz konusudur. Bir fotoğraf yazı kadar kolay değildir, bir kelime imza kadar tatmin edici değildir. Ancak üstün yetenekler tüm zorlukların üstesinden gelir ve fotoğraflar ve yazılar, onlara dokunmadan, önümüzdeki masada durdukları gibi tarif edilebilir. Yine de, Psikometrik Yeteneği bu tür başarılar için gereksiz yere zorlamak akıllıca değildir. Bayan B., algılarını her zaman nesneye dokunarak desteklemeyi arzular ve mühürlü mektuplara itiraz eder, ancak sık sık mektupları tarif etmiştir."

Zarflar. Ona gönderilen, özenle kapatılmış bir mektup, gönderenin eleştirel ve şüpheci hislerinin hoş olmayan izlenimini hemen iletir ve bu nedenle rahatsız edici ve sinir bozucu bir etkidir. Bu yüzden parmaklarının dokunamayacağı bu tür iletişimleri almayı reddeder." (İtalikler bana aittir.)

Birkaç yıl önce, beş mühürle kapatılmış, psikometrik betimleme için bir mektup aldı ve denemeyi reddetti; ancak daha sonra -muhtemelen gönderenin samimi ve nazik ruhunu hissederek- denemeye karar verdi; çekingenliğine rağmen, görüşünü mühürlü bir mektupla muhataba gönderdi. Karşılığında, betimlemenin ince ayrıntısına kadar doğruluğunu ayrıntılı bir şekilde gösteren on sayfalık bir mektup aldı; bu durum, "sandığı gibi tek bir yazı yerine, bir arkadaşı ve tanınmış bir medyum tarafından başka bir yazının eklenmiş olması" gerçeğiyle daha da dikkat çekici hale gelmişti ve bu da onu şöyle demeye yöneltti:

“Sürekli olarak, yazarla ilgilenen başka bir kişinin dünyasına çekiliyorum; öyle bir kaynaşma var ki, her bir ayrı kişiliği net bir şekilde hissedemiyorum.” Bu karakteri tarif etmeye çalışmadı, çünkü izlenimin ekteki el yazmasından geldiğini bilmiyordu. Mektuplaştığı kişi bunu son derece tatmin edici buldu. Zihin karışıklığı yaratıp mükemmel bir test sağlayabileceği düşüncesiyle bu deneyi yaptı.

Burada psikometrik yetenek, durugörüden daha çok kendini gösteriyor; zira durugörü durumunda Bayan Buchanan zarfın içinde iki mektup olduğunu algılamış olurdu. Düşünce aktarımı ise elbette söz konusuydu.

Bu okumayla hiçbir ilgisi yok. Yukarıda anlatılanlar ilginç, zorluklar karşısında nelerin yapılabileceğini gösteriyor.

Kendi deneyimlerimize göre, Bayan Coates mektubu elinde tutmayı tercih ediyor ve bu amaçla mektup zarfından çıkarılıyor. Eğer bir tutam saç, boş bir kağıt parçası veya benzeri bir nesne ise, onu sol elinde tutmayı ve kapalı elinden aldığı izlenimleri beklemeyi seviyor. Bu izlenimleri o anda sağ eliyle yazıyor. Bayan Coates, sol kolunda yükselen tuhaf bir his yaşadığını, bunun sağ kolu tarafından da karşılık verildiğini ve -tablonun niteliğinin farkında olmadığı sürece- okumanın otomatik yazı tarzında yazıldığını belirtiyor.

Kısaca, Bay Stead'in testlerinden önceki deneylerimize geri döneceğim. O sıralarda yaklaşık sekiz yıldır birlikte çalıştığım Londra'daki Christian Million Co.'nun Housewife Magazine dergisinin editörü William Tarver, derginin işbirliğiyle, Psikometriyi test etmek için ipuçları sağlamamız konusunda bizimle anlaştı. Üç yıl içinde neredeyse bin ipucu toplandı ve okundu. Amacım, hakkında hiçbir şey bilmediğimiz kişilerden ipuçları almak ve Düşünce aktarımı faktörünü tamamen ortadan kaldırmasa bile azaltmaktı. Birbiri ardına gelen sürprizlerle birlikte yüzlerce kendiliğinden gelen tanıklık oldu; ancak piyasaya sürebileceğim patentli bir çözümüm olmadığı için, dergide "Yeni Özellik" olarak adlandırılan bu özelliğin halk tarafından nasıl karşılandığını göstermek için bu tanıklıklardan sadece birkaçını sunacağım.

East Dulwich'te yaşayan Bayan R. adlı bir kadın, dönemin ikinci yarısında ailesi ve çok sayıda arkadaşı ile onların bağlantılarından aldığı ipuçlarıyla muhtemelen doksan ila yüz arasında fal baktırmıştı. İpuçlarını, Ev Hanımı şartlarına uygun olarak, bir takma ad altında, sadece "yaş ve evli mi bekar mı" diye ekleyerek göndermişti. Her zamanki gibi, fal baktırmak için bir tutam saç göndermişti. Saç teli gönderilmişti. İşte gelen cevap.

" Daha sonra---

East Dulwich, 18 Nisan 1894.

“Sevgili Madam,—Küçük sevgilimin karakterini bir tutam saç aracılığıyla olağanüstü doğru bir şekilde tasvir ettiğiniz için size en içten teşekkürlerimi sunmama izin verin. Bunu onlara okuduğumda çevremdekilerin şaşkınlığına şahit olmanızı gerçekten çok isterdim. Ayrıca, o kadar iyi, o kadar dürüst ve o kadar saf olan birinden bana kalan tek şey olan o değerli saç tutamına gösterdiğiniz özen için de binlerce teşekkür. Aslında, yaşamaya layık olmayacak kadar iyiydi; ve hâlâ onun için yas tutuyor olsam da, itiraf etmeliyim ki, o burada dünyada olmaktansa 'Efendinin Bahçesi'nde bir çiçek olarak yetişmeye daha uygundu.”

Bu tanıklık tek başına ele alınsaydı, "ölmüş küçük çocuğu hakkında söylenen tatlı sözlerle büyülenmiş bir annenin ifadesi" olarak değerlendirilebilirdi. Ancak tek başına ele alınmıyor. Anneyi ve arkadaşlarını bu kadar memnun eden okuma, diğer şeylerin yanı sıra, çocuğun öldüğünün, sadece bir işaretle belirlenmiş bir tutam saçtan çıkarıldığını ortaya koyuyordu.

(< vefat etmiş olabileceğine dair) herhangi bir ima yoktu .

Bu hanımefendi artık kendi adına bizim için misyonerlik yapmaya başladı ve her ay toplu halde ipuçları gönderdi, arkadaşlarını da aynısını yapmaya teşvik etti. Bunun nasıl işlediğine dair birkaç ipucu ilginizi çekebilir.

“East Dulwich, 1894.

“Sayın Bayan Coates,—Bu ayki Ev Hanımı dergisindeki tasvirleriniz için size teşekkür edenler arasında bir kez daha yer alıyorum. Bunların doğru olduğunu söylemek bile az kalır. Eğer bizim çevremizde yaşamış ve yıllarca özelliklerimizi incelemiş olsaydınız bile, daha doğru bir görüş ortaya koyamazdınız. En ufak ayrıntısına kadar doğruydular. Dergi, bizi yakından tanıyan ama başlıkları görmelerine izin verilmeyen arkadaşlarımıza dağıtıldı ve onlar da hangi başlığın hangi kişiye yönelik olduğunu bize söylediler...”

Aynı yılın Ağustos ayında buna benzer bir başka mesaj daha vardı: —“Sevgili Bayan Coates,—İndiriminiz için bir tutam saç daha. Bu ay sadece bir tane, ancak aklımda en az on tane var ve bunları bir sonraki sayıya yetiştirmeyi umuyorum, bu sayı için çok geç olsa da. Bu tutamı Ev Hanımı dergisinin bu sayısında yayınlatmaya çalışmanızı rica edebilir miyim? Hem arkadaşıma hem de bana büyük bir iyilik yapmış olursunuz.”

East Dulwich, 1894.

“Sayın Bayan Coates,—Çizimler mükemmel. Sekiz yıldır gönderdiğim çizimler arasında hiç bu kadar mükemmel bir çizim olmamıştı.”

Çizimler için veya gönderilmesini sağladığım çizimlerin her birinde, saç tellerinden verilenlerden daha doğru olduğunu gördüm. *Kitty'nin,* *Grace'in ve * Florrie'nin* çizimlerini ailelerine gönderdim ve onlar da her cümlenin doğruluğunu kabul edip şaşırdılar. Bu ay muhtemelen sanatınız için yarım düzine daha çizim göndereceğim. JTC'nin, Bayan Coates'in, okunuşu gerçekten şaşırtıcı. Aynı şeyi aileme baş harflerinden bahsetmeden okudum ve büyükler hemen "Bu baba!" diye bağırdılar. Son sayıdan anlıyorum ki... ve... doğrudan gönderilmiş."

Liverpool, 16 Temmuz 1894.

“Sevgili Bayan Coates, keşke evime daha yakın yaşasaydınız da okumalarınızın hepimize verdiği zevki ve şaşkınlığı kendi gözlerinizle görebilseydiniz. Sizinle uzun uzun konuşmak isterim ve İskoçya'yı ziyaret ettiğimde bunu yapmayı umuyorum. Size bir beyefendiye ait bir kalem ve bekar bir hanımefendinin saçından bir tutam iliştiriyorum.”

Leeds, 6 Ağustos 1895.

“Bayan Coates,—Sayın Hanımefendi, eşim ve ben 'Primrose' olarak işaretlenmiş saç tutamıyla birlikte gönderilen çizimden çok memnun kaldık. Size 'Mabel' olarak işaretlenmiş başka bir saç tutamı daha ekliyorum. Aslında, ailemiz için yaptığınız çizimlerden hepimiz çok memnunuz. Onları ne kadar övsek azdır.”

Bayan Coates'e sağlık, aşk ilişkileri ve hatta iş hayatı gibi birçok konuda yardım ve tavsiye isteyen çok sayıda mektup geldi ve Bayan Coates bunların hepsine büyük ilgi gösterdi.

Yardım etmeyi reddettiği durumlar çok azdı. Psikometri yanılmaz değildir ve "yarın kazanacak olan yabancıyla veya koruyucu meleğinizin adı, boyu ve ağırlığıyla hiçbir ilgisi yoktur"; ancak yine de faydalı bir alanı vardır. Sempatik bir arkadaşın yerini alır ve akıl sağlığı ve öz yardım konusunda tavsiyelerde bulunur. Yardım talepleri geldi. Müşterilerin güveni uyandı ve aşağıdaki gibi mektuplar geldi ve editör tarafından iletildi.

Halifax, Yorkshire.

“Sayın Bayan Coates,—Kocamın ve kızımın özelliklerinin sadakatle tasvir edilmesinden son derece memnun kaldım. Gerçekten şaşırtıcıydı; ve ekte, her zamanki gibi inceleyeceğinizden hiç şüphem olmayan bir diğer kızımın saçından bir tutam bulabilirsiniz. Sayın Madam, insan vücudundaki hastalıkların etkilerini, karakteri okuyabildiğiniz aynı yöntemlerle ayırt edebilme gibi paha biçilmez bir yeteneğe sahip olup olmadığınızı bilmiyorum. Eğer öyleyse, bu yeteneğinizi denemenizi çok isterim—O, dürüstlüğünüze ve yeteneğinize büyük güven duyuyor. Yapılabilecek bir şey varsa lütfen haber verin.—Onun ve ailesi adına, en içten saygılarımla, “TM”

Teşhis, en azından kendi semptomlarını tanıyan ve bazı pratik kendi kendine yardım tavsiyelerini izlemesi sonucunda acıları azalan ve zamanla iyileştiği açıklanan muhabirini şaşırttı.

Genel olarak, yazışmalar hem ilgi çekici hem de öğreticiydi.

Bu ipuçlarının Londra ofisine nasıl gönderildiği ve iletişimin niteliği konusunda aşağıdaki örnekler verilebilir.

Sinclair Gardens, W. Kensington, Londra, 16 Ağustos 1906.

“Sayın Bayan,—Eğer ekteki üç saç tutamından karakter tasvirleri gönderebilirseniz minnettar olurum. Birçok arkadaşımın da sizden karakter tasvirleri istediğini ve sonuçların çok tatmin edici olduğunu belirtmek isterim. İsimler şöyledir:—Nelly, 43 yaşında, bekar. Daisy, 19 yaşında, bekar. Kitty, 18 yaşında, bekar.—Saygılarımla, “EM L”

Çoğu durumda, saç tutamları ve diğer ipuçları, "Ev Kadınındaki Yeni Özellik"in sunulduğu arkadaşlardan ve diğerlerinden toplanmıştı; bu nedenle gönderenin el yazısının gönderilen tasvirlerle hiçbir ilgisi yoktu. Yukarıdakilere benzer, doğru okumaların yapıldığı ve ne editör Bayan Coates'in ne de benim ipuçlarının kime veya kime ait olduğuna dair en ufak bir fikrimizin olmadığı yüzlerce örnek vermek kolay olurdu. Bu doğrultuda üç yıl çalıştıktan sonra, sadece Psikometrik Yeteneğin gerçekliğine değil, aynı zamanda Düşünce Aktarımı şüphesi olmadan da uygulanabileceğine dair kanaat kısa sürede yerleşti. Yukarıdaki yöntemlerle çalışmalarımızı gerçekleştirdik.

Bunu ortadan kaldırmak en iyisidir. Elbette, bu düşünce aktarımı şüphesinden veya önerisinden kurtulmak kolay bir iş değildir. Ancak, bir psikometreyi düşünce aktarımı yoluyla etkilemeye yönelik kararlı çaba, her fırsatta bu açıklamaya başvuranların düşündüğü kadar kolay değildir.

1886'dan 1896'ya kadar İskoçya'da Bayan Coates ile birlikte çalışırken, ülke genelinde kendi başlarına deneyler yapan birçok kişi vardı. Elbette, bu konuya yalnızca psişik doğamızın gerçeklerini veya olasılıklarını belirlemeye yönelik tamamen bilimsel bir arzuyla girenleri hariç tutuyorum. Profesör Barrett, komitesinin SPR Dergisi'nde yayınladığı ve o dönemdeki günlük basında da yer alan "Düşünce Okuma" raporlarıyla zaten dikkat çekmişti. Psişik Araştırma çevrelerinde kültürlü bir insan, yazar ve konuşmacı olarak tanınan Bay Frederic Thurstan, MA, 1895 yılında Battersea'deki Hertford Lodge'da bir dizi deneye başladı ve bu deneyler, yakın zamana kadar sadece orada değil, çeşitli diğer toplantılarda da psişik yeteneklerin geliştirilmesi için az çok başarıyla sürdürüldü.

Bay Thurstan, Londra ve banliyölerindeki dağınık amatör medyum yeteneklerini bir araya getirmeyi, düzenli uygulama toplantılarıyla yeteneklerini test edip geliştirebileceklerini ve aralarında en iyi medyum eğitim yöntemlerini keşfedebileceklerini görmek istiyordu. Ve başlamak için, bu beyefendi,

Kamuya açık dergilerde yayınlanan yazıları, odalarına gelen ziyaretçileri, konunun çeşitli dallarının kültürü için farklı toplantılar düzenlemesi... Tepkiler çok memnuniyet vericiydi ve Delfi Çevresi kuruldu. İlgisiz veya sadece meraklı olanları ayıkladıktan sonra, başlangıçta öğleden sonra veya

akşamları katılmaya vakti olan bir düzine kadar bayan ve beyefendiden oluşan ortalama bir katılım sağlamayı başardı. Öğleden sonra gelenlerin akşam gelenlerden daha iyi sonuçlar aldığı görüldü. Ve bundan çıkan öneri şudur ki, ticari, edebi ve benzeri alanlarda geçen yoğun bir günün ardından ortaya çıkan az çok tükenmiş fiziksel durum, psişik yeteneklerin geliştirilmesine elverişli değildir. Bu, yeri gelmişken, akılda tutulması gereken bir noktadır.

Bir yıllık deneme sürecinin ardından, Bay Thurstan, 6 Kasım 1896 Cuma günü Londra Ruhani Birliği önünde halka açık bir konferansta, ilk yılki deneyimlerini ve çalışmalarını anlattı. Konferans, o yılın Kasım ayında Light dergisinde yayınlandı. Bu araştırmalar Psikometri, Görselleştirme, Konsantrasyon, Pasiflik: Düşünce aktarımı ile sınırlı değildi. Zihin okuma (Telepatiye benzer), Düşünce aktarımı yoluyla görüntü, resim ve kelimelerin aktarılması, Durugörü, Kristal küreye bakma ve Otomatik Yazı vb. de araştırmaların özellikleri arasındaydı. Yaklaşık yetmiş toplantıdan yirmi yedisi o oturumda Psikometriye ayrılmıştı.

Yıl boyunca yapılan çalışmalar oldukça tatmin edici oldu ve psişik yeteneğin varlığının kanıtlanabileceğini açıkça ortaya koydu.

Bu cesur ve sabırlı araştırmacının, ilginç çalışmalarına dört yıl daha devam ettiğini ve bu süre zarfında birçok mükemmel duyarlı kişinin yetiştirildiğini gösterdi. Dikkatlice yolunu bulduktan sonra, 1900 yılında bu toplantıları, üyelerin eğitim almak ve kendi evlerinde her türlü öznel ve aktif psişik alım ve projeksiyonu nasıl uygulayacaklarını ve geliştireceklerini öğrenmek için bir araya geldiği ders sınıflarına dönüştürdü. Bu şekilde daha fazla sayıda kişi eğitildi ve çoğunluk evde uygulama için daha fazla zaman ve imkan buldu. Son zamanlarda ve yakın zamana kadar bu çalışma Londra Spiritüalist Birliği'nin odalarında sürdürüldü, ancak Bay Thurstan'ın Old Windsor'a taşınması nedeniyle artık durduruldu. Bu, son on yılda bu düşünceli ve titiz uzmanın yönetiminde, hiçbir ücret veya ödül almadan, tamamen Psişik Bilim uğruna yapılan çalışmaların kısa bir özetidir.

Bu çevreler ne resmi ne de katıydı; daha çok bir aile toplantısı gibi bir araya geliyorlardı; üyeler müzikle ilgileniyor, sanatsever oluyor veya az çok hepsinin ortak zevkleri vardı; birbirlerinin arkadaşlığından keyif alıyor ve birbirlerinin yeteneklerinden yararlanarak ve onları yönlendirebilecek bir öğretmenin rehberliğinde üzerinde çalıştıkları -psikolojik- ilgi alanlarıyla ilgileniyorlardı. Ülke genelinde benzer buluşmaların kurulmaması için hiçbir neden yok. Bunlar, tatsız "öğleden sonra çayları" ve diğer hastalıklı, dedikoducu zaman öldürücülerden çok daha sağlıklı ve ilgi çekici olurdu.

Bu buluşmalarda yetişen medyumlar arasında, son birkaç yıldır kamuoyunda öne çıkan bir veya iki kişiyi örnek verebilirim: Bayan

Thompson, iki yıl boyunca haftalık ve ücretsiz olarak merhum Bay Frederic Myers'a hizmet etti ve şüphesiz "ölmüş birinden" gelen telepatiyi kanıtlayan birkaç harika durugörü ve trans vakasında onu ikna etti. Ardından, hem Avrupa kıtasında hem de kendi ülkesinde tanınan, tanınmış bir durugörücü ve psikometrist olan Bay Alfred Vout Peters var. Psikik Bilim Yıllıkları'nın editörü olan ve otomatik yazma yeteneğini Profesör Richet'in deneyleri için hizmetine sunan Bayan Laura I. Finch. Güçleri Fransa'da, Hindistan'da ve İngiltere'de iyi karşılanan, aynı zamanda psişik basına yazarlık yapan ve yetenekli bir konuşmacı olan mükemmel bir psikometrist Bayan Stannard. Bağımsız araştırma ve sonuçları hakkında bu kadar. Pek çok ilginç, merak uyandıran ve şaşırtıcı örnek verilebilir, ancak yerimiz yetmiyor. Diğer deneycilerden, saygın medyumlar Bay EW Wallis ve Bayan MH Wallis, "Medya ve Psişik Gelişime Rehber" adlı mükemmel bir eser yayınladılar. Bu eserin III. Bölümü, "Psişik Öz-Kültür", "Ruh ve Güçleri", Psikometri, Durugörü vb. konuları takdire şayan bir şekilde ele almaktadır. Bu yazarlar ve Bay Thurstan dışında, Büyük Britanya'da Psikometriyi araştırmak için başka birinin ciddi bir girişimde bulunduğunu bilmiyorum.

Bu kitap yayınevlerine gönderildikten sonra, ' 9

1904 kışında, Londra'daki The New Thought dergisinin sayfalarında bir ilan aracılığıyla tanıttığım yeni bir dizi deneye başladım. Bu, bana dünyanın dört bir yanından -Avustralya, Yeni Zelanda, Güney Afrika, Hindistan, Batı Hint Adaları ve Kıta Avrupası- yeni bir başvuru dalgası getirdi; ayrıca yurt içinden de bir dizi başvuru aldım. Çoğunluğu psikometrik olan yaklaşık üç yüz okumadan sadece üçü başarısızlık olarak nitelendirdiğim sonuçlar verdi; geri kalanlar ise Bay Stead için yapılan en iyi okumalar kadar dikkat çekiciydi. Bol miktarda referans vardı; ancak benzer referanslar zaten çok fazla yer kapladığı için, sadece bu gerçeği belirtiyorum. Buna ek olarak, Bayan Coates son on yıldır düzenli olarak medyum olarak seanslar veriyor, tıpkı Bayan Thompson'ın Bay Myers ile (haftalık ve ücretsiz olarak) ve Bay John Auld ile yaptığı gibi. Bu seansların dikkatli stenografi notları alınmıştır ve yakında yayınlanabilir. Basının her şeyi bilen eleştirmeninin gözünde aptal sayılır mıyım, sayılmaz mıyım bilmiyorum ama öne sürülenleri dile getirirken bunu yapmaktan kendimi alamıyorum. 1875'ten beri deneyler yapıyorum ve Buchanan ile Denton'ın psikometrik deneyleriyle insan doğasında zengin bir psişik damar keşfettiklerine beni ikna edecek kadar çok şey gördüm ve duydum. Ancak ilk elden bilgi sahibi olmasaydım, bu sayfalar asla gün ışığına çıkmazdı.

Bay Newton Crosland, Psychological Review dergisinde şunları söyledi:

“Bir keresinde, bir akrabam olan hasta birinden, hastanın sağlığının yönetimi konusunda bir medyumdan tavsiye almak için bir tutam saç aldım. Saç tutamı geldiğinde medyum ondan hiçbir şey anlayamadı, çünkü birçok

kişinin elinden geçmiş ve hepsi kendi atmosferleriyle bulaştırmıştı; medyum, büyük zorluk çekmeden kime ait olduğunu bile tespit edemedi. Talimatıma göre, hastanın kendisi tarafından kesilecek başka bir tutam saç temin edilecekti; saç tutamı doğrudan başından bir ipek parçasına bırakılacak ve hemen katlanıp bir mektup içinde postayla gönderilecekti. İpek paket medyuma verildiğinde, medyum paketi açtı ve hastanın atmosferinden başka hiçbir atmosferin yapışmadığını görünce, bana hastanın adını ve ikametgahını, vakanın tüm öyküsünü ve teşhisini söyleyebildi ve çareler önerebildi. Bu şekilde iletilen atmosfer sayesinde, benimle ilişki kurabildi. "Geçersiz akrabam var ve bana gerekli tüm bilgileri verin."

Bu, psikometriye ek olarak başka bir şeyin de olduğu bir durum; ne olduğu net değil, muhtemelen durugörü. Zihin okuma işe yaramaz, yoksa neden bilgi ilk etapta Bay Crosland'a verilmedi? Hastanın teşhisi ve tedavisi, zihin okumaya veya düşünce aktarımına bağlanamaz, ancak (çok düşük bir olasılıkla da olsa) isim ve adres bununla ilgili olabilir. Bu, Bay Tetlow'un vakasına benzer bir durumdu; psişik yeteneklerin bir oyunu söz konusuydu.

Geniş deneyime sahip bir deneyci olan Bay Thurstan, son zamanlarda Buchanan ve Denton'ın Psikometri teorisini kanıtlamadığını, nesnenin veya ipucunun kendisinin "kaydı tuttuğunu" ve Psikometrenin bu kaydı okuma veya ona yanıt verme konusunda özel bir duyusu olduğunu düşündüğünü ifade etti. Bunun doğru açıklama olabileceğini kabul etti, ancak eski yazarların bunu kesin olarak kanıtladığını düşünmedi. Olayın başka açıklamaları olduğunu düşünüyor: örneğin, mevcut veya yok olan bir beyinden gelen telepati; veya Psikometrenin bilinçaltında yaşayan görünmez bir ruh tarafından bilginin ilham edilmesi; veya heyecanlanmış, coşkulu veya yoğunlaşmış bilinçaltı dikkatin, zaman ve mekanın varlığının ortadan kalktığı metafizik bir duruma girmesi gibi. Bu teori aynı zamanda Carl Du Prel ve CC Massey tarafından da öne sürülmüştür. Bay Thurstan'ın her zaman umudu, çeşitli öğrencilerinin başarılı deneylerinde bu teorilerden hangisinin doğru olduğunu veya birden fazla açıklamanın gerekip gerekmediğini keşfetmekti; sonuçlar bazen ruhun sezgilerinin bir yönteminden, bazen de diğerinden kaynaklanıyordu. Nitekim şöyle ekledi: "Henüz herhangi bir teorinin tüm iyi sonuçları açıkladığına ikna olduğumu söyleyemem." Psişik Yeteneğin varlığını kanıtlayan iyi sonuçlar aldığımız sürece, tüm teoriler kolaylıkla bir tarafta yer alabilir. Hem Buchanan'ın hem de Denton'ın ipucunun kaydı tuttuğunu ve Psikometre duyusunun*

Kapasiteye göre aynı şekilde. İpucu aynı zamanda psişik yoğunlaşma noktası görevi görür. Bunu önemsiz bir örnek olarak ele alalım. Bay Thurstan bir keresinde Bayan Thompson'a yeni bir hizmetçiden gelen bir mektubu psikometrik olarak incelemesi için vermişti; mektup, hizmetçi olarak çalışmak üzere anlaşma yapmak için yazılmıştı ve hizmetçi onun için

tamamen yabancıydı. Bayan Thompson mektubu görmedi veya zarfından çıkarmadı, ancak bir süre elinde tuttuktan sonra şunları yazdı: "(Margaret Pointing adını aldım—şu şu şu karakter. George adında, gözlerinde çok mahcup bir ifade olan genç bir adamla nişanlı. Soyadı Pointing hariç ." Bay Thurstan daha sonra verilen tüm bilgilerin kesinlikle doğru olduğunu tespit etti. Medyum kaydı okuduğunda, mektubun içeriğinde, bence bu deneylerde çok yaygın olan ipucundan elde edilen bilgiyi verecek hiçbir şey yoktu. Zihin okuma, telepati, hele ki duyumsama dışındaki ruhlar, elde edilen bilgiyle hiçbir ilgisi yoktur.

Bay Crosland'ın durumunda ipucu ilk etapta bulanıktı. Korkarım ki tüm duyarlı kişiler ipuçlarını bulanıklıktan uzak bir şekilde elde edemezler. Bayan Coates'in çeşitli ellerden geçmemiş, doğrudan posta yoluyla aldığı saç tutamları ve diğer eşyalar söz konusu olduğunda, okumaların diğer durumlara göre daha kolay olduğunu fark ettim.

Psikometre ile ilgili olarak muhabirlerin kural olarak kaçınması gereken iki şey vardır:

(a) Hiçbir görüş belirtmeyin ve hiçbir öneride bulunmayın ve

İletişim kurmaktan başka pek bir şey yapmazlar. Onların durumunda özlülük, bilgeliğin -belki de zekanın- özüdür.

(6) Her durumda, ipucunun diğer etkilerden uzak kalması için mümkün olan her şeyi yapın.

Çeşitli etkilerden gelen okumalar, psikometrik yeteneğin onaylanmasından yoksun değildir. Okuma için gönderilen birçok ilginç ipucu arasında, Bayan Coates müsait olduğunda bir okuma yapılmasını isteyen bir beyefendi tarafından bırakılan kahverengi bir kağıt paket de vardı. O sırada müsait değildi, ancak aşağıdaki metin uygun zamanda yazıldı ve kendisine gönderildi:

“Bu ilginç küçük masa örtüsünün temeli aslında ‘yaşlı bir adamın mendili’ydi. Eşinizin mensup olduğu ailenin eski ve değerli bir dostunun hatırası olarak saklanması amaçlanmıştı. Eşinize bu çılgın işi öğreten kadın, işin büyük bir kısmını kendisi yaptı, geri kalanını ise eşiniz yaptı. Evlendikten sonra bu işi düzgün bir şekilde tamamlamayı tamamen niyet etmişti, ancak kısa evlilik hayatında o kadar çok şey araya girdi ki, bunu yapma isteği ortadan kalktı. Her halükarda, daha uygun bir zamana ertelendi, ki bu zaman onun için hiç gelmedi. Daha ayrıntılı bilgi vermek gerekirse, mendildeki orijinal desenin üzerine ipek işlemeyi dikmeye üç kişinin yardım ettiğini söylemeliyim.”

“Birincisi uzun boylu, hoş görünümlü, tavırları hoş, düzenli ve titiz; sanatsal ve şiirsel; hırslı ve tüm girişimlerinde mükemmel olmayı arzulayan bir hanımefendiydi.

"Diğer kadın daha umursamazdı, övgüye düşkündü, ancak alışkanlıkları ve çevresi özensizdi. Aslında o..."

Her şeyden çok bir baş belasıydı. Zamanının çoğunu samimi bir arkadaş gibi davranarak ve perde arkasında bir sürü yaramazlık yaparak geçiriyordu. Eşinizin gerçek bir arkadaşı değildi. Güveninin büyük bir kısmını kazanmıştı. Üçüncü kadın eşinizdi. Eser üzerinde belirgin bir etkisi var, ancak bu işi ona öğreten ilk kadın kadar sanatsal olarak belirgin değil. Bu işi yaptığı dönemde çok neşeli ve canlıydı ve hareketsiz işlere çok fazla zaman ayırmak istemiyordu. Ancak doğadaki ve sanattaki güzelliğe büyük bir sevgisi olduğu için renk, biçim ve düzenleme zevki çok büyüktü; bu şekilde bir şey yapmaya gerçekten karar verdiğinde, çok becerikliydi ve işleri düzgün yapmayı ve yapılmasını görmeyi severdi. Daha sakin hallerinde sakin, düşünceli ve ileri görüşlüydü. Dürtüselliği onu herkes tarafından, hatta sizin tarafınızdan bile çok yanlış anlaşılmasına neden oldu. Sonuç olarak, çok hassas olduğu için kendine sakladığı birçok küçük anı oldu. Bu içsel üzüntüler, gururlu ruhunu önemli ölçüde incitti ve bedensel durumuna yansıyarak, farkında olmadan kendisine ve çocuklarına zarar verdi. Eşiniz uzun boylu ve fiziksel olarak güçlüydü. Ayrıca safkan bir kadındı ve iltihaplanmalara ve ateşlere yatkındı; belirli durumlarda onu rahatsız eden herhangi bir şey, vücudunun sıvı dengesinin bozulmasına ve kan zehirlenmesine yol açabilecek bir duruma gelmesine neden olurdu. Sağlıklı olduğunda, sıcak kalpli, sevgi dolu ve sadık bir kadındı, evliliğine bağlıydı ve çocuklara çok düşkündü. Sevdikleri için hiçbir şeyi fedakarlık olarak görmezdi. Herhangi bir ilgisizliği bir bakışta fark ederdi.

Kendine karşı dürüsttü. Konuşurken lafı dolandırmazdı ve adaletin gerektirdiğini düşündüğü her an kendini doğrudan ifade ederdi. Eşinizin çok müziksever olduğunu ve her şeyde ve herkeste uyumu çok sevdiğini söyleyebilirim. Uyumsuzluk her zaman tutkulu bir öfkeye yol açardı, ama uzun sürmezdi. Çok bağışlayıcıydı, ama kolay kolay unutamazdı. Ayrıca, bundan aldığım izlenimin bana sizin hiç farkında olmadığınız bir gerçeği aktardığını da söyleyebilirim. (Masa örtüsü üzerindeki çalışma) sizin eşiniz olmayı düşünmeden önce başlamıştı. Temel (mendil) ilk başta evlenmeyi düşündüğü beyefendiye aitti ve o da onu çok severdi. O öldü ve böylece her şey bitti. Babası onu kendi seçtiği genç bir adamla evlendirmek istiyordu ve siz ortaya çıkmasaydınız bunu yapardı. Size olan aşkını hemen fark etti, tıpkı her zaman kendi aklını bildiği gibi. ... Yukarıdakiler, bundan çıkarabildiğim her şey.*'

Beyefendi yukarıdaki raporu aldıktan birkaç gün sonra aradı ve ifadelerden birinin doğruluğunu kontrol etme imkanının olmadığını söyledi. Doğru olabilirmiş. Yanlış olduğunu bilmiyormuş. Geri kalanına gelince, üç bayanın tasvirleri doğruydu, hatta gerçek benzerliklerdi. Ayrıca, üçünün de bu makale üzerindeki çalışmayla bir ilgisi olduğu yönündeki ifadenin muhtemelen doğru olduğunu gösteren, kendi ailesinden öğrendiği bazı şeyler de vardı. Karışık etkiler konusuna gelince, makale yıllardır evde karısının elindeydi.

PSİKOMETRİK UYGULAMA 137, birlikte yaşadığı kişilerin evindeydi ve oturma odasındaki küçük bir kart masasının üzerinde duruyordu. Karısı tarafından yeni evlerine getirilmişti ve tahmin edildiği gibi hiçbir zaman tamamlanmamıştı.

Yukarıdakilerle ilgili birkaç düşünceye yer vermek gerekir. Bayan Coates bu eşyanın geçmişi hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyordu. Onu ilk olarak paket açıldığında gördü. Etkilendiği için, kime ait olduğunu vb. bilmese ve duyusal yollarla bilemese de, tüm olasılık dışılıklarıyla birlikte ifadeyi "olduğu gibi" yazdı. Ancak gerçek şu ki, bu eşyanın birçok kişi tarafından ele alındığı yaklaşık on sekiz yıllık bir süre geçtikten sonra, geçmişte onunla en çok ilgisi olan üç kişinin belirgin karakter özellikleri ve görünüşleri yeniden canlandı ve işaret edildi. Bayan Coates, Bay Thurstan ile aynı fikirde ve "bilinçaltının görünmez bir ruh-yerleşimcisi" tarafından etkilendiğine inanıyor. [0] Sayfa 103'te kaydedilen Bay Tetlow vakasında olduğu gibi, bilgisi en çok ilgili Ruh tarafından ilham edilmiş olabilir. Nitekim, bu iddia edilmiştir.

Mümkün olduğunca karışık etkilerden arındırılmış ipuçları elde etmek arzu edilir olsa da, sonuçların, makalede veya ipucunda olduğu kadar, hassas kişideki psişik yeteneğin özgürleşmesine de bağlı olduğu görüşündeyim.

Psikometre, psişik yeteneğe sahip ve bazen alışılmadık derecede sezgisel olan kişidir. Duyarlı kişilerin sergilediği sezgisel yetenek karmaşıktır; bu yetenek sayesinde kişiler hakkında hisseder, görür, duyar ve bilir veya bu bilgiye sahip olur.

Şeyleri, olayları, şimdiki zamanı, geçmişi veya geleceği—genellikle yakın geleceği—olağanüstü bir şekilde.

Psikometre, tam olarak Düşünce Aktarımı deneylerindeki gibi olmasa da, daha iyi bir ifade bulamadığım için "Düşüncenin duyguları" olarak adlandıracağım şey nedeniyle, diğer kişilerin Düşüncelerinden etkilenmeye meyillidir. Psikometre bazen bu duyguların kaynağının farkındadır; nereden veya kimden geldiklerini anlayabilir. Diğer zamanlarda ise, yalnızca "Düşünce atmosferinden" gelen izlenimlerin farkında gibi görünürler; bu

atmosfer, herkesin etrafını saran ve "kişisel etki farkındalığından" ziyade fikirlerin ilhamı şeklinde kendini gösterir.

Bu duyarlı kişiler, sıradan duyusal yeteneklerin işleyişiyle -özellikle de bilinen duyuların yollarıyla- hiçbir şekilde bilgi sahibi olamayacakları, gerçekleşmiş, gerçekleşmekte olan veya gerçekleşmek üzere olan olayların "farkına" varırlar. Bu kişilerin algılayıcı, "medyum" olmaları ve hem yaşayanlardan hem de ölülerden telepatiye duyarlı olmaları olasılık dışı* veya mantıksız bir varsayım değildir; ancak bazılarının iddia ettiği gibi, tüm bu sezgisel olmayan izlenimlerin bedensiz ruhlardan geldiği bana ilk bakışta saçma geliyor. Psikometriyi doğru anlamak için abartılı bir teoriye gerek yoktur, ancak birçok ciddi erkek ve kadın, tüm sonuçların bireydeki psişik yeteneğin işleyişinden kaynaklandığına inanmaktan daha kolay inanılır bulmaktadır.

Psikometre, nesnelerin aurasına karşı hassastır.

Depresyonların, coşkuların ve vizyonların ortaya çıkabileceği muskalar, odalar, evler vb.; ayrıca öznel işitme duyusuna canlı gelebilecek garip sesler ve gürültüler. Psikometre, auraları kendi düşüncelerine etki eden yaşayanların ve ölülerin düşüncelerine duyarlıdır. Psişik yetenek sayesinde, duyarlı kişi genellikle görünmez olanla, bilgi depolarıyla temas kurar; bu bilgi, gelecekteki yaşam ve eylemler için ne kadar uyarıcı olsa da, icatlarda, ilhamlarda, edebiyatta, bilimde ve sanatta çokça sergilenmesine rağmen, iyi bir şekilde ifade edilemez.

İnsan doğası açık bir kitaptır. Psikometri, gizli güçleri keşfeder, doğru yönde gelişmelerini teşvik eder ve çoğu zaman gizlenmiş olanı ortaya çıkarır. Bir psikometrenin huzuruna girdikten kısa bir süre sonra, kaç kişi utanç içinde veya belki de meydan okuyarak oradan ayrılmıştır? Her birinden yayılan auraya iyilik veya kötülük, ya da her ikisi birden etki eder ve duyarlı kişi bu aura veya manyetizma ile temas ettikçe karakter çözülür. Kendi entelektüel yargılarının sonucu olarak ortaya çıkmayan bu yol gösterici ve uyarıcı etkiyi kim hissetmemiştir ki?

Psikometrik duyarlılık, doğru şekilde kullanıldığında ve anlaşıldığında paha biçilmez bir nimettir. Ancak anlaşılmadığında, bu duyarlılık büyük bir yük haline gelir ve cehalet yoluyla birçok hayatın dengesini bozmuştur. Özellikle çok hassas kişiler, auraların, suçların, şiddetin ve bunlarla ilişkili moral bozucu unsurların olumsuz etkisine maruz kaldıklarında bu durum daha da belirgindir.

Herkesin bu yeteneği aynı ölçüde yoktur. Gerçek bir Psikometre, müzisyen, şair vb. gibi doğuştan gelir, sonradan kazanılmaz. Kişinin, kendisini en çok tatmin ettiği alanlarda ifade bulan doğuştan gelen yetenekleri vardır. Müzisyen ve şair, yeteneklerini özenle kullanır ve uygular. Psikometre de

öyle olmalıdır. Harika ressamlar olma vaadi veren ve eserleri gerçekten iyi olan bazı kişilerin, iş veya evlilik nedeniyle zamanlarının daha çok işgal etmesi ve sanatlarını ihmal etmeleri sonucu başarısız olduklarını fark ettim. Zamanla, pratik eksikliğinden dolayı yeteneklerini kaybettiler. Sesleriyle şarkı söylerken büyüleyici olan, en sevdikleri enstrümandan en tatlı armonileri çıkaran kadınlar, evlilik ve aile -özellikle de aile- araya girdiğinde her ikisini de ihmal ettiler. Eskisi gibi şarkı söyleyemediler ve parmakları pratik eksikliğinden dolayı zihne itaat etmeyi reddetti. Benzer şekilde, psikometri pratiğinde uzun bir ara verildiğinde, bunun sonraki okumalarda da aynı derecede zararlı bir etkiye sahip olduğunu fark ettim. Kendilerinde psişik yetenekler veya izlenimleri algılama konusunda psikometrik duyarlılık olduğuna inanmak için nedenleri olanlara, bu yeteneklerini ciddi, düzenli ve yargılayıcı bir şekilde kullanmalarını öneririm. Duygulara kapılıp gitmek olmamalıdır. Psişik yeteneğin yanılmazlık makamı olarak görülmesine izin verilmemelidir. Psikometri geliştirilebilir. Bu bölümde verilenlere ek olarak, bir sonraki bölümde birkaç ipucu daha verilecektir.

BÖLÜM VI

PSİKOMETRİK UYGULAMA, devamı

Bu bölümde verilen ipuçları, özel olmaktan ziyade genel niteliktedir; ancak bu nedenle Psikometri pratiğine başlamak isteyenler için yine de değerli olacaklardır.

“Doğanın Görünmez Güçleri” başlıklı bölümde, her şeyden kaynaklanan bir aura olduğunu gösterdim. İnsanda buna nervaura denir, çünkü bu onun fiziksel yönünü en iyi şekilde temsil eder. Bu, her zaman kaynağının karakterini taşır ve onun tarihiyle yoğrulmuştur. Sanırım bu, daha önce verilen çeşitli örneklerle oldukça iyi bir şekilde gösterilmiştir. Bu bölümde, öğrenciye pratikte yardımcı olması için birkaç örnek daha verilecek ve mümkün olduğunca prosedür hakkında öneriler sunulacaktır.

Vücut yüzeyinden yayılan sinirlerin varlığının tespit edilebileceği faktörlerden biri de ısıdır (veya kaloriktir), bu his, incelenen kişinin vücudundan yaklaşık bir inç uzakta tutulan elle kolayca hissedilebilir. Psikometrenin eli sadece ısıya değil, aynı zamanda 141'e de duyarlı olacaktır.

Yayılımın karakteri ve Psikometre, onun sağlıklı veya hastalıklı doğasından etkilenir. Bazı kişiler, hastadan on iki metre uzakta olsalar bile, sıcaklığını hissetmeden auranın karakterinden etkilenecek kadar hassastır; bu durum, bulaşıcı ve enfeksiyonlu hastalıkların tarihinde kolayca örneklendirilebilir. Kişi hassasiyet ve deneyim açısından olgunlaştıkça, Psikometre sadece

ısıdan, sağlıklı olup olmamasından değil, auranın yayıldığı kişinin ruhsal özelliklerinden de etkilenir. Bu aura çeşitli etkiler üretir: tamamen fiziksel etkiler (bir termometreyi etkileyenler gibi); patolojik etkiler (bulaşıcı hastalıklarda olduğu gibi); sosyal etkiler (kişisel manyetizmanın etkisi gibi çekici veya itici); ve doğuştan gelen değerin veya değer eksikliğinin daha derin psikolojik özellikleri, Psikometrenin zihninde yarattığı veya uyandırdığı izlenimlerle tespit edilebilir. Bu kadarla da kalmıyor: Bu yayılımlar nereye nüfuz ettiyse, sıradan duyusal algıyla tespit edilemeyen ve görünmez olan izlerini bırakmışlardır; bu izler insanlığın bilinçaltı veya psişik yetenekleri tarafından okunur, görülür ve hissedilir.

Hastalık teşhisinde olduğu gibi hastanın doktor tarafından muayene edilmesi yerine, hastayla temas etmiş bir ipucu (elbise parçası, yüzük, saç tutamı vb.) psikometrik olarak incelenirse ve termal test mümkün değilse, sadece hastalık değil, o kişinin zihinsel ve ruhsal durumu da açıkça teşhis edilebilir. Bu önemli gerçek, deneylerle bolca kanıtlanmıştır.

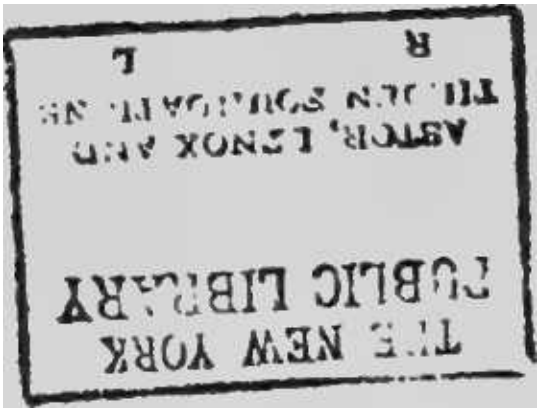

Psikometrik Deneyler.

Bu yöntem, özellikle uzaktaki hastalar için açıkça faydalıdır; çünkü posta yoluyla veya Amerika'da söylendiği gibi "posta ile" iyi bir şekilde bilgilendirilebilir ve hatta kapsamlı bir şekilde tedavi edilebilirler. Gösterdiğim gibi, birçok nesneden de aynı derecede etkili okumalar elde edilmiştir; belki de ölen birinin kıymetli eşyası olan bir hatıra. Bu tür deneyimlerimiz oldu; ve zaman zaman Bayan Coates'e okuma için bırakılan bir saat, bir madalyon ve bir kitap ayracı gibi nesnelerden çok ilginç bilgiler elde edildi ve bu psişik tarihler daha sonra büyük ölçüde doğrulandı. Kişilerin, nesnelerin vb. auralarının da kendi tarihlerini koruduğu gerçeğini açıkça ortaya koymak için psikometrik deneylerden daha iyi bir şey yoktur.

Bu durum aşağıdaki deney sırası ile gösterilebilir:

(a) Hastalığın teşhisinde, hastayla temas veya yakınlık yoluyla ve hastadan elde edilen nesnelerin aurasından yararlanılarak.

(J) Sağlıklı kişilerden, ister arkadaş, ister hemşire, ister doktor, ister şifacı olsunlar, kasıtlı olarak veya sadece varlıklarıyla hastalara aktarılan ve genellikle “Manyetizma” olarak adlandırılan sağlıklı netwaura tarafından hastalara sağlanan faydalar.

(c) Bir kişinin başka bir kişi üzerindeki olumlu veya olumsuz etkisini test etmede, örneğin beyin araştırmalarında; vücudun farklı bölgelerinde ameliyat yapmada; ve şifa vermede, örneğin "elleri üzerine koymada".

(d) İnsanların temas ettiği nesneler, maddeler vb. ile yapılan deneylerde

Geçmişten kalma kalıntılar, muskalar vb.; ayrıca bu maddelerin hayalet olaylarıyla ve genel olarak Psişik Araştırma olgularıyla ilişkisi.

A'dan d'ye kadar olan bu dört sınıf, yeni başlayanların ilk denemelerinin ötesinde olacaktır ve aşağıdaki konuların olanaklarına ikna olana kadar güvenle bir kenara bırakılabilir:

(e) Kişinin karakterinin ayırt edilebildiği ve çevresinin (yokluğunda) bir tutam saç, yüzük, mektup vb. gibi basit bir ipucundan algılanabildiği. [1]

(/) Ölen kişinin karakteri ve kişiliğinin -ve belki de ertelenmiş düşüncelerinin- bir zamanlar ona ait olan eski bir giysi, bir tutam saç veya başka bir eşya ya da hatıradan tanımlanabildiği.

[1] Bay Thurstan şöyle diyor: —“Deneyimlerimizden yola çıkarak, üzerinde pratik yapmak için en iyi nesnelerin, yazarın dikkat çekici koşullar altında olduğu veya güçlü bir duygu veya ruh hali gösterdiği mektuplar; ya da bir

zamanlar güçlü bir kişiliğin elinde bulunan biblolar veya hatıra eşyaları olduğunu gördük. Bu mektuplar ve nesneler çeşitli üyeler tarafından getirildi. Sunulan tüm mektupların orijinal zarflarından çıkarılıp yeni zarflara konulması kuraldı. Şüphesiz bu, algılama sürecini daha da zorlaştırdı, ancak grafoloji gibi diğer yeteneklerden yardım alma olasılığını ortadan kaldırdı. Psikometrist, parmağını ve başparmağını zarfın içindeki yazıya karşı tutmasına veya nesneyi alnına koymasına izin verildi. Bir masa etrafında oturduk ve her birimize bir mektup veya nesne tahsis edildi, izlenimleri kağıda kaydettik. Psikometrist genellikle yazarın tarzı hakkında bilgilendirildi ve bazen belirli satırları incelemesi istendi. Bu gibi durumlarda, gerçekler benim tarafımdan kaydedildi."

Yukarıdaki metin, "Psikik Yeteneklerin Gelişimi" başlıklı bir makaleden alınmıştır ve Psikometri dersinde ilk başta benimsenen yöntemi göstermektedir; bu yönteme ilişkin açıklamalar cilt lv., Borderland, s. 62'de yer almıştır ve deneyciler için büyük olasılıkla faydalı olacaktır.

Pratik ve kişisel deneyler için, e ve f seçenekleri hemen incelenip gösterilebilecek kapsamdadır ve yeni başlayanlar tarafından öncelikle denenmelidir. Çok yetenekli birçok Psikometre bu şekilde pratik yapmaya başlamıştır.

Aura, yayılımlar vb.nin doğası ve karakteri, bunların ortaya çıktığı kişinin zihinsel ve fizyolojik durumuna göre değişir. Bu, bilimin inorganik ve organik yayılımlar ve daha incelikli güçler (odyik, manyetik, N-ışınları vb.) hakkında elde ettiği her şeyle mükemmel bir uyum içindedir.

Psikometrik araştırmalarda, auranın karakterinin ve etkisinin sadece bireyin durumuna göre değil, aynı zamanda vücudun hangi bölgesinden yayıldığına göre de değiştiğini keşfettik. Bu, beyin araştırmalarında daha ileri düzeyde deneylerle gösterilebilir; ancak bu tür deneylere yalnızca nitelikli ve deneyimli psikometreler girişebilir. Bu, iki şekilde kanıtlanabilir:

Öncelikle, kafa üzerinde yapılan deneylerden yola çıkarak, (hassas olanlar fark edecektir) kafanın her bölümünün kendine özgü bir duygu, ahlak, dürtü ve zekâ havasına sahip olduğunu söyleyebiliriz.

İkincisi, ameliyat edilen kişinin deneyimlediği çeşitli duyumlar yoluyla; kişi hassasiyetine bağlı olarak, deneyci başın bir bölgesinden diğerine geçerken farklı duyumlar hissedecektir.

"El başın tepesine hafifçe, neredeyse hiç dokunmayacak şekilde yerleştirildiğinde," dedi Dr. Buchanan, "yakındaki beyin bölgesini uyararak hoş bir sakinlik, rahat, aydınlık ve

Hoş bir his. Başın yan tarafında, beynin tabanında ve kulağın hemen önünde ve arkasında, kulak boşluğuna yakın bir yerde, etki başlangıçta hafifçe uyarıcıdır, ancak giderek rahatsız edici, tahriş edici bir duruma dönüşür ki bu durumun devam etmesi hoş olmaz. Alnın herhangi bir yerinde, konuma göre etki entelektüel, parlak veya düşüncelidir; ve şakaklarda—kaşların bir inç veya daha fazla gerisinde—parmakların uygulanması, kişinin gözlerini kapatıp uykuya dalmasına neden olan sessiz, pasif, oldukça düşünceli, ancak rüya gibi bir durum yaratır. Beynin tabanında, mastoid çıkıntının (baş ve boynun birleşme noktası) arkasında, etki genel olarak hayvansal yaşam ve kas gücü uyarımıdır."

Deneyi gerçekleştiren kişi büyük bir canlılığa ve doğal şifa gücüne sahipse, bu şekilde uygulanabilecek etkileri akıllıca kavradığında, hastanın başına ellerini koyarak birçok dikkat çekici iyileşme sağlayabilir. Bu doğrultuda "Şifacılara Rehber" kolayca yazılabilir ve yakın gelecekte kamuoyuna sunulabilir.

İZLENİMLERİ KABUL ETMEYE YÖNELİK ZİHİNSEL DURUM

Psikometri uygulamak isteyenlerin yararına şunu belirtmek isterim ki, bireydeki zihinsel ve ruhsal duyarlılık halleri ile fiziksel aktivite halleri birbirine zıttır. Kişilerden veya nesnelerden gelen farklı auraların etkisini algılamak veya onlarla ilişki kurmak için gerekli olan pasiflik,

Fiziksel aktivite halinde olunmaz. Resimleri algılamak ve yukarıda bahsedilen auralardan kaynaklanan izlenimleri -özellikle odalarda, mobilyalarda, biblolarda veya giysilerde bırakılabilecek izlerini- doğru bir şekilde değerlendirmek için, trans, hipnoz, boğulmanın son aşaması, uykunun sınırında, rüyalarda ve tüm fiziksel aktivitenin durgunluğunda deneyimlenen, fiziksel duyuların genel olarak hareketsizliğiyle veya neredeyse hareketsizliğiyle eş zamanlı, etkilenebilir bir durumda olmak gerekir; bu durum, telepatik deneyimlerin çoğunluğuyla eş zamanlıdır. Uyanıkken ve kaslarımızı kullanırken, sadece duyarlılığımızı azaltmakla kalmayız, aynı zamanda başkaları üzerinde etkide bulunuruz, başkaları tarafından etkilenmeyiz. Sıcak, rahat bir odada, bir sandalyede rahatça otururken alınan gibi sakin, gevşemiş bir kas pozisyonu, bu pasifliğe ve psikometri için gerekli olan zihinsel aktiviteye elverişlidir.

Pasif, aktif olmayan bir haldeyken, bir başkasının aurasından hoş veya hoş olmayan bir şekilde etkilenilebilir. Bu nedenle, bir hekim sessizce bir hasta odasına girdiğinde, kendi duygusal durumundan yola çıkarak, hastayı gerçekten görmeden ve çoğu hasta tarafından çok gerekli görülen olağan sorgulama sürecinden geçmeden önce hastanın sağlık durumunu doğru bir şekilde değerlendirebilir. Birçok tıp uzmanı bu deneyimi yaşamış ve hastayı

daha sonra muayene ettiklerinde, hastanın odasına ilk girdiklerinde hissettikleri sezgisel ve ince duyguları doğruladıklarını görmüşlerdir.

Yeterince duyarlı ve o anda uygun bir alıcı veya pasif ruh halinde olan kişi, karşılaştığı kişilerin karakterini, bu kişilerin içsel duyularında yarattığı izlenimler sayesinde doğru bir şekilde algılar veya sezgisel olarak değerlendirir. Kişi, aldığı izlenimleri zekâsıyla analiz etmeye vakit bulamadan önce, bu kişileri sevecek veya sevmeyecektir.

Psikometrik süreç, uysal ve alıcı bir zihin durumunda pasif algılama sürecidir. Psikometriyle uğraşanlar bunu her zaman akıllarında tutmalı, bir dönemde psikometride çok başarılı olup başka bir dönemde en yanlış fikir ve izlenimlere sahip olmanın mümkün olduğunu unutmamalıdırlar. İlk durumda, izlenimlerini uygun, sakin ve pasif bir zihin durumundayken alırlar; son durumda ise zihin alıcı bir durumda değil, tam tersine; muhtemelen tüm kendi duyguları uyarılmış ve aktiftir. Aktif, enerjik, konuşkan insanlar nadiren iyi, sezgisel karakter değerlendiricileridir. Özellikle bir misyonu olan kişilerse –siyasi veya dini taraftarlar– kendilerine çok güvenirler; yargıları çarpık olur; temas kurdukları kişilerin motivasyonları ve karakterleri hakkında doğru izlenimler edinemezler. Eğer niyetleri bilmiyorlarsa ve karakterleri değerlendiremiyorlarsa, niyetler atfedip karakterler hakkında tahminlerde bulunacaklar ve tüm olayı kendi özel düşmanlıkları, siyasi tercihleri, dini görüşleri ve kişisel görüşleriyle renklendireceklerdir.

Karakteristik önyargı. Üç ila beş yaş arasındaki ortalama bir çocuk, karakter hakkında onlardan daha doğru tahminler yapabilir. Psikometrik değerlendirme yapabilmek için, tüm güçlü duygulardan arınmış ve olmazsa olmaz bir şey olan benlikten arınmış olmak gerekir.

Doğru izlenimleri alabilmek için yalnızca duyarlı olmak yetmez, aynı zamanda o anda uygun bir alıcı veya pasif durumda olmak da gerekir. Deney yaparken –örneğin, bir mektup, bir tutam saç veya belirli izlenimlerin (genellikle ilk başta silik olan) alındığı başka bir nesneyi tutarken– acemi birinin başına gelebilecek izlenimler, vizyonlar ve benzeri şeyler hakkında akıl yürütmeye başlamak veya heyecanlanmak akıllıca olmaz; bu tür deneylerin tek bir sonu olabilir: başarısızlık. Pasif durum ortadan kalkar ve net ve belirgin zihinsel veya ruhsal imgeler olmak yerine, izlenimler silik, bulanık hiçliklere dönüşür.

Pasif haldeyken zihin, yaz öğleden sonrasında sakin bir göl gibidir; gökyüzü, bulutlar ve çevredeki manzara doğru bir şekilde yansır ve gölün dibi açıkça görülebilir: bir küreğin dokunuşu veya Izaak Walton'ın bir öğrencisi tarafından yüzeye ustaca atılan bir sineğin düşmesi—bir çocuğun elinden düşen küçük bir çakıl taşı veya yüzeyde en ufak bir dalgalanma yaratan

herhangi bir şey—bir an önce gözü büyüleyen tüm görüntüleri siler. Benzer şekilde, kendini beğenmişlik, heyecan, acele ve hatta kaygı, zihnin kişinin algılarını alabilmesi ve kaydedebilmesi için gerekli olan sakinliği—duyarlı etkilenebilirliği—yok eder.

Psişik hisleri ve vizyonları vb. algılamak ve bu izlenimleri doğru bir şekilde kaydetmek.

“Eğer durum böyleyse,” diye sorulabilir, “bahsedilen kusurlardan arınmış çok az insan varken, doğru izlenimler edinmek veya doğru sonuçlara ulaşmak nasıl mümkün olabilir?”

Doğuştan gelmesi gereken gerekli hassasiyet dışında, gerisi eğitim meselesidir. Tıpkı müzik veya stenografi için eğitim alıp sonunda zahmetsizce -ya da en azından kayda değer bilinçli bir çaba harcamadan- çalmak veya yazmak gibi, Psikometri için de eğitim almak gerekir ve bu, müzik öğrenmek veya stenografi yazmak kadar kolay ve faydalı bir şekilde yapılabilir.

Eğer kişi aynı anda konuşmaya devam ederse, bir arkadaşın sesini doğru düzgün duymak imkansızdır; aynı şekilde, eğer kişi telaşlı, kendini beğenmiş veya kendiyle ya da eldeki işin dışındaki zihinsel faaliyetlerle meşgul ise, doğru izlenimler edinmek veya onların izlenimlerini doğru bir şekilde tahmin etmek de mümkün değildir.

Pasiflik ve alıcılık, bireyselliğin kaybı veya tek bir yargılama ya da irade yeteneğinin ikinci plana atılması olmaksızın geliştirilebilir. Pasiflik en iyi şekilde duruş, kas gevşemesi (örneğin rahat bir şekilde oturmak veya uzanmak) ve tüm izlenimleri kaydetmek için sessiz bir zihinsel uyanıklıkla elde edilir. Bu tür bir psişik yetenek kullanımı, medyumluğunda olduğu gibi, aklın bir Ruh'a tabi kılınmasını değil, kaydedilen tüm izlenimlere ilişkin bilinçli bir şekilde kullanılmasını ve ayırt edilmesini gerektirir.

Doğru izlenimler zamanla ortaya çıkacaktır.

Başarı başarıyı doğurur; oldukça tatmin edici bir deney, bir diğerinin yolunu açar. Bu, tüm önde gelen Psikometrelerin deneyimi olmuştur ve hem Buchanan hem de Denton bu gerçeği doğrulamaktadır. İnsan yargısı ve çabası söz konusu olduğunda, her şeyde olduğu gibi, pratik mükemmelliği getirir. Bazı kişiler diğerlerinden çok daha başarılı öğrenciler olur; bu büyük ölçüde mizaç ve zihinsel uygunluğa bağlıdır. Hayatın her alanında böyledir. Uygun duyarlılık ve olayları kontrol etmek için zihnin düzenli bir disiplini ancak deneyim yoluyla geliştirilir. Pratikle, hızlı ve geçici vizyonlar ve izlenimler durdurulup, tabiri caizse, incelenmek üzere sabitlenmekle kalmaz, aynı zamanda Psikometre, incelenen nesnelerden veya örneklerden kaynaklanan izlenimler ile kişinin kendi hayal gücü, istekleri ve

yorumlarından kaynaklanan izlenimler arasında ayrım yapabilir hale gelir. Pratik, içsel veya Psişik Yetenekleri devreye sokar; Bu, kişiyi bir süreliğine sıradan duyuların egemenliğinden, tüm eylemleri ve yoğun bilinçli çabalarıyla aktif yaşamın telaşından kurtarır ve psikometrik yetenek olan sakin Sezginin özgürce hareket etmesine izin verir.

Her bireyin deney yapma yeteneği elbette farklılık gösterecektir. Gelişmenin pratikle geleceğini varsayabiliriz. Bazı psikometreler bir tür deneyde başarılı olurken, daha keskin bir duyarlılık ve daha uzun bir gözlem süresi gerektiren deneylerde başarısız olabilirler.

Eğitim değil, özel bir entelektüel yetenek gereklidir. Ardından, sıradan farklılıklar için gereken toleranslar gösterilmelidir. Bir duyarlı kişi bir tanımlama yapacak, bir diğeri başka bir tanımlama yapacak ve bu böyle devam edecektir; ve bu izlenimler farklı görünse de, farklı açılardan doğru görüşler olacaktır. Böylece, karakter okumada, bir medyum bir insanın kamu kariyerini doğru bir şekilde değerlendirecek ve bu, o yaşamın tüm ana ve bilinen gerçekleriyle örtüşecektir; başka bir psikometre, aynı örnek veya ipucundan yola çıkarak, bireyin zihinsel yeteneklerini, donanımlarını, güdülerini, hırslarını ve başarısızlıklarını ve iç yaşamını keskin bir şekilde analiz edecektir. Her iki okuma da çok farklı, ancak çok doğru olacaktır. Ancak yalnızca kişinin kamu kariyeri hakkında bilgi sahibi olanlar ilkinin doğruluğuna, yalnızca en yakın arkadaşları ve akrabaları ise ikincisinin doğruluğuna tanıklık edebilir.

Farklı psikometreler tarafından yapılan bu tür farklı yorumlar ilk bakışta kafa karıştırıcı ve hatta zorluklar yaratabilir, ancak sonunda bu son derece büyüleyici ve aynı zamanda çok önemli ve geniş kapsamlı konuyla ilgilenenleri kesinlikle ikna edecek ve destekleyecektir. Bazı duyarlı kişiler bir yorum yapacak ancak bahsedilen kişinin burada mı yaşadığını yoksa "öbür dünyaya mı gittiğini", bugüne mi ait olduğunu yoksa uzak geçmişte yaşamış değerli bir kişi mi olduğunu söyleyemeyeceklerdir. Diğerleri ise tamamen kararlı olacak ve bu konuda hiçbir hata yapmayacaklardır. "Nasıl anlayabiliyorlar?" Bazıları "bu yönde bir izlenime sahip olduklarını" söylerken, diğerleri "bu şekilde bildiklerini" söylerler.

Kişinin vizyonu, okuması veya izlenimiyle ilgili bir geçmiş veya zaman algısı olmadığında, kişi bu dünyada yaşıyor; hiçbir şey olmadığında -adeta hiçbir bakış açısı olmadığında- sadece bireyi görebilir, hissedebilir veya algılayabilir; kişinin artık bu yaşamla bağlantılı olmadığını bilir ve bu izlenimi verir ve tüm durumlarda bunun doğru olduğu keşfedilmiştir.

Her şeyin derecesi ve derecesi vardır; herkes aynı şekilde hassas olamaz veya aynı yetenekle psikometrik analiz yapamaz, ancak en zayıf başlangıçlar bile çoğu zaman en tatmin edici başarıların habercisidir. İlk denemelerde

engel teşkil eden hassasiyet ve özbilinç, daha fazla disiplin ve deneyimle en şaşırtıcı ve kalıcı sonuçların elde edilmesine yardımcı olan faktörlerdir. Bununla birlikte, yeni başlayanlar için çok fazla şey denememek en iyisidir.

Sezgi ne kadar değerli olursa olsun, harekete geçmeden önce onu yargı kürsüsüne çıkarmak her zaman iyidir. Psikometri adına, bu yol -akıllı ve düşünceli bir yol- izlenmiş olsaydı asla yapılmayacak birçok iddia ortaya atılmıştır. En önemli şey, en baştan başlamak ve sonra dikkatlice ilerlemektir. Zamanla, doğru koşullar ve doğru çıkarımlar kendiliğinden gelecektir. Yeni başlayan kişi, psikometrik sürecin, uysal ve alıcı bir zihin durumundayken pasif bir algılama süreci olduğunu aklında tutmalıdır. Yukarıdaki pasif ve uysal durumda alınan ilk psikometrik izlenimlerin doğru olduğu sonucuna varmaktan her zaman kaçınılmalıdır.

Herhangi bir zihin durumunda alınan tüm izlenimlerin de doğru olması gerekir. Gerçek bir sezgisel izlenimin, baskın bir fikrin kabuklarını aşarak bilincimize doğru yükselmesi veya tutku ve kendini beğenmişliğin gölgeleyen zihinsel bulutlarını aşması çok zordur. Bu son zihinsel tutumlarda "Rabbin gününde ruh halinde olmak" diye bir şey yoktur.

Her Psikometre, uygulamaya başladığı andan itibaren, tıbbi teşhis, fizyolojik ve patolojik araştırmalar, şifa veya ruhsal incelemeler, karakter okuma vb. deney türlerinden hangisine en uygun olduğunu zamanla keşfedecektir. Bazıları bir alanda, bazıları ise diğerlerinde üstünlük sağlayacaktır. Her durumda bir başlangıç yapılmalıdır ve bu başlangıç için iki yöntem önerilir. Birincisi, bir Psikometre ile deney yapmak; ikincisi ise kişinin kendisiyle deney yapmaktır. Her iki durumda da gerçeklere dair kanaat kişide oluşabilir. Ancak bu kişisel deneyim temeli olmadan, diğer her şey anlamsız ve anlamsız görünebilir.

PSİKOMETREYLE DENEY YAPMAK

Ona bir arkadaşından hatıra bir eşya, bir mektuptan imza veya bir mektubun imzasının hemen altından kesilmiş veya yırtılmış boş bir kağıt parçası gönderin veya verin. Biraz sonra (yani, deney yapılan hassas kişinin psişik yeteneklere sahip olduğuna dair kanıt verdiğinden emin olunduktan sonra), seçilen eşyalar ince kağıtla örtülerek gözlemden gizlenebilir, böylece karakter değerlendirmesi ne olursa olsun

Verilen bilgilere dayanarak, bu durum örneğe, el yazısına veya başka herhangi bir işarete atfedilmeyecektir. Eğer Psikometre, imzanın yazarının veya sunulan boş kağıdı kullanan kişinin karakterini bilmiyorsa, bu çok daha iyidir. Böylece telepati olasılığı deneyden tamamen ortadan kaldırılır. Psikometrenin raporu verildiğinde, uygun ve nazik önlemlerle, karakteri bu şekilde incelenen kişiye sunulmalı ve belki de okumanın doğruluğu veya yanlışlığı hakkında görüş almak için bir veya iki arkadaşının önüne

serilmelidir. Tasvirde başarısızlık, kısmi veya tam başarı olabilir. Belki de karakterde güçlü bir aykırı özellik belirtilmiştir veya yalnızca belirli, ancak beklenmedik, ince özellikler tanımlanmış olabilir; veya yine, tüm karakterin iyi bir özeti verilebilir. Bu tür bir deneyden iyi bir başlangıç yapılır, çünkü hem tatmin edici hem de ikna edicidir.

Şimdi deneycilerin Psikometreye başvurduğu iki örneği vereceğim ve bu durumlarda deneyleri ve Psikometrenin gördüğü sonuçları aktaracağım. Bay Thurstan'ın eski öğrencilerinden Bayan J. Stannard, 4 Aralık 1902'de Londra'daki St James' Hall'da bulunan Regent's Saloon'da "Psikometrinin Gerçekleri ve Felsefesi" üzerine bir konferans verdi ve Light'ta yer alan şu bilgileri buradan alıyorum:

"Şimdi psikometriye dair bazı basit örnekler vereceğim; bunlar, kendi öz değerlerinden ziyade, psikometrinin çeşitli yönlerinin tipik örnekleri olarak sunulacaktır:

“Deney yapılan nesne: bir beyefendinin çok küçük altın ve inci kravat iğnesi. Bu iğne, güzel, sakin mavi bir denizin ve yakındaki kıyıda yeşil bitki örtüsünün resimlerini oluşturdu. Yeşillik Avrupa'ya özgü değil; Hindistan'ı da hissetmiyorum. Nerede? Bunu öğrenemiyorum. Küçük bir teknede tek başına bir adamın resmi; kıyafeti garip; yine Hint kıyafeti değil, daha önce gördüğüm hiçbir ulusal kıyafete de benzemiyor. Kıyıya yakın bir yerde balık tutuyor gibi görünüyor; eğilip bir şey alıyor. Resim değişiyor; aynı adam küçük bir dükkanda veya odada çalışıyor. İçgüdüsel olarak, elimde tuttuğum küçük iğneyi yaptığını görüyorum (desen alışılmadık, ama aksi takdirde Parisli bir kuyumcu tarafından yapılmış olabilirdi). Kendi kendime, 'Tuhaf bir balıkçı ve bir kuyumcu,' diyorum, sonra balık tutma sahnesi aklıma geliyor ve inciyi bulup yerleştirdiğini fark ediyorum. İşinin üzerine eğilirken, düşüncelerini okumaya odaklandım ve belirgin bir minnettarlık, sevgi ve bir şeye benzeyen bir duygu hissettim. Batıl inanç. Düzenli bir şekilde gelişmesi zor izlenimlerdi. İğneyi alıp elimde tuttuğumda, çocukların etrafında yoğunlaşan düşüncelerin iğnenin aurasının etrafına damgalandığına dair net bir izlenim gözlemledim ve sanki yaşam ve ölümün sembolünü tutuyormuşum gibi garip bir mistik duygu yaşadım. Bunların hepsi genel olarak doğruydu ve yoğun duyguların ve düşüncelerin, resimler, durugörü veya başka herhangi bir şeyle mutlaka fark edilmeyen izlenimleri odaklama gücünü ortaya koyan ilginç bir Psikometri türüdür. Adamın dışsal eylemleri...

Fiziksel düzlem resimlerle somutlaştırıldı. Geri kalanı sezgi ve duygu yoluyla geldi.

Açıklama şu şekildedir:

“Dükkanın sahibi, bir süredir Meksika kıyılarında çalışan bir doktordu. Kaldığı süre boyunca bir salgın baş gösterdi. Metal işinde çalışan bir adamın ailesine baktı. Dört çocuk ölmüştü, ancak doktor aralıksız özen ve dikkati sayesinde beşinci çocuğu kurtarmayı başardı. Çocukların babası, minnettarlığını nasıl ifade edeceğini bilemeyince, doktor için bir şey yapmaya karar verdi. Kıyıya yakın istiridyelerde bazen küçük incilere rastlanır. Bunu başardığında, inciyi kendisi taktı ve bunu yaparken iyi doktorun sonsuza dek korunması ve kutsanması için dua etti. Bu durumda iğne, şüphesiz yaşam ve ölümün sembolüydü.”

“2. Örnek, Durugörüye yol açan: Nesne, bir hanımefendinin yüzüğüne benzeyen, yakışıklı bir yüzük; Psikometri üzerine bir konuşmanın ardından, neredeyse hiç tanımadığım, Mühendisler'de binbaşı olan bir beyefendi tarafından bana hediye edildi. Eski sahibine (bir hanımefendiye) ait özellikler hakkındaki izlenimlerimi doğru bir şekilde verdikten sonra, aniden kendimi sıcaklık ve yorgunluk hisleriyle dolu tropikal bir ülkede buldum. Hindistan'da olmalıyım diye düşündüm. Bir trendeydim ve yolculuk çok uzun sürüyordu. Sahibine, 'Bu yolculuk hiç bitmeyecek mi? Trende günler geçirmiş olmalıyız' dedim. Bir duraklama oldu, ama sanki yolculuğun sadece yarısındaymışım gibi hissettim. Bir görüntü belirdi; şunu gördüm:

Sahibi trenden iniyor; başında hasır şapka ve keten kıyafetler var. Saat gece yarısına yaklaşıyor; istasyon çok ıssız ve loş, hava sıcak ve durgun. Birkaç Avrupalı adam, hepsi yazlık kıyafetler giymiş, etrafında küçük bir grup oluşturup konuşuyorlar; sonra yakındaki ormanlık bir köye doğru yol alıyorlar ve ben sadece yerli kulübelerle çevrili bir bungalov görüyorum. Sahibinin hemen arkasında yerli bir hizmetçi var; yüzünü ve kıyafetini tarif ediyorum. Bu aşamada psikometrik okuma bozuluyor ve başka bir izlenim aşamasına giriyorum—muhtemelen hizmetçinin tarifim sayesinde zihinsel olarak aktif hale gelen ve değişimi sağlayan binbaşının zihninden kaynaklanıyor. Hareket etmedi veya beni bölmedi, ancak sadece bu yerli hizmetçiyi görebiliyordum; aniden zihinsel vizyonda büyük bir şekilde belirdi ve binbaşıya sevgi gösterilerinde bulunarak yaklaşıyor gibiydi ve aslında sandalyesinin yanında duran canlı gibi görünüyordu. Bundan sonra yüzüğü bıraktım ve bir açıklama istedim. İlginçti; Yolculukla ilgili gördüklerimin hepsi oldukça doğruydu. Yüzüğün sahibi bir zamanlar bir hafta boyunca seyahat etmek zorunda kalmış ve Bombay'dan Kalküta'ya kadar Hindistan'ı baştan sona geçmiş, yolun yarısında çok ıssız bir istasyonda durmuştu; gece vakti varmış ve arkadaşları tarafından karşılanmış, görüldüğü gibi birkaç saat onlarla kalmıştı. Yerli hizmetçi de onunla birlikteydi ve o sırada binbaşı yüzüğü takıyordu. Yerli hizmetçi, yıllarca en sadık hizmetkarı olduktan sonra birkaç yıl önce vefat etmişti ve binbaşı onu büyük bir sevgi ve kaybından duyduğu üzüntüyle anıyordu. Bazı spiritüalistler...

Muhtemelen adamın ruhunun efendisiyle birlikte olduğunu söylerlerdi; ancak bunun açıklama olması gerektiğini düşünmüyorum, çünkü yüzüğün sahibi, sevdiği ve vefat etmiş birinin tasvirini duyduğunda, onun hakkında bir düşünce imgesi oluşturmuş olması doğaldır; bu imge beni psikometrik resimlerden farklı şekilde etkileyebilir ve görüntüyü neredeyse durugörü gibi büyük ve yakın hale getirebilirdi. Bu, daha fazla olası psikometriyi bozacak kadar güçlüydü.

“Bu iki olayda da bu kadar net görüşler ve doğru gerçekler elde etmem, nesnelerin sahiplerinin bilinçaltındaki dünya hafızasıyla bağlantı kurmasının şaşırtıcı biçiminden kaynaklanıyor olabilir. Çünkü bu iki adam da bana Psikometri'yi düşünce okumanın başka bir adı olarak görmeye hazır olduklarını itiraf ettiler. Birincisi zihnini ve düşüncelerini benden 'kapatmaya' çalıştı; ikincisi ise Hindistan için otomobil satın alma işine derinden dalmış ve ne düşündüğümü görmek için zihnini bu konuya yoğunlaştırmıştı.”

Bu vakalar ilginç ve Psikometrelerin danışanları için neler yapabileceğini gösteriyor. Yerli hizmetçinin durugörüsel vizyonunun o hizmetçinin ruhsal varlığından kaynaklanmadığı ve ipucuyla (yüzük) dolaylı olarak ilişkili olsa da, tümünün sahibinin zihninin psişik katmanlarının Psikometrist'in Psişik Yetenekleri üzerindeki bilinçsiz etkisine bağlanabileceği çıkarımına katılıyorum. Ancak şu soru ortaya çıkıyor: "Nesnelerin sahipleri görüşmede hazır bulunmasaydı ve sadece aktarılmış olsalardı, bu okumalar gerçekte yaşanan olaylara bu kadar doğru olur muydu?"

160 GÖRÜNMEYENİ GÖRMEK onları postayla gönderdi mi?” Şimdi başkalarıyla deney yapmaya dair bu ipuçlarını sonlandıracağım ve kişisel deneylere değineceğim.

Kişisel Deneyler.—İşlem şekli oldukça basittir; ancak ilk denemelerde başarı elde edilemeyebilir, bu durumda başarısızlığın bir sonuç olmadığı sonucuna varılmamalıdır. Aksine, görünürdeki veya gerçek başarısızlık, "Tekrar tekrar denemeye" teşvik edici bir unsur olmalıdır. Dr. Buchanan bir keresinde bir hanımefendiye -yazısı gizlenmiş- bir mektup verdi ve ondan bir izlenim istedi. Hanımefendi mektubu kısa bir süre tuttu ve iç çekerek, denemenin faydasız olduğunu, hiçbir şey anlayamadığını söyledi. Kendini o kadar depresif ve mutsuz hissediyordu ki, daha fazla denemenin "hiçbir faydası olmadığını" düşünüyordu. Bu duyguların, intihar etmeden kısa bir süre önce bir beyefendi tarafından yazılmış olan mektuptan aldığı izlenimlerin doğru bir yansıması olduğu kendisine bildirildiğinde ne kadar şaşırdı! Hanımefendi aslında çok iyi bir Psikometreydi, ancak ilk deneyini yaptığı sırada bunun farkında değildi.

Bayan Denton, Buchanan'ın İnsan Dergisi'nin 1. cildinde okuduğu bir makale sayesinde psikometriyle tanışmış ve kendi başına birkaç deney yapmaya karar vermişti. Projesini paylaşmanın akıllıca olacağını düşündüğü hiçbir arkadaşı yoktu ve akıllıca bir şekilde denemeyi kendisi yapmaya karar verdi. İlk deneyi büyük bir başarıydı, ancak bir süre bunun büyük bir başarısızlık olduğunu düşündü. İşte burada size sunuyorum.

Kendi yöntemlerini denemek isteyenler için bir rehber niteliğinde, uyguladığı prosedürün ana hatlarını içeren bir kılavuz.

Bayan Denton, kendi gözleriyle denemeye karar verdikten sonra, gözleri kapalıyken, mektup sandığındaki diğer paketler arasından rastgele bir mektup paketi aldı, sonra bunları makyaj masasının bir çekmecesine koydu ve herkes yattıktan sonra geceye kadar bekledi. Karanlıkta ve tamamen uyanıkken, paketten bir mektup çıkardı ve alnına tuttu. Kısa bir süre içinde, tarifsiz bir sevinçle, mektuptan bazı belirgin duyumlar algıladı; dahası, bir arkadaşının yüzünü ve büstünü gördü; sonra odasını, sonra da kendisini yazı masasında otururken gördü—"belki de bu mektubu yazıyordu." Etkiden şüphe duyamadı ve gerçekten de orijinal mektubu okuyormuş gibi yoğun bir heyecan duydu. Şimdi istediği şey, el yazısının ve imzanın bağımsız ve doğrulayıcı kanıtıydı. Ayağa kalktı ve bir lamba aldı ve bu lambayla birlikte acı bir hayal kırıklığı ve tam bir başarısızlık hissi geldi. El yazısı ve imza, psikometrik izlenimlerinin ortaya çıkardığı kişiye ait değildi. Her zaman, mecbur olduğu için, "nefes alan ve yakıcı kelimelerle" yazan arkadaşı, elinde gördüğü mektubu yazmamıştı; mektup, arkadaşının enerjisi ve ruhuyla yanıp tutuşmasının aksine, son derece uysal ve soğuk biri tarafından yazılmıştı. İlk denemesi başarısızlıkla sonuçlanmıştı ve acı bir hayal kırıklığıyla ışığını söndürüp uykuya daldı.

Sabahın ilk bilinçli düşünceleri deneyine yöneldi. "Gerçek miydi yoksa rüya mıydı?" diye kendi kendine sordu. Yatakta döndü ve deneyde kullanılan aynı mektubu gördü. Rüya değildi. Hayal kırıklığı gerçekten çok acıydı. Odayı terk etmeden önce mektup paketini ait olduğu yere geri koymaya ve mümkünse bu utanç verici başarısızlığını unutmaya karar verdi. Tam o sırada gözleri, uyumadan önce karakteri, görünüşü ve çevresi zihninde çok canlı bir şekilde yer eden arkadaşından gelen bir mektuba takıldı. Gerçek bir anda aklına geldi. Coşkulu bir hayal gücünün kurbanı olmamıştı. Bu mektuplar aylarca yan yana durmuştu; biri tamamen anlamsız, diğeri düşünce ateşiyle doluydu; daha güçlü ve canlı karakter, bu şekilde bir arada bulundukları süre boyunca diğerine damgasını vurmuştu. Öyleyse, başarısızlık gibi görünen şeyin aslında kesin bir başarı olması mümkün müydü? Daha güçlü ve daha canlı yansımaları gerçekten hissetmiş miydi? Bu oldukça mümkündü. Bayan Denton tekrar denedi ve sonuç olarak son derece şanslıydı; ilk denemesine başlarken duyduğu en yüksek beklentileri, coşkuyu ve umutları korudu. Elbette, başlangıçta her şey yolunda gitmedi:

Öğrenilecek çok şey vardı; kontrol edilmesi gereken duygular; analiz edilip incelenmesi gereken yeni hisler ve vizyonlar; bu amaçla irade gücüyle biyografideki sahnelerin akışında tutulması; ve yeni keşfettiği yeteneğinin gelişiminin ilk aşamalarına özgü hataların ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Bayan Denton, Bayan Cornelia Dexter Buchanan'dan sonra, Dr. Buchanan'ın keşfini duyurmasından bu yana dünyanın gördüğü en iyi psikometrelerden biri haline geldi. Uzun süren deneyler boyunca eşi tarafından büyük destek gördü ve birbirlerine karşılıklı olarak yardımcı oldular. Düşünce aktarımından şüphelenilmeden gerçekleştirilen ve ilk ve özel bir denemeyle daha güçlü auranın daha az etkili olanı gölgelediğini hissettiği bu basit deney, ona psikometriyi kanıtladı ve psikometrik uygulamanın temelini attı.

Bu basit başlangıçtan itibaren, Bayan Denton psişik yeteneğinin daha tam gelişimine ilerleyebildi ve bu küçük dünyamızda gerçek ve doğru olan birçok şeyi -başkalarının koşullar altında bilemeyeceği ve bilmediği birçok şeyi- olağanüstü bir şekilde hisseden, gören, duyan ve bilenlerden biri oldu ve olağanüstü yeteneklerini asla ruhların etkisi ve kontrolüne bağlamadı. Böylece, Amerika'da bir kuvars parçasından yola çıkarak, Avustralya'daki bir sahnenin ve yönlerin değerinin vb. daha ince ve mükemmel bir tanımını, olay yerinde bulunan herhangi birinin yapabileceğinden daha iyi yaptı. Amerika'daydı ve o parça, ipucu, ne kendisinin ne de kocasının daha önce hiç görmediği bir yerden -binlerce mil uzakta, Avustralya'da az bilinen bir altın madenciliği bölgesinden- geliyordu. Bu nokta, yıllar sonra Profesör Denton, oğlu ve diğerleri tarafından ziyaret edilene kadar, bu tanımın canlılığı gerçekten bilinmedi.

Psikometrik Deneyler bölümünde, denizi hiç görmediği, deniz kuşları yaşamı veya böyle bir bölgeye özgü flora ve fauna hakkında en ufak bir bilgisi olmadığı bir dönemde Fingal Mağarası'nın muhteşem tasvirini ayrıntılı olarak anlattım. Gerçekler inanılmaz olsa da doğrudur; ve bu bağlamda hatırlanması gereken önemli nokta şudur: "Bir insanın başarabileceği şey, bir başkası için de mümkün olabilir."

Yıllardır psikoloji konularına ilgi duyuyordum ve psikometri hakkında bir şeyler okumuştum—hatta kendim de biraz pratik yapmıştım. Ancak 1886 yılına kadar bu bilimi karımın yardımıyla test etmeyi düşünmemiştim. O zaman da ani bir dürtüyle olmuştu. Bir sabah erken postayla üç mektup aldım. Onları açmadım ve kimden geldiklerini bilmiyordum. İlk deneyimizi yapmak için uygun bir zaman gelene kadar bir kenara koydum. Karım müsait olduğunda, ondan oturmasını ve mektuplardan birini alıp, bakmadan alnına koymasını ve aldığı izlenimleri bana anlatmasını rica ettim. Bu, Bayan Coates'in konu hakkındaki ilk ipucuydu. Biraz tereddüt ettikten sonra, Bayan Coatee işe koyuldu. Her mektubu, adrese veya posta damgasına bakmadan, söylendiği gibi tuttu ve yazarların görünüşleri, eğilimleri ve

benzeri şeyler hakkında—biraz şüphe ve tereddütle—tanımlar vermeye başladı.

Açıklamalar ilk başta biraz belirsiz ve karışık olsa da, kısa sürede her bir mektup sahibinin ve her birinin bana yönelik fikirlerinin eğiliminin net bir resmini elde ettim. İki mektup iş adamlarından gelmişti ve işle ilgiliydi. Karakterleri ve çevreleriyle ilgili okumaların mektupların içeriğiyle hiçbir bağlantısı yoktu. Bu okumaların ne kadar doğru veya yanlış olduğunu test etme imkanım yoktu. Onlar yabancıydılar ve bu deneyi onlara sunma özgürlüğünü kendime tanımadım. Üçüncü mektuptan gelen okuma da benzer şekilde verilmişti ve aynı derecede ilginçti - hatta eğlenceliydi. Bayan Coates artık olayın ruhuna girmişti ve söylenenleri eksiksiz not aldım. Mektuplardan birini açtım; Birmingham'da yaşayan, adını duyduğum ama hiç görmediğim ve ikimiz için de yabancı olan bir beyefendiden gelmişti. Hakkında duyduklarımdan yola çıkarak, bu okumayı hangi koşullar altında verildiğini açıklayarak ona yazıp göndermeye ve dürüst bir cevap istemeye karar verdim. Bir hafta kadar sonra, söylenen her şeye, özellikle de zayıf yönleriyle ilgili yapılan şakalara duyduğu şaşkınlığı ifade eden, nazik ve eğlenceli bir mektup aldık. Anlaşılan o ki, bu zayıf yönler sadece doğru bir şekilde tanımlanmakla kalmamış, aynı zamanda mesleki anlamda kendisine engel de olmuştu. Londra'da ve başka yerlerde birçok uzmandan okuma aldığını itiraf etti; Gall ve Combe'un ve diğerlerinin hayranı olduğunu söyledi; ancak bu okumanın her açıdan şaşırtıcı derecede doğru olduğunu ve kendisinin daha ustaca bir tanımını ortaya koyduğunu belirtti.

Karakteri, kusurları ve hayata bakış açısı bakımından daha önce aldığı her şeyden daha üstün, vb.

Bu çok cesaret vericiydi, ama her şey bu değildi. Bu mektubu aldıktan yaklaşık on sekiz ay sonra, bir beyefendi Glasgow'daki eski evimize geldi ve bize Birmingham'dan "Bay Falanca" olduğunu söyledi. Akşamı ve ertesi günün bir kısmını bizimle geçirdi ve böylece psikometrinin karakter okumadaki değerine dair bolca kanıtımız oldu.

Bu üç harfle yaptığım denemeler, deneysel bir şekilde ilk girişimlerimdi. Deneysel bir şekilde diyorum, çünkü tüm Psikometrelerin, bilimden veya onunla ilişkili deneylerden haberdar olmadan çok önce, birçok şekilde Psişik Yetenek kullandıklarına şüphe yok; aslında, çoğunlukla hassas ve ciddi düşünceli oldukları için arkadaşlarının alayına maruz kalmaktansa, kendilerine sakladıkları özel deneyimleri, aydınlanmaları, sezgileri, ziyaretleri ve benzeri şeyleri olmuştur. Ancak Psikometri ışığında, gizlemeye gerek olmamalıdır. Herhangi bir deneyime sahip olanlar - bir rüya, bir vizyon, bir ilham, bir şiir, bir icat, bir izlenim veya yaşayanlardan veya ölülerden gelen bir Telepati - bu deneyimi insan bilgisinin toplamına eklemelidir. Eğer bir değeri varsa, başkaları da faydalanacaktır; eğer hiçbir

değeri yoksa, kısa sürede unutulacak ve tüm değersiz şeylerin yolundan gidecektir. Psikometrik uygulama, bilgi ve pratik eksikliğinden kaynaklanan dürtüleri, izlenimleri ve sezgileri disipline etmeye yardımcı olacaktır.

Hassas kişiler sıklıkla endişelenir, rahatsız edilir ve üzülür. Hassasiyet ve sezgi bazen rahatsız edici yükler olabilir, ancak doğru anlaşıldığında ve takdir edildiğinde paha biçilmez varlıklar haline gelir.

Bazen psikometri yeteneği tesadüfen keşfedilir ve bu da hoş ve tatmin edici sonuçlar doğurur. Muhtemelen Britanya'nın en iyi psikometri uzmanlarından biri olan merhum Bayan Rowan Vincent, gerçek uygulamadaki ilk deneyimini anlatırken şunları söylemişti:

“Psikometri yeteneğimin olduğunu ilk olarak bir beyefendi elime bir yüzük tutuşturup bana onun hakkında ne söyleyebileceğimi sorduğunda fark ettim. İlk izlenimim, yüzükten çok bir süs eşyası olduğu yönündeydi; sonra kan dökülmesinin ve büyük bir dehşetin yaşandığı bir sahne aklıma geldi ve bunu Hindistan İsyanı olarak tanımakta hiç zorlanmadım. Mücevheri, onu yüzük haline getirip İngiltere'ye getiren bir askerin elinde gördüm. Aklıma açlık geldi ve kahvaltımı, öğle yemeğimi ve çayımı aynı anda yemek istiyormuş gibi hissettim. Beyefendinin yüzük hakkında ona anlattığımdan daha az şey bildiğini fark ettim; ancak şunu biliyordu ki, yüzük Hindistan İsyanı'ndan sonra bir asker tarafından Hindistan'dan getirilmiş ve daha sonra askerin kardeşinin eline geçmişti.

“Başka bir olay. Fransa'dan bir hanımefendi bana küçük bir kireç taşı parçası getirdi. Önce taş ocağına gittim, sonra da kurşun ve ateşle yıkılmış muhteşem bir binaya ulaştım. Kendimi balkonlu, teraslı ve çeşmeli, geniş ve güzel bir dairede buldum. Oda, saraydaki hanımlar ve beylerle dolup taşmıştı.

Elbise veya üniforma. Yukarı, küçük bir odaya çıktığımda, hemen Napolyon olduğunu anladığım birinin huzurunda buldum kendimi. Ziyaretçim bana taş parçasının St. Cloud harabelerinden olduğunu söyledi.

Açıkça görülüyor ki, Bayan Rowan Vincent bu yeteneğe her zaman sahipti, ancak bunu tesadüfen –eğer tesadüf diye bir şey varsa– keşfetti. Yeteneği sonraki yıllarda çok daha belirgin hale geldi. Hem kamusal hem de özel hayattaki gösterileri son derece ikna ediciydi.

Sayın Thurstan, pratik deneyimlerinden yola çıkarak şunları söylüyor:

“Bu yeteneği kendim uygularken, en büyük başarılarımı, mektubu yazanın veya makalenin sahibinin kimliğine bürünerek kendimi –kendi kimliğimi– unutmaya çalıştığımda ve bilincimde oluşan ruh hali veya durum değişikliklerini –adeta dışarıdan– izlerken elde ettiğimi fark ettim. Bunu

sistematik bir şekilde gerçekleştirmek için kendime düzenli olarak şu soruları sorardım: Neşeli miyim, ışıldıyor muyum, meşgul müyüm, üzgün müyüm, vb.? ve ruhsal yanıtı beklerdim: Nerede oturuyorum? Evin kaç odası var? Başka kimler yaşıyor? Sağlığım nasıl? Bedenimdeki hisler, ten rengim, yüz hatlarım nasıl? Çevremde kimler ve arkadaşlarım var? Fransa'da, Doğu'da, Amerika'da, denizde seyahat ettim mi? Hafızama kazınmış özel bir duygu var mı? ve benzeri.”

Bu şekilde ilginç başarılar elde ediyordum ve bu da kendi zihnimi, benim durumumda, şunun mümkün olduğuna ikna etmeme yardımcı oluyordu:

Aslında kendimi, kendi egomla ilgili kişisel olmayan bir durumda kaldığım sürece, diğer kişiliklerle bir tür sempati kurarak özdeşleştiriyordum. Örneğin, bir keresinde sınıfımdaki bir bayanın bana psikometrik analiz için bir mektup verdiğini hatırlıyorum. Şunları yazdım: * "Batı'da deniz kenarında bir yerde bir pansiyonda yaşayan, Oxford Üniversitesi mezunu, eğitimli bir adamım ve arka bahçede sallanan kıyafetleri görünce estetik duygularım son zamanlarda sarsıldı. Çok karamsar bir haldeyim ve dini zorluklarla boğuşuyorum."

“Yukarıdakilerin hepsi doğru çıktı, ancak hanımefendi, mektupta hiçbir ipucu bulunmadığı için, kurutulan çamaşırlar olayıyla ilgili gerçeği öğrenmek için arkadaşına yazmak zorunda kaldı, mektubu okumuş olsam bile.” Okuma mükemmel olsa da, yukarıdakileri özellikle işlem yöntemi için veriyorum. Birincisi, benlikten arınmak; ikincisi, ipucuyla özdeşleşmek; üçüncüsü, duyguların bilinç üzerindeki etkisini izlemek; ve dördüncüsü, düşüncelerin tutarlı bir sıraya benzer bir şeye disipline edildiği zihinsel sorgulama süreci. O zaman, bazen aksi takdirde iyi okumaları bozan karışıklık, bulanık duygular ve betimlemedeki şeylerin karışımı daha az olurdu: örneğin, birinin kişisel görünümünü, ne düşündüğünü veya söylediğini ve çevresini tarif etmeye yönelik umutsuz bir girişim olduğunda, şu şekilde bir şey: —“Yaşlı bir beyefendi görüyorum—bir şeyden endişeleniyor— kartal burunlu, belki de Yunan burnu, olurdu

Daha iyisi—oğlu yüzünden üzgün görünüyor—beyaz saçlı—evet, sakalı var. (Beyaz saçın babada mı yoksa oğulda mı olduğundan emin değiliz.) Bir masada oturuyor—büyük bir oda—gri veya gri-mavi gözleri var—bir mektuba bakıyor—odadaki mobilyalar ağır ve büyük—yanağında bir siğil var—ve buna çok kızgın (yaşlı beyefendinin siğile mi, mobilyaya mı yoksa mektuba mı kızgın olduğunu anlamakta zorlanıyorsunuz)—ve benzeri. Burada biraz konsantrasyon ve zihinsel disiplin işe yarar. Görünüş tarif edilmeli; ardından, dikkat çeken eylemler, duygular, oğul vb. hepsi uygun sırayla; ve oldukça iyi bir yorumlama yapılabilir. Bu sistematik sınıflandırma, özel olarak biraz dikkatli pratik yaptıktan sonra kolaylaşacaktır.

Profesör Denton'ın nasıl deneyler yaptığını ve keşfedici merhum Dr. Buchanan'ın başkalarının psikometrik yeteneklerini ortaya çıkarmak için benimsediği bazı süreçleri; ayrıca Bay Thurstan'ın değerli önerilerini ve deneyimlerini gördük. Kendi deneyimlerimizden birkaç öneri sundum ve başkalarının kişisel deneyimlerinden yararlandım, çünkü bence bu, başkalarının psikometrik yeteneğini geliştirmelerine yardımcı olmanın en iyi yoluydu. İpucu veya nesnenin hem deneyci hem de duyarlı kişi tarafından bilindiği, yalnızca birinin bildiği ve hiçbirinin bilmediği durumlardaki sonuçları; ayrıca çıkarımların saf psikometrik okumaya işaret ettiği, okumanın kısmen diğer nedenlerle açıklandığı veya

Okuma, Düşünce Aktarımı artı başka bir şey, yani Psişik Yeteneğin bir oyunu sayesinde gerçekleşti; bunların hepsi yeni başlayanlar için faydalı olmalıdır. Başarısızlık unsurlarının nasıl ortaya çıkabileceğini ve deneycinin olumlu bir varsayımı nedeniyle iyi bir okumanın nasıl bozulabileceğini gösterdik.

Bu açıklamaları sonlandırırken, deneycinin mümkün olduğunca sadece olan biteni kaydetmesi gerektiğini belirtmekte fayda var. Psikometreyi doğrudan veya dolaylı olarak etkilemeye asla teşebbüs etmemelidir. Daha önceki deneylerde, deneycinin nesnenin veya ipucunun ne olduğunu bilmesi ve duyarlı kişideki izlenimlerin gelişimini izlemesi; ve sempatik bir şekilde, yönlendirici sorular sormaktan kaçınarak, duyarlı kişiyi görüşlerini* ne kadar yabancı, saçma veya tuhaf olursa olsun özgürce ifade etmeye yönlendirmesi; ve herhangi bir önemli ayrıntı hakkında söylenenleri not ederek, Psikometreyi izlenimlerini kaydetmenin getirdiği aktif durumdan kurtarması caizdir. Karakter okumalarında, kişisel görünüm, sağlık, mizaç, entelektüel yetenekler, kamusal ve özel etki, ahlaki ve sosyal ilişkiler vb. gibi düzenli bir ifade biçimi önerilir. Başlangıçta buna ısrar etmek gerekmez: Önemli olan, ister hafif, ister bulanık, isterse de güçlü ve belirgin olsun, duyarlı kişiyi etkileyen tüm izlenimleri elde etmektir. İlk denemelerden ve deneyimden sonra ne deney yapanın ne de duyarlı kişinin bilmediği ipuçlarıyla ilgilenmek en iyisidir.

 ve sonuçlar son derece ilginç ve ikna edici olacaktır.

Birçok yetenekli psikometre başkasının yardımına ihtiyaç duymaz; ipucuyla birlikte sessizliğe çekilmeyi ve bir elinde ipucunu tutarken diğer eliyle izlenimlerini yazmayı tercih ederler. Diğerleri ise hem kamusal hem de özel olarak deney yapabilirler. Her şey, iyi sonuçlardan doğan deneyim, uygunluk ve güven meselesine indirgenir. Kesin kurallar koymaya çalışmak saçma olurdu, çünkü hiçbir iki insan aynı değildir, hiçbir iki vakadaki deneme koşulları da aynı değildir; ancak bir cümleyi tekrarlayacağım ve o da şudur: "Psikometrik süreç, hoş ve alıcı bir zihin durumunda pasif algılama

sürecidir" ve bu durumda akla gelen her şey dikkatlice not edilmeli ve gerekirse uygulamaya konulmalıdır. Tüm konu, ciddi bir korkuyla, korkutucu hayallerle değil, sahip olduğumuz diğer herhangi bir duyu veya yeteneğin yararlı ve dürüst bir şekilde kullanılabileceği sağlıklı, sakin ve neşeli bir şekilde ele alınmalıdır.

BÖLÜM VII

DÜŞÜNCE AKTARIMI VE TELEPATİ

Zihnin ve düşüncenin ne olduğunu tanımlamak zor bir konudur ve ikisini de aydınlatmak için ciddi bir girişimde bulunulmayacaktır. Amacımız için, genel kabul görmüş görüşleri benimsemek yeterli olacaktır; zihinden, hakkında şüphe duyulamayacak bir şeymiş gibi ve düşünceden de o zihnin "bir hareket biçimi" - bir düşünme eylemi - olarak bahsetmek; bu, (düşünme eylemi olmaksızın) salt duyusal izlenimlerden ortaya çıkan soyut kavramlardan farklıdır. Zihnimiz olduğunun farkındayız; düşündüğümüzün ve düşüncelerimiz olduğunun farkındayız; ancak nasıl bilinçli olduğumuzun veya nasıl düşündüğümüzün farkında değiliz; ve zihnin özünde ne olduğunu bilmiyoruz. Zihin, karmaşık bir dizi zihinsel işleme verdiğimiz isimdir ve düşünce bu işlemlerden biri veya birkaçı olabilir.

Zihin temel bir bütünlük olabilir, ancak bildiğimiz kadarıyla -düşünme prizmasından süzülmüş haliyle- yeteneklerde, duygularda, eğilimlerde, hislerde, bilinçte, iradede, yargıda, anılarda ve duyusal izlenimler olarak adlandırılan şeylerde kendini gösterir. Bunlar sadece 178'dir.

Zihnin çeşitli hareket biçimleri için isimler vardır. Daha da yüksek düzlemler de mevcuttur; bunlar artık Psişik Yetenek, güçler ve duygular olarak kabul edilmektedir. Sonuç olarak, insanlığın deneyimlerinde de gösterildiği gibi, zihin farklı bilinç düzlemlerinde hareket edebilir ve biz sadece içimizde ortaya çıkan düşüncelerin değil, yakınımızda veya kilometrelerce uzakta olan başkalarının düşüncelerinin de farkında olabiliriz.

“Düşünce nedir?” Düşünce, bir veya daha fazla bilinç düzeyinde düşünme eylemidir. Entelektüel, ruhsal, dini, duygusal, sezgisel olabilir; ayrıca, zihnin bir veya daha fazla gücünden veya birincil yeteneğinden gelen kaynağına ve motivasyonuna göre, potansiyel veya gerçek dinamik enerjiye sahip bir irade gücü de olabilir. Ve düşüncenin bu biraz esnek tanımıyla, şimdi şunu ele alabiliriz: “Düşünce aktarımı ve telepati nedir?” Aktarılan düşüncelerden, en azından telepatide, aktarılan ve alınanların yoğun duygusal düşünceler olduğu genellikle görülecektir. Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz. Aslında, her türlü ve koşuldaki düşünce aktarılabilir ve algılanabilir.

Psikolojik açıdan düşünce aktarımı, "belirli düşüncelerin, duyu organlarından bağımsız yollarla bir zihinden diğerine aktarılması" anlamına gelir. Bu düşünce aktarımı iki yöntemle kanıtlanır:

(a) Gerçek deneyler yoluyla, bunlardan birkaç örnek verilecek ve “Düşünce Aktarımı” olarak sınıflandırılacaktır.

(&) İnsanlığın kaydedilmiş deneyimleriyle -örneğin Hint Gizli Postası, şaşırtıcı tesadüfler, izlenimler, vizyonlar, uyarılar, önseziler ve psişik yeteneğin diğer oyunlarıyla- bilginin olağanüstü bir şekilde elde edildiği durumlar. Bunlar "Telepati" olarak sınıflandırılır.

Düşünce aktarımı ve telepatide, düşünce bilinçaltından bilinçli varoluş düzlemlerine doğru, zaman ve mesafenin hiçbir engel teşkil etmediği bir şekilde zihinden zihne aktarılır. Bu düşünce aktarımı, insanlar arasında her zaman mümkün olmuştur ve her zaman da mümkün olacaktır. Tıpkı bu yöntemlerin, misyonerlerin meşhur "sihirli değneği", eski zamanların "ateşli meşalesi" ve işaret ışıklarını düşünce aktarımı aracı olarak geride bırakması gibi, bu yöntem de kablosuz telgrafın ve teleelektrografinin (elektrikle uzaktan yazma) ve teleelektroskopinin (elektrik yardımıyla uzaktan görme) en son başarılarının da ötesindedir.

Düşünce aktarımı ve telepati aynı şeydir, ancak aralarında bir fark vardır. Bunları ayrı ayrı ele alacağım. Düşünce aktarımı, düşünce okuma, zihin okuma gibi tüm indüklenmiş ve deneysel olguları kapsar ve psikometriyi (bir ipucu aracılığıyla başka bir zihin, durum veya çevreyle temas kurmayı amaçlayan bir bilim dalı), el falı ve kristal küreye bakmayı ve düşünce aktarımının diğer tüm dolaylı biçimlerini içerir.

Telepati olarak bilinen yöntemle, düşünce zihinden zihne, aranmadan ve beklenmedik bir şekilde aktarılır; ancak yine de aktarılır. Düşünce - aktarım ve

Telepati de bu açıdan benzerdir; gönderen ve alan araçlar, insandaki görünmez sinirsel ve psişik güçlerdir ve mekanik değildirler.

Düşünce aktarımında telepatiye giden bir anahtar buluruz ve daha da önemlisi, insanda psişik bir benliği gösteren ve psişik yeteneği sergileyen tüm psişik olgular aşamalarına sahibiz.

Düşünce aktarımı ve telepati için, düşünce vb. gönderenlerin yanı sıra alıcılara da ihtiyacımız var ve bunlara "aracı" ve "algılayıcı" denir.

Aracı, düşünceyi ileten—bedenlenmiş veya bedenlenmemiş—bilinçli veya bilinçsiz olarak düşünceyi yansıtan veya mesajı gönderen kişi.

Algılayıcı, mesajı alan kişidir; mesaj doğrudan, dolaylı, açık veya sembolik olabilir, ancak her zaman bilince hitap eder.

Aslında, mesajı gönderen bir veya birden fazla aracı ve mesajı alan bir veya birden fazla alıcı olabilir.

Bir diğer gerçek ise, aracı ve alıcının yaş, cinsiyet, zeka ve zevk bakımından ne kadar farklı olursa olsun, mesajın iletilmesi ve alınmasının mümkün olması için bir veya daha fazla bilinç düzeyinde uyum içinde olmaları gerektiğidir. Sıklıkla gözlemlendiği üzere, birlikte yaşayan veya başka nedenlerle bir süreliğine ayrılmış olan en çok sempati duyan kişilerin, kendiliğinden benzer düşüncelere sahip oldukları görülmüştür. Bu yardımcı ışık, düşünce aktarımının mümkün olduğu daha elverişli koşulları göstermektedir.

Düşünce aktarımı, her ne kadar tüm uyarılmış aktarımları vb. kapsasa da, bir kişinin "bilinçsiz sinir-kas hareketi" ve "psikonostisizm" yardımıyla -yani bu şeylerin temas olmadan, ancak "sessiz bir kod" ve sihirbazlar ve genel olarak halk eğlencecileri tarafından kullanılan diğer yöntemler yardımıyla- bir iğne bulmak, bir saatin veya bir banknotun numarasını okumak gibi küçük bir eylemi gerçekleştirmeye yönlendirildiği düşünce okuma, kas oyunları ve sahne numaralarıyla karıştırılmamalıdır. Bu şeyler önceden düzenlenmiş kod işaretleri, sözlü veya sessiz hareketler, Morse alfabesi (iletişim kurulması istenen mesajın eğlenceci aracılığıyla sahne kahinine verildiği alfabe) yoluyla yapıldığından, gerçek Düşünce aktarımıyla hiçbir ilgisi yoktur ve derhal reddedilebilir.

Ancak, Düşünce Aktarımına daha yakın olanlar, hipnoz öncesi dönemde, altmışlı yıllarda aşina olduğumuz birçok deneydir; yani duyu topluluğu deneyleri. Tat, his ve görme deneyleri vb., İnsan Manyetizmi veya Hipnotize Etme Yöntemleri kitabında açıklandığı gibi, iyi bir operatör ve uygun bir denek yardımıyla gösterilmiştir. Ancak yapay uyurgezerlik, trans otomatizmi gibi anormal durumlar şu anda konunun değerlendirmemde yer almadığından, bunlardan yalnızca bağlam içinde bahsetmek yeterlidir .

[1] Düşünce aktarımı üzerine yapılan çok sayıda deney, merhum Profesör Sidgwick, Bayan Sidgwick, Bay Frank Podmore, Bay GA Smith ve diğerleri tarafından hipnotize edilmiş deneklerle başarıyla gerçekleştirilmiş ve tüm hata unsurları dikkatlice ortadan kaldırılmıştır. Bkz. Proceeding» SPB, cilt viii.

Normal durumdaki kişiler arasındaki deneyimler dikkate alınarak, daha fazla yorum yapılmadan bir kenara bırakıldı.

Aile çevresinde veya dostane bir ruh çağırma seansında yapılacak deneyler, basit olandan karmaşığa, "kas okuma"dan saf ve basit Düşünce Aktarımına,

"istekli oyun"dan platform uzmanlığının "düşünce okumasına" kadar en iyi şekilde yürütülecektir. Bunlar, bazı durumlarda bilinçli ve bilinçsiz zihinsel telkinle birleştirilmiş dokunmaya dayalı deneylerdir; ikincisi, Düşünce Aktarımı deneylerinde temel etken veya faktördür.

Dokunma süreciyle, fail tarafından algılayıcıya " ne yapılması gerektiği" yönünde talimatlar verilir. Bu talimat kasıtlı olarak verilmemiş olsa da, tüm bedensel eylemlerin düşüncelerden etkilendiği bilinen temele dayanarak verilir. Dolayısıyla bu deneylerde talimatlar dokunma yoluyla verilir ve böylece duyarlı kişi buraya mı yoksa oraya mı gideceğini, yukarı mı yoksa aşağı mı bakacağını bilir. İster bir iğne, ister iğnenin bulunduğu delik, ister başka bir nesne olsun; ya da bir beyefendinin cebinden saat, başka bir cebinden anahtar demeti çıkarmak, saati kurmak, bir rakam okumak, saati söylemek ve ardından saati bir hanımefendiye takmak gibi daha karmaşık bir işlem yapmak; ya da belki de tüm ayrıntıları betimleyen hayali bir cinayet sahnesinden geçmek olsun; ne olursa olsun, süreç aynıdır, yani dokunma yoluyla yönlendirme. Bu, hem faillere hem de algılayıcılara güven vermek için erken deneylerde kabul edilebilir olsa da, doğru bir şekilde Düşünce aktarımı olarak sınıflandırılamaz.

Deneylere iki veya daha fazla kişi katılabilir; kural olarak, deneyleri gerçekleştirmek için iki kişinin seçilmesi en iyisidir; biri gönderici, diğeri alıcı rolünü üstlenir. Ajan, zihnini aktarmak istediği nesneye, şekillere, renklere veya her neyse ona odaklamalıdır. Akıllıysa, zihninde bunun zihinsel bir görüntüsünü veya resmini oluşturacaktır. Bu resmin görselleştirilmesi, zihinsel görüntünün temsil ettiği düşünce veya düşünceleri yansıtma ilgisiyle birlikte, ajanın açısından en iyi çalışma biçimini oluşturur. Zihnini kesinlikle hedeflediği nesneye odaklamalıdır, ancak deneyde başarıya ulaşmak için hiçbir zorlama - derin düşüncelerle kaşların çatılması gibi etkiler - olmamalıdır. Algılayanın yapması gereken daha kolay bir iş vardır ve biraz pratikle bunu kısa sürede mükemmel bir şekilde yapar. Pasiflik olmazsa olmaz bir koşuldur. Etki kaygısı her şeyi mahveder. Sakin, alıcı, rahat ve gevşemiş bir pozisyonda oturmak zor bir iş olmamalıdır ve izlenimler en iyi bu durumda alınır; Gerçekten de, eşiğin altındaki insan -Psikik Benlik- ancak müttefik alıcı hallerde, çevresindekilerle empati kurarak iletişim kurar. Ajan pozitif ve uyanık olmalı, kendi zihnini, çevresindekilerin isteklerini bilmeli ve dikkatini eldeki işe yoğunlaştırabilmelidir. Bir nesneyi, rengi veya resmi iki veya üç dakika boyunca görselleştirmek kolay bir iş değildir, ancak yine de yapılabilir. Pratikle nelerin başarılabileceği şaşırtıcıdır. Belki de daha önceki deneylerde daha kolay yöntem şudur:

Ajanın gözlerini tasarıma, şekle veya diğer nesneye dikmesi ve onu önünde tutarken onu düşünmesi.

Algılayan kişi veya medyum, gerekirse gözleri bağlanarak, nesneyi görmeyecek şekilde konumlandırılmalıdır; nesneyi yalnızca sezgisel veya doğaüstü bir şekilde algılamalıdır. Duyarlı kişiler için gözlerinin bağlanması ve hatta kulaklarının kapatılması, görüntülerden, seslerden ve sözlerden etkilenmemeleri veya dikkatlerinin dağılmaması açısından büyük bir avantajdır. Bu deneylerdeki başarı, ajanın yeteneğine ve pratiğine ve ayrıca algılayan kişinin sakin alıcılığına bağlı olacaktır. Bu tür bir seansta bulunan diğer herkes, bu koşulları mümkün olduğunca mükemmel hale getirmek için işbirliği yapmalıdır. İstenirse, ajan ve medyum arasına bir perde yerleştirilebilir - bu, iyi niyetin garantisi olarak değil, deneylerin doğru bir şekilde yürütülmesini kolaylaştırmak içindir.

Aile çevresinde gerçekleştirilebilecek diğer ilgi çekici deneylere “tahmin deneyleri” denilebilir. Çevrenin bir üyesi odadan çıkar; geri kalanlar odadaki bir şeyi – bir kitap, bir süs eşyası, bir fincan, bir ütü veya başka bir eşya – işaretlerle seçerler. Eşya üzerinde karşılıklı olarak karar verildikten sonra, odadaki herkes sessizce onu zihinsel bir resim olarak düşünür. Duyarlı olan kişi odaya çağrılır ve içeri girer girmez kapının hemen içine durur, gözlerini kapatır ve pasifliğe teslim olur. Bir izlenim aldığında (ki bu genellikle canlı bir şekilde aniden "zihne gelir"), bunu ifade eder. Olasılık, adı geçen eşyanın seçilmesidir.

Seçilen kişi siz olun. Şirketin çeşitli üyeleri sırayla duyarlı kişi olarak görev yapabilir ve başarısızlık veya başarı, keyifli bir akşamın cazibesine katkıda bulunabilir.

Düşünce aktarımındaki en kritik, zorlu ve aynı zamanda en tatmin edici deneyler, basit bir tasarımın veya geometrik şeklin aktarıldığı deneylerdir. Algılayan kişi, gözleri bağlı olarak, üzerinde kağıt ve kalem bulunan bir masaya oturur. Ajanın eline basit bir tasarım verilir; oval, kare, dikdörtgen, sekizgen, bir şekil veya belki de alfabenin bir harfi olabilir. Ajan, algılayan kişinin arkasında durmalı ve " Hazır" demeli, ardından seçilen tasarıma bir dakika kadar dikkatlice bakmalıdır. Algılayan kişi izlenimi hissettiği veya gördüğü anda bandajı çıkaracak ve muhtemel görünen tasarımı çizmeye başlayacaktır. Alıcının tasarımı göndereninkine benziyorsa, düşüncenin olası aktarımına dair makul bir kanıt vardır.

Deney ve test etmenin daha kolay birçok yöntemi vardır. Aşağıdaki gayri resmi yöntem ilginizi çekebilir. Ana hedefi sürekli göz önünde bulundurarak başkasını etkilemeye karar verin, ancak deney dikkatlice tamamlanana kadar bu konuda hiçbir şey söylemeyin. Önerilen tüm Düşünce Aktarımı deneyleri önceden ve sonradan dikkatlice kaydedilmeli ve niyet ile sonuçlar dikkatlice karşılaştırılmalıdır.

Daha ciddi deneyler şu yollarla gerçekleştirilebilir:

“İyi tahminciler” ve iyi aracılar olduğu tespit edilenler; ve zamanla sayılar, resimler ve renkler düşünülebilir ve iletilebilir. Sıralama ve ilgi bakımından bir sonraki adım, kelimelerin iletilmesi; kısa ifadeler ve tarihi olaylar; ölü veya yaşayan ünlü kişilerin görünüşleri ve isimleri olacaktır. Bu tür deneyler, iyi bir aracı ve aynı derecede iyi bir algılayıcı olduğu tüm durumlarda gerçekleştirilebilir. Bu deneyler, daha birçok konuyu önermenin yanı sıra, oldukça geniş bir alanı kapsayacaktır. Acı, soğuk, sıcak hislerinin; keder, sevinç gibi zihinsel duyguların, acı sahnelerinin iletilmesi - bunların hepsi daha ciddi deneylerin kapsamına girer, ancak genellikle gerçek telepatik deneyimlerde daha canlı bir şekilde gerçekleştirilir.

Amacım deneyler önermek değil, daha ziyade Psişik Araştırmalar Derneği Komitesi ve özel hayattaki birçok kişi tarafından başarıyla gerçekleştirilenlere atıfta bulunmaktır. Bu deneyler ve daha birçokları, bilimsel zevklere ve Psişik Yeteneklerin evrimine yönelik doğru sempatiye sahip araştırmacıların bulunduğu her yerde yeniden üretilebilir ve gösterilebilir.

Bu araştırma alanındaki bazı deneyimlerin sonucu olarak, tüm düşünce aktarımı deneylerinin rahatça ısıtılmış bir odada ve aşırı sıcaklık, soğukluk veya kusurlu ortamlar gibi olumsuz etkileri mümkün olduğunca az tetikleyecek koşullar altında gerçekleştirilmesini öneririm.

Havalandırma—duyusal izlenimler. Ayrıca, her türlü olumlu tartışma ve çelişkiyi yasaklamak da faydalı olacaktır; mevcut herkes, ister başarılı, ister kısmi başarısızlık olsun, deneylere canlı ve sempatik bir ilgi göstermelidir. Yeterli miktarda nazik özen gösterilerek başarı için en iyi temeller atılır ve kısmi başarılar, belirgin ve kesin sonuçlara giden yolu açar. Her şeyi kendi deneyiminin dışında ve incelemeden küçümseyen inatçı kafa karıştırıcı—ve bu kişi hayatın her kademesinde bulunur—Düşünce aktarımının pratik bir araştırmanın konusu haline geldiği gecelerde evde kalmalıdır.

Telepatiyi en iyi şekilde açıklayan düşünce aktarımı deneyleri, mesafenin belirgin bir özellik olduğu deneylerdir. Bu tür deneyler zaman zaman, tatmin edici koşullar altında gerçekleştirilmiştir ve aşağıdaki örnek (mevcut birçok örnekten biri) bu deneylerin doğasını açıklayacaktır. Bay Frank Podmore, Grand Magazine'de "Doğal ve Doğaüstü" üzerine bir dizi makalesinde şunları vermektedir:

Rahip A. Glardon ve arkadaşı Bayan M., belirli günlerde sabit bir saatte zihinsel resimlerin aktarılması üzerine bir dizi deney yapmayı kabul ettiler; Bay Glardon tüm seri boyunca Vaud Kantonu, Tour de Peilz'de bulunurken, Bayan M. önce Floransa'da, sonra İtalya'daki Torre Pellice'de ve son olarak Korsika'da bulundu. Bay Glardon, önceden kararlaştırılan saatte bir diyagram veya resim çizecek ve dikkatini ona yoğunlaştıracaktı.

Aynı saatte, gözlemci elinde kalemle oturup izlenimleri almayı beklerdi. Bu koşullar altında toplam on deney yapıldı; ve tüm durumlarda gözlemcinin izlenimi, ajanın çizimine bir miktar benzerlik gösterdi. En başarılı olanlardan dördü burada yeniden üretilmiştir. *O' harfi Bay Glardon'un orijinal çizimini, *R' harfi ise gözlemcinin yeniden üretimini ifade eder.

"Deneyleri yürüten ve aşağıda alıntı yapılacak olan iki bayan, daha önceki benzer denemelerde önemli başarılar elde etmişti."

Şunu belirtmek gerekir ki, ilk durumda, düşüncenin işitsel aktarımı söz konusuydu; "şamdan" kelimesinin parçaları ve bir trenin sesi duyuluyordu. İkinci deneyde ise izlenim görseldi. Ajan Bayan D., mektubuna 27 Aralık saat 23:30'da başladı ve her denemenin bitiminden sonra devam etti. Deneyler tamamlanana kadar, yani 30 Aralık'a kadar postalanmadı.

23:30

Sevgili K.,—Bildiğin gibi, birkaç gün önce Düşünce Aktarımı üzerine bazı deneyler yapmaya karar vermiştik—bu gece saat 23:00'te başlayacak—geceleri dönüşümlü olarak bir nesne ve bir diyagram düşünecektik. Bu yüzden bu gece saat 23:40 civarında dikkatimi içinde yanan bir mum bulunan pirinç bir şamdana odakladım. Sonucun çok tatmin edici olmayacağını düşünüyorum, çünkü zihnimi odaklamakta zorlandım ve daha önce ne düşüneceğime karar vermediğim için önce şömine rafına baktım ve şamdana odaklanmadan önce iki veya üç şeyi reddettim.

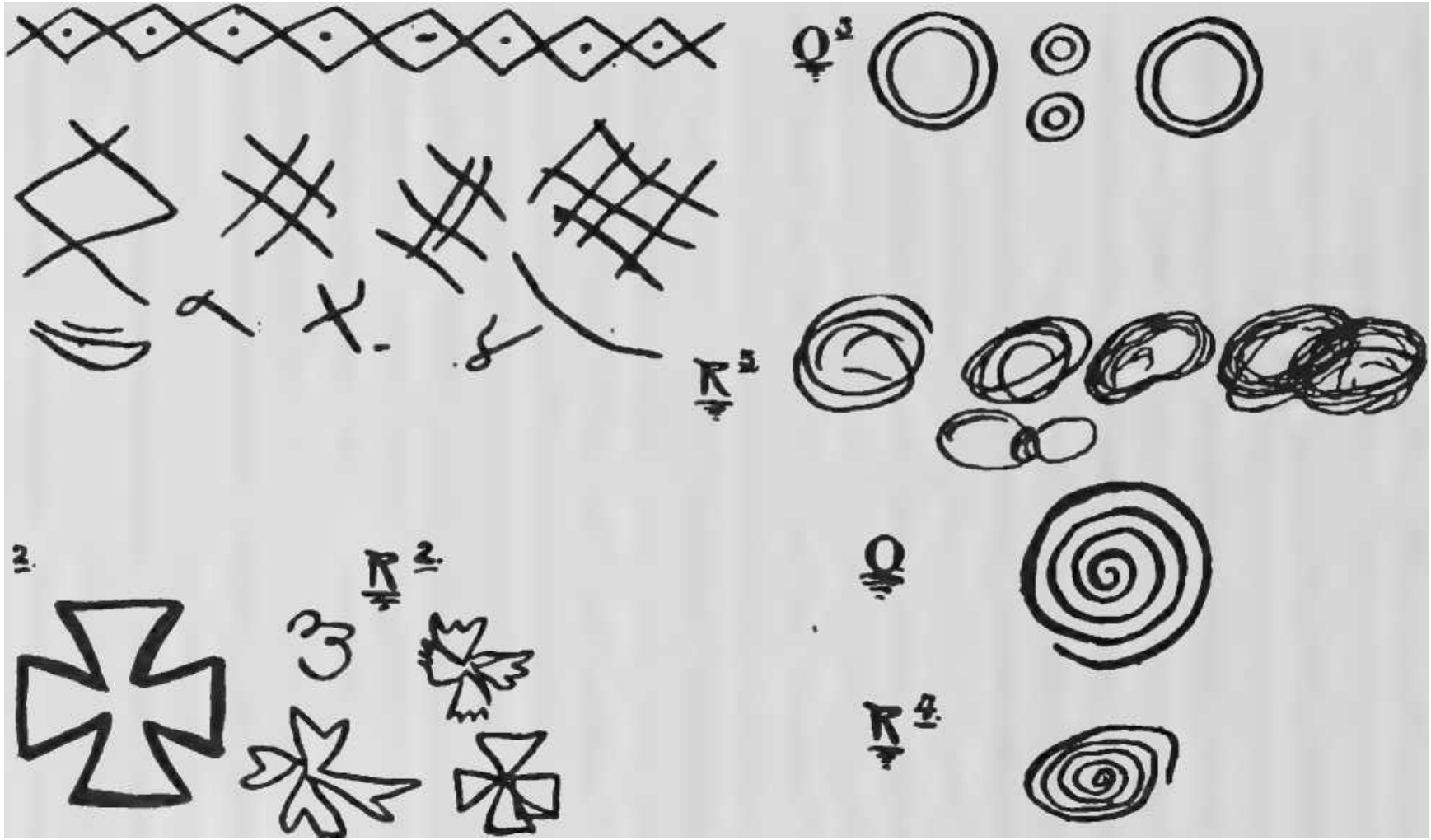
Q 3
K 3
2.
K 2.
3
Q
K 4.

Düşünce Aktarımı İzlemeleri.

Şamdan. Çok gürültülü bir tren de dikkatimi dağıtıyordu, acaba bunu da düşünür müsünüz?

“29 Aralık, 23:40—Umarım bu sefer daha başarılı olur. Bu gece nesnenin zihnimde çok daha net bir görüntüsünü canlandırabildim—yaklaşık 15 cm yüksekliğinde, alt kısmı kahverengimsi kırmızı, metalik bakır renginde, üst kısmında ise kırmızımsı ve açık mor çiçeklerden oluşan, biraz geleneksel bir gül deseni bulunan küçük bir Bristol seramik sürahi—sapı yeşilimsi. Bu sürahiyi görmediğinizi düşünüyorum, çünkü bir dolaba kaldırılmıştı ve ancak yakın zamanda çıkarıldı. Sürahiyi çoğunlukla parlak ateş ışığında gördüm.”

Londra'da, WC bölgesinde bulunan görgü tanığı Bayan C., 29 Aralık'ta şunları yazdı:

Sevgili R,—bildirecek pek tatmin edici bir şeyim yok. Ne yazık ki, 27'sinde planladığımız deneyleri tamamen unutmuştum, ta ki yatağa girerken birden hatırlayana kadar. Tam o sırada bir trenin çok gürültü yaptığını duydum ve daha önce hiç böyle fark etmediğim için, trenlerinizden biri olup olmadığını merak ettim. Aklımı hiçbir şeye odaklayamadım, sadece saat, kol saati, banyo ve ön odadaki şöminenin ışığı geçti; aklıma gelen tek kelime 'kum'du ve kelimenin başında k veya q gibi bir ses vardı (biliyorsun ki, nesnenin adını duymak kadar nesnenin kendisini de görmeyi tercih ederim). Durdum, çünkü çok saçma görünüyordu, ama dikkatimi çekmiş olmalısın, çünkü durduktan hemen sonra buradaki saatin yarım saati vurduğunu duydum ve ertesi sabah saat 12'yi gördüm.

Yirmi dakika ileri gitmiştim, bu yüzden birdenbire hatırladığımda saat on birden biraz sonra olmalıydı.

“29 Aralık, 23:15—Aklıma ilk gelen şey bir süngerdi, ama sanırım bu banyoda akan su sesinden kaynaklanmıştı; sonra daha belirgin bir şekilde kırmızımsı metalik bir parlaklık izlenimi edindim ve bunun May'in şöminesinin üzerindeki Mağribi pirinç tepsi olduğunu düşündüm; ama sonunda alt tarafında kahverengi metalik görünümlü, üst tarafında leylak ve koyu kırmızı renkli çiçeklerle beyaz bir bant bulunan küçük bir sürahiyi çok net bir şekilde gördüm. Üst kısmının nasıl olduğunu tam olarak bilemiyorum, çünkü gölgede kalmış ve koyu renkli gibiydi—belki de alt kısmı gibiydi, ama metalik bir parıltı görmedim. May'in eşyaları arasında buna benzer bir şey hatırlamıyorum, ama izlenim o kadar canlıydı ki tarif edemiyorum.”

“Bu serideki ajan ve algılayıcı arasındaki mesafe on iki milden az değildi. Şunu belirtmek önemlidir ki, iki bayan da deney serisinin tamamlanmasından sonrasına kadar diğerinin yazdığı metni görmemiştir. Orijinal mektuplar, zarflarıyla birlikte bize teslim edilmiştir.”

17 Temmuz 1903 tarihli Daily Express gazetesinde, uzun mesafeli düşünce aktarımına dair mükemmel ve iyi doğrulanmış bir vaka bildirildi. Bu olay, aralarında Dr. Wallace ve Bay W.T. Stead'in de bulunduğu altı kişilik bir komite önünde, Review of Reviews dergisinin ofislerinde gerçekleştirildi ve mesajlar Londra'dan Nottingham'a, 110 mil uzaklığa gönderildi. Burada tüm ayrıntıları aktaramam. Kanıtlar şunlardı:

Sonuç olarak, olayın gerçekten başarıldığını gösteriyor: 110 mil öteye düşünce iletildi. Yakın gelecekte düşüncenin kasıtlı olarak daha da büyük mesafelere aktarılması mümkün olabilir. Gerekli koşullar sağlandığı takdirde, neden olmasın? Daha sonra göreceğimiz gibi, düşünce -ya da en azından yoğun duygular- düşünce aktarımı deneylerinde şimdiye kadar kaydedilenlerden çok daha büyük mesafelere iletilmiş ve alınmıştır.

Düşünce aktarımı, bir zihinden diğerine aktarımla sınırlı değildir. Düşünce, kendi başına bir güç olarak veya bilinmeyen bazı güçleri harekete geçirerek, fotoğraf plakaları ve hassas bir şekilde yapılmış aletler gibi maddi maddeler üzerinde etkide bulunabilir.

Psişik fotoğrafçılıkta, düşüncenin bir fotoğraf plakasına etki etme gücüne dair kanıtlarımız var; aşağıdaki satırlarda yapılacak deneyler bunu kanıtlayacaktır. Sonuçlar her zaman tatmin edici olmayabilir, hatta plakada "olmaması gereken bir şey" olsa bile. Çok sık olarak plakalarda hiçbir şey yoktur. Ancak durum böyle olsa da, "düşünce resimleri" ve gerçek fotoğraflar veya tanınabilir portrelerle ödüllendirilmeden deney yapan çok az insan vardır; çünkü zamanla, genellikle bu arayışta harcanan zaman ve enerji için bir karşılık gelir. Bu şekilde uğraşanlar, elde ettikleri sonuçları kendi eğilimlerine göre neşeli veya ciddi hale getirebilirler. Genellikle güvenilir çeyrek plakalardan oluşan bir paket edinmek gerekir ve

Bunları işaretleyip, ışık geçirmez ambalajlara veya zarflara çiftler halinde koyun. Bu şekilde korunan plakalar, aşağıdaki gibi iki çift el tarafından tutulur. Tutucuların bir bayan ve bir beyefendi olduğunu varsayalım; bayan plakalar için sol elini uzatır; beyefendi daha sonra bir elini bayanın elinin altına, diğerini plakaların üstüne koyar ve bayan sağ elini beyefendinin elinin üstüne koyar. Rahatça karşılıklı oturarak, plakaları bu şekilde çeyrek saat tutarlar ve çok yorulmazlarsa, aynı şekilde başka bir çift plakayı da çeyrek saat daha tutabilirler. Odada benzer şekilde meşgul olan birkaç kişi olabilir. Sohbet edebilirler, müzik dinleyebilirler, ancak esas olarak

zihinlerini oturma amaçlarına, yani Düşünce veya Psişik Fotoğraflar elde etmeye odaklamaları iyi olacaktır.

Oturumun sonunda ev sahibi veya ev sahibesi tüm tabakları toplamalı, bir arkadaşıyla birlikte bir odaya çekilmeli ve bunları zayıf bir banyo sıvısında yavaşça banyo etmeli ve beş dakika içinde -gerekirse on dakika içinde- sonuçlara bakmalıdır. Birçok şey olabilir. Bazı tabaklarda hiçbir şey tespit edilemeyebilir, bazılarında koyu ve açık lekeler olabilir ve birkaçında yüze benzeyen bir şey veya sanatsız yüzlerin tuhaf bir karışımı olabilir; belki de arada bir belirgin bir portreye rastlanabilir.

Yerel bir fotoğrafçıdan birkaç paket çeyrek plaka sipariş ettim; kendisi daha önceki aşamalarda plakaları benim için geliştirmişti. Pratik bir fotoğrafçıydı ve doğal olarak çok şüpheciydi, ancak sonuçlara hayret etti. Sonuçları açıklayamadı.

Sonunda, bir fotoğrafçının bakış açısından, plakalarda "orada olmaması gereken" şeyler olduğunu itiraf etti, ancak bunların oraya nasıl geldiğini ise tamamen bir muamma olarak gördü.

Düşüncenin, sonuçlarla zaman zaman çok az veya hiç ilgisi olmadığına inanmaya meyilliyim; çünkü tutucuların* ellerinden yayılan ısı, plakalarda görünenlerin çoğunu açıklamak için yeterli olabilir, ancak sanatsal ve sanatsız yüzler, yazılar ve portreler gibi görünen şeyler için hiçbir kalori veya termal açıklama yeterli olmayacaktır. Bununla birlikte, düşünce fotoğrafçılığına dair kanıtlar benim girişimlerime dayanmıyor, aksine yurt içinde ve yurt dışında psişik araştırmacıların çok iyi bildiği çok sayıda kayıtla temsil ediliyor.

Düşünce fotoğrafçılığına bir örnek olarak, tanınmış bir bilim insanı olan Dr. Baraduc, Mayıs 1896'da Académie de Médecine'e bir bildiri göndererek çeşitli deneyleri detaylandırdı ve düşünceyi fotoğraflamayı başardığını iddia etti. Kanıt olarak çok sayıda fotoğraf sergiledi. Olağan yöntemi oldukça basitti. Düşüncesi fotoğraflanacak kişi karanlık bir odaya girer, elini bir fotoğraf plakasına koyar ve ortaya çıkacak nesneyi yoğun bir şekilde düşünürdü. Dr. Baraduc'un fotoğraflarını inceleyenler, bazılarının çok bulanık göründüğünü, ancak birkaçının nispeten net olduğunu ve kişilerin özelliklerini ve şeylerin ana hatlarını temsil ettiğini belirtmişlerdir. Dr. Baraduc daha da ileri gitti: şunu ilan etti ki

Çok uzak bir mesafeden fotoğrafik görüntü elde etmek mümkündü. Tıp Akademisi'ne yaptığı açıklamada, Dr. Istrati'nin Campana'ya giderken, 4 Ağustos 1893'te Bükreş'teki arkadaşı M. Hasden'in elindeki bir fotoğraf plakasında görüneceğini söylediğini anlatır. M. Hasden (Bükreş'te) ayaklarının dibinde ve başının altında birer fotoğraf plakasıyla yatağa girdi. Dr. Istrati o gece Bükreş'ten 300 kilometre uzaklıktaki Campana'da uyudu,

ancak gözlerini kapatmadan önce tüm gücüyle arkadaşının fotoğraf plakasında kendi görüntüsünün belirmesini diledi. Dr. Baraduc'a göre bu mucize gerçekleşti. Söz konusu portreyi inceleyen gazeteciler, fotoğraf plakasında bir tür ışıklı nokta olduğunu ve bunun ortasında bir adamın profilinin izlenebildiğini belirtiyorlar. Londra Standardı ve Fransız ve İngiliz Spiritüalist ve Araştırma dergileri o dönemde Dr. Baraduc'un deneylerine özel bir dikkat çekti.

Dr. Baraduc'un "İnsan Manyetizmi" adlı eserindeki keşiflerine ilk kez dikkat çektiğimden beri, bu beyefendi Londra'da biyometresiyle gösteriler yaparak, düşünce gücüyle yayılan titreşimler ve yayılımlar hakkındaki tüm iddialarımı pratik olarak doğruladı.

Düşünce fotoğrafçılığı deneyleri genellikle yorucudur. İzlenimler oluşturulur ve çocukların, bir çocuğun veya arkadaşların portrelerinin plakaya nasıl yansıdığı, deneyi yapan kişinin düşüncelerinin orada görünmesinden daha büyük bir mucize değildir. Dr. Baraduc

Bu şekilde deney yapan tek önemli kişi o değil. Ruh fotoğrafçılığı çeşitli zamanlarda dikkat çekmiştir; ancak birçok deneyci için kısa sürede, ruh fotoğraflarının çoğunun, gerçek olsalar da, ruhların fotoğrafları değil, oturanlardan yansıyan düşünceleri veya zihinsel portreleri temsil ettiği açıkça ortaya çıktı. Elbette bunu bazı çevrelerde söylemek tam bir sapkınlıktır. Bence, düşünce fotoğrafçılığı alanındaki deneyleri şüphesiz düşünce resimleri elde etmeyi başaran, ABD'nin Kuzeybatı Washington bölgesinden merhum Julius Emner'e, pratik bir fotoğrafçıya, hakkını vermek gerekir. Ruh fotoğrafçılığı, Paris, Londra, New York ve Boston'daki spiritüalist çevrelerde birkaç yıl boyunca bir miktar önem kazandı ve her türlü eleştiriye maruz kaldı. Kanıtların uzun süre incelenmesinden sonra, genellikle "ruh fotoğrafları" olarak nitelendirilen ve çoğunlukla "ölmüş birini" temsil eden, son derece sıra dışı nitelikte gerçek fotoğrafların bir kalıntısının olduğu oldukça açık hale geldi. Ancak Bay Julius Emner, bu tür fotoğrafların hepsinin "düşünce resimleri" olduğu görüşündeydi.

Şöyle dedi: "En önde gelen İngiliz bilim insanlarından bazıları bu sorun üzerinde çalışırken, benim de kendi teorim var; telepatik gücün iletkeninin tüm uzayda var olan ışık saçan eter olduğu, zihnin veya düşüncelerin beyinde atomik bir bozulma yarattığı ve bunların bilinmeyen ve açıklanamayan özel bir yakınlık yoluyla uzayda alıcı bir ortama taşındığıdır."

Bay Emner, psişik fotoğrafçılığın gerçekliğine dair bol miktarda kanıta sahipti, ancak her durumda sadece fotoğrafı çekilen kişiyi değil, düşüncelerini de fotoğrafladığı teorisine bağlı kaldı. Bu amaçla, genellikle zihinlerini yaşayan veya ölü bir görüntüye, yüze veya kişiye odaklayabilen ve

düşünce resimlerinin plakalarda belirdiği, genellikle bayanlardan oluşan birkaç iyi model buldu.

Düşünce aktarımının bu tuhaf aşamasında deney yapan bir diğer kişi de Komutan Tegrad'dır. Kendisi, Messenger'da (Aralık 1900) düşünce fotoğrafçılığı üzerine bir dizi deneyden bahsetmektedir. Bu beyefendi de konuyu kendi zihninde tartmış ve eğer düşünceler -bir yüz veya bir kişi- fotoğraflanabiliyorsa, neden düşünülen başka bir şey de fotoğraflanmasın diye düşünmüş ve bu fikri test etmeye başlamıştır.

"İlk düşünce radyasyonu, 27 Mayıs 1876'da Tours'lu Bay Aviron'un huzurunda benim tarafımdan üretildi ve bir şişeydi," diyor.

Amatör Fotoğrafçı dergisinde (Kasım 1895) Bay W. Tnglis Rogers'ın Dr. Albert Bowhay'ın muayenehanesinde yaptığı bir dizi ilginç düşünce fotoğrafçılığı deneyi anlatıldı. Bay Rogers, düşüncenin fotoğraflanabileceği fikrine sevinmiş ve bu amaçla basit bir nesne hayal etmişti. Işık altında bir dakika boyunca bir posta puluna baktı, ardından karanlık bir odaya girip yirmi dakika boyunca hassas bir plakaya sabit bir şekilde baktı. Geliştirilen plakada, posta pulunun iki görüntüsü açıkça görülebiliyordu. Bay Rogers tek bir şey düşünürken neden iki görüntü? Düşünce tek bir şeydi, ancak iki ayrı görüntü aynı derecede belirgindi.

Her bir göze bastırılan noktalar yeniden üretildi. Bay Rogers bunun bir düşünce fotoğrafı olduğu sonucuna vardı. Ancak Dr. Bowhay, ışık olmadan fotoğraf çekilemeyeceği için, posta pulunun görüntüsünün, Bay Rogers pulu incelerken başlangıçta emilen ışık tarafından hassas plakaya yerleştirildiği görüşündeydi. Bu deneyin şüphesiz başka etkileri de vardır; ancak burada ele almamız gereken şey, düşünülen resmin yine de plakaya yansımasıdır. Ayrıca, pratik fotoğrafçının olmazsa olmaz olarak gördüğü tüm ışık yokluğunda bile resimlerin plakalara yansıdığını biliyoruz. Düşünce gücü, beyin gücü, beyin dalgaları, dalgalanmalar veya bunlardan kaynaklanan ışınlar, ışıkla aynı olabilir veya olmayabilir, ancak psişik fotoğrafçılık için yeterlidirler. Kameranın insan gözüne görünmeyen şeyleri kaydettiği gerçeği, sanatla ilgili orta düzeyde bir bilgi sahibi olan herkes tarafından açıkça anlaşılacaktır; Ancak insan gözünün kendisinin bir kamera olabileceğini öne süren bu deney, insanlığın ölümlü bedeninde saklı olabilecek ve hakkında hâlâ çok az şey bildiğimiz veya hiçbir şey bilmediğimiz birçok olası gücü düşünmemize neden oluyor.

Dr. Alfred Russell Wallace, FRS, yaklaşık yirmi beş yıl önce bir Amerikan gazetesine katkıda bulunduğu ve maddileşmiş ruh formlarının fotoğraflanmasının kritik testini anlatan bir makalesinde, diğer fotoğrafçılık biçimlerine değindi. Ardından, "ölmüş dostların açıkça tanınabilir

benzerliklerinin sıklıkla elde edildiğini" göstermek için tanıklıklar verdi. Kendisinden bahsederken, merhumla bir seans yaptığını söyledi.

Bay Hudson, "ve vefat etmiş bir akrabasının son derece dikkat çekici bir portresini elde etti."

Çeyrek asır sonra konuşan bilgili doktor şunları söyledi:

“Ruh fotoğrafları olarak adlandırılan –fotoğraf plakasında poz verenlerin yanı sıra, genellikle poz verenlerin ölmüş arkadaşlarının figürlerinin de görünmesi– olgusu yirmi yıldan fazla bir süredir biliniyor. Birçok yetkin gözlemci başarılı deneyler yaptı; ancak gerçekler, deney yapanların kendileri dışında kimseyi ikna edemeyecek kadar olağanüstü görünüyordu ve konuya yapılan her gönderme genellikle inanmaz bir gülümseme veya kendinden emin bir sahtekarlık iddiasıyla karşılandı. Tanıkların çoğunun, kandırılmalarını kesinlikle imkansız kılan önlemler alan deneyimli fotoğrafçılar olması önemli değildi. Sadece cehalet ve inanmazlıkla yargıç olarak nitelendirilenler, aldatmanın mümkün olduğunu göstermek için en inanılmaz varsayımları ortaya attılar. Ve şimdi, uzun yıllar British Journal of Photography'nin editörlüğünü yapmış olan Bay Traill Taylor adlı başka bir yetkin tanığımız var; ömür boyu edindiği deneyimin önerebileceği her türlü önlemi almasına rağmen, plakalarında normal fotoğrafçılık açısından orada olmaması gereken figürler elde etti.”

Son beş yıl içinde vefat etmiş arkadaşlarının tanınabilir fotoğraflarını elde eden saygın birkaç kişiyi tanıyorum; ancak bu resimlerin gerçekten "yaşayan ölülerin" mi, yoksa bilinçli kişilerin mi fotoğrafları olduğu bilinmiyor.

Fotoğraftaki kişilerin veya fotoğrafçının bilinçaltı düşünce yansımaları olup olmadığı, her vakanın kendi özelliklerine göre değerlendirilmelidir. Merhum Bay Traill Taylor tarafından gerçek olduğu onaylanan fotoğrafların birçoğunun benim değerlendirmeme göre "ruh fotoğrafları" olarak hiçbir değeri yoktur, ancak bazılarının vardır.

Konuyla ilgili bir kafa karışıklığı şu: “Eğer düşünce fotoğraflanabiliyorsa, neden bazı insanlar istenen sonucu elde etmek için bu kadar uzun süre beklemek zorunda kalıyor?” Londra, Southampton ve Cape Town'da tıp, masonik ve psişik çevrelerde tanınan ve kendisiyle tanışıklığım olan Dr. Berks Hutchinson, yirmi yıldan fazla bir süre boyunca bir fotoğrafçıdan diğerine başvurdu, ancak sonuçlar ya hiç olmadı ya da çok karışıktı; ancak sonunda, tanınmış bir Londralı fotoğrafçı aracılığıyla, vefat etmiş üç akrabasının fotoğraflarını elde etti. Bunlardan biri hayattayken hiç fotoğraflanmamıştı ve diğer ikisi Dr. H. Cape Town'dan ayrıldıktan sonra Güney Afrika'da ölmüştü. Dr. Berks Hutchinson ve akrabaları, bu ruh

fotoğraflarının gerçekliğinden memnun kaldılar. Tüm kanıtlar ve onların lehine olan hikaye kesinlikle çok güçlü.

Hem yurt içinde hem de yurt dışında, profesyonel ve amatör fotoğrafçılarla ve gerçekleri ortaya koymaya yetkin kişilerle sayısız test ve deney yapılmıştır. Aslında, hassas plakalarda bu alışılmadık görünümlere dair, otuz yıllık bir süreye yayılan ve benim hatırladığım kadarıyla, çeşitli bağımsız ve uzak kaynaklardan toplanan kanıtlar oldukça fazladır.

Britanya Fotoğraf Dergisi'nin editörü olan merhum Traill Taylor, fotoğrafçılara atıfta bulunarak şunları söylemişti: "(Deneycilerin) hepsi, her şey kendi kontrolleri altındayken, poz veren kişinin figürünün yanı sıra, görünürde veya düşünülebilir herhangi bir mekanik veya kimyasal neden olmaksızın, fotoğraflarda hayalet figürlerin ortaya çıktığı konusunda hemfikirdir."

Peki, gerçeğin temeli değişmeden kalıyor. Şüphe götürmez bir şekilde, oturan kişinin yanı sıra, yaşayan kişileri ve bazen de "ölmüş" kişileri temsil eden, çoğu zaman bir resmin, baskının, yıldızın, lekenin vb. görünüşte kaba bir taslağından ibaret olan hayalet figürler, "herhangi bir görünür veya düşünülebilir mekanik veya kimyasal neden olmaksızın" (medyum veya psişik olarak adlandırılan bazı kişilerin huzurunda) plakalara yansıyor. Gerçekliği ve doğruluğu kabul ediliyor. Ancak bunların hepsine "ruh fotoğrafları" demek, akıl yürütmenin, hatta hayal gücünün sınırlarını zorlamak olurdu. Bu deneyler sırasında, düşünce resimlerinin lehine olan kanıtların, ruh fotoğrafçılığınınkinden daha bol olduğunu düşünüyorum.

ABD, Kaliforniya'daki SPR'nin seçkin bir üyesi olan Dr. HA Reid, bu olgular üzerine yaptığı araştırmalar sonucunda "Fotoğraflanmış Görünmeyen Yüzler" adlı bir broşür yayınladı ve bu fotoğraflar lehine dikkat çekici miktarda kanıt sundu. Birçok tanınabilir fotoğraf vardı ve bir sürü de tanınamaz fotoğraf. Bunların çoğunun çarpıcı yanı, psikometrik düzeyde olmalarıydı. Yani, bunlar ile ilgiliydiler.

Fotoğrafların kaynağı olan bölge veya yer. Örneğin Philadelphia, Kızılderili ve Quaker yüzleri sağladı. Los Angeles yakınlarındaki bir zamanlar kötü şöhretli bir yer olan Sycamore Grove, bulanık ve duygusal yüzler ile kaba ve açıkça ahlaksızlıklar üretti; ayrıca, poz verenler tarafından bilinen ancak fotoğrafçı tarafından bilinmeyen ve bu nedenle normal bir şekilde fotoğraflanmamış yaşayan kişilerin bazı resimleri de vardı. Bunlar, ikizlerin veya düşünce resimlerinin fotoğraflarıydı. Ancak portrelerin büyük çoğunluğu ölmüş kişilerin resimleriydi.

Londra'nın büyük vaizi ve Marylebone'daki St James Kilisesi'nin çok yönlü papazı merhum Rahip Haweis, Daily Graphic'e (22 Haziran 1892) yazdığı bir makalede, editörden, Londra Üniversitesi Koleji Profesörü ve uzun yıllar

Light dergisinin editörlüğünü yapmış olan Rahip Stainton Moses'in ve bir hanımefendinin fotoğraflarını makaleye eklemesini istedi. Profesörün kürsüsünün yanında tanınmayan bir "psişik figür" duruyordu ve hanımefendinin yanında ise bir beyefendinin figürü vardı. Bunun bir düşünce portresi olup olmadığı kesin olarak bilinmiyor, ancak olaylar şöyle anlatılıyor: Fotoğrafçı veya başka hiç kimse tarafından tanınmayan bu hanımefendi, babasının fotoğrafını istiyordu ve babasının dünyevi hayattayken genellikle taktığı eski ve tuhaf siyah şapkasıyla fotoğrafının çekilmesini arzuluyordu. Plaka geliştirildiğinde, babasının siyah şapkasıyla portresi gerçekten de ortaya çıktı. Test son derece tatmin ediciydi. Düşündüğü şey plakaya yansıdı. Ama eğer biz bedende düşünceyi böyle yansıtabiliyorsak, neden beden dışındakiler de yansıtamasın?

DÜŞÜNCE AKTARIMI VE TELEPATİ 199 bedenin mi? Bu durumda hem kız hem de baba psişik olarak işbirliği yapmış ve birlikte istenen sonucu üretmiş olabilirler.

Düşünce aktarımı konusunun bu kısmını, düşüncenin deneysel olarak zihinden zihne aktarılabileceği ve ayrıca bedenlenmiş bir varlığın zihninden hassas bir fotoğraf plakasına da aktarılabileceği inancıyla bırakmalıyım. Eğer bu kabul edilirse, birçok aklı başında insanın inanmak için nedenleri olduğu gibi, "ölmüş birinden" bir düşünce resminin de aktarılması ne imkansız ne de olasılık dışıdır. Bununla birlikte, gördüğüm kabul görmüş "ruh fotoğraflarının" büyük çoğunluğunun, açıklamak için ne "ruhlara" ne de düşünce aktarımına ihtiyaç duymadığını, aslında fotoğrafçının yanlış uygulanan dehasından ve yardım eden yanlış yönlendirilmiş bireylerden başka bir şeye ihtiyaç duymadığını söylemek doğru olur diye düşünüyorum. Boston'daki Mumler'den Glasgow'daki David Duguid'e kadar, en sıkı test koşulları altında gerçek psişik resimler elde edildiğini söylemek doğru olur.

Ancak, Düşünce aktarımı teorisini bir kenara bırakmadan önce, düşüncenin cansız nesneler üzerindeki varsayılan etkisine dikkat çekilebilir. Son yetmiş yılda, bu amaçla, 1838'de Briche'nin sarkaçından (salınımları iradeyle kontrol edilebilen) eski hipnoz öncesi dönemden kalma Rutter'ın manyetoskopuna kadar çeşitli hassas aletler üretilmiştir. Londra'dan Lager bunu geliştirmiş ve deneyler test edilerek doğrulanmıştır.

1855 yılında Durand de Gros gibi yüksek bir otorite tarafından geliştirilen ve daha sonra Profesör Carpenter'ın eleştirilerinden neredeyse hiç etkilenmeyen bu cihaz, o zamandan beri çeşitli Fransız deneyciler tarafından, M. de Rochas'ın "Im Effluves Odiques" adlı eserinde "insan ışınım enerjisi" olarak adlandırdığı şeyi kaydedebilen çeşitli cihazlar üretmekte başarılı olmuştur. Bu cihazların belki de en bilineni, merhum Abbé Fortin tarafından icat edilen ve Chardin tarafından geliştirilen Manyetometrenin bir uyarlaması gibi görünen Dr. Baraduc'un

Biyometresi'dir. (Dr. Baraduc ayrıca bir süre M. d'Odiardi'nin daha önceki cihazlarından birini de kullanmıştır.) Baraduc bu cihazı hastanın sağlık durumunu ve iradenin dinamik enerjisini, yani eylem halindeki düşünceyi kaydetmek için kullanmaktadır. Bu, Dr. Baraduc'un keşfidir ve ayrıntıları 1893'te Paris'te yayımlanan La Force Vitale adlı kitabında yer almaktadır. Düşüncenin -iradenin dinamik enerjisinin- fotoğraf plakalarını etkileyip "psikikonlar" ve az çok belirgin portreler üretebileceği doğal bir çıkarımdı; dolayısıyla hassas bir şekilde yapılmış bir aleti de etkileyebileceği sonucuna varıldı.

Londra'da yaşayan mucit ve elektrikçi M. Savary de Rovigo, ince kuvvetleri kaydetmek amacıyla birçok hassas alet üretmiştir. Bir örneği ele alalım. Pirinç bir sütundan oluştuğu, bu sütuna ipek bir ipliğin asılı olduğu ve küçük bir alüminyum iğnenin takılı olduğu görülmektedir. İğnenin yakınında, üzerinde dereceli bir ölçek bulunan bir daire parçası yer almaktadır. Tüm düzenek cam bir kutu içinde muhafaza edilmekte ve bu şekilde korunmaktadır.

DÜŞÜNCE AKTARIMI VE TELEPATİ 201 atmosferik titreşimlerden ve temastan kaynaklanır. Yaklaşın, parmağınızı ona doğrultun ve ibre yükselir, yerçekimi kanununa meydan okur ve sizden bir şeyin geçtiğini gösterir. İbre, düşüncenin yoğunluğuyla orantılı olarak hareket eder. İbrenin sizden uzaklaşmasını veya size yaklaşmasını isteyebilir veya düşünceyle istediğiniz yerde tutabilirsiniz. Sempati duyan iki kişi, birleşik iradelerinin kullanımıyla daha belirgin etkiler yaratabilir; diğerleri ise düşüncelerini zıt kanallara yönlendirerek ibrenin düzensiz bir şekilde hareket etmesine neden olur, ancak sonunda daha güçlü iradeye yanıt verir.

Mucit, aleti elektriksel etkilerden yalıtmak için özen gösterir; çünkü düşüncenin iğneyi etkilediğine ve bunun insan vücudundan kaynaklanan "elektrik" aracılığıyla gerçekleştiğine inanır. Baraduc'un "yaşam gücü", M. de Rovigo'nun "elektriği" ve diğerlerinin "ışınsal enerjisi" ve "beyinsel güçleri" arasında pek bir fark yoktur. Akılda tutulması gereken en önemli şey, iğnelerin hareket ettirilmesi ve aletlerin, deneycinin düşünceleri tarafından yönlendirildiği şekilde kuvveti kaydetmesidir.

Londra'da ikamet eden ve daha önce de bahsi geçen bir diğer mucit ME d'Odiardi, yaklaşık yirmi beş yıl önce Paris'teki Bilimler Akademisi'nde sergilediği bir alet üretmişti. Bu alet düşünceden etkilenebiliyordu.

İngiltere Kilisesi'nden bir yetkili, "Böyle bir makine," dedi, "sadece aklın madde üzerindeki etkisine ikna etmekle kalmaz, daha da önemlisi,

Zihnin zihin üzerindeki etkisi; çünkü düşüncelerimizin yaydığı ışık bu metal iğneyi etkiliyorsa, çevremizdekilerin düşüncelerini, fikirlerini ve yaşamlarını ne kadar daha fazla etkilememiz gerekmez mi?

Bazı güvenilir gezginler tarafından bazı Hindu rahiplerinin cansız nesneler üzerinde düşünce gücüne sahip oldukları iddia edilmiş veya belirtilmiştir; ancak bildiğim kadarıyla, bu güç, yukarıda bahsedilen deneylerde olduğu gibi, uzmanlar tarafından bilimsel olarak hiçbir zaman test edilmemiştir.

Sir William Crookes, ER S.'nin, merhum Bay D. Homes ve diğer medyumlarla yaptığı deneylere –hele ki bilim ve edebiyat dünyasında daha az tanınan, ancak aynı derecede dikkatli (ve sonrasındaki) bazı kişilerin deneylerine– az da olsa dikkat eden herkes, insanlardan kaynaklanan ve sadece hassas aygıtları etkilemekle kalmayıp, ağır mobilyaları da etkileyip hareket ettirebilen, vurmalı sesler çıkarabilen vb. bir gücün varlığından bir an bile şüphe duymayacaktır; tüm bu hareketler görünüşte zekâ tarafından yönetilmektedir. Ancak bu konuya girmek, bizi bu çalışmanın kapsamının dışına çıkaracaktır; zira bu çalışma, eski veya modern Spiritüalizmin fiziksel fenomenleriyle ilgilenmeyi amaçlamamaktadır.

Bazı temkinli psişik araştırmacılar, bu aletlerdeki sarkaçların ve iğnelerin hareketlerini, onlara yaklaşan kişinin vücut sıcaklığına bağlamışlardır. Pekala, bu bir etken olabilir. İrade veya düşüncenin aracı gibi görünen "insan hayati ışınsal enerjisinin" de var olduğunu kim söyleyebilir ki?

Termal özelliklerden mi bahsediyoruz? Gerçek şu ki, durum değişmiyor. Örneğin, M. d'Odiardi'nin cihazını ele alalım. Cihazdan on iki fit uzakta oturan ve tamamen hareketsiz olan bir kişi, irade gücüyle bunu yaparken harcanan enerji miktarını kaydedebilir. Bunu güvenilir tanıkların ifadelerine dayanarak biliyorum. Her neyse, Dr. Baraduc'un çalışmaları ve de Rochas ile M. d'Odiardi'nin deneyleri dünyanın önünde ve son söz henüz söylenmedi. Ve tüm bu deneyler, düşüncenin dinamik bir güç veya bir enerji biçimi olduğunu kanıtlıyor.

Şunu belirtmekte fayda var ki, “insan hayati ışınım enerjisi”nin ve insan organizmasından yayılan elektrik ve diğer ince kuvvetlerin keşfinden bu yana, Nancy Üniversitesi'nden M. Blondlot, yakın zamanda mezun olduğu üniversitenin adını taşıyan “N-ışınları”nı keşfetti. Bunlar şaşırtıcı sonuçlar verdi. İnsan beyni ve sinirleri tarafından yayılmadıkları için X-ışınlarını gölgede bırakıyorlar; N-ışınları ise alüminyum, siyah kağıt ve diğer opak nesneleri delebiliyor.

Bu tür X güçleri, zamanla maddenin materyalist anlayışlarında şüphesiz bir devrim yaratacak ve bizim için daha da önemlisi, psişik yetenek ve telepatiye önemli bir ışık tutacaktır.

BÖLÜM VIII

PSİŞİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ

Bu bölümde, pratiklik açısından "Psişik Yetenek" ve "Telepati" başlıkları altında gruplandıracağım, ancak gerçekte tezahürlerinde sürekli olarak iç içe geçen psişik fenomenlerin nelerden oluştuğuna kısaca değinmeyi amaçlıyorum.

Psişik yetenek altında, "olan ve olacak olanı" olağanüstü bir şekilde görme, duyma, hissetme, bilme ve önceden sezme güçleri fark edilebilir; tıpkı zihin okuma, düşünce aktarımı ve psikometri yoluyla geçmişte olanlar ve şimdi olanlar hakkında çok şey öğrendiğimiz gibi. Psişik yeteneğin kullanımı, bilinen herhangi bir dış uyarana bağlanamadığından, içsel veya psişik benlikten dışsal veya sıradan bilinçli, beyinsel işlev gören zaman ve mekân benliğine, yani gerçek benlikten sıradan benliğe bilgi aktarımından ibaret gibi görünmektedir.

Telepati başlığı altında, bilginin doğaüstü veya psişik olarak dış kaynaklardan bireye, "Ben Olmayan"dan "Ben"e aktarılmasına dair birkaç örnek verilecektir. 204

PSİŞİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 205 Güvenilir kaynaklardan seçilmiş örnekler, psişik güçlerimizin tezahür biçimlerini göstermek amacıyla sunulmuştur, mutlak kanıt olarak değil. Ayrıca, konunun yalnızca onda birinin bu sayfalarda ele alınabileceğini de belirtmek gerekir.

Hepimiz, yüksekten düşen veya boğulmaktan kurtarılan kişilerdeki olağanüstü zihinsel aktiviteyi ve ayrıca rüya halindeyken sorunları çözme yeteneğini anlatan yazılar okuduk veya duyduk. Bunlardan bir veya iki örnek ilginizi çekebilir.

Zürihli Profesör Heiron, birkaç yıl önce özel durumlarda zihinsel eylemin ne kadar hızlı olabileceğine dair bir tanıklıkta bulundu. "Alpler'de" gezerken karla kaplı bir kayalıktan kaydı; önce birkaç metre düştü, sonra yaklaşık bir kilometre boyunca eğimli bir uçurumdan baş aşağı hızla kaydı, oradan da altmış metre havaya fırladı ve başının ve omuzlarının üzerine düştü. Tüm bu kayma ve düşme boyunca zihni olağanüstü derecede berraktı; geçmiş yaşamının olayları gözlerinin önünden hızla panoramik bir şekilde geçerken, zihni sakindi; bir süre bu hissi fark edebildi - en hoş ve büyüleyici müziği duyduğunun bilincindeydi - ancak gözlemleri, kafasının keskin bir şekilde çarpması ve vücudunun yere düşmesiyle aniden durdu; hatırlayabildiği son iki şey bunlardı.

Profesör Heiron, kendi deneyimlerinin sonucunda bu konuya ilgi duymaya başladı ve araştırmaya koyuldu.

Kazalardan kurtulmuş ve kendisi gibi ölümden dönmüş diğer insanları izliyordu.

Görüşülenler arasında, bir uçurumdan geriye doğru düşerek aşağıdaki vadide neredeyse ölen bir dağcı olan Legrist de vardı. Profesör Heiron'a düşüşünün başından sonuna kadar bilincinin yerinde olduğunu söyledi. Zihni son derece hızlı çalışıyordu. Kazaya yol açan nedenleri gözden geçirdi, kendini ölü bir adam olarak gördü ve hayal gücünde ölümünün babasız ailesinin kaderi ve geleceği üzerindeki etkilerini izledi.

Sorgulanan tüm tanıklar, zihinsel eylemin hızına ve düşünülen sayısız duruma; ayrıca düşme sırasında hissedilen duyumların niteliğine dair ifade verdiler; bu duyumların, bu tür deneyimlerle en doğal olarak ilişkilendirilecek olan korku ve acı duygularının tam tersi olduğu kanıtlandı.

Boğulmaktan kurtarılan çoğu kişi benzer deneyimler anlatmıştır; zihinsel yeteneklerin olağanüstü aktivitesi neredeyse evrensel bir kanıttır. Ancak

zihni, psişik yeteneğin işleyişinde tezahür eden haliyle incelediğimizde, yukarıda belirtilenler -ne kadar şaşırtıcı olsa da- sıradan hale gelir.

Rüyalarda ve benzer zihinsel durumlarda, psişik yeteneğin işleyişine veya rolüne dair kanıtlar buluruz. Daily News'ten (24 Aralık 1902) alınan şu alıntı, sembolik olması ve aynı zamanda doğru bir zamanlama tesadüfü sağlaması açısından ilgi çekicidir. Yazar şöyle diyor:

“Rüyamda, birçok insanla birlikte, açık havada, bir tür halka açık bahçedeydim. Biraz yağmur yağmıştı, derken birdenbire güneş muhteşem bir ışıkla parladı, ufukta pamuksu bulutların üzerinde sadece bir karanlık nokta vardı. Bu karanlık nokta yaklaştı. Tam tepemde süzülürken, piskoposun siyah cübbesini giymiş bir adam şeklini aldığını düşündüm ve ‘Bakın! Bakın! İşte Canterbury Başpiskoposu! Ölmüş olmalı!’ diye haykırdığımı hayal ettim.” “Rüyada gördüğüm görüntü anında kayboldu ve uyandım. Rüya alemindeki manzara zihnimde çok canlıydı. Odaya sızan ışıktan –karanlık bir sabahtı– gün ağardıktan sonra olduğunu gördüm. Bir süre sonra –çok uzun sürmemiş olmalıydı– kahvaltı için kalktım ve saatin 8.45 olduğunu gördüm. Rüyalara kesinlikle inanmayan biri olmama rağmen, sabah gazetesinde Dr. Temple'ın durumuyla ilgili habere bakacak kadar meraklıydım ve orada durumunun biraz daha iyi olduğunu gördüm. Ancak birkaç saat sonra akşam gazetelerinde saat 8.15'te öldüğünü gördüm ki bu, rüyamın zamanından çok uzak olamazdı.”

Dr. Temple, 23 Aralık 1902 tarihinde, sabah 8.15'te, seksen iki yaşında vefat etti. Bu vakada uyuyan kişinin elde ettiği bilgi, yaşayanlardan veya ölülerden gelen "telepati" olarak adlandırılan şeye pek bağlanamaz ve psişik yeteneğin bir örneği olarak kabul edilebilir; dışsal zemin ise bu beyefendinin, diğer birçok kişi gibi, bu konuya ilgi duymuş olmasıdır.

Başpiskoposun rüyadan önceki günkü durumu.

PSPR'de (Ağustos 1900) daha önceki bir dönemde tutulan ve incelenen makalelerle ilgili olarak, psikometrik rüya görüşüne dair dikkat çekici bir örnek anlatılıyor. Profesör Hilprecht, bir süredir zengin bir Babilliye ait olduğu düşünülen iki küçük akik parçasını deşifre etmeye boşuna çalışıyordu. Yorulup başarısız olunca, odasına çekilip uyumaya gitti. Şöyle diyor:

<: Sonra şu olağanüstü rüyayı gördüm. Eski Hristiyanlık öncesi Nippur'dan, kırk yaşlarında, uzun boylu, zayıf, sade bir abba giymiş bir rahip beni tapınağın güneydoğu tarafındaki hazine odasına götürdü. Benimle birlikte penceresiz, alçak tavanlı küçük bir odaya girdi; odada büyük bir tahta sandık vardı, yerde ise akik ve lapis lazuli parçaları dağınık halde duruyordu. Orada bana şöyle seslendi: 'Ayrı ayrı yayınladığınız iki parça... birbirine aittir ve tarihleri şöyledir: Kral Kurigalzu (yaklaşık MÖ 1300) bir

zamanlar Bel tapınağına, diğer akik ve lapis lazuli eşyalarının yanı sıra, üzerine yazıt işlenmiş bir akik silindiri göndermişti. Sonra biz rahipler aniden Nidib tanrısının heykeli için bir çift akik küpe yapma emri aldık. Elimizde hammadde olarak akik olmadığı için büyük bir şaşkınlığa düştük. Emri yerine getirebilmemiz için, adak silindirini üç parçaya ayırmaktan başka yapmamız gereken bir şey yoktu; böylece her biri bir parça içeren üç halka elde ettik.

"Orijinal yazıttan. İlk iki halka, tanrı heykelinin küpeleriydi; size bu kadar zahmet veren iki parça da onların parçalarıdır. İkisini bir araya getirirseniz sözlerimin doğruluğunu teyit etmiş olacaksınız."

Bayan Hilprecht şöyle anlatıyor: "Bir iç çekişle uykumdan uyandım, hemen ardından yataktan bir yay aldım ve aynı anda Profesör Hilprecht'in çalışma odasına koştuğunu gördüm. Oradan 'Öyle, öyle!' diye bir ses geldi. Durumu kavrayarak onu takip ettim ve gece yarısı onun son derece ilginç rüyasının sonucunu öğrendim."

Eğer doğru hatırlıyorsam, Bayan Charles Haddon Spurgeon'ın anlattığına göre, bir keresinde kocası her zamanki gibi özel bir vesileyle vaaz hazırlayacak kadar düşüncelerini toparlayamamış. Birkaç kez denemiş ve vazgeçmiş. Bu onu çok üzmüş ve endişelendirmişti, çünkü vaaz ertesi gün verilecekti. Dinlenmek ve uyumak için odasına çekilmişti. Bayan Spurgeon, kocasının geceleyin kalkıp vaazını sesli bir şekilde verdiğini, daha doğrusu ana noktalarını özetlediğini ve sonra hiçbir şey olmamış gibi tekrar yattığını görünce şaşırmıştı. Uyandığında ne yaptığının farkında değildi ve ancak kendisine bilgi verildiğinde verdiği konuşmanın önemini anlamıştı.

Bir düşünce zincirinin bazen kişinin bilinçsizce kurgulandığı bilinen bir psikolojik gerçektir, ancak bunun nasıl kurgulandığı ancak psikolojinin bir parçası olabilir.

Başka yerlerde de gördüğümüz gibi, bu varsayımsal bir durumdur. Bir başka örnek de kendi bilgim dahilindedir. Bir süredir karmaşık bir matematik problemiyle boğuşan bir beyefendi (MA Cantab.), daha sonra Wrangler (atlı binici) tanıyordum. Uykusunda kalktı, kalem ve kağıt aldı, küçük bir masaya oturdu ve problemi dikkatlice çözdü. Ertesi sabah kendi biraz eğri kaligrafisini, rakamlarını ve çözülmüş problemi görene kadar bunun farkında değildi. Sıradan bilinçli entelektüel güçleri şaşırtan şey, sıradan duyuların yolları kapandığında diğer bilinçli benlik tarafından çözüldü; gün boyunca aklını şaşırtan düşünce çizgilerini gördü, yazdı ve çözdü. Agassiz ve Hilprecht'in, şüphesiz bir Psişik Yeteneğin oyununun olduğu daha çarpıcı vakaları, "entelektüel otomatizm" ve bilinçsiz beyin çalışması gibi uygun söylemlerle açıklanamaz.

Bazı durumlarda uygun bir açıklama olan telepati, bunların hepsinde yetersiz kalır. Bunlarda, hipnozda, trans halindeyken ve benzer durumlarda gözlemlenebilen içsel bir uyanış vardır; ancak bunlar mevcut araştırmamızın kapsamının biraz ötesindedir. Hipnozda psişik yeteneğin kullanımından bahsetmeyi düşünmüyorum, çünkü bu konuya İnsan Manyetizmi veya Nasıl Hipnotize Edilir adlı çalışmamda değindim. Ancak, dış duyuların sakin olduğu rüya ve uyku hallerinde bilinçaltı ve normalin ötesinde günlük düşünceleri işleme aşamasıyla ilgili bir başka örnek yeterli olacaktır.

• Şüpheciliği ve inatçılığıyla günümüzde yaşamış olsaydı psişik araştırmalarda bir Podmore gibi kabul edilebilecek Dr. Felix L. Oswald, psişik yetenek gösterisini kabul etmek zorunda kaldı.

“Uyurgezerler,” dedi, “hem zihinsel hem de fiziksel olarak, görünüşte sıradan yeteneklerinin ötesinde işler başarırlar. Rüya yürüyüşçüleri yataklarından kalkıp açık pencereyi kullanarak bir çatıya ulaşırlar; oysa gündüzleri bir merdiven yardımıyla bile oraya çıkmaya cesaret edemezlerdi; ya da baş dönmesinin bilinçli bir duyu organının işbirliğini doğrudan tehlikeye atacağı bir uçurumun kenarında güvenle yürüyebilirler.” Bunu, kıyı şeridinin bir noktasını saran derin bir uçurumun yarığında, dalgaların şiddeti nedeniyle neredeyse ulaşılamaz bir balık atmacasının yuvasını tesadüfen gören iki İskoç dağlısının hikayesiyle örneklendiriyor; uçurumun tepesinden yuvaya ulaşmanın mümkün olup olmadığı konusunda bir tartışmaya girerler. Tartışmaları sonunda bir bahse dönüşür ve iki arkadaştan daha genç olanı, ertesi gün ortak bir kanca yardımıyla uçurumdan aşağı inerek bahsi çözmeyi teklif eder. Olay neredeyse unutulmuştu ki, bir gece Sandy arkadaşının yataktan kalkıp, pencerenin önündeki rustik balkonun tepesinden ulaşılabilen bir ağaçtan aşağı kayarak odadan çıktığını gördü.

Oda arkadaşının neyin peşinde olduğunu merak eden Sandy, sessizce aşağı indi ve avluya ve bitişik bahçeye göz attı, ancak gece yürüyen karanlıkta kaybolmuştu. Ertesi sabah erken saatlerde...

Onu evin ön verandasında, bir sürü sopa ve kamışın üzerinde uyuyakalmış halde buldular; yakından incelendiğinde bunların bir balık atmacasının yuvası olduğu anlaşıldı. Yakınında, kese şeklinde bağlanmış ipek bir mendil vardı; içinde iki grimsi beyaz yumurta bulunuyordu. Ancak uyanınca, uyuyan kişi yatak odasında neden bulunmadığını açıklayamıyordu, ancak çizilmiş kolları ve bacakları geceki macerasının zorluklarına tanıklık ediyordu.

Rüya hafızasının uyanıklık halinin yeniden kazanılmasıyla sıklıkla silinmesi yaygın bir deneyimdir; bu, korteksin daha fazla beyin aktivitesinden kaynaklanır ve bu nedenle hipnozda, trans hallerinde ve uyurgezerlikte kişinin uykuda olanları hatırlayamaması sıklıkla olur. Bazen Babil Kralı gibi,

rüya gördüğünü hatırlayan ama rüyanın ne olduğunu söyleyemeyen kişilerdir; bilinçaltlarıyla veya psişik benlikleriyle temasa geçen ve sadece rüyayı ortaya çıkarmakla kalmayıp anlamını da yorumlayabilen bir Daniel, bir kahin veya bir psikometre ile karşılaşana kadar çaresiz kalırlar. Tıbbi deneyimlerden, sıradan yeteneklerin ötesinde olağanüstü zihinsel işlevleri gösteren birçok başka örnek de seçilebilir, ancak bunlara yer ayırmak yazık olur.

Aziz Columba'nın geleceği görme yeteneği ve mucizelerine dair birçok hikaye, bu katı ve pratik çağda pek kabul görmeyecektir; ancak günümüzdeki ruhsal deneyimlerde de benzerleri görüldüğünden, bunlara inanmakta pek tereddüt etmiyorum.

Büyük aziz ve kahin Columba'nın hayatından bir veya iki olayı kullanarak - ikinci görüş, önsezi ve peygamberlik özelliklerini öne çıkararak-

Adamnan şöyle dedi: “Tanrı’nın bu adamının, ölümlü bedende yaşarken Tanrı’nın lütfuyla gerçekleştirdiği mucizeler arasında, geleceği önceden görmesi ve orada bulunanlara başka yerlerde olup bitenleri bildirmesi de vardı; çünkü bedenen orada olmasa da ruhen oradaydı ve birbirinden çok uzak şeyleri görebiliyordu. Aziz Pavlus’un sözüne göre, ‘Rabbe bağlı olan birdir*— ruhtur.’ Bu nedenle, aynı Rab adamı, Aziz Columba, bazı kardeşler bu konuyu sorduğunda, ilahi bir sezgiyle ve içsel ruhunun harika bir genişlemesiyle, tüm evreni bir araya getirilmiş ve tek bir güneş ışını gibi gözlerinin önüne serilmiş olarak gördüğünü inkar etmedi.”

Kullanılan dil biraz abartılı sayılabilir, ancak gerçekler oldukça açık. Bu ilahi sezgi, psişik yeteneğin en yaygın ifade biçimidir. Aziz Columba'nın anlattığı birçok hikâyeden, önseziyi örneklemek için iki tanesini seçiyorum.

Bir gece Drumalbam'da seyahat ederken, aziz ve arkadaşları dinlenmek için bir yere çekildiler. Birdenbire onları uyandırarak tekneyi demirlediği yerden alıp yanlarına getirmelerini söyledi. Bu iş bittikten kısa bir süre sonra, tekrar uykuya daldıklarında, Diormit'i uyandırarak, 'Kapının dışında dur ve ne olduğuna bak' dedi.

"Teknenizi bıraktığınız köyde olanlar işte böyleydi. Bütün köy alevler içindeydi."

“Bir gün, Skye adasında, aziz denize yakın bir noktada toprağa vurdu ve şöyle dedi: 'İnanılmaz ama, çocuklarımın da göreceği üzere, bugün hayatı boyunca doğal iyiliğini korumuş yaşlı bir putperest, vaftiz edilecek, ölecek ve tam bu noktada gömülecek.' Bir saat sonra, yaşlı bir adamı taşıyan bir tekne kıyıya yanaştı ve aziz, yaşlı adama ders vererek, onu vaftiz ederek ve sonunda gömerek kehanetini yerine getirdi. Adamın adı Artbranan olarak bu noktaya verildi.”

İkinci görüş, durugörüye neyse, telepati de düşünce aktarımına odur. Aynı şekilde bir farklılık da içerir ve bu farklılık esas olarak kendiliğindenlikten oluşur ve genellikle şimdiki olaylardan ziyade gelecekteki olaylara işaret eder. Hem gerçekleşen hem de gelecek olayları uzaktan görmeyi içerir – önsezi ve kehanet. İkinci görüşün İskoçyalı dağlılara özgü olduğu söylenir ve eski zamanlarda hayatlarında buna çok elverişli birçok şey vardı; ancak kullanımı kesinlikle sadece İskoçyalı dağlılarla sınırlı değildir. Sanıldığından daha yaygındır ve dünyanın her yerindeki sıcak kalpli, duygusal ve zeki insanların karakteristik özelliğidir. Bununla birlikte, modern hayatın, özellikle de şehir hayatının telaşı ve koşuşturmasının, psişik yeteneğin kullanımına engel olduğu itiraf edilmelidir.

Büyük Belçikalı yazar Maeterlinck'in sezgiyle ilgili ilginç bir teorisi vardır ve buna "sezgisel düşünme" adını verir.

C. İnsan önsezisi.” Büyük felaketlerin, her bir durumda olasılıkların düşündürdüğünden çok daha az kurban verdiğine dikkat çekiyor. Genellikle, aksi takdirde çeşitli felaketlere (yangınlar, patlamalar ve demiryolu kazaları) karışabilecek bir dizi insanı garip bir tesadüf uzak tutmuştur. Bunların genellikle, ilgili insan sayısının ortalamanın çok altında olduğu durumlarda meydana geldiğini belirtiyor ve gazetelerde sıkça yer alan, şu veya bu koşullar olmasaydı daha fazla kurban olabileceğine dair yorumlara değiniyor. Açıklaması şudur: Birçok insanda, onları yaklaşan tehlikeye karşı bilinçsizce uyaran “gizemli, şaşmaz bir içgüdü” vardır; görünüşe göre bir heves veya kaprisle hareket ederler veya normal şartlarda göz ardı edecekleri önemsiz bir taahhüdü kabul ederler ve böylece tren veya vapur yolculuğunu veya tehdit altındaki bir yapıya ziyareti ertelerler ve tehlikeden kurtulurlar.

Bu, bireylerin çoğunluğu için doğru bir genellemedir ve gerçeklerle de desteklenmektedir. Daha yakından incelendiğinde, bu "gizemli, şaşmaz içgüdünün" bireylerde, uyanıkken ve uyurken, bilgiyi önceden haber vererek bilinçli olarak da kendini ifade ettiğini görüyoruz. Bu veya şu ilahi uyarıdan, kurtuluştan, insanı rahatsız eden belirsiz korkudan veya belirgin uyarılardan ve bunların yol açtığı sonuçlardan ne sıklıkla bahsedildiğini duyuyoruz; bunların hepsi, bu sayfalarda belirtildiği gibi, Psişik Yeteneklerin çeşitli oyunlarıdır.

Kendi döneminde bir medyum olmasa da, medyum yeteneklerine sahip olan Goethe, bazı kişilerde medyum yeteneği ve telepatiye dair daha belirgin bir duyarlılık olduğunu fark etmiştir. Şöyle der:

“Hepimiz gizemler içinde yürüyoruz. Etrafımızda, içinde ne olup bittiğini veya ruhumuzla nasıl bağlantılı olduğunu bilmediğimiz bir atmosfer var. Şunu kesin olarak söyleyebiliriz ki, bazı özel durumlarda ruhumuzun

uzantılarını bedensel sınırlarının ötesine çıkarabiliriz ve geleceğe dair bir önsezi, hatta gerçek bir kavrayış elde edebiliriz.”

"Ayrıca, bir ruh, sadece sessiz varlığıyla bile bir başkası üzerinde belirleyici bir etkiye sahip olabilir; bunun birçok örneğini anlatabilirim. Bana sık sık şöyle olmuştur: Bir tanıdığımla yürürken, zihnimde bir şeyin canlı bir görüntüsü olduğunda, o hemen o şeyden bahsetmeye başlar..."

"Hepimizin içinde elektrik ve manyetik kuvvetlerin bir kısmı mevcuttur ve tıpkı bir mıknatıs gibi, benzer veya farklı bir şeyle temas ettiğimizde buna göre çekici ve itici bir güç ortaya koyarız."

Bu hassasiyetin çeşitli biçimleri aşağıdaki örneklerde gösterilmiştir.

"Aranızda," dedi merhum Yüzbaşı Burton, FRGS, "bazı hayvanların varlığından derinden etkilenen insanlara dair örnekler veremeyen kim var? Hepiniz III. Henry'yi ve bir kedinin bulunduğu odada oturamayan Schomberg Dükü'nü duymuşsunuzdur."

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 217 Dikkat çekici bir örnek kendi ailemde yaşandı—birçok savaşta yer almış cesur bir asker, kedinin varlığında solgunlaştı ve bayıldı. Kediyi ne gördü, ne kokladı, ne duydu, ne hissetti, ne de tattı; sadece orada olması yeterliydi.”

Kamu basınında defalarca, bunun İngiliz kuvvetlerinin yakın zamanki Başkomutanı Earl Roberts için doğru olduğu belirtildi. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum. Cesareti tartışılmaz, ancak bir kedi bulunduğunda belirgin bir huzursuzluğun onu sardığı söyleniyor. Kedinin orada olduğunu kendisine söylenmesine gerek yok; hayvanın yaydığı, diğer insanlar tarafından genellikle fark edilmeyen olağanüstü bir hassasiyet sayesinde orada olduğunu biliyor.

Earl Roberts, tüm büyük generaller gibi, cesur olduğu kadar da duyarlıdır. Bu duyarlılık, dünyanın başlangıcından beri büyük ruhlar tarafından sergilenen, asla şaşmayan içgüdüye, ilahi sezgiye—ruhun duyularını harekete geçirme yeteneğine—uygundur. Bu psişik yetenek gösterisi, İngiliz Moltke'miz tarafından her zaman anında harekete geçirilmiştir.

Earl Roberts'ın Hindistan'daki Ordu Komutanı olduğu dönemdeki şu olay, bu duruma mükemmel bir örnek teşkil etmektedir. Otobiyografisinde şöyle diyor:

"Kabul'den ayrıldığımda niyetim Hayber Geçidi'ne kadar gitmekti, ama aniden, kendime asla açıklayamadığım bir önsezi beni geri dönmeye ve aceleyle Kabul'e dönmeye zorladı."

Yaklaşan bir sıkıntının önsezisi ki bunu ancak içgüdüsel olarak nitelendirebilirim.

"Bukhak ile Kabil arasında yarı yolda Sir Donald Stewart ve Kurmay Başkanımla karşılaştığımda, bu hissim haklı çıktı. Bana, Tuğgeneral Burrow'un tugayının Maiwand'da Ayub Han tarafından tamamen yenilgiye uğratıldığı ve Korgeneral Primrose'un, kuvvetlerinin geri kalanıyla birlikte Kandahar'da kuşatıldığı şaşırtıcı haberini verdiler."

Bu, onun Kandahar'a yaptığı ünlü yürüyüşün ve Kandahar'ın kurtarılmasının işaretiydi. Otobiyografisi, cesur generalin yaşadığı ve tamamen inandığı, hem psişik yetenek hem de telepati sergileyen birçok başka "kaza" örneği içerir: araya girmeler, önseziler vb.

Kimileri "seslerden", kimileri kötü niyetten, kimileri de belirsiz izlenimlerden etkilenir; ancak tüm büyük liderlerimiz, Kont Roberts'ın (o zamanlar General) şüphesiz sahip olduğu ilahi sezgiden bir parçayla donatılmıştır. Birçoğu yönlendirici etkilerin farkındadır; buna İlham, Sezgi, Önsezi veya İlahi Takdir denmesi önemli değildir, yeter ki bu olgu tanıklık uyandırsın ve kabul edilsin. Büyük gezgin Stanley, Karanlık Afrika'da buna değinir. Ve merhum Kraliçe Victoria'nın tarihi ve onunla en yakın temasta olanların tanıklıkları, onun olağanüstü sezgisine tanıklık eder; bu sezgi sayesinde birden fazla kez danışmanlarının kararlarını geçersiz kılmış ve ulusu anlamsız ve gereksiz bir savaşın dehşetine sürüklenmekten kurtarmıştır.

Belirsiz korku önsezilerinden pek çok örnek verilebilir. Ben iki tanesini vereceğim.

Güçlü adam Sandow, mükemmel eseri "Güç ve Ona Nasıl Ulaşılır"da, İngiltere'den Amerika'ya Elbe Nehri üzerinden nasıl göç ettiğini anlatıyor.

“Nedense, içinde bulunduğumuz geminin batmaya mahkum bir gemi olduğunu hissediyordum. Normalde batıl inançlı biri değilim ve bu hissi açıklamam gerekmiyor, ama ne kadar uğraşsam da o geminin bir gün batacağı korkunç izleniminden kurtulamıyordum. Kendi kamarasına gidip ziyaret ettiğim mühendisle arkadaş oldum ve ona işinden istifa etmesini ve bir daha denize açılmamasını tavsiye ettim.”

Bundan kısa bir süre sonra gemi battı. Mühendis kurtarılanlar arasındaydı. Kaptan geminin yanında durdu ve onunla birlikte sulara gömüldü. Hikaye yakın tarihli ve oldukça bilindik olup, belirsiz önseziyle de kesinlikle uyumludur.

“Güvenilir olduğu ortaya çıkan birçok önsezi öyküsü arasında” (Two Worlds, 18 Aralık 1903) “Coleford'lu bir demir madencisinin karısı Bayan Elvey'in

tuhaf vakası da yer almalıdır. Kocasına o gün işe gitmemesi için yalvardı, ölebileceğinden korkuyordu. Madenin kapanmasından önceki son gündü... Elvey korkularını önemsemedi, işe gitti ve bir demir cevheri kütlesinin düşmesi sonucu öldü. Bu gerçekler soruşturmada belirtildi."

Bazen önsezi daha somut bir biçimde gelir. Bir "ses" duyulur. Rahip D. Minot Savage'ın anlattığı şu olay ilgi çekicidir:

"Savaş sırasında özverili hizmetleriyle ünlü ve dünyanın gelmiş geçmiş en büyük kadın hatiplerinden biri olan Bayan Mary A. Livermore adında bir arkadaşım var. Bana, Batı'ya yaptığı bir seyahat sırasında bir ses duyup anında itaat etmesiyle hayatının nasıl kurtulduğunu anlattı. Sesin nereden geldiğini bilmiyordu, ama sesin emrettiği gibi arabanın bir tarafından diğer tarafına atladı ve anında oturduğu taraf ezilip tamamen yıkıldı. Şöyle dedi: 'Bunun Tanrı'nın müdahalesi olduğuna inanamıyorum, ama görünmezdeki bir dostun müdahalesi olabilir.'"

Londra, Paddington'da yaşayan Bayan Sarah Jane Whitaker, Light dergisinde, Amerika'dan Liverpool'a Atlantik Okyanusu'nu geçerek yaptığı ve yanında çok sayıda bagajı olduğu bir yolculuğun öyküsünü anlatıyor. İniş yaptıktan sonra, bagajı gümrük memurları tarafından kontrol edilirken, bir bayan yolcu kendini tanıttı ve onunla sohbet etmeye başladı. Bayan Whitaker, bu bayana ertesi gün Galler'e gideceğini söyledi. İkisi de Liverpool'da aynı otelde bir gece geçirmeye karar verdiler. Bagajlar otelin deposuna yerleştirilirken, Bayan Whitaker ve küçük erkek kardeşi akşam yemeğine gittiler. Akşamın ilerleyen saatlerinde, çay içerlerken, bayan veda etmek için geldi. Bir süre sonra, Bayan Whitaker ve erkek kardeşi arasında bir konuşma sırasında, Bayan Whitaker bir ses duydu: "Bagajınızın hepsi gitti." Bayan Whitaker bu söz üzerine irkildi, ancak bir ses duyana kadar yerinden kıpırdamadı.

Ses tekrar duyuldu, "Bavullarınız gitti." O ve erkek kardeşi aşağı koştular ve büyük bir şaşkınlıkla tüm bavulların gittiğini ve etiketlerin yere saçılmış olduğunu gördüler. Bayanın Glasgow'a giden vapura binmek için gittiği iskeleye taksiyle gittiler. Kaptanı görüp bavulları teşhis etmek ve kaptanın bavulların kaldırılması için iznini almak için zamanında yetiştiler. Bu sırada bayan yolcu veya hırsız, gelip bavulları isteyerek ve eğer kendi bavulu değilse, kendi bavulunu otelde bırakmış olması gerektiğini söyleyerek durumu örtbas etmeye çalıştı. Kaptan ve hamallar ona bavulları teslim edeceklerdi, ancak Bayan Whitaker, "Hayır! Yukarıda onunla ilgilenecek biri var" diyerek reddetti. Bu olay o dönemde derin bir etki bıraktı ve iyi bir şekilde doğrulanmıştır.

Önsezilerin diğer aşamaları, bir zaman veya muhtemel bir olay dönemi önermeden kesin bir şeye işaret eder. Emile Zola'nın trajik ölümü

çoğumuzun hafızasındadır. Uzun yıllar boyunca boğularak öleceğine dair bir önsezisi vardı. La. République'in editörü şöyle demişti:

Yıllar önce, bir yaz akşamı, Bay Edmond de Concourt ile Bay ve Bayan Zola'nın evinde yemek yediğimizi hatırlıyorum. Siyaset, edebiyat, son keşifler ve özellikle elektriğin dünyada oynamaya başladığı önemli rol üzerine canlı bir sohbet vardı; ve istemeden de olsa, elektrikteki gelişmelerden bahsedildi.

Bay Zola'nın ikamet ettiği Brüksel'deki otelde, özellikle doğalgazlı aydınlatmanın elektrikli aydınlatmayla değiştirilmesi gibi değişiklikler yapılması muhtemeldi. Doğalgaza alışkın olan Bayan Zola, bu değişikliğe karşıydı ve bu konudan bahsedilmesini bile istemiyordu. Ancak Bay Zola, herhangi bir konuda kararını verdiğinde genellikle takındığı buyurgan tonla aniden şöyle haykırdı: "Hayır! Hayır! Yaşadığım yerde artık doğalgaz istemiyorum! Her türlü sakıncayı ve patlama tehlikesini hesaba katmadan, boğulma tehlikesi de var ve en çok bundan korkuyorum!"

RÜYALARDAKİ ÖNSEZİ

Rüyalar ve rüyalar vardır; ilki bizi ilgilendirmez, ancak ikincisi ilgilendirir, çünkü bunlar, duyuların olağan kanallarıyla bilinemeyecek olan, yakın gelecekte olacak olan şeyleri, doğaüstü bir şekilde görme, duyma ve bilme kanıtlarını sunar. İnsanlarda, rüyalarda ve ilgili uyku hallerinde ortaya çıkan sınır bölgesinden ayrı olarak, psişik yeteneklerin varlığına dair bol miktarda kanıtımız var, ancak bu kanıtlara bu makalede değinmeyi düşünmüyorum.

Rüyalardaki önseziye ilişkin olarak, doğru olduğuna inandığım birkaç örneği ve doğru olduğunu bildiğim bazı örnekleri sunmak istiyorum. Bazıları sembolik veya ikinci görüş niteliğindedir, diğerleri karışıktır, birkaçı ise o kadar açık ve doğrudan niteliktedir ki anlamları zorlanmadan kavranabilir.

Bildiğim en ilginç rüya ve deneyimlerden bazıları rapor edilemez. Bunların öznelerinden bazıları ölmüş, bazıları yaşıyor, ancak en anlamlı rüyaları, ne kendilerinin ne de arkadaşlarının kamuoyuna açıklanmasını istemeyeceği özel konularla ilgili; diğerleri ise ya zaten basına verilmiş ya da verilmek üzere. Aşağıdaki durumlarda bile isim ve tarihlerin kesin bir şekilde belirtilmesinden kaçınmak zorunda kaldım, ancak gerekirse bunlar sağlanabilir.

Her ne kadar yaşlı bir adam olarak adlandırılsam da, önsezisel veya psişik nitelikte sadece bir rüya gördüm. Bunda garip hiçbir şey yoktu. Bir uyarı olabilir veya olmayabilir, ama her halükarda gelecek şeylerin mükemmel bir açıklamasıydı. Neden daha fazla rüya görmediğimi söyleyemem ve bu rüyanın bile "kime faydası var?" sorusu şüpheli. Ama sanırım cevabı, diğer rüya görenlerin sunduğu kanıtları dinleyip inceleyerek buldum.

İşte tek ve kayda değer rüyamın özeti. Ailem Belfast, İrlanda'da yaşıyordu ve hatırladığım kadarıyla Temmuz 1851 veya 1852'de, hepimiz Lough'un birkaç mil aşağısındaki Green Island adlı küçük bir sahil beldesine gittik. Yanımda Cook adında bir genç vardı; babası o zamanlar Belfast Kraliyet Tiyatrosu'nun kiracısıydı. Çocuksu bir şekilde, plajın ve balık tutmanın tadını çıkardım, iştahım yerindeydi ve rüyalara pek meyilli değildim; ancak Green Island'da geçirdiğimiz üçüncü gece civarında, şu şekilde çok canlı bir rüya gördüm:

Üç başka çocukla birlikte, eğlence ve yaramazlık peşinde koşarak bir köy yolunda ilerliyor gibiydim. Üç dört küçük evin bir araya geldiği, İskoçya'da "clacban" dediğimiz eski tarz bir köy dükkanı gördüğümü hatırlıyorum. Kapının önünde Belfast'tan gelen bir ekmek arabası vardı, ama biz geçip "The Knock" denilen, oldukça büyük bir tepeye çıkan dar bir yola saptık ve zamanla tepenin üzerindeki çimenli tümseğe, yani "plat"a ulaştık ve orada gönlümüzce koşup oynadık. Çocuklardan biri, bir şahinin ayaklarının dibine parçalanmış bir serçenin bedenini bıraktığını görünce sevinçle bağırdı. Bu heyecan bittikten sonra, sanırım Amerikan gemisiydi, yelkenleri tamamen açılmış, tam donanımlı bir geminin gölde ilerlediğini fark ettim. Beyaz yelkenleriyle o kadar güzel görünüyordu ki, hepimiz çok sevindik diye düşündüm; ama koşuşturmalarımızda, sağa sola koşuşturmalarımızda bunu çabucak unuttuk. Diğerlerinden biraz öndeydim ki birden bire uçurumun kenarına, ya da tepenin yamacında derin bir çukura geldim; kendimi durdurmaya çalıştım ve irkilerek uyandım.

Rüya o kadar gerçek, canlı ve bağlantılıydı ki, sadece rüya gördüğümü anlamam biraz zaman aldı. Kısa bir süre sonra tekrar uykuya daldım ve ertesi gün, bir iki kişiye anlatmanın dışında, her şeyi unuttum. Üç dört gün sonra, deniz kıyısından sıkılan çocuklar tepeye çıkmayı önerdiler ve eski köyün yolundan, tek katlı sazdan evlerin kümesinin ve daha önce hiç görmediğim eski dükkanın yanından geçerek yola koyulduk.

Rüyamda, tepenin zirvesine giden yolda her şey gerçekleşti, sadece uçurumdan düşmedim. Oraya vardığımda geri dönmeye başladım, genç Cook tehlikeyi görünce ceketimden tuttu ve beni geriye doğru çekti, ben de başım dönmüş ve korkmuş bir halde düştüm. Kendime geldiğimde rüyamı hatırladım ve gerçekten de beyaz yelkenli büyük gemi gölde ilerliyordu.

O zamanlar Psişik Araştırma Derneği diye bir şey yoktu ve ben de doğrulayıcı kanıt bulmak için çok genç ve çok düşüncesizdim, ama rüyayı gerçek, kelimenin tam anlamıyla gerçekleşmiş ve muhtemelen unutmayacağım bir rüya olarak aktarıyorum.

SEMBOLİK ÖNSEZİLER

Bazen önsezi sembolik olarak bir rüyada gelir; yani, ruhsal benliğin topladığı bilgi, sıradan benliğe bu biçimde iletilir. Forster, Dickens'ın Hayatı adlı eserinde, romancının kendisine yazdığı, 4 Şubat 1868 tarihli Washington mektubunu yeniden yayınlamıştır. Mektupta Charles Dickens, Charles Summer ile akşam yemeğinde duyduklarını anlatmaktadır; yemekte bulunan diğer konuklar sadece sekreteri ve Savaş Bakanı Stanton'du. Başkan Abraham Lincoln, 14 Nisan 1865'te vuruldu. Aynı günün sabahında bir Bakanlar Kurulu toplantısı yapıldı. Washington yakınlarındaki Kuzey Ordusu'nun komutanı olan Bay Stanton biraz geç kaldı. Varışından kısa bir süre sonra, Başkan, kendisine hiç benzemeyen sakin ve ağırbaşlı bir şekilde, sözünü kesti...

Cümlenin ortasında durarak, “Şimdi beyler, işimize geçelim” dedi. Konsey bittikten sonra, “Genel Maliye Bakanı” ile birlikte ayrılan Bay Stanton, Başkan'da meydana gelen olağanüstü değişime dikkat çekti. General, “Siz gelmeden önce, sizi beklerken hepimiz bunu fark ettik” diye yanıtladı. Lincoln, başını göğsüne yaslayarak, “Beyler, olağanüstü bir şey olacak ve çok yakında!” demişti. Bunun üzerine General, “Umarım iyi bir şey olur efendim?” diye sormuştu. Başkan ise ciddi bir şekilde, “Bilmiyorum, bilmiyorum; ama olacak, yakında.” diye yanıtlamıştı. Herkes görünüşünden ve tavrından etkilenmişken, General konuyu tekrar ele aldı ve “Belki de bizim bilmediğimiz bir şey öğrendiniz?” dedi. Başkan, “Hayır,” diye yanıtladı, “ama bir rüya gördüm; ve bu üçüncü kez rüya görüyorum. Birincisi Bull's Bun savaşından önceki geceydi; bir diğeri ise...” (Kuzeylilerin yenildiği başka bir savaş). Çenesi tekrar göğsüne düştü ve düşüncelere dalmış bir şekilde hareketsiz oturdu. "Rüyanız neydi efendim?" dedi General. Başkan, başını kaldırmadan veya pozisyonunu değiştirmeden cevap verdi: "Derin, geniş, dalgalı bir nehirdeyim; bir teknedeyim ve suya düşüyorum! Suya düşüyorum!... Ama bunun bizim işimizle hiçbir ilgisi yok beyler!" Stanton ve General uzaklaşırken, gerçekten bir şey olup olmadığını görmenin ilginç olacağını belirttiler ve bunu not etmeye karar verdiler. Aynı akşam Başkan

Vuruldu. Summer ve Stanton, Başkan'ın (Ford Tiyatrosu'nda vurulduktan sonra) ölümüne kadar yanında bulunan ilk iki kamu görevlisiydi. Lincoln'ün suikastından yaklaşık altı hafta önce, Beyaz Saray'da olduğunu düşündüğü ve bir tabutun etrafını saran büyük bir yaslı kalabalığı gördüğü çarpıcı bir rüya görmüştü; incelediğinde tabutun kendi bedenini içerdiğini fark etmişti - bu rüya, birkaç hafta sonra ne yazık ki gerçek oldu.

Lincoln'ün trajik ölümü, Garfield ve M'Kinley'nin ölümlerini akla getiriyor ve bunların hepsi başkaları tarafından önceden sezilmişti. Nitekim, Başkan M'Kinley, Dünya Fuarı'ndaki resepsiyonun o ölümcül gününden önce, yaklaşan sonu önceden sezmişti. Tahminler ve önseziler hiçbir şekilde bireylerle sınırlı değildir. Dini hareketlere, siyasi olaylara ve doğal olaylara

ve ayrıca bu hareketlerin ve olayların kamuoyunun dikkatine sunduğu bireylere de uzanırlar.

(Bayan) Emma Hardinge (Britten), 1860 yılında, Amerika Birleşik Devletleri'nde Kuzey ve Güney arasında bir savaş söylentisi bile duyulmadan önce, bu olayı öngörmüş ve Mobile'a yaptığı geçici bir ziyaret sırasında, şehrin durumunu ve eyaletin kaderini çok canlı ve çarpıcı bir dille açıkça ortaya koymuştur. Bu sayfalarda daha önce de değinilen Dr. Rodes Buchanan, Güney'deki Galveston'ın kaderini inanılmaz bir netlikle çok açık bir şekilde öngörmüştür; bu korkunç felaket yakın bir tarihte yaşanmıştır. Kamu işleriyle ilgili benzer doğru tahminlere birçok örnek verilebilir.

ve bireylere de. Gelecek olaylar önceden gölgelerini düşürür. İnsanlarda yakın geleceği öngörebilen psişik sezginin gerçekliğini kanıtlamak için - psişik araştırmaların bu ve ilgili konulara gösterdiği ilgiden bağımsız olarak- ne kadar çok kanıt ortaya konduğu oldukça dikkat çekicidir.

Bazen bu doğaüstü yeteneğini kullanan ve rahatsız edilmediğinde, sessiz bir hayal alemine daldığında "ikinci görüş"e kapılan Bayan Coates, özel çevremizde geleceğe dair keskin bir öngörü sergiledi. Ne yazık ki, birçok nedenden dolayı, en açıklayıcı olaylar yayınlanabilecek olanlar değildir; aşağıdaki, o sırada benim aldığım notlardan alınan bilgiler ise kanıt olarak değil, psişik duyarlılığın bir örneği olarak sunulmaktadır.

Bazı arkadaşlarımın geldiği akşamı (19 Ekim 1899 Cuma) hatırlıyorum. Güney Afrika savaşı konusu hararetli bir şekilde tartışılıyordu. Kruger Ültimatomu (9 Ekim 1899) verilmişti. Lord Salisbury cevap vermiş ve cepheye ek birlikler aceleyle gönderilmişti. Bir beyefendi, gönderilenlerin karaya çıkmasından altı hafta sonra savaşın neredeyse kesin olarak çözüleceğinden emindi. Boerler Natal'dan kovulacak ve ertesi Noel'e kadar Pretoria bizim elimizde olacak ve barış ilan edilecekti. Boerlerin subaylarımızın ve cesur askerlerimizin becerisine ve etkinliğine karşı koyma fikrine son derece küçümseme ifade ediliyordu. Savaşın maliyeti konuşuluyordu. Parlamentoda 10.000.000 sterlinlik bir meblağ istenmişti.

Ve 25.000.000 sterlinin faturayı ödeyeceği düşünülüyordu. Aslında, dile getirilen görüşler o dönemde çoğu insanın benimsediği görüşlerdi. Farklı görüşler ifade etmek çok ciddi bir şey olarak kabul ediliyordu; bu tür görüşleri savunan kişi vatansever olmayan, hatta ülkesinin düşmanı olarak görülüyordu, vb. Yanda sessizce oturan Bayan Coates şunları söyledi: "Bu savaşın çok ciddi olacağından ve üç yıldan fazla süreceğinden eminim. Askerlerimiz Noel'e kadar Pretoria'da olmak yerine, Boerler o zamana kadar Natal'dan çıkarılamayacak; ve bundan önce İngilizler ciddi felaketler yaşayacak ve Boerler Natal'dan temizlenmeden önce 10.000'den fazla adam

ölecek." O sırada askerlerimizin ciddi bir felaketin yaşandığını veya felaketin eşiğinde olduğunu hissediyordu.

Savaşın süresi hakkındaki fikirleri ve karamsar önsezileri, dostça şakalar ve alaylarla karşılandı. Daha çok şey söylendi, ancak yukarıdaki not o zamana dair elimde olan tek şey.

Yine, daha sonra, Lord Roberts savaşın bittiğini ilan edip eve döndüğünde ve minnettar halkın teşekkürlerini ve ödüllerini aldığında, Bayan Coates savaşın bitmediğini ve bir yıl daha bitmeyeceğini, bu arada binlerce cesur askerimizin sadece ölmekle kalmayıp, benzeri görülmemiş sayılarda hastalığa yenik düşeceğini iddia etti. Bu, en çılgın saçmalık olarak değerlendirildi. İtiraf ediyorum ki, ben de onun yanıldığını düşünüyordum. Sezgisel algılarım birden fazla kez doğru çıktı. Savaş hakkında hiçbir şey bilmiyordu -bilemezdi- bir bakışta anlaşılabilecek olandan daha fazlasını bilmiyordu.

Basın—ama kehanet niteliği fazlasıyla yerine getirildi.

Bu, M. Gazette'nin doğrulanmış kehaneti gibi genel okuyucuya kanıt olarak hitap etmeyebilir, ancak olaylara aşina olan ve bu olaylarda hazır bulunanlar ile görüşlerinin tekrarlandığı birçok arkadaşı için geçerlidir.

Daha sonra, hepimiz taç giyme töreninin umut ve beklentileriyle coşmuşken ve arkadaşlarımız tören alaylarını ve her şeyi görmek için Londra'ya giderken, Bayan Coates o zaman Kral'ın başına ciddi bir şey geleceğini hissetti; suikast değil, ciddi bir hastalık ve taç giyme töreninin gerçekleşmeyeceğini söyledi. Bu, Kral'ın hastalığı ve geçirmek zorunda kaldığı ciddi ameliyatla ilgili "gökyüzünden gelen şok edici haberden" bir hafta önceydi. Ülke genelinde birçok kişinin benzer izlenimlere sahip olması, söylediklerimi yalnızca doğruluyor.

Sezgi ve psişik yeteneğin bu oyununda, kahinin kişisel olarak ilgisi olmadığı durumlarda –yani kendi istekleri, amaçları, hırsları veya kişisel denklemlerinin tahminlerle hiçbir ilgisi olmadığı durumlarda– genellikle daha güvenilir olduğunu fark ettim. Kişisel olarak ilgilendiğimiz durumlarda kehanette bulunmamak en güvenlisidir.

Glasgow'da yaşarken, yanımızdaki villada oturan Rahip Donald M'Kinnon adında bir komşumuz vardı ve onunla çok iyi anlaşıyorduk. Karısı bir süredir vefat etmişti ve yaşlı beyefendi, hizmetçileriyle elinden geldiğince ev işlerini yürütüyor ve her zamanki dinî görevlerini sürdürüyordu.

1891 yılının sonlarına doğru bir akşam, her zamankinden biraz daha geç eve döndüm. Çocuklar yataklarındaydı ve eşimle ben saat on buçuk civarında akşam yemeğinde oturuyorduk. Yemek sırasında eşim bana o sabah

komşumuz Rahip Bay M. hakkında gördüğü bir rüyayı anlattı. Rüyasında o odada oturup konuşuyorduk ve çakıllı yoldan birinin geldiğini ve zili çaldığını duydu; kapıya gitti ve daha önce hiç görmediği genç bir kadın vardı, bana onu tarif etti, kadın büyük bir sıkıntı içinde ona gelmiş ve papazı görmeye gelmesini rica etmişti, çünkü papaz çok hastaydı. Onunla birlikte papazı görmeye gitti ve bana rüyasında gördüğü odayı ve papazın durumunu anlattı. Rüyanın gerçek olup olmadığını tahmin etmeye çalışırken, yoldan birinin geldiği duyuldu ve kapı zili çalındı. Hizmetçi yatakta olduğu için karım kapıya gitti ve gerçekten de kapıda genç bir kadın duruyordu; papaz tarafından yeni işe alınmış, karımın daha önce hiç görmediği bir hizmetçiydi bu. Kadın karımdan gidip çok hasta olan yaşlı beyefendiyi görmesini rica etti. Bayan Coates beni çağırdı ve genç kadının giyim ve görünüş olarak rüyadaki ziyaretçiye benzediğini gördüm. Karım hemen gidip yaşlı beyefendiyi görmeye gitti, ben de tanınmış bir doktor olan Dr. Eben Duncan'ı arayıp durumu incelemesini istedim. Doktorun gelmesi biraz zaman alacağı için papazın evine gittim ve odasına çıktığımda her şeyi karımın anlattığı gibi gördüm.

Bana rüyasını anlatırken, Dr. Eben Duncan içeri girdi ve tavsiyelerde bulundu; karım da onun emirlerinin yerine getirildiğinden emin olmak için orada kaldı. Doktora rüya anlatılmıştı ve gülerek, bu tür şeylerin mümkün olduğuna ve karımın "bir cadı" olduğuna inandığını söyledi. Tam olarak bir kanıt olmasa da, konuşma konusu olarak, telgraf yoluyla çağırdığım papazın oğlu ve gelini geldiğinde, onlara da rüya anlatıldı. Rahip kendine geldi ve bu ve diğer konular hakkında uzun uzun sohbet ettik; ve son derece dindar ve ortodoks bir adam olmasına rağmen, "ikinci görüşe" inanıyordu ve bize bilgisine ulaşan birçok örnekten bahsetti.

1892'de Bayan Coates, bu yaşlı beyefendi hakkında çok canlı bir rüya daha gördü. Rüyasında pencereden dışarı baktığını ve yoldan bir cenaze arabası ve birkaç at arabasının geldiğini, ayrıca bir grup beyefendinin de olduğunu; cenaze arabası ve at arabalarının kapısının önünde düzenli bir şekilde durduğunu gördü. O akşam, Bay M'Kinnon, karısının ölümünden beri haftada iki kez yaptığı gibi, bizimle çay içmeye geldi ve rüyayı anlattı; ancak cenaze arabası ve diğer şeylerin kapısının önünde olmadığı, "karşı tarafta" oldukları anlatıldı. Arkadaşımızın bir İskoçyalı olduğunu ve geleceği görme yeteneğine inandığını biliyorduk ve onu korkutmak istemedik. Dikkatlice dinledi ve "kapısının önünde olmadığına" sevindiğini söyledi. Sağlığı ve keyfi yerindeydi ve giderken gençleri eğlendirmek için çimenlikte birkaç adım dans etti.

İki hafta sonra aniden öldü. O pazar günü iki kez vaaz vermişti ve garip karşılanan bir şekilde, hizmetine dair bir değerlendirme yapmış ve özellikle ciddi ve etkileyici bir şekilde konuşmuştu. Son ayinden eve döndüğünde bitkin hissettiğinden şikayet etti ve kendisine yardım edilemeden veya

herhangi bir yiyecek ve içecek verilemeden öldü. Rüya gerçekleşti. Bu rüyalar, gerçekleşmeden önce Crosshill, Victoria Road'daki eczacı Bay Moir'e ve diğerlerine anlatılmıştı.

Bayan Coates'in bildiğim kadarıyla birçok sembolik rüyası oldu ve bunların hepsi ne yazık ki gerçekleşti; bu rüyalar ya kendisine yakın birine, ya bize, ya da her ikimize de sorun getireceğinin habercisi oldu. Bu nedenle, ne zaman bir erkek bebeği emzirdiğini rüyasında görse, bu her zaman belirli bir kişiyle ilgili sorun ve endişeyi öngörür.

Ocak 1903'te, görünürde hiçbir sebep yokken, komşumuzun evi olan Rothesay'deki Glenbeg Cottage'ın alevler içinde yandığını ve sonunda sadece dört duvarının ayakta kaldığını rüyasında gördü. Bu rüyayı bana ve hepimize anlattı - ayrıntıları atlıyorum. Sembolik değildi. İki hafta sonra kelimenin tam anlamıyla gerçekleşti.

Rüyalar ve rüyalar vardır ve ben, sadece yukarıda belirtilenlerden dolayı değil, birçok kaynaktan ve toplumun her kesiminden gelen bağımsız kanıtlardan dolayı, rüyalarda psişik yeteneğin rolüne inanıyorum. Düşünce olgusunu –bildiğimiz şekliyle zihni, ama gerçekte olduğu gibi değil– açıklamaya çalışmak için belki de henüz çok erken, ancak sıradan düşüncemizin çok açık bir şekilde ortaya çıktığı ortada.

Bilinçli yaşam, tüm yaşamımızın ve olanaklarımızın yalnızca küçük bir parçasıdır ve rüya yaşamımız, sıradan bilincimizin erişemeyeceği bu olanakların bir kısmına bir bakış atmamızı sağlar.

Rüyalar aracılığıyla kayıp kişilerin bulunmasına dair pek çok güvenilir hikaye arasından, yakın tarihli birini anlatacağım.

20 Şubat 1903 akşamı Shanklin'de, 10 Şubat'ta bir tiyatro gösterisine katıldıktan sonra gizemli bir şekilde ortadan kaybolan Bayan Marjorie Lumsden'in cesedi üzerinde soruşturma yapıldı. Baba Albay Lumsden soruşturmada hazır bulundu. Sahil güvenlik görevlisi Manger, ifadesinde 10 Şubat günü saat on bire birkaç dakika kala iskelede bir kadın gördüğünü söyledi. On dakika sonra tekrar iskeleye gitti. O zaman da kadından eser yoktu. Kendi merakını gidermek için iskeledeki barınakları aradı, ancak izine rastlamadı. Kadının akşam yemeğinden sonra yürüyüşe çıkmış olabileceğini ve muhtemelen kendisi orada yokken iskeleden ayrılmış olabileceğini düşünerek alarm vermedi. Bir balıkçının karısı olan Bayan Silas Kemp cesedi buldu ve 50 sterlinlik ödülü kazandı. Kadın jüriye, rüyasında aldığı işaretleri takip ederek cesedin bulunduğu yere gittiğini, cesede yeterince yaklaşıp onu bir ceset olarak tanıdığını ve ölen kişinin parmaklarındaki yüzükleri gördüğünü anlattı. Daha sonra eve gidip kocasına durumu anlattığını ve cesedin güvenli bir şekilde muhafaza edildiğini söyledi.

Bay Innes Smith ve Dr. Cooper, cesedi teşhis ettiler; ikisi de kadını oyun oynarken görmüşlerdi. Jüri, "Boğularak öldü" kararı verdi.

Bayan Kemp, muhtemelen genç bayanın gizemli kayboluşu üzerinde kafa yoruyordu, zira bu konu mahallede çok konuşuluyordu. Uykuda, normal duyusal kanallar tamamen veya yeterince engellendiğinde, ya psişik yeteneğinin serbest kalmasıyla cesedi buldu ya da rüya halinde ölen kişiden etkilenmiş olabilir. Bu, ölülerden telepati örneği olarak değerlendirilebilir. Ancak yeterince açık değildir, yine de durugörü niteliği taşıyan psişik yeteneğin iyi bir örneği olarak kalır.

Bayan Besant'ın Weekly Sun'a aktardığı, engin kişisel bilgisine dayanan şu olaylar, yalnızca psişik yeteneklerimizin işleyişini değil, aynı zamanda telepatiyi de -yani yaşayan ya da ölü bir başkasının zihninden elde edilen doğaüstü bilgiyi- mükemmel bir şekilde göstermektedir.

“Babamın cenaze günü annem boş bakışlarla ve solgun, ifadesiz bir yüzle oturuyordu—bu görüntü hâlâ aklımda, çocukluk hayal gücümü çok etkilemişti—cenaze törenini, aşama aşama takip etti ve aniden, 'Her şey bitti!' sözleriyle yere yığılıp bayıldı. Sonradan cenaze arabasını takip ettiğini, törene katıldığını, tabutun arkasından mezara kadar yürüdüğünü söyledi. Kesin olan şu ki, birkaç hafta sonra kocasının cesedinin konulduğu Kensal Green mezarlığına gitmeye karar verdi ve bir akrabasıyla birlikte oraya gitti; akrabası mezarı bulamadı ve gruptan bir başkası yeri tespit etmek için bir yetkili aramaya giderken, annem

Annesi, "Eğer beni, ayinin ilk bölümünün okunduğu şapele götürürsen, mezarı bulurum" dedi. Bu fikir, arkadaşına elbette saçma geldi; ama yeni dul kalmış kadını kızdırmak istemedi, bu yüzden onu şapele götürdü. Kadın etrafına bakındı, şapel kapısından çıktı ve cesedin taşındığı yolu takip ederek mezara ulaştı. Bekçi gelip mezarı gösterdiğinde sessizce orada duruyordu. Mezar, şapelden biraz uzaktaydı ve ana yollardan birinde değildi; üzerinde numara yazılı tahta bir kazık dışında hiçbir işaret yoktu ve bu da uzaktan teşhis için yardımcı olmazdı, çünkü tüm mezarlar böyle işaretlenmişti ve biraz uzaktan bu kazıklar görünmezdi. Mezarı nasıl bulduğu aile içinde bir sır olarak kaldı, çünkü kimse cenazede hazır bulunduğuna dair dürüst hikayesine inanmadı. Şu anki bilgimle mesele oldukça basit, çünkü artık bilincin bedeni terk edebileceğini, uzakta olup biten olaylara katılabileceğini ve geri döndüğünde deneyimlediklerini fiziksel beyne aktarabileceğini biliyorum. Şapele götürülmeyi istemesi bile önemli, çünkü daha önce o noktadan mezara yaptığı bir yolculuğun anısını hatırladığını gösteriyor; mezarı ancak daha önce başladığı yerden başlayarak bulabilirdi. Bu ultra-fiziksel kapasitenin bir başka kanıtı da birkaç ay sonra, babasını özleyen ve hasta olan küçük oğlu bir gece

kollarında yatarken ortaya çıktı. Ertesi sabah kız kardeşine, "Alf gidiyor..." dedi.

Öldü mü? Çocuğun belirgin bir hastalığı yoktu, ama zayıflıyordu ve ona baharın dönüşüyle kış boyunca kaybettiği sağlığın geri geleceği söylenmişti. 'Hayır,' diye yanıtladı. 'Dün gece kollarımda uyuyordu ve William (kocası) yanıma gelip Alf'in onunla olmasını istediğini, diğer ikisini ise benim tutabileceğimi söyledi.' Boşuna, rüya gördüğüne, kocasını rüyasında görmesinin gayet doğal olduğuna ve çocuğa duyduğu endişenin rüyaya şekil verdiğine ikna edilmeye çalışıldı. Kocasını görmediğine veya ona verdiği bilginin doğru olmadığına hiçbir şey onu ikna edemezdi. Bu yüzden, ertesi Mart ayında kollarının boş olduğunu ve bebeğin beşiğinde mumsu bir bedenin cansız yattığını görünce şaşırmadı.

Burada üst düzey bir sezgiyle karşılaşıyoruz: yaşayanları etkileyen ve doğru bir şekilde gerçekleşen önsezi ve kehanet; ölülerden gelen telepati, ki bununla ilgili birkaç örnek daha sonraki bölümün sonunda verilecektir.

BÖLÜM IX

PSİŞİK FAKÜLTEY VE TELEPATİ—devamı

Son bölümde, telepati gizemlerine oldukça iyi bir giriş yapıyoruz. Telepati, cehaletimizi örtbas etmek için kullandığımız bir terimden ve çeşitli psişik olayları kapsayan uygun bir etiketten başka bir şey değil; hem terim hem de olaylar açıklama gerektiriyor ve şüphesiz Psişik Araştırma Derneği bir gün bunu başaracaktır, bu yüzden görevi o Derneğe bırakabiliriz. O Derneğin tarihi ve aydınlığa doğru yolculuğuyla ilgili yapacak bir şeyimiz yok. Yine de ilginç bir okuma. Sir William Crookes psişik güçte kurtuluşu buldu; bugün onu telepatiye inanmış olarak buluyoruz. Topluluğun entelektüel Thomas Didymus'u olan ve manevi araştırmalar alanındaki hizmetleri ve yazıları paha biçilmez olan Bay Frank Podmore, düşüncenin aktarımını deneysel olarak ve Telepati'nin -büyük ölçekte yazılmış Telepati- "belirsiz bir huzursuzluktan vizyonlara, seslere ve yaşayan ve ölülerin hayaletimsi biçimlerine" kadar test etmiş, incelemiş ve ikna olmuştur. Bundan daha iyi bir tanıklık verilemezdi veya 233

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 239 arzu edilen. Merhum Dr. Hodgson ve merhum Bay Myers, Telepatiye ikna olmuş bir şekilde Spiritüalizme yönelmişlerdir. Kraliyet Bilim Koleji'nden Profesör Barrett ve yakın zamanda SPR'nin onursal Başkanı, pratikte kurucusu olduğu ve ana destekçilerinden biri olduğu yapının tepesini uygun bir şekilde taçlandırabilir. O da, hepimizin aşina olduğu İrade Oyunu'ndan, gerçek Düşünce okuma yoluyla ölülerden Telepatiye kadar psişik araştırma yolunda ilerlemiştir; ve belki bir gün Modern Spiritüalizmin araştırmacılarının, sonuçta, düzenbaz ve aptal olmadıklarını söyleyebilir - eğer gerçekten de en bilge ve en iyiler, hakikat

uğruna aptal değilse. Ama burada varsayımları bir kenara bırakacağım, Telepatinin ana hatlarına devam edeceğim ve kitabı kapatacağım.

Telepatinin her aşamasını örnekleyen vakalar vermek mümkün olmayacak ve bunları sınıflandırmaya çalışmak da hiçbir işe yaramayacaktır. Ancak düzeni sağlamak adına, konu Genel Telepati başlığı altında ele alınacaktır; burada bilinmeyen Varlıklar (kendilerinin farkında olmadan) uzaktaki Algılayıcıları etkiler ve bu Algılayıcılar da aniden edindikleri bilginin kaynağının farkında değildir; ve yaşayanlardan ve ölülerden gelen özel Telepati örnekleri -görme, duyma, doğaüstü bilgi de dahil olmak üzere psişik yeteneğin kullanımı; İkiz ve Hayalet.

Merhum Bay WH Preece'in (Genel Postane Baş Mühendisi iken) ve Daily gazetesinin bir temsilcisi arasında geçen bazı aktarılan konuşmalar, genel telepatiyi oldukça iyi bir şekilde ortaya koymaktadır.

Chronicle gazetesi, Bay Preece ile kablosuz telgrafçılık konusunda röportaj yapıyordu.

Röportajcı: "Acaba hiçbir yapay yardıma ihtiyaç duymadan iletişim kurmamızı sağlayacak yeni bir güç yok mu?"

Bay Preece: “Doğu ırklarının sahip olduğunu iddia ettiği 'psişik güçler'den bahsediyorsunuz. Bu Doğu ülkelerinde, bizim farkında olmadığımız bir iletişim unsuru olabileceği sık sık akla geliyor. Biliyorsunuz, Hartum'da General Gordon'un ölümünün ertesi gün Kahire'de bilindiği söylentisi vardı. Belki de haklı olarak, bilim insanlarının henüz sadece ipuçlarını gördüğümüz, hatta neredeyse hiç görmediğimiz yeni bir gücün -psişik gücün- varlığına inanmaya başladıkları söylenebilir.”

Bu ipuçlarından bazıları, yüzyıllardır Anglo-Saksonların bilmecesi olan "Hint Gizli Postası"dır. Son yıllarda Afrika'nın kuzeyinde ve güneyinde beyazların deneyimlerinde de benzer örnekler görülmüştür; bunların birçoğu Güney Afrika Savaşı sırasında bize ulaşmıştır. Ayrıca, Mehdi'nin yenilgisinden ve Kitchener ve Macdonald tarafından Omdurman'da binlerce Şeyhin yok edilmesinden sadece iki gün sonra, haberin Altın Sahili'nde duyulduğu ve yerlilerin beyazlara bu olayı son derece doğru bir şekilde anlattığı basında yer almıştır. Ancak, bu türden daha fazla olaya değinmeye gerek yoktur. Yaşayanlardan gelen telepatiye gelince, birkaç örnek, mesajların aracıdan veya aracıdan alıcıya iletildiğini göstermek için amacımıza hizmet edecektir.

PSİŞİK YETENEK VE TELEPATİ 241 İnsanın sahip olduğu her psişik yetenekle algılayan veya alan kişi; geçmişte olan, şimdi olan ve gelecekte olacak olan şeylerin garip olaylarını, duygularını ve duyularını, sıradan duyu kanallarıyla kendisine ulaşabilecek olanlardan bağımsız ve üstün olarak hisseder, görür, duyar, dokunur ve bilir.

YAŞAYANLARDAN TELEPATİ

Mısır Salonu'ndaki çalışmalarıyla tanınan Bay Maskelyne, her ne kadar tüm spiritüalist olayların karşıtıymış gibi davransa da, kendi anlattığı küçük bir psişik deneyim yaşamıştır (MAP, 22 Nisan 1899).

Gölge Vadisi'nden geçip de hikayesini anlatmak için geri dönen az sayıdaki kişiden biri olduğunu söylüyor. Bir kanalda yıkanırken görünüşte boğulmuş, hatta ölmüş ama hayata döndürülmüş. Boğulurkenki zihinsel durumuyla—duyguları, bilinçsizliği ve benzeri şeylerle—ilgilenmiyoruz; ancak şu sözlerle ilgileniyoruz:

“Ancak zihnimde, sanki gözlerimin önündeymiş gibi, son derece açık bir şekilde beliren bir şey vardı. Bu, ev işleriyle meşgul olan annemin suretiydi. Eve döndüğümde, onun da benim kadar tehlikenin farkında olduğunu ve ölüme çok yaklaştığım anda bunu fark ettiğini görünce tamamen şaşırdım. Elbette, zihinler arasında karşılıklı bir etki olduğu görülen bu tür olayların sayısız kaydı vardır... Stres ve tehlike anındaki bu zihinsel eylem, ister 'telepati' deyin ister başka bir şey, kalıcı olmaya mahkumdur.”

Bu, hiçbir mantık yürütmeyle açıklanamayacak, tartışmasız bir gerçektir.

Burada, birbirlerinin durumlarını eş zamanlı olarak fark etme ve görme durumu söz konusu; aynı zamanda, onun farkında olmadığı daha derin bir bilinç katmanında, zihninden onun zihnine bir mesaj gönderiliyor. Annesi mesajı aldı; nasıl aldığını bilmiyordu. Bu, hem psişik yeteneğin hem de telepatinin işleyişini oldukça iyi gösteren bir örnektir.

Saygın kişilerden bana ulaşan vakaların onda birini bile vermek imkansız; ancak burada bir tanesi faydalı olacaktır: iki kişinin aynı anda bir mesaj alması gibi sıradan bir durum.

Olayı anlatan Bay B., Bute, Port Bannatyne'deki St Ninian Kilisesi'nin saygın bir üyesi ve aynı zamanda aklı başında bir iş adamıdır. İş hayatını bırakarak, rahat ve huzurlu bir yaşam sürmek için "Mutluluk Adası" olarak bilinen Bute'ye yerleşmiştir.

Olayın meydana geldiği sırada Glasgow'da yaşıyordu ve bir gün, kahvaltıya oturmadan hemen önce Bayan B.'ye şöyle dedi: "Bayan K.'yi bu sabah aklımdan çıkaramıyorum, biliyor musun? Bence bugün onları ziyaret etmeli ve onun ve ailesinin nasıl olduklarını görmelisin."

"Bu çok garip," dedi karısı. "Ben de tam Bayan K.'yı çok düşündüğümü söyleyecektim ve size de anlatacaktım."

Sohbetleri sırasında, ikisinin de aynı fikre kapıldığı ve yaklaşık aynı zamanda, yani çalışmaya başlamalarından yarım saat kadar önce bu fikri edindikleri ortaya çıktı.

Bu konuda konuşmak onlara daha da garip geldi, çünkü ikisi de Bayan K.'nin ciddi bir sıkıntı içinde olduğuna inanıyordu; neden böyle düşündüklerini de anlayamadılar, çünkü en son üç ay önce bir araya geldiklerinde Bayan K. gayet sağlıklı ve neşeliydi. Bay B. ve karısı o öğleden sonra gidip arkadaşlarını görmeye karar verdiler; Bayan K. Glasgow'un diğer tarafında yaşıyordu. Gittiler ve kapıda Bayan K.'nin kız kardeşi tarafından karşılandılar; dışarı çıkmaya hazır giyinmişti ve onları görünce şaşkınlıkla ellerini havaya kaldırarak, Bayan K.'nin çok hasta olduğunu ve o gün bir ameliyat yapılmasına karar verildiğini, Bayan K.'nin "Bayan B.'nin yanında olmasının büyük bir teselli olacağını" düşündüğünü ve Bayan B.'nin o öğleden sonra gelip kalıp kalamayacağını görmek için Bay B.'nin yanına geldiğini söyledi.

Mesaj "belirsiz" olabilir, ancak amacına hizmet etti. Bay B. ve eşi tamamen ortodoks kişilerdi ve bu ilahi yönlendirmeyi "Tanrı'nın eli" olarak gördüler.

TELEPATİYLE CEVAPLANAN DUA

Samimi dua yoluyla harekete geçen telepati bilinen bir gerçek gibi görünse de, hayatımda sadece bir kez bu kadar dikkat çekici bir olayın farkında oldum. Yıllar önce, bu konulara henüz hiç ilgi göstermeden önce, Liverpool'da yaşarken, yaşadığı sokaktaki bir Metodist şapelinin papazı olan Walker adında saygıdeğer yaşlı bir Hristiyanla tanıştım. O yaşlı bir adamdı.

Askerdi ve dindar, samimi inançlı bir adamdı. Bu dünyanın nimetlerinden yoksun olsa da, Tanrı sevgisi ve hayatının asaleti ve sadeliğiyle zengindi. "Baba Walker"ı hiç düşünmem ama karakteri ve bu olay aklıma geliyor. Bir sabah West Derby Yolu'ndan işe gitmek için acele ediyordum ve Brunswick Yolu'nun yarısına gelmiştim ki, yaşlı adamı düşünmeye başladım—onu birkaç aydır görmemiş veya düşünmemiştim. İzlenimlerimi ve geçici düşüncelerimi bir kenara bırakmaya çalıştım. Ama faydası olmadı. Onun için endişelenmeye başladım ve kendime sorular sormaya başladım.

“Hasta mıydı?” “Belki de bir şeye ihtiyacı vardır? Sanırım aceleyle geri dönüp bakacağım.” Acelem vardı ve geri dönersem ayırabileceğim tüm zamanı tüketecekti. Bir an tereddüt ettikten sonra, Brunswick Yolu'ndan West Derby Yolu'na ve oradan da ---- Sokağı'na doğru aceleyle geri döndüm ve evinin kapısını çaldım. Cevap yoktu. Kapı hafifçe aralıktı. İçeri girdim ve yaşlı çifti (“Baba Walker” ve karısı) mutfakta diz çökmüş halde buldum. Ciddi bir şekilde dua ediyordu. Nazikçe selamlaştıktan sonra rahatsız ettiğim için özür diledim ve işime giderken ona şunları söyledim:

* Aklımda onun hakkında bir huzursuzluk vardı ve onu görüp gerçeği öğrenene kadar rahatlayamayacağımı düşünüyordum. Hatırladığım kadarıyla bana şunları söyledi: Çok zor durumdaydı, evde yiyecek veya yakacak yoktu, parası da yoktu ve tüm durumu Tanrı'ya sunuyordu.

Yanımda yarım altın sikke vardı, onu yanımda getirmiştim.

Tamamen farklı bir amaç için. Bunu ona verdim. Yaşlı adam gözünden bir damla yaş silerek karısına baktı ve dedi ki: "Mary, artık Rabbe şüphe etme. Yardım edeceğini söylemiştim ve istediğimi verdi." Yaşlı Walker, sadece kötü durumunu değil, aynı zamanda yakacak odun almak için parası olmadığını da açıkladı. Eski odunları ve katran fıçılarını kastediyordu; bunları satın alıp uzunlamasına kesip demetler halinde yakacak odun olarak satıyordu; Rabbe on şilin istemişti, çünkü o parayla alabileceği belirli bir arsa satın almak istiyordu. Yaşlı adam istediğini aldı. Rabbin duasını cevapladığına inanıyordu. Kim ona bu inancın verdiği rahatlığı inkar edebilirdi ki?

Duanın değerini takdir etmekten asla çekinmedim. Yaşlı adamın düşünceleri, zihnini benimkiyle bağlayan X eterini titreştiren bir gücü harekete geçirdi veya serbest bıraktı. Duasının cevabını benim vereceğimi bilmiyordu, ama inancı insanları doğru yola getiren ve ruhları kurtaran, ya da en azından onları rasyonel (?) şüphecilikten kurtaran türdendi.

Dua sayesinde hayır kurumları ayakta tutulur; yetimler kurtarılır, büyütülür ve eğitilir; merhamet misyonları düzenlenir ve gerekli araçlar dua vasıtasıyla aranır. Dua ile yönlendirilen en yoğun düşüncemiz, bu dünyadaki duyarlı veya uyumlu zihinleri doğrudan etkileyip, dikkatlerini iman ve sevgi işlerine yönlendirebilir ve fiziksel duyuların ötesindeki o alandaki meleklere ulaşabilir mi? Dua, sevginin dili ve bir yakarıştır.

Bağımlılık, çaresizliğin ve ihtiyacın sonucudur; ezilmiş kalpler için bir emniyet supabıdır. Dua sayesinde, çaresizliğin destek bulduğu ve ihtiyaç duyulan her şeyin elde edildiği başka bir düşünce ve eylem düzlemine yükseliriz. Duayı küçümsemek sığ bir zihniyeti ve kanıtlara karşı körlükle kıyaslanabilecek bir önyargıyı gösterir; yine de bilim, edebiyat ve sanattaki önde gelen isimlerimizden bazıları, utanmadan Sadducee inançlarını ilan etmekten çekinmezler.

Dua ve insan aracılığıyla telepati yoluyla olası cevabından bahsederken, Dr. (Bayan) Hickman'ın cesedinin bulunmasıyla ilgili dikkat çekici tesadüfü hatırlıyorum. Cesedinin bulunduğu gün, Dr. Wilberforce cemaatinden bu genç bayanın kaybolmasıyla ilgili gizemin çözümü için dua etmelerini istedi. Cemaat, şefaat duasına yürekten katıldı ve o öğleden sonra ceset bulundu. Bu kesin bir örnek olmayabilir, ancak bulanların bilinçsizce genç kadının kalıntılarının bulunduğu yere yönlendirilmesiyle duaya olası bir cevabı

düşündürmektedir. Dr. Wilberforce, duanın gücüne kesin olarak inandığını ifade etmiş ve yukarıdakini çarpıcı bir örnek olarak kabul etmiştir.

ŞİKAGO'DA SESLİ TELEPATİ UZMANI

Chicago Tribune'un editörü, Clements adlı kişinin ifadelerinin doğruluğunu teyit etti; Clements de olayı yaşayan kadının güvenilirliğini doğruladı ve bu, gazete kanıtlarının sağlayabileceği en iyi sonuçlardan biri.

Şöyle ki: Tüm bu deneyim, Pekin'deki elçiliklerin kaderi bilinmeden önce yazılmıştı. Clements şöyle diyor: "17 Haziran'da (1900), Japon elçiliğinin yakıldığı haberi yayıldı. Bu haber, kızı Amerikan Büyükelçisi Bay Conger'in ailesiyle birlikte Pekin'de bulunan Bayan Cecil Payen'in kulağına ulaştı. O gün Bayan Payen odasında oturmuş, kızıyla ilgili endişeli ve meşgulken, aniden yanından bir ses duydu: 'Anne, her şey yolunda; tehlikede değilim.'"

Bayan Payen bunu bir arkadaşına anlattı ve bunun bir yanılsama olması gerektiği sonucuna vardı.

Sabahleyin çelişkili telgraflar geldi ve bu durum annede daha fazla endişe ve kaygıya yol açtı. Öğle vakti sesi tekrar duydu: "Anne, endişelenme. Hepimiz güvendeyiz."

"Bu sözleri o kadar net duydum ki," dedi Madam Payen, "kızımın yanımda olmadığına inanamadım."

Üçüncü bir olayda (22 Haziran), yalnız kaldığı bir anda şu sözleri duydu: "Çinli bir subay Büyükelçi Bay Conger ile görüşme yapıyor. Hepimiz güvendeyiz."

Telepatinin işitsel olarak algılanmasına dair birçok vaka, SPR Bildirilerinde yayınlanmıştır. Algılayanın uyanık haldeyken aldığı aşağıdaki "sesli" telepati vakası ilgi çekicidir (cilt L, sayfa 6, SPR Bildirileri).

9 Eylül 1848'de, Mooltan kuşatması sırasında,

Alayının yaveri olan Tümgeneral R----, CB, ağır yaralanmış ve ölmek üzere olduğunu düşünerek yüzüğünün çıkarılıp karısına gönderilmesini istemişti. Aynı anda karısı Ferozepore'da (150 mil uzaklıkta) yatağında uyku ile uyanıklık arasında yatarken, kocasının savaş alanından taşındığını açıkça görmüş ve sesini duymuştu: * "Bu yüzüğü parmağımdan çıkarın ve karıma gönderin." ”

Bu vaka tamamen doğrulandı ve tüm isimler Dernek tarafından biliniyor. Bayanın hem duyduğu hem de gördüğü ve önceki tüm vakalarda

algılayanların ya uyanık ya da dalgın ya da uygun bir alıcı durumda olduğu görülecektir. Şimdi birkaç vaka rüya halinde ele alınacaktır.

DKEAMS'TE TELEPATİ

Rüyaların sonu yoktur ve rüyaların nedenleri de çok fazladır; sağlık, beyin ve mide durumu rüyaların büyük bir kısmını kolayca açıklayabilir. Kaynağı kolayca izlenebilen rüyalar da vardır; ve kayıp eşyaların bulunması gibi (ne telepati ne de ruhsal etki gerektiren) oldukça şaşırtıcı nitelikte olsalar da, daha önce bahsedilen özel rüyalar hariç, hepsi psişik araştırmanın alanına girer. Bunların hepsi, daha belirgin bir şekilde telepatik nitelikte olan birkaç durum için bir kenara bırakılmalıdır. Camille Flammarion'un "Bilinmeyen" adlı eserinden aşağıdaki örnek, görme ve duyma olaylarını göstermektedir.

“Babamla aramda,” diye yazıyor yazarın yakından tanıdığı biri, “baba ile oğul arasında genellikle var olandan daha güçlü bir sevgi bağı vardı. Merdivenden düştüğü gece, çok yorucu bir günün ardından saat 8 civarında işten eve gelmiştim ve akşam yemeğinden hemen sonra yatağa girdim. Her zaman duvara yakın uyurdum. Başım yastığa değdiği anda uykuya daldım ve derin, ağır bir uyku uyudum, karım yatağa geldiğinde bile onu duymadım. Babamın merdivenlerin tepesinde, düşmek üzereyken bana görünmesine kadar hiçbir şey bilmiyordum. Onu yakalamak için atıldım ve yatağın ayak ucundan fırlayarak epey gürültü çıkardım. Karım uyandı ve sordu, * Ne yaramazlık yapıyorsun? '

“Bir lamba yaktım ve saate baktım. Saat 2:15'ti. Ona gördüklerimi anlattım ve o da beni güldürmeye çalıştı ama başaramadı.

"O gece bir daha uyuyamadım. Hatta yatağa bile girmedim, çünkü babamın ciddi şekilde yaralandığı izlenimi o kadar güçlüydü ki, bundan şüphe duymamak mümkün değildi."

"Ertesi sabah erkenden şehre gittim ve ona her şeyin yolunda olup olmadığını soran bir telgraf gönderdim. Aldığım cevap, rüyamda gördüklerimle ve tam olarak o anla örtüşüyordu."

“Düşmenin acı sonuçlarını çok iyi biliyoruz; ama bunca mil uzaktan babamın düştüğünü nasıl görmüş olabilirim? Bu, aklımın alamayacağı bir şey.”

İşitme, motor hareket ve hislerle birleşiyor.— Merhum Bayan Burton, Suriye'deki İç Yaşamı adlı eserinde yaşayanlardan telepati örnekleri veriyor. Kocası Yüzbaşı Burton'a Şam'daki konsolosluk görevini bir anda bırakması emredilmişti. Karısı altmış mil uzaktaki kır evindeydi. İngiltere'ye giderken Beyrut'a uğraması gerekiyordu ve karısına hazırlanıp onu takip etmesini yazmıştı; normal şartlar altında, karısı ona katılmadan önce çoktan yola çıkmış olabilirdi. Bayan Burton şöyle dedi:—

“Her zamanki gibi yatağa gittim ve felsefi düşünmeye çalıştım. Gittiğimde rüyalarımdan birini gördüm. Birinin beni çektiğini sandım ve uyandım, yatağımda doğruldum ve hâlâ onu görebiliyor ve hissedebiliyordum; ve yüksek sesle fısıldadı, *Neden orada yatıyorsun? Kocan seni istiyor; kalk ve yanına git!' Tekrar yatmayı denedim, ama bu üç kez üst üste oldu ve alnımda büyük damlalar vardı, bir tür korkuyla. Odamda uyuyan hizmetçim şöyle dedi:—

"Dolaşıyor ve konuşuyor musunuz, hanımefendi?"

“'Hayır,' dedim, * ama birileri öyle. Sen misin?'

"Hayır," diye yanıtladı. "Ben kıpırdamadım, ama siz biriyle konuşuyorsunuz."

“Üçüncü seferden sonra, o varlığın gerçek olduğuna inanmaya başladım. Ayağa fırladım, atımı eyerledim ve herkes bana deli olduğumu söyleyip beni yatağa yatırmak istese de, sanki bir doktoru arıyormuş gibi, kayalıkların ve bataklıkların üzerinden, yolun yarısındaki sağlık ocağına doğru beş mil yol kat ettim.”

Ev... Zorlu süreç henüz başlamak üzereydi, ama Tanrı bana iyilik etti. Arabacı tam kırbacını kaldırmak üzereyken, başını çevirdi ve beni gelirken gördü—sıcak, yırtık pırtık, baştan ayağa çamur ve kir içinde—ama beni tanıyordu. İki kolumu da kaldırdım; işareti gördü, bekledi ve beni içeri aldı ve seyise bitkin atımı ahıra götürmesini söyledi. Beyrut'a vapur kalkmadan yirmi dört saat önce ulaştım.”

Bu canlı mesaj sayesinde Bayan Burton, kocasıyla görüşebildi ve İngiltere'ye gitmeden önce planlarını tam olarak anlayabildi. Bu durumda telepati, kadının rüya halinden ziyade bir rüya dalgınlığı sırasında gerçekleşti; neredeyse uyanıktı. Hizmetçisi de varlığın yürüdüğünü ve konuştuğunu duydu.

Benzer ve aynı konuları ele alan mektupların birbirleriyle kesişmesi yaygın bir durumdur. Ancak, eş zamanlı ve telepatik nitelikteki benzer rüyalardan pek bahsetmeyiz. Bu türden güvenilir bir örnek, "Düşünce Okuma Nasıl Yapılır" adlı küçük kitabımda tarafımdan kaydedilmiştir. Christian World dergisinin editörüne yakından tanıdık bir muhabirden gelen şu örnek ilginçtir:

"Efendim, Hristiyan dünyasında 'JB'nin *Rüyalar* üzerine yazdığı değerli makaleyi ve aynı konu üzerine çeşitli kişilerden gelen daha yeni katkıları büyük bir ilgiyle okudum ve kendi yakın deneyimimden kısa bir bölüm sunmaya içten içe ikna oldum."

“Batı yarımkürede kırk yıldır tanıdığım bir arkadaşım var. On dört yıl önce bir yanlış anlaşılma oldu ve bunun üzerine tüm yazışmalar kesildi. 1898 yılının Kasım ayında bir gece, o sırada 5000 milden fazla uzakta olan ve bana onu hatırlatacak hiçbir şey olmayan bu eski arkadaşımla ilgili çok net ve etkileyici bir rüya gördüm. Rüyamda bu eski arkadaşım eskisi gibi karşımda duruyordu ve olanlardan dolayı büyük bir üzüntü ve pişmanlık duyduğunu ifade ederek, tutkulu bir yalvarışla bana, 'Geçmişi geçmişte bırakalım' dedi ve o anda aramızda mükemmel bir uzlaşma gerçekleşmiş gibi görünüyordu. Uyandığımda, büyük bir hayal kırıklığıyla bunun sadece bir rüya olduğunu keşfettim. Ertesi sabah, kahvaltı masasında, rüyamı anlattım ve bunun sadece bir rüya olduğunu, gerçek olmadığını belirterek üzüntümü dile getirdim.

“Rüyamdan iki hafta sonra, büyük bir şaşkınlık ve sevinçle, aynı arkadaşımdan şöyle bir mektup aldım: — [4] Seninle ilgili çok dikkat çekici bir rüya gördüm ve seni on dört yıl önceki halinle gördüm ve bana, 'Geçmişi geçmişte bırakalım' dedin. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama tam İngiltere'ye gidiyorum ve rüyamın gerçekleşeceğini umuyorum.' Bu arkadaşım İngiltere'ye geldi. Rüyalar birbirlerine anlatıldı. Notlarımızı karşılaştırdık ve tespit edilebildiği kadarıyla, bu rüyaların sadece garip bir şekilde benzer olmakla kalmayıp, aynı zamanda eşzamanlı olduğunu da bulduk; yani, aynı anda iki farklı zihin aynı düşünceyle meşguldü, aynı arzuyu hissediyordu, aynı şeyi dinliyordu.

Sözler ve tüm bunlar, zihinlerden birini veya diğerini bu yöne yönlendirecek hiçbir şey olmadan gerçekleşti.

"Henüz hakkında çok az şey bildiğimiz, ancak ilerleyen günlerde kendilerini gösterecek ve insanlığın yükselişi ve birleşmesi yönünde işleyecek güçlerin varlığından tamamen eminim ve bu güçlerin insanoğlu tarafından doğru bir şekilde anlaşılabilmesi, kontrol edilebilmesi ve kullanılabilmesi için bunun gerçekleşeceğine inanıyorum."

Şimdi bu rüya seçkisini, yaşayan birinden son derece uygun ve pratik bir algılayıcıya yönelik bilinçsiz telepati vakasıyla sonlandıracağım. Bu vaka, Doğa ve Doğaüstü adlı kitabın yazarı Dr. Horace Bushnell tarafından kaydedilmiştir.

“Kaptan Yount,” dedi, “Kaliforniya Vadisi'nde bir aile büyüğü olan Yount, onunla konuşmalarından altı yedi yıl önce, birkaç hayat kurtaran bir rüya gördüğünü anlatmıştı. (Kaptan Yount) rüyasında, soğuk ve açlıktan mahsur kalmış bir grup göçmeni görmüştü. Manzaranın şeklini, devasa, dik bir beyaz kaya uçurumunun ön cephesini, adamların derin kar çukurlarından yükselen ağaç tepelerini kestiğini fark etmişti. Kişilerin yüz hatlarını ve yaşadıkları sıkıntının ifadesini ayırt edebilmişti. Rüyanın netliği ve

görünürdeki gerçekliğinden derinden etkilenmiş bir şekilde uyanmıştı. Sonunda derin bir uykuya dalmış ve aynı rüyayı tekrar görmüştü."

"Sabahleyin aklından çıkaramadı. Kısa bir süre sonra yaşlı bir avcı arkadaşıyla karşılaşınca hikayesini anlattı ve daha da etkilendi-"

Rüyasında gördüğü manzarayı tereddütsüz tanımasının etkisiyle, bu yoldaşı Sierra'yı aşarak Carson Vadisi geçidinden geldi ve geçitteki bir noktanın tam olarak tarif edilen manzaraya uyduğunu söyledi. Bunun üzerine, saf ve deneyimsiz baba kararını verdi. Hemen katırları, battaniyeleri ve gerekli tüm erzaklarıyla birlikte bir grup adam topladı.

Komşular ise onun safdilliğine gülüyorlardı. 'Önemli değil,' dedi, 'Bunu yapabilirim ve yapacağım; çünkü gerçekten inanıyorum ki, olay rüyamda gördüğüm gibiydi.' Adamlar 150 mil uzaklıktaki dağlara, doğrudan Carson Vadisi geçidine gönderildi ve orada grubu tam olarak rüyadaki gibi buldular ve geri kalanını sağ salim getirdiler."

HAYALETLER, HAYALETLER VE PERİLİ OLAYLAR

Ölenlerin ruhlarının bizi asla ziyaret etmediğini söylemiyorum, çünkü bu, geçmişin iyi doğrulanmış kayıtlarından bahsetmeye gerek bile kalmadan, günümüzdeki değerli kanıtlar karşısında yalan olurdu. Ancak birçok sözde hayaletin, görünen şeyin, ölenlerin "gölgeleri" değil, sadece bir gölgenin gölgesi olduğunu düşünüyorum - ölenlerin kendisi değil, sadece doğanın görünmez biyografisinde öznel olarak görülen resimleri. Bayan Denton "derinliklerde canavarlar" gördüğünde, şu anda var olan bir şey gördüğünü düşünmek en büyük aptallık olurdu. Merhum Bayan Rowan Vincent'ın Napolyon'u tanımakta hiçbir zorluk çekmemesi, bir hayalet değil, sadece bir resmini görmesi anlamına geliyordu.

Geçmişte olanlar ve Napolyon'u, St. Clouds'u kadar gerçeklikten uzaktı. Geçmişteki bir sahneye—dünyevi bir deneyime—baktı ve psikometrik olarak geçmişte olanların bir resmini algıladı, ancak gerçek bir hayalet görmedi.

İster psikometrik etkilenme yeteneğinin farkında olsunlar ister olmasınlar, birçok hassas insan, "ölmüş birinin" enerjileriyle yoğun bir şekilde dolu bir odada veya o yere yakın bir yerde, eşyaları, giysileri ve hatta kemikleri de bulunan bir ortamda bulunduğunda, ölülerin göründüğü bir sahneyi görmüş, sesler, gürültüler ve benzeri şeyler duymuş olabilir. Dahası, böyle bir kişi, görünüşte çok gerçek ve korkutucu olan, ancak aslında görünmez biyografinin filmlerinin ruhsal görüşe yansıttığı canlı bir resimden başka bir şey olmayan korkunç bir trajedinin canlandırıldığını görmüş olabilir.

Bazı hayaletler düşünce biçimleridir, ancak bedensiz benlik değildir. En yoğun acının, kefaret edilmemiş bir kötülüğün rahatsız edici bir anısı, ruhun

-düşüncede- kutsal olmayan yeri bir kez, hatta tekrar tekrar ziyaret etmesine neden olabilir ve bu düşünce, bu anı, bazı hassas noktalara yerleşir. Bana göre bu, ruhun masum kurbanlarıyla birlikte o yere bağlı olması ve suçu sürekli olarak tekrar tekrar canlandırmasından daha olası görünüyor. Bu fikri, hayaletin görünüşte amaçsız bir görev için gelmesi; sabit bir fikir gibi onu hipnotize eden eski suçu tekrar canlandırması; dünyevi bir anının giysilerini giymesi ve tüm bunların...

Bu tavırlar ve duruşlar, ölen kişinin dünyadaki varlığının çoktan sona ermiş dönemine aittir; dahası, bu tür hayaletlerin oynadığı rolün, bedenlenmiş tanık veya tanıklarla hiçbir ilgisi yoktur. Benzer şekilde, sözde hayaletler—Kraliçe Elizabeth, VII. Henry, Windsor'daki hayaletler ve Hampden Court'taki ruhlar—anlamsız rollerini oynarlar, varlıklarının farkında olan bedenlenmiş kişilerin bilincinde değillerdir.

Yukarıda, gözlemcilerin akıl sağlığını savunmak için bazı açıklamalar yer almaktadır, ancak vizyonların ve hayaletlerin tamamen halüsinasyon ürünü, zihin gezintisinin bir ürünü, bilinçsizce gelişen bir düşüncenin dışa yansıması olduğu ve bu nedenle "gerçek halüsinasyonlarla" hiçbir ilişkisi olmadığı açıkça görülen birçok örnek vardır; gerçek ikiz ve hayalet örnekleri de verilecektir.

BİR HAYAL VİZYONU

On dokuz yaşındayken, yelkenli bir gemiyle Atlantik'i geçerken, rüya benzeri bir şey yaşadım. Uyuyamıyordum. Etrafı gözetliyordum ve gece sakin ve güzeldi. Oldukça tetikte olmama rağmen, çevrenin sakinliği bende bir tür hayal kurma hali uyandırdı ve önümde bulutlu, puslu bir görüntü fark ettim. Yaklaştıkça daha belirgin hale geldi ve sonra açıldı ve bana çok sevdiğim bir kız kardeşimin yüzü gibi görünen bir şey gördüm. Hayalimdeki yüz bana tatlı bir şekilde gülümsedi ve geldiği gibi aniden kayboldu. Bunun ne anlama geldiğini anlamadım, ancak birkaç ay sonra...

Sonradan öğrendim ki, o rüya-vizyonu gördüğüm sıralarda ölmüş. Ne yazık ki, o günlerde zihnim psişik araştırma sorunlarıyla ilgilenmeye müsait olmadığı için saatini ve tarihini not almadım. Bunun ölmekte olan veya ölmüş kız kardeşimden gelen bir telepati vakası olup olmadığını söyleyemem.

Yaşayanların ikizi ve ölülerin gerçek hayaleti vardır; ve bunlar aracılığıyla, tüm gerçek ruhsal deneyimler aracılığıyla, insanın göründüğü gibi olmadığı, aksine ruhsal bir bedende yaşayan ve kendisini fizyolojik bir organizasyon aracılığıyla diğer insanlarla ve mevcut dünyevi çevreyle ilişkilendiren ruhsal bir varlık olduğu derin inancına ulaşırız. Bedendeyken ve ona ait şekillerde kendini gösterirken, zaman zaman ruhsal yeteneğin sergilenmesiyle -ikiz aracılığıyla- dışsal benliğinden bağımsızlığını da gösterebilmiştir; ve bedeni

terk ettiğinde, bu yeteneklerin daha da ileri bir kullanımıyla -entelektüel ısrarla- ve ölümden sonra şüphesiz hayalet görünümleriyle bunu yapmıştır.

Yine de, ikiz ve hayalet gerçek Psişik Benlik olmayabilir, ancak bana göre bunlar, o Benliği—Gerçek Benliği—sıradan bilinçli Benliğe, mevcut varoluş biçimlerinde açığa çıkaran yöntemlerdir.

ÇİFT

Edinburgh'lu ünlü Doktor Abercrombie şunları aktardı: Bu durumda ajan, 17

Rahip Joseph bir rüya gördü ve rüyayı gören annesi uyanıkken oğlunu gördü. Görme ve işitme gibi psişik yetenekler belirtilmiştir.

“Genç bir adam olan Joseph Wilkins, evden uzaktayken, görünürde hiçbir sebep yokken, eve döndüğünü, gece eve vardığında ön kapının kilitli olduğunu gördüğünü, arka kapıdan girdiğini, annesinin odasına gittiğini, onu uyanık bulduğunu ve ona şöyle dediğini rüyasında gördü: 'Anne, uzun bir yolculuğa çıkıyorum ve sana veda etmeye geldim.' Bir iki gün sonra bu genç adam babasından bir mektup aldı; mektupta nasıl olduğunu soruyor ve annesinin bir gece gördüğü bir rüya nedeniyle endişeli olduğunu iddia ediyordu; bu rüya aslında oğlunun rüyasıydı. Yatakta uyanık yatan anne, birinin ön kapıyı denediğini ve arka kapıdan girdiğini duymuş, sonra oğlunun odasına girdiğini görmüş, ona 'Anne, uzun bir yolculuğa çıkıyorum ve sana veda etmeye geldim' dediğini duymuş ve 'Ah, sevgili oğlum, sen öldün.' diye cevap vermişti. Oğlu da rüyasında annesinin bu sözlerini duymuştu.”

"Harbinger of Light" dergisinin editörü Bay Terry, çifte ve benzeri olaylara dair pek çok vakayı haberleştirmiş olup, ofisinde hassas bir kadınla yaşadığı ilginç bir deneyimi aktarıyor. Bu kadın, daha önce tanımadığı bir kadını görmüş ve ona Amerika'dan mektup yazmış. Kadın bu kadını ofisinde görmüş. Bunun, yurt içinde ve yurt dışında her önemli şehir ve kasabada çok iyi tanınan, ünlü ilham verici konuşmacı (merhum) Bayan Britten olduğu ortaya çıkmış.

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 259 Melbourne'e vardığında, Bay Terry ona bu konu hakkında sorular sordu ve o da kendisine, ilgilendiği kişiler tarafından uzak yerlerde benzer koşullar altında görülmesinin sık rastlanan bir durum olduğunu söyledi.

Neşeli İskoç yazar, filozof ve dost Bay Andrew Lang, bir keresinde arkadaşı "Q."nun bahçe kapısını açtığını ve kendisinin (Bay Lang'in) yazı yazdığı pencereye doğru giden yoldan geldiğini gördüğünü anlatıyor. Gün ışığında Bay Lang onu karşılamak için kalktı ve kalkmasıyla Q.'yu içeri almak için kapıya gitmesi arasında beş veya on saniyeden fazla bir süre geçmemişti.

Ama orada Q. yoktu. Bay Lang tüm bunları ayrıntılı olarak anlatıyor. Ayrıca o gün akşam yemeğine çıktığını, Bayan Q. ile karşılaştığını ve ondan Q.'nun bütün gün dışarı çıkmadığını, yatakta hasta olduğunu ve ikizinin görüldüğü sırada orada olduğunu öğrendiğini anlatıyor. Bay Lang, merhum Bay Myers'ın bazı psişik terimleriyle her zamanki gibi eğleniyor, ancak ikizin varlığına ve hatta diğer fenomenlere ciddi bir şekilde tanıklık ediyor.

Her birimizin içindeki hayalet kendini dışarıda gösterebilir ve belki önemsiz, belki de hayati öneme sahip bir mesaj iletebilir; öyle yoğun bir önsezi veya uyarı ki, duygu düşünce biçimini veya ikizini de beraberinde taşır. T.P.'s Weekly'deki şu hikayede editör gerçekleri doğruluyor, ancak isimleri gizlemiş. Bence en iyisi yazarın sözleriyle aktarmak:

"İşte doğruluğuna kefil olabileceğim bir ruhani öykü—"

En azından bana bunu anlatan arkadaşımın doğruluğunu garanti edebildiğim kadarıyla. Nişanlısıyla buluşmak üzere Cambridge'e giden genç bir kız, trenin durduğu her istasyonda irkildi ve pencereden o kadar çılgınca dışarı baktı ki, vagondaki yaşlı bir beyefendi sonunda ona ne olduğunu sordu. Kız büyük bir telaşla, "Ah," diye cevap verdi, "Cambridge'de buluşacağım arkadaşımı her istasyonda peronda gördüm, bir tür korku içinde bana inmem için işaret ediyordu." Yaşlı beyefendi, "Öyleyse tavsiyemi dinle," dedi, "ve eğer onu bir sonraki istasyonda hala sana işaret ederken görürsen, hemen in." Bir sonraki istasyonda hayalet, her zamankinden daha büyük bir heyecanla ona işaret etmeye devam ediyordu. Kız daha fazla tereddüt etmedi, hemen indi -tıpkı yaşlı beyefendi gibi- ve onu Cambridge'e götürecek bir sonraki treni bekledi. Vardığında, önceki trende, özellikle de kendisinin oturduğu vagonda bir kaza olduğunu ve canını zor kurtardığını öğrendi. İşin garip yanı, nişanlısının ruhu onu uyarmak için göründüğünde, kendisi Cambridge'deki bekleme salonunda o kadar derin bir uykudaydı ki, böyle bir şeyin rüyasını bile görmemişti.

Proc. SPR'de, Çift Benlik evresinden daha sağlam bir şekilde doğrulanmış başka bir psikolojik fenomen evresi yoktur.

Bay Pod, bedensiz benliğe dair kanıtların büyük çoğunluğuna karşı tutumu ne olursa olsun, çift benlik de dahil olmak üzere telepatiye dair bol miktarda kanıt sunmaktadır.

PSİŞİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 261 ve hayaletler. İkiz varlığın irade gücüyle yansıtıldığı ve deneyin amaçlandığı kişi tarafından görüldüğü durumları ele alıyor. Bu tür deneylerle ilgilenmek niyetinde değilim, ancak Podmorean anlamında Telepati için çok fazla şey iddia etme olasılığını düşündüren bir örnek vereceğim.

Bay Podmore, belirli bir teğmenin beş yıl önce ölmüş bir kadını gördüğü olayını anlatıyor. Teğmen kadını sadece görmemiş, yanında bulunan bir arkadaşı da görmüş. İki adam da uyanık bir şekilde Fransız seferi hakkında konuşurken, aniden kapı açılmış ve kadın içeri girmiş. Beyazlar içinde, başı açık bir şekilde, genç teğmene üç kez gülümseyerek selam vermiş, kapıdan geçip kaybolmuş. Doğru, bir deney yapılmış ve başarısız olmuş. Ajanın (?) amacı, iradesini kullanarak teğmenin belirli bir saatte genç kadın hakkında rüya görmesini sağlamaktı. Bunun yerine, kadının hayaleti, amaçlandığı gibi, bir rüyada değil, tek bir kişi tarafından görülmüş. Yukarıdakiler, Düşünce Formu veya İkiz'den ziyade Hayalet'in daha iyi bir kanıtı olurdu. Olaylar ilginç.

Rahmetli Rahip HR Haweis, kilisesinde kendi ikizinin görünmesine dair dikkat çekici bir örnek verdi: “Vaaz Deneyimlerim”, Temple Magazine, Ağustos 1900:

"Hayatımda başıma gelen en garip şey..."

“Başka bir yerde olduğum zamanlarda kürsüde görülüyordum,” diyor. “Bir Pazar sabahıydı, şiddetli bir soğuk algınlığı beni Chelsea'deki Queen's House'da esir almıştı ve papaz yardımcım vaaz veriyordu. Cemaatten en az iki kişi, papaz yardımcısı kürsüye çıkar çıkmaz, kısa bir süre için arkasında durduğumu fark etti; kiliseden ayrılırken karşılaştılar ve notlarını karşılaştırarak, orada olup hiçbir şey yapmamamın ne kadar garip olduğunu ve olası amacımın ne olabileceğini söylediler. O süre boyunca Chelsea'de şöminenin başında oturmuş, vaaz zamanında yerimde olmamaktan endişeleniyordum, çünkü bir kez olsun içeride kalmaya ikna edilmiştim ki bu, ne kadar hasta olursam olayım çok nadiren yaptığım bir şeydir.”

Bir örnek daha yeterli olacaktır: Avam Kamarası'nda görülen Milletvekili TP I O'Connor'ın ikizi. Milletvekili JG Swift M'Neill, bu olayı MAP'te anlatıyor. Bay M'Neill şöyle diyor:

“Ve bir kez daha MAP editörüne kendisiyle ilgili bir hayalet hikayesi anlatayım. 1897 baharında bir akşam, Avam Kamarası'nın barından, muhalefet tarafındaki üçüncü sırada, geçiş yolunun altında, her zamanki yerinde oturan 'TP'ye baktığımı hatırlıyorum. Ancak 'TP' orada değildi. Benim haberim olmadan, ölmekte olan bir ebeveynine son veda etmek için telgrafla İrlanda'ya çağrılmıştı. Onu gördüğümü düşünen tek ben değildim. Basın galerisinden, yüz hatlarını benim kadar iyi tanıyan bir yakını tarafından da aynı yerde otururken görüldü. Söylendiğine göre,

Orijinaller zihinsel acı içindedir ve elbette o zamanlar, sevgili babasının hayatı tehlikede iken, nazik ve sevecen arkadaşım 'TP' bu üzücü durumu fazlasıyla yerine getirdi.

“'TP'nin' kişisel görünümü çarpıcıdır ve bir kez görüldüğünde kolay kolay unutulmaz; bu kadar yakın iki arkadaşın bu gerçek konusunda aldatılması olası değildir. Çiftin varlığına dair kanıtlar yalnızca benim öne sürebileceklerime bağlı değildir ve verilen örnekler, telepatinin bu aşamasını açıklamak için kullanılacaktır.”

ÖLÜLERDEN GELEN TELEPATİ, HAYALETLER, ÖLÜLERİN HAYALETLERİ

İkizden Hayalete geçiş kolaydır. Bayan Edmund Adam (Juliette Lambert), büyükannesinin trajik ölümüne atıfta bulunarak, ilginç kitabı Çocukluğumun ve Gençliğimin Romantizmi'nde şunları anlatır:

“Bir gece saat on civarında kızımı beşiğine yatırmış, yatağıma dönmüş ve uyumaya hazırlanıyordum ki, sürekli yanan gece lambasının ışığında büyükannemin odama girdiğini gördüm. * Ah, büyükanne, sen misin? ' diye bağırdım. Yavaş bir hareketle elini gözlerine götürdü. Göz yuvaları boştu! Yatağımdan fırlayıp ona doğru koştum—kaybolmuştu. Hemen kocamın çalışma odasına koştum, o da orada yazı yazıyordu. * Büyükannem, büyükannem, nerede o? Az önce onu odamda, boş gözlerle gördüm!' 'Sen delirmişsin,' dedi Bay Lamessine. 'Senin

"Büyükannem burada olamaz. Annen bana hasta olduğunu yazdı ve senin bakımın nedeniyle sana bunu söylemememi rica etti." Ertesi gün büyükannemin bana göründüğü saatte öldüğünü öğrendim."

Bayan Adam bunu gerçek bir görüm olarak değerlendirdi, hatta o kadar gerçekti ki, ahiretin varlığına dair en güçlü kanıtlardan biri olduğunu düşündü.

Bayan Coates'in, bu konular hakkında hiçbir şey bilmeden önce yaşadığı veya şimdi medyum olarak adlandırılan kişilerden biri olduğunu hayal ettiği birçok deneyimi vardı; bunları bana anlattı. Bu olay, tanışmamızdan önce gerçekleşmişti ve bu hanımefendi eşim olduktan sonra bana anlatıldı.

Kocasının ölümünden yaklaşık üç ay sonra, belki de "toplu bir halüsinasyon" olarak adlandırılabilecek şu deneyimi yaşadı. Hayatta kalan üç küçük çocuğu vardı ve teselli bulmak ve bu küçüklerin babalarının kaybını hissetmelerini sağlamak için, hepsinin kendi yatak odasında uyumasını ayarlamıştı. Yaklaşık dört yaşında küçük bir kızı annesiyle, iki oğlu ise yakındaki küçük beşiklerde uyuyordu. Evde bolca yer vardı, ama bu herkese en uygun olanıydı. O gece çocuklar derin uykudayken o da yatağına yattı. Aniden, sanki elektrik çarpmasıyla uyanmış gibi, küçük kızının göğsünde duran bir el gördü. Hayattayken olduğu gibi doğal olan bu eli, merhum kocasının eli olarak hemen tanıdı. Çocuk bir

Onun çok sevdiği bir eldi. Bayan S., eli görünce ve onu tanıyınca çok şaşırdı ve el de sanki tanındığının farkındaymış gibi irkildi. Gözleri eli takip ederek kola ulaştı ve sonra tüm figürü gördü; figür belirgin olsa da, baş ve yüz hariç, gölgeliydi. Baş ve yüz ise neredeyse el kadar belirgin ve opaktı. Vücut, yatak ile yatağın değdiği duvar arasındaydı. Duvarı, sanki vücudun içinden görebiliyordu ve gerçekçi halüsinasyon, kocasının yüzünü ve her hareketini net bir şekilde tanımasına yetecek kadar uzun sürdü. Çok korkmuştu ve el kaldırıldığında küçük kız huzursuzlandı ve uykusunda, "Baba gitti; cennette," diye mırıldandı, gülümsedi ve tekrar derin bir uykuya daldı. Bayan S. de uykuya daldı ve saat üç civarında büyük oğlanın, "Anne, babamı yatağın ayak ucunda gördüm," demesiyle uyandı. "Ne zaman?" diye sordu. “Az önce,” diye yanıtladı. “Uyandım ve babamın odaya girip yatağın ayak ucunda durduğunu gördüm ve bana, 'Annene iyi davran, John,' dedi.” Yatak odasının kapısı kapalı ve kilitliydi.

Yukarıda belirtilenler ailenin diğer üyeleri tarafından da doğrulandı. Son çeyrek yüzyıldır onun sezgisel veya psişik yeteneklerine dair tanıkların huzurunda kanıtlarım olduğu için, hikayenin doğru olduğuna güvenle inanabilirim.

Bay R. Leithal senr., 28 Mart'ta (Light, 9 Nisan 1898) Freiburg, Baden'den şu katkıyı yaptı:

Geçen Çarşamba günü, bir arkadaşımın hizmetçi kızı sabahleyin hanımına, önceki gece uyandığında ölen babasını yatağının yanında dururken gördüğünü anlattı. Babası ona, 'Yengeniz çok hasta ve ölüm döşeğinde' demiş. Hizmetçi, ona bakmaya gitmesi gerekip gerekmediğini sorduğunda, babası, 'Hayır. Bunun için kız kardeşiniz Rosa gelecek' diye cevap vermiş. Aynı gün öğlen saatlerinde kızın erkek kardeşinden bir telgraf gelmiş ve 'Eşim çok kötü durumda, hemen gelin' demiş.

“Kız trene bindi, ancak ertesi akşam geri döndü ve şöyle dedi: 'Yengemin durumunun çok kötü olduğunu gördüm; doğum yapmıştı ve ona bakan doktor önceki iki geceyi onunla geçirmek zorunda kalmıştı. Ablam Rosa beklenmedik bir şekilde geldi. Yengemin bakımını ona emanet edebildim.'

Bay Leithal, kızın ve birlikte yaşadığı ailenin spiritüalizmden habersiz olduğunu ekliyor. Bu durumda, tıpkı Madam Adam'ın deneyiminde olduğu gibi, gören kişi uyanıktı. Hayaleti gördü ve onunla konuştu. Hayalet ona olanı bildirdi ve olacakları işaret etti ve her şey işaret edildiği gibi gerçekleşti.

Anlamı daha az belirgin olan şu olay da var; ancak hayalet görülüyor ve zaman örtüşmesi düşündürücü. Görenler doğru bir izlenim edinmek için uygun durumda olmayabilirler. Lord Tennyson, babası Lord Tennyson'ın anılarında şöyle diyor:

A. Londra'ya gitti. Tilly (Matilda Tennyson)

Akşam bana, Arthur Hallam'ın ölümünden hemen önce, Somerby'de bir sonbahar akşamı, kız kardeşi Mary ile birlikte baştan ayağa beyaz giyinmiş uzun boylu bir figür gördüklerini ve onu patikadan aşağı takip ettiklerini, figürün boşluk olmayan çitten geçtiğini gördüklerini anlattı; ve eve vardığında gözyaşlarına boğulacak kadar dehşete kapıldığını söyledi. Daha sonra, dans dersleri için Spilaby'de olduğu sırada eve mektupları getirdiğini ve bunlardan birinin Clevedon'dan olduğunu anlattı. Bu mektup A.'ya hitaben yazılmıştı. A. yemekte otururken mektubu ona verdi ve şapkasını çıkarmaya gitti; daha sonra A.'nın masadan kalktığını ve zavallı Emily'nin korkunç haberi almak için yanına çağrıldığını duydu.

Aşağıdaki olayda, iki görgü tanığı kardeşleri hakkında aynı anda doğru bir izlenim edinmişlerdir. Raporun yetersizliğinden, bu görünümün tesadüfi mi yoksa doktorun yurt dışında ölümünden sonra mı gerçekleştiğini söylemek mümkün değildir.

12 Ağustos 1906 Pazar günü Seaford'daki Cemaat Kilisesi'nde vaaz veren Milletvekili Compton Rickett, vaazında şu olağanüstü tesadüfü anlattı ve bunun doğru olduğunu doğruladı: "Oğlunun Boer Savaşı sırasında Güney Afrika'daki İngiliz kuvvetlerinde doktor olarak görev yaptığı bir beyefendi, iki kız kardeşini ziyaret etti. Kız kardeşleri, oğlunun eve döndüğüne sevindiklerini söylediler. Baba, oğlunun hala Güney Afrika'da olduğunu söyleyince, kız kardeşleri, akşam saat 6 civarında koridor kapısının cam panelinden bakarken onu gördüklerini söylediler."

Babasının gelişinden hemen önce, yaşlı beyefendi derhal Londra'ya döndü ve ertesi sabah bilgi almak için Savaş Bakanlığı'na gitti. Oğlunun bir önceki akşam tifodan öldüğüne dair bilgi aldıkları söylendi; ölüm saati İngiliz saatiyle 18:00'dı.

Coatbridge, Gartsherrie'den Yüzbaşı GF Bussell Colt'un aşağıdaki anlatımı, biraz kısaltılmış olsa da, kendi başına hikayeyi anlatıyor:

“Tatil için evdeydim ve babamla annemle birlikte kalıyordum... Yatak odam, bir ucunda pencere, diğer ucunda kapı olan, uzun ve dar, ilginç eski bir odaydı. Yatağım pencerenin sağında, kapıya doğru bakıyordu. Çok sevgili bir kardeşim vardı, Oliver, Yedinci Boyal Tüfekçi Alayı'nda teğmen. Yaklaşık on dokuz yaşındaydı ve o sırada birkaç aydır Sivastopol'daydı. Onunla sık sık mektuplaşırdım ve bir keresinde moralsiz, hasta olduğunu belirten bir mektup yazdığında, ona moralini düzeltmesini, ancak başına bir şey gelirse bana haber vermesi gerektiğini, çünkü çocukken geceleri sık sık birlikte oturduğumuz odama gelmesi gerektiğini söyledim. Bu mektubu (sonradan buldum) bir din adamından kutsal ayini almaya başlarken almıştı; din adamı da bunu bana anlattı. Bunu yaptıktan sonra siperlere gitti ve bir daha geri

dönmedi, çünkü birkaç saat sonra Redan'ın kuşatması başladı. O, kaptanın Bölüğü geri çekilirken, onun yerini aldı ve adamlarını cesurca ileriye götürdü. Onları surların içine yeni sokmuştu.

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 269, zaten birkaç yerinden yaralanmış olmasına rağmen, bir kurşun sağ şakağına isabet etti ve diğer ceset yığınlarının arasına düştü; otuz altı saat sonra, diz çökmüş bir halde (diğer ölü bedenler tarafından desteklenerek) bulundu. Ölümü, daha doğrusu düşüşü, 8 Eylül 1855'te gerçekleşti.

“O gece aniden uyandım ve odamın penceresine dönük, yatağımın yanında, adeta fosforlu bir sisle çevrili, kardeşimin diz çökmüş olduğunu gördüm. Konuşmaya çalıştım ama başaramadım. Başımı yatak örtülerine gömdüm, hiç korkmuyordum (çünkü hepimiz hayaletlere ve görünen şeylere inanmamak üzere yetiştirilmiştik), sadece düşüncelerimi toplamak için, çünkü onu düşünmüyor ya da rüyalarımda görmüyordum ve hatta iki hafta önce ona yazdıklarımı tamamen unutmuştum. Bunun bir hayal ürünü olması gerektiğine karar verdim.”

“Ama yukarı baktığımda, yine oradaydı, bana sevgiyle, yalvararak ve üzgün bir şekilde bakıyordu. Tekrar konuşmaya çalıştım ama dilim tutuldu. Tek bir ses bile çıkaramadım. Yatağımdan fırladım ve pencereden dışarı baktım, ay yoktu ama çok karanlıktı ve şiddetli yağmur yağıyordu. Döndüm ve hala zavallı Oliver'ı gördüm. Gözlerimi kapattım, oradan geçtim ve odamın kapısına ulaştım. Odayı terk etmeden önce kapı kolunu çevirirken bir kez daha arkama baktım. Hayalet yavaşça başını çevirdi ve yine endişeyle ve sevgiyle bana baktı ve o zaman ilk kez sağ şakağımda, içinden kırmızı bir akıntı akan bir yara gördüm... Odayı terk ettim ve bir arkadaşımın odasına gittim ve uzandım..."

Gecenin geri kalanında ona nedenini anlattım. Evdeki diğerlerine de söyledim, ama babama söylediğimde özellikle anneme söylemememi emretti. Ertesi Pazartesi (o zamanlar Kırım ile iletişim sadece kısmen telgraf yoluyla sağlanıyordu) Sir Alexander Milne'den Redan'ın ele geçirildiğini bildiren bir not aldı, ancak ayrıntı yoktu. Arkadaşıma, benden önce ölenler ve yaralananlar arasında adını görürse bana haber vermesini söyledim. Yaklaşık iki hafta sonra, Edinburgh'daki Atholl Crescent'te bulunan annesinin evindeki yatak odama çok ciddi bir yüzle geldi. "Sanırım beklediğim üzücü haberi vermek için geldi?" dedim ve o da "Evet" dedi.

"Hem alayın albayı hem de cesedi gören bir iki subay, görünüşün benim tarifime çok benzediğini ve ölüm yarasının tam olarak gördüğüm yerde olduğunu doğruladı. Ancak hiçbiri onun gerçekten o anda ölüp ölmediğini söyleyemedi. Eğer öyleyse, bana görünmesi ölümünden birkaç saat sonra olmalıydı, çünkü bana sabah saat ikiyi birkaç dakika geçe göründü. Aylar

sonra, küçük dua kitabı ve ona yazdığım mektup, ölüm anında giydiği tuniğin iç göğüs cebinde bulunarak bana geri verildi."

Bu açıklama, Proc. SPR cilt i.'de tam olarak verilen bağımsız kanıtlarla desteklenmektedir.

Washington'da görev yapan merhum Peder Walter, bir başka rahibe şu deneyimini anlatmıştı ve bu olay birkaç yıl önce vefatının ardından Katolik basınında yer aldı ve kamuoyunun dikkatini yeniden çekti.

Washington Post'un rahibin ölümüyle ilgili haberi. İşte özetlenmiş hali.

Kışın fırtınalı bir gecesinde Peder Walter geceyi geçirmek için odasına çekilmiş ve uzanmış haldeyken kapı zilinin şiddetli bir şekilde çekilmesiyle uyandı. Sesi duyunca yerinden fırladı, pencereyi açıp dışarı baktı ve kapının eşiğinde ince giysiler giymiş iki çocuk, bir erkek ve bir kız çocuğu gördü.

Rahip, küçük ziyaretçilerine, "Ne istiyorsunuz?" diye sordu. İçlerinden biri, "Babamız ölüyor ve hemen yanına gelmenizi istiyor," diye yanıtladı. "Size yolu göstereceğiz."

Kısa bir süre sonra rahip, çocuklarla birlikte sokağa çıktı ve çocuklar onları şehrin kenar mahallelerinden birindeki yıkık dökük bir apartmana götürdü. Çocuk kapıyı açtı ama içeri girmedi, sadece Rahip Walter'a, "Babamın kapısı evin en üst katında. Anahtar deliğinden bir ışık parlıyor; kaçırmanız mümkün değil," dedi. Görevine odaklanmış olan rahip, çocukların yokluğunu fark etmedi ve derme çatma merdivenlerden sendeleyerek ve el yordamıyla yukarı çıktı ve tarif edildiği gibi kapıyı buldu. Kapıyı iterek açtığında, iç karartıcı bir manzarayla karşılaştı. Kırık bir sandalye ve birkaç eşyanın bulunduğu boş bir oda ve bir köşede paçavralarla örtülü, ölmekte olan bir adam, bir şişeye sokulmuş mumun zayıf ışığıyla hafifçe görünüyordu.

"Kimsin sen?" diye fısıldadı adam. Peder Walter, onun yanına çağrıldığını söyledi. "Seni çağırmadım. Gönderecek kimsem yoktu, yalnızım, ölüyorum."

"Bu çok garip," dedi rahip, "çünkü iki çocuk, bir erkek bir kız, evime gelip babalarının ölmek üzere olduğunu söylediler ve bana yolu gösterdiler."

“İki çocuğum vardı!” diye nefes nefese sordu adam, neredeyse yerinden fırlayarak. “Nasıl görünüyorlardı?” Rahip ona anlattı ve ölmekte olan adam elleriyle yüzünü kapatıp sessizce ağladı, gözyaşları ellerinden süzüldü ve tüm vücudu kasıldı. Konuşabildiğinde, “Onlar benim çocuklarımdı! Zavallı, sevgili çocuklarım!” dedi ve bitkin bir halde yatağına yığıldı. Sonra, karısının ölümünden sonra içkiye başlamasının, ihmal ettiği çocuklarının ve yaklaşık iki yıl önce ölümlerinin hüzünlü, acı dolu ve olağanüstü hikayesi geldi. “Size gelenler benim ölü çocuklarımdı, Peder.” diye ekledi kırık bir

sesle, “Zavallı çocuklarım, ölmekte olan babalarına sizi getirmek için cennet tarafından gönderildiler.”

Hikaye, tövbe eden günahkarın Kilise'ye kabul edildiği duyurusuyla basitçe sona eriyor ve tüm iyi Katolikler bunun ne anlama geldiğini bilir.

Ancak bu tür olaylar Katoliklerin tekelinde değildir, her ne kadar Protestanlardan daha çok bu tür şeylere eğilimli olsalar da. Konuya gelirsek, daha yakın tarihli bir olayı hatırlıyorum; bu olayı bana eski dostum, rahmetli Rahip D. M*Kinnon anlattı; kendisinden bu kitapta daha önce de bahsetmiştim. Bu hikayeyi bize 1890 kışında bir akşam anlattı. Hatırlıyorum da, bu olaydan dolayı oldukça heyecanlıydı. Kısa bir süre önce kendi evi Craigiebank, Crosshill'de bazı vurma ve seslerden rahatsız olmuştu, ancak bunlar bu yeni olayın yanında hiçbir şeydi.

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 273 deneyimi. Kilisesiyle bağlantılı olarak pastoral ziyaretler yapıyordu ve gelenek gereği, ziyaret edeceği bölgeyi bir önceki Pazar günü duyuruyordu. O gün ziyaretlerini yeni bitirmişti ve eve doğru gidiyordu. Ziyaret bölgesinde olmayan bir sokaktan geçerken, dikkatini gri bir elbise giymiş, gri bir türban veya şapka takmış genç bir kadın çekti. Kadın, "kapalı ağız"da durarak ona işaret etti. Yanına gittiğinde, kadın ondan annesini ziyaret etmesini istedi. Tereddüt etti, sonra kabul etti. Ona gerçek ve doğal görünen genç kadın, yukarı kata kadar yol gösterdi ve bir evin (iki kat yukarıda) zilini çaldı. Kapı açıldığında, etrafına bakınca rehberinin kaçtığını görünce şaşırdı, ancak bir şekilde yanından geçmiş olmalı diye düşünerek, kapıyı açan yaşlı kadına Bayan ----'ı görmeye geldiğini söyledi. İçeri girdi ve yatakta hasta yatan kadını gördü, onunla konuştu ve dua etti; tam ayrılmak üzereyken gri elbiseli genç kadından bahsetti ve onun hakkında bilgi aldı. Böyle birinin hayatta olmadığını öğrenince şaşırdı. Ancak Bayan ----'ın, görünüşü ve en son giydiği en sevdiği elbise verilen tanıma uyan bir kızı vardı ve altı ay önce ölmüştü.

ÖLENLERİN GÖRÜŞLERİ—HAYALETLER

Kev. Minot J. Savage, Ölümün Ötesindeki Yaşam adlı eserinde şöyle diyor: —“Uzakta yaşayan bir arkadaşın, ölümünden sonra başka bir şehirde veya başka bir eyalette yaşayan birine göründüğü vakalar biliyorum.”

18

Bu tür olayların gerçekliğini bizzat kendim araştırdım ve doğruluğunu teyit ettim.

"Bu bağlamda, ölmekte olanların gördüğü vizyonlardan bahsetmekte fayda olabilir. Ateş ve çeşitli hastalıklardan muzdarip kişilerin, muhtemelen hastalıktan kaynaklanan ve dolayısıyla tamamen öznel olan vizyonlar

gördükleri iyi bilinmektedir. Birçok kişi, ölmekte olanların gördüğü tüm vizyonların bu türden olduğunu düşünmektedir."

“Şahsen gözlemlediğim pek çok vaka oldu. Bunların çoğu, ölmekte olan kişinin gerçekten de isimlerini söylediği arkadaşlarını gördüğünü veya yüzlerinin ve şekillerinin orada olduğunu kanıtlayacak nitelikte değildi. Ancak bana kanıt yönünde çok dikkat çekici özellikler taşıdığını düşündüğüm bir veya iki vaka biliyorum. Bunlardan birini örnek olarak vereceğim.”

“Massachusetts şehrinde yaşayan, sekiz ya da dokuz yaşlarında iki küçük kız vardı. Akraba değillerdi, ama çok yakın arkadaşlardı. İkisi de aynı anda difteriye yakalandı. Jeanie adını vereceğim kızlardan biri Çarşamba günü öldü. Aile, hemşireler ve doktorlar, arkadaşının iyileşmesinin önünde engel teşkil edebileceğinden korkarak, bu gerçeği ondan saklamak için özel çaba sarf ettiler. Çabalarında başarılı oldukları ortaya çıktı, çünkü diğer çocuğun ölümünden kısa bir süre sonra, Cumartesi sabahı, küçük vasiyetini hazırlama törenine katıldı. Çeşitli arkadaşlarına vermek istediği bazı şeylerden bahsetti—

Kardeşleri, kız kardeşleri ve oyun arkadaşları. Bunlar arasında Jeanie'ye gidecek olan ve çok sevdiği bazı şeyleri işaret ederek, Jeanie'nin hâlâ hayatta olup olmadığını öğrenip öğrenmediği konusundaki tüm olası soruları ortadan kaldırdı. Biraz sonra iki dünya arasında kalmış gibiydi; yatağın etrafındaki arkadaşlarını ve normalde görünmez olanları görüyordu. Büyükbabasından, büyükannesinden ve diğerlerinden bahsetti, onları görmekten duyduğu mutluluğu dile getirdi. Sonra babasına döndü, yüzünde ve sesinde büyük bir şaşkınlık ifadesiyle, "Baba, neden Jeanie'nin gittiğini bana söylemedin? Jeanie burada, diğerleriyle birlikte. Neden bana söylemedin?" diye haykırdı. Bu biraz sıradışı bir durum gibi görünüyor. Eğer arkadaşının ölüler arasında olduğunu biliyorsa, haklı olarak, sadece diğerlerinin arasında uzun zamandır öteki dünyada yaşadığına inandığı yüzleri hayal ettiğini söyleyebiliriz. Ancak bu yüzü görünce duyduğu şaşkınlık, sıradan durumlarda bulunmayan bir gerçeklik izlenimi de taşıyor.

“İki ya da üç yaşında, yatağa yatırılmış ve uyuyan küçük bir çocuk tanıyorum. Bölgede yaşayan, oldukça saygın bir yargıç olan bir arkadaşı vardı; kendi çocuğu olmadığı için bu küçük çocuğu çok severdi; onu sık sık ziyarete gelir, hediyeler getirir ve ona adeta aşık olurdu. O akşam anne ve baba yan odada otururken küçük çocuğun sesini duydular.”

Çocuk, sanki aniden uykusundan uyandırılmış gibi şiddetli bir şekilde ağlıyordu. İçeri girdiler ve onu kalbi kırılacakmış gibi hıçkırarak ağlarken buldular. Ona ne olduğunu sordular ve çocuk, 'Hakim... öldüğünü söylüyor!

Buraya geldi ve bana öldüğünü söyledi!' diye bağırdı. Ertesi sabah, hakimin önceki gece o saatlerde öldüğü anlaşıldı.

Rahip Savage, bu vakaların, bu konularda bilgi sahibi olabilecek daha yaşlı kişilerden bilgi almış olmasından daha fazla kanıt niteliği taşıdığını düşünüyordu ve ben de onunla aynı fikirdeyim.

Kendim de birçok deneyim yaşadım, ancak bunları kanıt değeri taşıyacak şekilde öne sürmeyi düşünmemeliyim; çünkü biraz önyargılı olduğum için, gençliğimde ve yetişkinliğimde küçümsediğim birçok şeyin mümkün olduğuna inanmak zorundayım. Bu kitapta verilen tüm vakaları kesinlikle doğrulayamam, ancak okuyucularıma, SPR Bildirileri'nde kamuoyuna sunulan ve modern Spiritüalizmin psişik fenomenlerini araştıran bir araştırmacı olarak aşina olduğum daha geniş bir yelpazedeki, iyi doğrulanmış vakalar kadar garip, harika veya "ukalaların" başlarını sallamasına neden olacak hiçbir şey sunmadığımı kesinlikle iddia edebilirim. Sadece son derece ilgi çekici bir konunun, yani insanın gerçek doğasının ve "öteki dünya hallerinde" hayatta kalmasının olası yönünün kenarına dokundum. Şimdi diğer aşamaları gösteren iki veya üç vaka daha sunacağım.

Geçtiğimiz günlerde King's Lynn'de yaşayan Bayan Terelinck, üç gece üst üste aynı rüyayı gördü. Bu rüyada o...

Kadın, rüyasında kocasının amcasını yatağının başında gördüğünü ve son rüyasından sonra uyandığında amcasının "hala orada" olduğunu, rüyadaki görüntünün uyanık haldeki görüntüsüne de yansıdığını söyledi. Bu konuda o kadar kararlıydı ve bu kişiye bir şey olduğuna o kadar emindi ki, kocası soruşturma yapmaya yöneldi. Amcasının nerede olduğuna dair başka yerlerden bilgi alamayınca polise başvurdu. Polis ona bir fotoğraf ve bazı kıyafetler gösterdi ve bunları, cesedi 1903 yılının Beyaz Pazartesi günü Lynn'deki Ouse Nehri'nde bulunan, Cambridge, Broad Street'te yaşayan amcası John Irvin'e ait olduğunu teşhis etti.

Akrabası Bay Terelinck'in bu rüyayı görmemesinin, karısının ise görmesinin tek açıklaması şu olabilir: Kadın, ikisi arasında hayaletleri algılamaya daha yatkındı ve ölülerin mesajını daha kolay hissedebiliyordu.

Amerikan basınında, ünlü müzisyen Ole Bull'un oğlu Bay Alex. Bull'un planlanan bir turnesiyle ilgili bir haber yer aldı. Banner of Light'ta çıkan ilanda, Bay Bulb'un kişisel bir portresi de bulunuyordu. Yaşadığı deneyimlerden biri, psikolojik açıdan ilgi çekici olması bakımından dikkat çekicidir. Bu beyefendi, 1895 baharında Danimarka'nın Gottenburg şehrinde bir akşam partisinde eğleniyordu. Ev sahibinin kızıyla dans ederken, aniden vurulmuş gibi durdu, çünkü o anda bir ses ona kardeşinin

öldürüldüğünü söyledi. Makale şöyle devam ediyor: "Tam olarak kendisine haber verildiği anda..."

Üzücü bir olaydı ve olayın yaşandığı gemi yüzlerce mil uzakta, denizdeyken, kardeşi Thorwald geminin direğinden düşerek ölmüştü." Üç hafta sonra bu psişik deneyim doğrulandı.

Tanınmış bir yazar ve Cassell's Family Magazine'e katkıda bulunan Ella Macmahon, Ocak 1896'da "Ölülerden Gelen Bir Ses" başlıklı bir makalesinde, tüm samimiyetiyle şunları anlattı: Kendisinin ve küçük kız kardeşi Annie'nin, annelerinin sesini duyarak ani bir ölümden nasıl kurtulduklarını anlattı. Eski bir kalenin yarı karanlık bir köşesinde dolaşıyorlardı ve su ve çamurla dolu bir çukurun kenarına gelmişlerdi; eğer annelerinin sesini, isimlerini teker teker söyleyerek yumuşak bir şekilde çağırmasaydılar anında boğulacaklardı. Döndüler ve sesi takip ettiler ve kurtuldular. Anneleri dört ay önce ölmüştü. Yazar, gizemi açıklamaya çalışmıyor. O zamanlar dokuz yaşındaydı, ancak üç şeyi biliyordu: annesinin sesi, annesinin dört ay önce ölmüş olması ve hem kendisinin hem de kız kardeşinin o ses sayesinde zamansız bir ölümden kurtulmuş olmaları. Yazarın şeffaf dürüstlüğü, zekasıyla eşdeğerdir.

Şimdi, Bayan Goodrich-Freer'in (şimdiki adıyla Bayan Spoer) Temmuz 1906'da Occult Review'da verdiği bir örnekle, ölülerden gelen telepati ve daha fazlasına dair açıklamalarımı sonlandırıyorum. Şunu söyleyebilirim ki, bu

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 279 Bu özel olay, merhum Bute Markizi'nin bu hanımefendiye yayınlamasını ısrarla tavsiye ettiği birçok olaydan sadece biridir. Özetleyeceğim ve hikayenin kendi kendini anlatmasına izin vereceğim.

Albay Brown-Ferris, 1893'te, Hindistan'da bir gün bir meslektaşıyla birlikte koleradan ölen bir meslektaşlarının eşyalarının listesini çıkardıklarını anlatıyor.

“Masa başında, iki uçta yazı gereçlerimizle oturuyorduk ve her bir maddeyi listeye yazıyorduk. Bu sırada verandada bir ayak sesi duyduk. Yukarı baktık ve birbirimize, 'Eğer -nin öldüğünü bilmeseydik, şimdi içeri geliyor derdik' dedik. Gerçekten de içeri girdi ve konuştu; garip olan şey, öldüğünü bilmesine rağmen orada olup konuşmasının oldukça doğal olduğunu düşünmesiydi. 'Rahat edemiyorum çünkü söylemem ve yapmam gereken bir şey var. Bunu yazar mısınız? İngiltere'den ayrılmadan önce -de bir kilisede gizlice evlendim,' dedi ve kilisenin adını ve tarihini verdi. 'Eşim şimdi orada yaşıyor ve bir oğlum var. Bunun bilinmesini ve buradaki mülkümün satılıp parasının ona gönderilmesini istiyorum. Kimsenin evli olduğumu bilmediği için bu yapılana kadar rahat edemiyorum.'” Hepsi bu kadardı ve gitti. İkimiz

de yol tariflerini yazmıştık ve kelimesi kelimesine aynıydı. İngiltere'de soruşturma yaptık: her şey doğruydu, evlenmişti ve belirtilen yer ve tarihte evlenmişti. Tabii ki para karısına verilmişti. Eğer geri dönüp bize anlatmasaydı, kimse bu konuda hiçbir şey öğrenemezdi."

Bu, Ruh Adamın -hayaletin- veya ölülerin fantazmasının (?) amaçlı ve zekice bir geri dönüşüdür; ve bununla birlikte -malzeme eksikliğinden değil, yer darlığından- ölülerden gelen Telepati öykümü sonlandırmalıyım.

MODERN SPİSİTÜLİZM—TELEPATİ

Telepatiye dair önceki referanslarda kendiliğinden ortaya çıkan psişik fenomenlerden bahsettim, ancak bu bölümü, amacı ölenlerle olası iletişim kurmak olan indüklenmiş telepati hakkında birkaç söz söylemeden bitirmenin uygun olacağını düşünmüyorum.

Yaşayanlar ve ölüler arasındaki telepati, geçmişte çoğu düşünceli araştırmacıya yeterince kanıtlanmıştır ve insan varlığının bedensel ölümden sonra da devam ettiği, günümüzde bilimsel olarak kabul görmüş kanıtlarla ortaya konmuştur; bunların reddedilmesi yalnızca kişinin cehaletini ilan etmek anlamına gelir. Bu fenomenleri araştıranların hiçbiri onları reddetmez; yalnızca araştırmayanlar muhalefetlerini ve şüpheciliklerini dile getirirler.

İster kabul edilsin ister edilmesin, yapay yollarla ölülerden telepati kurma, zorluklarla doludur ve her zaman açıkça ölü kişilerin eylemine veya etkisine atfedilemeyen çeşitli psişik yetenek oyunlarıyla karışmıştır. Bununla birlikte, tüm bunların ortasında kanıtlar vardır - birikimli ve son derece ikna edici kanıtlar. Bu kanıtlar, sıradan bir araştırmacı tarafından değil, sabırlı ve açık fikirli bir araştırmacı tarafından elde edilmelidir.

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 281, aylarca veya yıllarca süren titiz ve düşünceli araştırmaların sonucudur.

Ölülerden gelen telepati her zaman tutarlı, açık ve kesin değildir; yaşayan kişilerin üçüncü bir kişi aracılığıyla iletişim kurması gibi belirsiz veya daha da belirsiz ve parçalı olabilir. Yine de, Bayan Thompson'ın merhum Bay Myers ile, Bayan Piper'ın merhum Dr. Hodgson ile ve diğerleriyle yaptığı onaylı medyumlarla yapılan çeşitli seanslardan toplanan bilgiler, bir zamanlar bedenlenmiş olan zihnin, şimdi perdenin ötesinde, bilinçli zekasının devamlılığını kanıtlamak için yeterlidir. Bu arada, Bayan Thompson ve Bayan Piper'ın isimlerini okuyucu kitlesi tarafından en iyi bilinenler oldukları için zikrettim; güvenilir iletişimlerin bu duyarlı kişilerle sınırlı olduğu anlamına gelmez. Birleşik Krallık'ta ve medeni dünyada, benzer kanıtlar elde edebileceğimiz veya aracılığıyla elde edebileceğimiz birçok iyi medyum vardır.

İletişimin alındığı vakaların çoğunda, medyum veya psişik kişi, dikkati önceden çekilmiş, psikometrik hayal ve benzeri durumlara benzeyen bir trans, yarı trans veya alıcı bir haldedir. Bu durumların ilk etapta kendi kendine mi oluştuğu (çoğunlukla olduğu gibi) yoksa bedensiz bir zekanın, hipnotize edici veya başka bir şekilde, öznel telkin yoluyla medyum üzerinde telepatik bir etki bırakmasının sonucu mu olduğu önemli değildir; önemli olan mesajların ve doğrulanabilir mesajların iletilmesidir.

Muhtemelen bir kişinin psişik yeteneklerinin sadece bir kısmı

Duyarlılık, karşı taraftaki ruh veya aracının istediği mesajı iletmek için uyarlanmıştır. O zaman, ölen kişinin ruhu trans veya rüya benzeri bir durumda olabilir ve -daha önce sıradan telepati vakalarında belirttiğimiz gibi- bir mesaj ilettiğinin bilincinde olmayabilir. Belki de görünürde bir mesaj iletme düşüncesi, belki de bir kaygı -sevgi dolu veya koruyucu bir düşünce- olmuştur, ancak bunun ötesinde bunu yaptığının bilincinde değildir. Alınan mesaj, ruhun zekası öyle bir rüya benzeri veya trans halindeyken iletilmiş olabilir ki, bu mesajın sadece bir kısmı psişik yetenek yoluyla iletilmiş ve duyarlı kişi tarafından görüşmeciye -duruma göre pandomim yoluyla, sözlü olarak, ilham verici olarak veya otomatik yazı yoluyla- yorumlanmıştır. Bu tür mesajlar, parçalı olsalar da, gönderenin karakterine uygun ve zekice bir iletişimi oluşturmak için yeterli miktarda ipucu sunar; bilgi, kişilik, yakın tanışıklık dokunuşları, biriken kanıtlar ölen kişinin kimliğinin kanıtı haline gelene kadar devam eder.

Rahmetli William Ewart Gladstone'un sıradan bir medyum aracılığıyla ulusa önemli bir mesaj iletmesinin ne kadar zor olacağını düşünebiliriz. Barış ve tasarruf, özgürlük ve serbest ticaret yollarından sapan bir ulusa, fetih, emperyalizm ve benzeri çılgın bir kariyere girişmeden önce durup maliyeti hesaplaması gerektiği konusunda uyarıda bulunmak için, ancak bunu yaparken bazı olumsuzluklar da sunmadan bunu başarabilir miydi?

Kişiliğinin, kendisiyle ilgilenen ve ona yakınlık duyanları ikna edecek kadar yeterli bir aşaması olmasaydı, tüm bunlar devamlı bir varoluşu kanıtlamak açısından anlamsız olurdu. Önceki düşünceler, ne kadar değerli olursa olsun, kimliğe dair hiçbir kanıt sunmadığı için gereksiz olurdu; ve ikincisi olmadan, merhum "GOM"un dostlarıyla iletişim kurduğuna dair ikna edici bir kanıt olmazdı. Yine de, böyle bir devlet adamının, insan olduğu için, hem ulusal hem de kişisel konularda iletişim kurması düşünülebilir. En büyük zorluk, Gladstone gibi bir adamın devlet adamlığı veya bilimsel düşüncelerini ortaya koyabilecek veya hatta yansıtabilecek uygun bir duyarlı kişi bulmaktır, ancak uygun bir aracı vasıtasıyla kişisel dostlarına birçok küçük özelliğiyle kendini tanıtması imkansız değildir.

Varoluşun devam ettiğine dair kanıtlar, yalnızca yeryüzünün büyüklerinden, iyi ve soylu ölülerden gelmez. Eğer trans-berraklık veya benzeri uyarılmış haller yoluyla bize ulaşan gerçek bir kanıt varsa, bu kanıt yeryüzünde tanıdığımız kişilerden veya görünmez alemden, şu anda yeryüzünde tanıdığımız birine gelen bir mesajdan gelmelidir. Bize ulaşan mesajlar, aramızdan ayrılanlar arasından gelen mesajlardır ve bu mesajlar en ikna edici olanlardır. Yine de, doğrusunu söylemek gerekirse, kalan bizler için en ikna edici kanıt olan şey, bu çemberin dışındakiler için pek bir değer taşımaz, belki de hâlâ akıl sağlığımıza ve dürüstlüğümüze ikna olmuşlarsa. Bu nedenle, Ölülerden Telepati konusunun tamamı zorluklarla doludur.

İletim ve alım süreçleri ile üçüncü taraflarca kabul edilme süreçleri.

Gerçek "Mb"nin bu dünyevi bedenden kurtulduğunda varlığını sürdürdüğünden şüphe duyulamaz; bu süreklilik, dışımızdaki ruhlar dünyasından içimizdeki ruhlar dünyasına telepatik flaşlar halinde bize gösterilmiş ve sıradan bilincimize çeşitli şekillerde ifade edilmiştir. Ancak sonuçta, sözde ölüler hakkında çok az şey öğreniyoruz. Bildiğimizi sandığımız şey, Medyumun İçsel Görüşünün yansımasından, burada yaşadığımız günlük deneyimlerimizin "harfine" kabaca çevrilmiş halinden biraz daha iyidir. Bu "harf", öldürmese bile, ruhsal gerçekleri kesinlikle gizler.

Aziz Pavlus'un üçüncü boaven hakkında bildiklerini dile getirmenin yasa dışı olduğunu ilan etti. Sanırım bunu söyleyemezdi. Trans vizyonu ve rüya hallerinin bilinci, sıradan uyanık hallerde nadiren kesintisiz bir cephe sunar. Lazarus'un gerçek deneyimi ne olursa olsun, Martha ve Mary'ye anlatmış olabilir veya anlatmamış olabilir, ancak hiçbir kayıt yok. Tennyson'ın "In Memoriam"da dediği gibi:

“İşte Mesih tarafından diriltilmiş bir adam!”

Geri kalanı ise henüz açıklanmamıştır;

Bunu o söyledi; ya da bir şey o müjdecinin dudaklarını mühürledi."

Ölülerin durumu veya durumları ne olursa olsun, onların yaşadığını bilmek bizi memnun eder. Bu konunun daha kapsamlı ve derinlemesine incelenmesi, bizi modern spiritüalizmin incelenmesinden çıkarılacak gerçekler, olaylar ve derslerle yakından temasa geçirir ki bu da gerçekten böyledir.

PSİKİK FAKÜLTESİ VE TELEPATİ 285 dersi, telepatinin günümüzde dünya çapında kabul görmesinin öncüsü, hatta belki de asıl sebebi olmuştur.

Şimdi konuyu bırakmalıyım çünkü ilginçleşiyor; bir gün geri dönüp “Modern Spiritüalizm: Gerçekler ve Hayaller Üzerine Bir Çalışma”ya dalacağım. Sözlerime, insanın duyusal algıların ötesinde güçlere ve onlardan üstün bilgi yollarına sahip olduğu, bu sayede Zaman ve Mekân ortamından üstün olduğu ve burada ve şimdi fiziksel formdan bağımsızlığını gösterebildiği göz önüne alındığında, bilinçli, zeki bir varlık olarak, ölümsüz, ölmeyen bir halde, perdenin ötesinde, dirilmiş veya bedensiz haline uygun veya adapte edilmiş bir yaşam ve ilerleme alanında varlığını sürdürmesi, hatta muhtemelen İsa'nın havarilerine hazırlayacağını öğrettiği ve birçok iyi insanın hala hayal ürünü olmadığına inandığı “birçok konaktan” birinde veya birkaçında ikamet etmesi düşünülebilir, hatta muhtemeldir.

SON.

Ek No. I

(F 7)

PROFESÖR JOSEPH RODES BUCHANAN, MD

Bu sayfalarda sık sık Dr. Joseph Rodes Buchanan'dan bahsetmiş olduğum için, kendisini duymamış birçok İngiliz okuyucu için bu Amerikalı ve kariyeri hakkında kısa bir özet vermek gerekli görünmektedir. Amerika'da, konuşmacı, yazar ve başarılı bir tıp adamı olarak şöhretinin zirvesini uzun yıllar boyunca atlatmış olmasına rağmen, Amerika'daki yükselen nesil tarafından önceki iki nesildeki kadar tanınmamıştır.

Dr. Buchanan, 11 Aralık 1814'te ABD'nin Kentucky eyaletindeki Frankfort şehrinde doğdu ve uzun ve olaylarla dolu hayatını 26 Aralık 1899'da Kaliforniya'daki San José'de sonlandırdı. Seksen beş yıl boyunca tıp, sosyal reform, zihinsel keşif ve psişik araştırmalarla dolu, olgun, yoğun ve ciddi bir hayat yaşadı. Muhtemelen 19. yüzyılda Amerika Birleşik Devletleri'nde Psişik Bilim için Dr. Buchanan kadar çok şey yapan başka bir insan yoktur. Sadece Psikometri'yi keşfetmesi bile adını gelecek nesillere onurla aktarmaya yetmiştir. Daha büyük eseri Terapötik Sarkognomi'de, sadece beden, beyin ve ruh arasındaki yakın ilişkileri göstermekle kalmamış, aynı zamanda tıp fakültesine hastaların tedavisinde paha biçilmez değerde en önemli keşifleri de sunmuştur. Buchanan'ın keşiflerini ortaya koyan Antropoloji adlı eseri 286

Beyin psikolojisi alanında birçok baskısı yapılmış olan eserinin yanı sıra, etik, ahlaki ve manevi eğitimin entelektüel kültürle birlikte ilerlemesinin önemini vurguladığı "Yeni Eğitim" adlı yetenekli ve ustaca kaleme alınmış bir başka eseri de bulunmaktadır.

1850'den 1855'e ve 1887'den 1889'a kadar "Buchanan Journal of Man" adlı, adından da anlaşılacağı gibi "İnsan" konusuna adanmış, yeni, yetenekli ve bilimsel bir dergiyi derleyip yayınladı.

Profesör Buchanan, insan doğasının ruhsal yönüne dair deneylerle ortaya koyduğu derin bilgisiyle, Hydesville'deki "vurma sesleri" materyalist bir nesle yaşamın devamlılığı, ölümden sonraki yaşam gerçeğini kesin olarak kabul ettirmeden önce bir Spiritüalistti. Profesörler Crookes, Lodge, Barrett, Sidgwick, Dr. Alfred Russell Wallace, Camille Flammarion ve Amerikan ve Kıta Avrupası üniversitelerindeki bir dizi "agnostik" profesörün Spiritüalizmin yeni ortaya çıkışının savunucuları arasında yer aldığını gördü. Daha birçok kişinin de bu olayların gerçekliğine olan inançlarını ilan ettiğini, ancak spiritüalist teoriyi kabul etmeye hazır olmadıklarını gördü. Bu büyük bir zaferdi.

Bu özgün düşünürün yayınladığı son önemli eser, iki büyük cilt halinde yayımlanan "İlkel Hristiyanlık"tır; seksen iki yaşında, yarı felçli bir adam için dikkate değer bir başarıdır. Burada eserin iddialarını veya eksikliklerini değerlendirmek yersiz olacaktır.

İlkel Hristiyanlığın ardından, insanların yaşamlarında ve ulusların tarihinde iyi ve kötü dönemleri gösteren Periyodiklik üzerine küçük bir çalışma geldi. Bu, ilginç ve zekice bir spekülasyon olup, örneklerle mükemmel bir şekilde desteklenmiştir. Benim tarafımdan bir dizi deneyle test edildiğinde, sonuçlar beni şaşırttı.

Profesyonel çalışmalarının yanı sıra, Dr. JR Buchanan basına özgün makaleler yazmaya da zaman ayırdı.

Psikolojik konular, toprak, sosyal reform ve hijyen. Bana bildirdiğine göre, yaklaşık 20.000 sayfa el yazması bıraktı ve bunlar belki bir gün gün yüzüne çıkabilir.

Tıp ve felsefe alanlarında her zaman öncüydü. Amerika'da eklektik tıp sisteminin kurucusu, dört tıp fakültesinin dekanı, Buchanan Tedavi Enstitüleri'nin kurucusu ve çeşitli bilimsel derneklerin başkanıydı. Kadınların tıp fakültesine kabul edilmesinin öncüsü, beyaz veya siyah, işçi ve insan haklarının savunucusu, köleliğin karşıtıydı. Son derece yetenekli ve özverili, dahi seviyesinde zekâya sahip bir insan olarak, yaşadığı gibi öldü; lekesiz bir üne sahipti. İngiliz kamuoyu tarafından tanınmaması bizim için bir kayıptır, ancak Birleşik Krallık'ta ve yurt dışında, Almanya'dan Dr. Franz Hartmann, Bristol'dan merhum Dr. Eadon, İskoçya'dan Rahip J. Melville, Retient dergisinden W.T. Stead ve daha birçokları gibi birçok bilimsel dostu ve hayranı vardı. Birçok iyi ve büyük insan gibi, fikirleri mor ve ince keten giysiler giyenlere hitap etmedi ve nispeten yoksul bir adam olarak öldü.

Ek No. II

(s- ii)

İLAÇLARLA DENEYLER

Dr. Buchanan'ın psikometri alanındaki ilk deneylerinde, hassas kişilerin, bilmedikleri nitelikteki ilaçlardan etkilenebileceğine ikna oldu. Bu konu, Amerika Birleşik Devletleri genelinde etkili komiteler önünde sayısız deneyle test edildi; bu deneyler, Psikometrinin Orijinal Taslağı ve İnsan Dergisi'nde rapor edildi. Bu, tıp tarihinde türünün ilk örneği olan ve normal koşullardaki kişiler üzerinde gerçekleştirilen dikkat çekici bir keşifti.

Doktor bu deneylerde büyük önlemler aldı. Şöyle dedi:

“Yanılmalara karşı korunma isteği, deney yapılan kişilerin kullanılan ilacın adını ve niteliğini bilmelerini engellemek için önlemler almamı sağladı. İlaç ya gözlerinden gizlendi ya da görünmez olacak şekilde kağıda sarıldı; böylece deney, herhangi bir hayal gücünün oyunu hemen fark edilecek şekilde yapıldı. Bazen, New York'taki deneylerde olduğu gibi, ilaç deneyin sonuna kadar orada bulunan herkes tarafından bilinmiyordu.”

"Böylece insanlığın büyük bir bölümünün tıbbi maddelerden etkilenebileceği tamamen kanıtlanmıştır." 289 1 9

Doğrudan temas olmaksızın—ki bu gerçeği artık tıp bilimindeki diğer tüm gerçekler kadar yerleşik ve bilindik sayıyorum—o kadar ki tıp eğitiminin ve her dersin gerekli bir konusu haline geldi... Bu prensipleri açıkladım ve sınıf üyeleri üzerinde hemen gösteriler yaparak destekledim. Kağıda sarılmış tıbbi maddeler sınıf üyelerine dağıtıldı; üyeler rahat bir şekilde oturup dersi dinlerken ve etkisini beklerken bu maddeleri ellerinde tuttular. Güçlü bir kusturucu, müshil veya uyarıcı bu şekilde dağıtıldığında, sınıf üyelerinin bir kısmı etkisini o kadar net bir şekilde tanır ki, daha önce tıpta olduğu gibi etkisini deneyimlemişlerse doğru bir şekilde adlandırabilirler.”

Profesör J.R. Buchanan'ın deneylerinden haberdar olmadan, Dr. Bourru ve Dr. Burot, ilaçların uzaktan etkisini test etmek için Fransa'da deneyler yaptılar. Deneylerde kullanılan ilaçlar (küçük şişelerde sıvılar, kağıtta katı maddeler) hastanın eline verilmedi, ancak deney yapan doktorlar tarafından hastanın başının yaklaşık üç inç kadar arkasında tutuldu. Doktorlar bu ilaçların ne olduğunu biliyordu; hastalar bilmiyordu. Bu deneyler 1885 yılında Rochefort'ta gerçekleştirildi ve aynı yıl Grenoble'da düzenlenen Fransız Bilim Geliştirme Derneği'ne bu deneylerle ilgili ayrıntılı bir rapor sunuldu. Bu deneylerin başarılı olduğu iddia edildi ve her ilacın dikkat çekici ve uygun etkisi bu raporda dikkatlice kaydedildi ve ayrıntılı olarak anlatıldı.

Konu ilgi uyandırdı ve 1887'de merhum D. J. L. Luys tarafından "İlaçların Transkorporal Etkisi veya Vücut Dışında Etki Eden Bazı Maddelerin Etkisi" başlıklı bir makale ile Fransız Tıp Akademisi'ne sunuldu.

"Hipnotize Edilmiş Denekler Üzerindeki Uzaktan İlaç Etkileri." Akademi üyeleri, Luys tarafından yürütülen sonraki deneylerin anlatımıyla ilgilendiler. Başka bir dizi deney yürütmek üzere bir komisyon atandı ve tıbbi maddeler hazırlandı, ancak ne Dr. Luys ne de komite, ikinci deney serisinde kullanılacak ilaçlar hakkında herhangi bir bilgiye sahip olmayacaktı. İlk aşama, Dr. Luys ve yardımcıları tarafından müdahale olmaksızın yürütülecekti, ikincisi ise komisyon tarafından hazırlanan koşullar altında. Kullanılan tüplerden biri boştu. Deneyler başarısız oldu. Rapor, deneycilerin iyi niyetini takdir ederken şunları söyledi: "Hipnotize edilebilir deneklerde uzaktan uygulanan ilaçların ürettiği etkiler, her şeyden çok hayal gücünün ve hafızanın değişkenliğine bağlı gibi görünüyordu."

Bu deneylerin başarısız olması, yürütülme biçimleri ve üzerinde gerçekleştirildikleri denekler göz önüne alındığında şaşırtıcı değildir. Dr. Bourru ve Dr. Burot'un deneyleri oldukça başarılıydı, aynı şekilde Dr. Luys tarafından daha sonra iyi niyetle tekrarlanan deneyler de öyleydi. Ancak, konuyu gereksiz yere tartışmadan, bu son deneylerin tamamı başarısız olsaydı bile, merhum Dr. Buchanan tarafından bilimsel ve kapsamlı bir şekilde yürütülen ve eyaletler genelinde komiteler önünde, dengeli, rasyonel ve güvenilir kişilerle -tıp öğrencileri, tıp profesörleri, edebiyat ve bilim insanları ve rafine ve zeki kadınlar- tekrarlanan deneylerin bütünlüğünü etkilemezdi.

Ek No. III

(P- 64)

BİLİNÇSİZ ZİHİNSEL İŞLEMLER

“Zihnin bilinçsiz işlemleri” olarak adlandırılan şeyler gerçekten de çok sayıdadır ve nitelikleri bakımından oldukça geniş kapsamlıdır. En yaygın olanları günlük hayatta meydana gelen ve çoğumuzun deneyimlediği olaylardır; örneğin, bir isim, yer, bir söz veya özel bir alıntıyı hatırlamaya çalıştığımızda. Bu çabayla epey uğraştıktan sonra, sonuç alamadan vazgeçeriz ve şu itirafı yaparız: “Biliyorum, ama şimdi unuttum,” vb.; ve konuyu daha fazla düşünmeden bir kenara bıraktıktan sonra, şaşırtıcı bir şekilde –ve üstelik başka bir düşünce veya konuşma akışıyla meşgulken– unutulan isim, olay veya alıntı aklımıza gelir. Bu yaygın bir deneyimdir ve başlangıçta araştırmamızla başlatılan işlemin, bilinçli düzlemde başka bir şeye dikkat ederken, beynimiz tarafından “bizim haberimiz olmadan” gerçekleştirildiğini gösterir. Profesör Agassiz'in muhtemelen kastettiği, bilinçsiz düşünmenin daha derin örnekleri de vardır; örneğin, zihnin uyanıkken en iyi çabalarımızı boşa çıkaran düşünce hatlarını uyku saatlerinde açık ve doğrudan bir şekilde -ve bize bilinçsizce- ortaya koyma gücü. 292'ye ek olarak çok sayıda örnek verilebilir.

Bu eserde daha önce verilen birkaç örnekte, vaazlar yazan, savunmalar geliştiren, icatları tamamlayan, zor matematiksel problemleri çözen, komplolar tasarlayan vb. din adamları, avukatlar, akademisyenler, mucitler ve yazarlar yer almaktadır; bunların hepsi uyanık oldukları saatlerdeki en iyi çabalarına rağmen sonuç vermemiştir. Ayrıca, seanslarda gerçekleşen ve bazıları tarafından bedensiz ruhlara, diğerleri tarafından ise bilinçaltına atfedilen, unutulmuş olayların hatırlanması, geçmişin ortaya çıkması gibi benzer nitelikte birçok deneyim vardır. Ancak bu örneklerin hiçbiri Profesör Agassiz'in eşsiz deneyimini açıklayamaz; çünkü o, daha önce hiç düşünülmemiş ve unutulmuş bir olay olan bir gerçeğin bilgisini edinmiştir. Bu, uyanık olduğu saatlerde eksik bir şekilde çözülmüş bir matematiksel problem veya uykusunda mükemmel bir şekilde gerçekleştirilmiş bir icat, vaaz veya makale değildi. O, tüm duyusal algıları ve akıl yürütme süreçlerini aşan bir rüya-vizyonda, fosil bir balığın her detayını gösteren mükemmel hatlarını görmüştü; çünkü bu fosil balık muhtemelen insan yeryüzünde yürümeden önce taşa gömülüydü ve Profesör Agassiz'in onu yüzyıllarca gizleyen taş levhanın tüm kısımlarını kesip çıkarmasıyla ölümlü gözlere ancak o zaman ortaya çıkmıştı. Dolayısıyla bu, modern bilimin mümkün olduğunu kabul ettiği bilinçsiz zihin işlemlerinden biri değildi. Bu, modern fizyologlarımızın henüz açıklayamadığı ve Psikometri ve Psişik Yeteneğin şimdiye kadar tatmin edici bir açıklama sağladığı bir durumdur.

İndeks

Agassiz'in rüya-vizyonu, 63, 210, 298.

Hayvan manyetizmi, 6, 7, 29.

Hayvanların yayılımları, 84; insanın duyarlılığı, 216, 217.

Hayaletler, 19; kendi ışıklarıyla görülenler, 45; Yazarın görüşü, 254; Ölülerden telepati ile belirtilenler, 256, 263, 264, 265, 268, 270, 272, 278, 279.

İzlenimleri alma konusunda zihinsel tutum, 146.

Auld, Bay John, 180, Aura, 47, 148, 145.

Otomatik yazma, 120, 127, 129.

Babbagb, Profesör, 51.

Baraduc, Dr, 190,191,200,201,208. Barrett, Profesör. 126, 239.

Becquerel ışınları, 26, 81, 68.

Biograph, Nature's, 38, 41, 50, 51, 52, 55, 61, 65.

Biyometre, 191, 200.

Blondlot, M., 208.

Brewster, Sir David, 35, 70. Britten, Bayan, 227, 258.

Buchanan, Dr, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 52, 59, 75, 77, 115, 145, 170, 289, 290, 291.

Buchanan, Bayan, 118, 119, 163.

Burton, Yüzbaşı, 217.

Cawkntbb, Dr Wm., 1, 45. Clairaudience, 18, 16, 156.

Durugörü, 6, 7, 18, 17, 19, 41, 75, 87, 91, 98, 100, 101, 103, 105, 106, 127, 181, 214, 235.

Durugörücüler, 34, 88, 45, 47.

Columba, St, 212, 213.

Columbus, 9.

Akıl topluluğu, 177.

Belirli koşullar altında, 121, 125.

İnsanın yapısı, 46.

Saf şüpheciler, 42.

Cridge, Bayan Denton, 75, 78.

Crookes, Profesör Sir Wm., 25, 202, 238.

Crosland, Bay Newton, 180, 131.

Kristal küreye bakma, 19, 127.

Djsnton, Profesör, 17. 51, 59, 75, 76, 78, 81, 82, 87, 96, 98, 110, 130, 168.

Denton, Bayan, 78, 80, 82, 92, 96, 97, 160, 161, 163.

d'Odiardi, M. K, 201, 203.

Double, (Tolepathv yaşayanlardan), 257; Joseph Wilkins, 258; Bayan Bntten, 258, “Q.”dan, 259; Bay TP O'Connor'ın öyküsü, 259; Bay Podmore'un davası, 261; Rahip HR Haweis, 261; TP O'Connor, Milletvekili, 262.

Draper, Profesör, 51, 115.

Duyuların Eğitimi, 3.

Yayılmalar, 27, 29, 81, 33, 84, 35, 36, 41, 44, 57, 58.

Emner, Bay Julius, 192, 193.

Eter, 43; birden fazla, 44.

Deney, değeri, 32.

Facultibb — tee Psychic, also Psychometric.

Finch, Bayan Laura L, 129.

Fingal Mağarası, 94, 95, 164.

“Od’un Alevleri”, 36.

Bulanık hassasiyetler, 40.

Foote, ^Bayan, Psikometrik okumalar “Kuvvet ve manyetik duyu”, 7. Ön bilgi, insan, 215.

Gladstone, Bay, 28, 282, 283.

Daha büyük benlik, 48.

Hawbib, Rev. HR, 198.

Doğası gereği N ışınları bakımından zengin şifacılar, 37-

Heiron, Profesör, 205.

Hilprecht, Profesör, 208, 209.

Hilprecht, Bayan, 209.

Hitchcock, Profesör, 61, 62, 63.

Ev Hanımı Dergisi, yeni sayı 120.

İnsan manyetizmi, 29, 36, 191.

“İnsan önbilgisi,” 215.

İnsan ışınsal enerjisi, 200, 203.

Hutchinson, Dr. Berks, 196.

İmpbebbions, almaya yönelik zihinsel tutum, 146.

Cansız nesneler, düşünce eylemi üzerine, 199, 202.

Sezgi, 49, 71, 109, 150, 153, 217, 237.

Sezgisel aydınlatma, 100.

Görünmez güçler. 26, 68, 141; görmek için gerekli koşullar, 42; görünmeyeni görmek, 24, 99; görünmeyenle temas halinde olmak, 139.

Jevons, Profesör, 67 yaşında.

Jones, Bay J. Ennmore, 104.

Lodge, Sir Oliver, 17, 23.

Manyetik algılama, 6, 7, 15, 16.

Manyetizma, hayvan, 6, 7, 29.

Manyetizma, insan, 29, 36, 191.

Ben, o ve o Değil Mb, 1, 2, 3, 10, 15, 204.

Miller, Hugh, 66, 67.

Zihin, tutum, izlenimleri alma, 146, 161.

Zihnin aşırı aktivitesi, 205, 206. Zihin okuma, 12, 13, 118, 127, 181; zihni etkileme, 23.

Myers, Bay Frederic, 129, 180.

N-bayb, ix, 32, 37, 38, 191, 203. Nervaura, 3, 29, 30, 41, 47, 57. İnsanlıkta yeni bir anlam, 23.

Od, 88 ; alevleri, 86, 37-

Odik ışık, 45.

Odys alevleri, 80, 145.

Oswald, Dr. Felix L., 211.

Petbbb, Bay, 129.

Podmore, Bay Frank, 177, 183, 238, 261.

Güç—“Hangi güçleV 104, 105.

Önseziler ve kehanetler, 217; Earl Roberts'ın deneyimi, 217; sesler ve belirsiz izlenimler, 218; Sandow'un deneyimi, 219; Bay Elvey'in durumu, 220; Bayan Mary Livermore'ın uyarıcı sesi, 220; Bayan Sarah Jane Whitaker'ın uyarıcı sesi, 220; Bay Emile Zola'nın, 221; sembolik rüyalarda, 225; Lincoln'ün, 226; kamu olaylarında, 227; korkunç felaketlerde, 227; Bayan Coates'in Güney Afrika savaşı hakkındaki deneyimi, 228, 229; Taç Giyme Töreni, 280; Yazarın deneyimi, 231; Bayan Kemp'in rüyasında, 234; Bayan Besant'ın annesinin psişik yeteneklerinde, 286.

Psişik Yetenek, oyun veya rüya hallerindeki işleyiş, 207; Profesör Hilprecht vakası, 208; Rahip Charles Haddon Spurgeon, 209; Telepati açıklayamıyor, 210; içsel bir uyanış, 210; Dr. Felix L. Oswald'ın iki İskoçyalı'nın öyküsü, 211; rüya hafızası silindi

uyanıklık, 212; Aziz Columba'nın ikinci görüşü, 212; Maeterlinck'in "insan önsezisi" teorisi, 215; rüyalardaki önseziler, 222; Yazarın kaynağı, 223; ikinci görüş, 228; sorunların önceden haber verilmesi, 233; Bayan Marjorie Lumsden'in bulunmasında, 235.

Psişik Yetenekler, 2, 4, 5, 9, 13, 38, 45, 85, 75, 92, 99, 100, 103, 118, 127, 131, 142, 151, 163, 182, 204, 222, 233, 235, 240, 257, 218, 28).

Psişik fotoğraflar, Düşünce veya, 189; uygulama, 190; Dr. Baraduc'un vakası, 190; deneyler genellikle yorucu, 191; Bay Julius Fanner'ın deneyleri ve düşünce resimleri, 192; Komutan Tegrad'ın deneyleri, 193; Bay W. Inglis Kogers'in aşama damgası testi, 193; her zaman ruhlardan kaynaklanmaz, 197; psikometrik düzen, 197, 198.

Psikometre, tanık olunan sahneler, 44; görünmez olanın fark edilmesi, 45; algılama aralığı, 54, 70; pratikle artırılan güç, 71; denemek için, 154; deneyleri, 155; kişisel deney, 160.

Psikometrik deney, mektuplardan, 75; alına tutulan örnek, 77; lav parçasından, 77; bilinmeyen hızdaki adamlardan, 78; Denton'ın yorumları, 78, 79, 81; iki jisychoineter tarafından balık kılçığından, 79; Bayan Foote tarafından, 79; Bay Denton tarafından, 80; |>ebble'dan, 82; bazı öğretici açıklamalar, 82; hayal gücüyle açıklanamayan, 85; bilinmeyen ipucundan, 85; küçük sarkıttan, 86; Bayan De Viel tarafından, 87; dağ keçisi boynuzu parçasından, 89; Bayan Taylor tarafından, 91; düşünce okumasıyla açıklanamayan, 92; bilinmeyen ipucundan, 92, küçük bazalt parçası, 96; bilinmeyen ipucundan, 97; Bay Tetlow tarafından, 101, 102, 108; Bay J. Ennmorc tarafından

Jones, 104; mühürlü mektuplarla, 119; Ev hanımı koşulları altında, 121, 122, 123, 125; yeni bir set, 180; kaçınılması gereken şeyler, 138; ileri sürülen, 145; Bayan Stannard tarafından, 155; kişisel deneme, 160; görünürdeki başarısızlıklar, 162.

Psikometrik Fakülte, 7, 9, 13, 36, 43, 55, 56, 57, 63, 65, 66, 67, 72, 73, 99, 115, 119, 125.

Psikometodolojik uygulama, öğrencilere tavsiyeler, HO, 168, 171.

Psikometrik süreç, 148, 153, 172.

Bilim tarafından göz ardı edilen psikometri, 3; keşfedildi, 7; "belirgin sezgi" yeteneği, 8; yeni bir şey değil, 10; bağımsız araştırmalarla desteklendi, 10; kafa karıştırıcı fenomenlerin anahtarı, 10; test için en uygun koşullar, 12; deneyle kanıtlandı, 13; "ertelenmiş düşünceyi" açıklıyor, 20; Spiritüalizmin anahtarı, 22, 23; muhafazakarlığı yok ediyor, 41, gerçekleri kanıtlıyor, 45;

duyusal algıyı aşıyor, 48, psişik deneyimlerde, 49; tarihi geri getiriyor, 54; bir vahiy, 61; izlenimleri anlamamıza yardımcı oluyor, 72 Dentou'nun Psikometri üzerine dersleri, 76 ve Durugörü, 75, 87, 91; arkeolog için yardımcı bir araç, 96; Kanıtların birikimi, 99; Durugörü ve Düşünce Aktarımından ayırt edilmesi, 100; sıklıkla medyumik pozitif sonuçlarla ortaya çıkması, 105; Bay W-T. Stead'in araştırmaları, 106; Bayan Roas'ın uygulayıcılara cevabı, 106; boş kağıt parçalarından başarılı okumalar, 107, 108, 109; Bayan Coates'in test yol ölçümleri, 109, 110, 112, 113, 114; testlerle desteklenen araştırma, 115; sonraki gelişmeler, 116; Denton'ın deneyleri, 115; yanılmaz değil, 124; hastalık teşhisi, 124; Bay Thurstan'ın çalışma toplantıları, 127; Bay Newton Crosland'ın cezası,

131; Bay Thuretan'ın teori üzerine görüşleri, 132; Bayan Thompson'ın okuması, 133; bulanık ipuçları, 183; "anlamak" için abartılı bir teoriye gerek yok, 138; gizli süreci keşfediyor, 189; nasıl pratik yapılır, 140; Bay Thuratan'ın önerisi, 144; pasiflik ve yetenek, 150; basit bir örnek, 155; Bayan Coates'in ilk uygulaması, 164; Bayan Denton'ın ilk deneyi, 161; tesadüfen keşfedilen yetenek, 167; Bayan Rowan Vincent'ın ilk deneyimi, 167; Bay Thuratan'ın pratik tavsiyesi, 168; bir deney, 169.

Paychonosticiam, 177.

Quern Victoria, 71, 218.

Radyant enerji, insan, 200, 203.

Radyoaktif cisimler, ix, 25, 67.

Radyum, ix, 27.

Işınlar, N-, ix, 32, 37, 38, 191, 208; X-, 26,29,37, 68; Becquerel, 26, 31, 68.

Duyarlılık bölgesi, 8, 9.

Reid, Dr HA, 197.

Kalıntılar, 18, 54, 60.

Rochas, M. de, 200, 203.

Rogers, Bay W. Inglis, 198.

Ross, Mias, 107, 108, 109.

Rovigo, M. Savary de, 200.

Sceffics, safdil, 42.

İkinci görüş, 16, 61, 158, 212, 214, 228, 232.

Benlik, daha büyük olan, vii, 48; Psişik, ix, 175, 176, 212, 254.

Duyarlılık, dereceleri, 85, 39, 68; insanların hayvanlara karşı duyarlılığı, 216, 217.

Hassas, bulanık, 40.

Ruh fotoğrafları, maddeleşmiş ruh formu, 194; Dr. Alfred Russel Wallace'ın gerçek hakkındaki görüşü, 195; Dr. Berks Hutchinson'ın tanıklığı, 196; gerçeğin temeli,

197; merhum Rahip H. R. Haweis'e ait, 198; bazıları yanlış uygulanan dehadan kaynaklanıyor, 199; gerçek, test koşulları altında elde edilmiş, 199.

Spiritüalizm, modern, 22, 62, 103, 105, 280, 285.

Stannard, Bayan, 129, 155.

Stead, Bay WT, 106, 107, 108, 109, 110, 112, 113, 114, 115, 180, 187.

Öğrencilere tavsiye, 33; Psikometrik uygulama üzerine, 140, 168, 171.

Düşünce aktarımı için sempati esastır, 176.

Taylor, Bay Traill, 195,196. Tegrad, Komutan, 193.

Rüyalarda telepati, 248; Camille Flammarion'dan örnek, 248; eşzamanlı haç vakası, 251; Dr. Horace Bushnell'den olay, 253.

Telepati, 18, 16, 18, 21, 22, 23, 47, 106, 127, 138, 174, 175, 176, 183, 203, 235, 237, 239, 240, 241, 242, 243, 246, 263, 264, 265, 268, 270, 272, 273, 276, 278, 279, 280.

Ölülerden gelen telepati, 256, 263, 264, 265, 268, 270, 272, 273, 279 numaralı hayaletler aracılığıyla belirtilmiştir.

Telepati, Ses, bir Şikago öyküsü, 246; bir başka örnek, 248.

Tetlow, Bay JB, 101, 102, 108, 137.

Thompson, Bayan, 129, 138, 281.

Düşünce — "Düşünce nedir!" 174.

Cansız nesneler üzerine düşünce, eylem, 199, 202.

Düşünce veya psişik fotoğraflar, 189; uygulama, 190; Dr. Bara-duc'un vakası, 190; deneyimler genellikle yorucu, 191; Bay Julius Emner'in deneyleri ve düşünce resimleri, 192; Komutan Tegrad'ın deneyleri, 193; Bay W. Inglis Rogers'ın şiir damgası testi, 193; her zaman ruhlardan kaynaklanmaz, 197; psikometrik düzen, 197, 198.

Düşünce aktarımı, 8,12, 18,17, 19, 21, 23, 41, 86, 91, 100, 107, 115, 117,118, 119,120,12«, 127, 131, 188,163,174,175, 17«, 177, 179, 182,184,185, 187,188, 199.

Tharstau, Bay Frederic, MA, 126, 127, 128, 129, 132, 138, 137, 144, 168, 170.

Unsren, the, 47, 9«.

Uranyum, 26, 33 ; tuzları, 26.

Deneylerin değeri, 32.

Ses Telepatisi, Şikago'dan bir öykü, 246; başka bir örnek, 248.

Victoria, Kraliçe, 71, 218.

Yaşam gücü, 80.

Wallace, Dr, 187.

Wallace, Dr. Alfred Russel, 194.

Wallis, Bay E. 129.

Wallis. Bayan MH, 129.

“Düşünce nedir!” 174.

Kablosuz telgraf, 43.

İrade gücü test edildi, 201.

Will, N ışınları 37 oranında arttı.

X-ışınları, 26, 29, 37, 68.

Hayvanat bahçesinin çekiciliği, 30.

FRINTBD ar NULL AND CO., LTD., EDINBURGH,

AYNI YAZAR TARAFINDAN

Daktilo ile Yazılmış Talimatlar

Kişisel Çekicilik, İrade Gücü ve Başarı

Kişisel çekiciliğin, güçlü iradenin, özgüvenin ve kendi kendine yardım veya oto-telkin yöntemlerinin geliştirilmesine yönelik on iki dersten oluşan bu kurs, yaşamda sağlık, mutluluk ve başarıyı sağlar. Kursun tamamı, her öğrencinin zihinsel yeteneklerine ve mizacına uygun olarak yazışma yoluyla tamamlanır. Bu talimatlar her hafta bir ders olarak yayınlanır. Tam Kurs, 3, 3s., posta ücreti yok.

Crown fivo, Cloth, ÿ. net. Poti free, Jr. 4^

İnsan Manyetizmi: veya Hipnotize Etme Yöntemleri.

10 levha. Yeni ve gözden geçirilmiş baskı.

İngiliz tıp doktoru genellikle muhafazakârdır ve eski görüş ve tedavi yöntemlerinden kolay kolay vazgeçmez; ancak hipnozun, zihinsel ve ruhsal hastalıkların psikonörolojik rahatsızlıkları için güvenilir bir tedavi aracı olarak, farmakolojik çaresi olmayan durumlarda, psikolojik bir araç olarak faydasını ve hatta muazzam uygulanabilirliğini görmeye başlıyor. Hastalarının iyiliği için eski moda görgü kurallarını bir kenara bırakıyor ve hipnozu uygulamada avantajlı bir şekilde kullanıyor.

Bu, alanında uzman bir yazarın mükemmel bir eseridir. Bay Costes sadece bir teorisyen değil, aynı zamanda bu konuda uzun yıllara dayanan pratik deneyime sahip biridir ve bu konuyu son derece yetkin bir şekilde ele almaktadır. Eserin girişinde, bilimin en eski zamanlardan beri kaydettiği ilerlemeye dair kısa bir özet sunmaktadır.

Fcap. ivo. Cloth, is. net. Post free, u. zr.

Pratik Hipnotist. Hipnotizma Üzerine Kısa Talimatlar. Hastalıkların Tedavisinde, Alışkanlıkların Düzeltilmesinde, İrade Gücünün ve Öz Kültürün Geliştirilmesinde Telkinin Sanatı ve Uygulaması. İki Resimli.

Hipnoz kalıcı hale geldi ve çok yakında, hastaların tıbbi maddelere yanıt vermediği durumlarda kullanılmaması, neredeyse suç teşkil eden bir ihmal olarak değerlendirilecek. . . . Bugün binlerce hasta var ve bunlar, oto-telkin veya "Yeni Düşünce Güçleri" yoluyla hem beden hem de zihin sağlığına kavuşmaları için kendilerine yardımcı olabilirler.

“Nasıl Yapılır” Kılavuzları

Kafa Okuma Yöntemleri: veya Pratik Frenoloji Kolaylaştırıldı. LN Fowler, Esq.'nin Önsözüyle. 128 sayfa. Resimli. Karton kapaklı. Fiyat xs. ; posta ücretsiz, is. ad.

Yüz Okuma Sanatı: veya Pratik Fizyonomi Kolaylaştırıldı. Karakter Okuma Bilimi ve Sanatı kısaca özetlenmiş, resimlendirilmiş ve açıklanmıştır. Bol resimli. 128 sayfa. Karton kapak. Fiyatı belirtilmemiştir.

Büyüleme Sanatı. 128 sayfa, Resimli. Karton kapaklı.

Fiyatı ; kargo ücretsiz, 2d.

Düşünerek Okuma Nasıl Yapılır? 128 sayfa, Resimli. Karton kapaklı.

Fiyatı ; kargo ücretsiz, 2d.

Not: Kitap siparişleri ve ticari yazışmaların tümü Yayınevine gönderilmelidir. Kitapların içeriğiyle ilgili mektuplar ve mesleki yazışmalar ise James Goatbs, Ph.D., FAS, Glenbeg House, Rothesay, İskoçya adresine gönderilmelidir.

MEDYUM KILAVUZLARI

R. DIMSDALE STOCKER tarafından.

Fiyatı 1*. (net), posta ücreti yok 1a. 2d. Amerikan fiyatı, 50 sent.

TELEPATİ:

ZİHİNSEL TELGRAFİK İLETİŞİM.

Nedir ve nasıl yapılır?

İnsan Nedir? Ruhsal Yaşamı—Telepatinin Mantığı—Zihnin Doğası—Zihnin Nasıl Çalıştığı—Telepatinin Uygulanması—Telepatik İletişim Örnekleri.

RUH KÜLTÜRÜ:

KİŞİSEL GELİŞİM.

Nedir ve nasıl yapılır?

Hayatın Eşitsizlikleri: Sebepleri ve Çözümleri (Geçmiş) — Varoluşun Gizemi: “YOGA”nın Çaresi (Şimdiki Zaman) — Kehanet Sanatı: “Falcılığın” Mantığı (Gelecek).

DURUGÖRÜ:

Durugörü, Psikometri ve Duruduyusal Algılama.

Nedir ve nasıl yapılır?

Ön Gözlemler—Teoride Durugörü—Uygulamada Durugörü: Olumlu Yöntemler—“Medyacılık”. Psikometri, vb. Olumsuz Yöntemler.

ZİHİNSELLİK;

Veya, ZİHİN VE İRADE EĞİTİMİ.

Nedir ve nasıl yapılır?

Mao: Dışsallığı ve İçselliği—İnsan: Hayvan ve Tanrı—Otomatik Gelişim İlkeleri—Doğru Düşünmeye Dair Basit Öneriler—Sağlık ve Mutluluk Üzerine İleri Düzey İpuçları.

FRENOMETRİ:

TELKİN YOLUYLA KENDİ KENDİNİ KÜLTÜRLEME VE BEYİN GELİŞTİRME.

Nedir ve nasıl yapılır?

Bilinç Evreleri ve Beyin Aktivitesi - Zihnin Bilimi, Kişisel Başarının Sırrı.

İYİLEŞTİRME:

ZİHİNSEL VE MANYETİK.

Nedir ve nasıl yapılır?

Zihinsel Şifanın Mantığı—İşleyiş Biçimi—Olumlama Önerileri—Manyetik Şifa, İlkeleri ve Uygulaması—Genel veya Spesifik Tedavi.

PRATİK YOGA:

Yoga Felsefesi ve Uygulaması Üzerine Tamamen Pratik Dersler Dizisi;

BİR BÖLÜMÜNÜN AYRILDIĞI ŞEYLE BİRLİKTE

FARS BÜYÜSÜ.

HA SHNU »ARA tarafından .

İÇİNDEKİLER.

Giriş bölümünde, İngiliz öğrencilere Doğu dinlerinin mistik felsefeleri tanıtılmaktadır.

Bölüm i.—Doğu Gelişim Yöntemlerinin Tanımlarını Verir ve Başarı İçin Gerekli Nitelikleri Ele Alır; Raja Yoga ve Hatha Yoga Arasındaki Farkı; Ahlaki Niteliklerin Geliştirilmesi; Nefesin Kontrolü ve Düzenlenmesi; Yoga Felsefesi ve Uygulaması.

Bölüm 2.—Mücadeleye Ulaşmayı Engelleyen Engeller; Çırak ve Ondan Beklenenler; Çırağın Uygulaması Gereken Özel Egzersizler, Nefesi Kontrol Etmenin Etkili Yöntemleri Dahil; Karmanın Meyveleri; Mücadele Yolu; İlahi Ruh.

Bölüm 3.—İnsan Anatomisi—Çeşitli Sinir Merkezleri, Gizli Etkileri; Yaşamın Merkezi; Yoginin Amacı; Arzu ve Tutku Nasıl Yok Edilebilir; Guru, Gizli Öğretmen; Nefes Egzersizleri ve Sağlık; Yoginin Ulaştığı Söylenen Güçler; Öğrenci İçin Özel Talimatlar

Bölüm 4.—Yoga Öğrencilerinin Kullandığı Çeşitli Duruşlar; Uyumun Sağlanması; Hastalıkları İyileştirmek İçin Özel Egzersizler; Nefes Düzenlemesi; Gizli Güç Elde Etmek İçin Ne Yapılmalı; Yaşam Biçimleri.

Bölüm 5. —Dört çeşit Yoga'nın açıklaması; Çağrı yöntemleri ve ne zaman yapılmaları gerektiği; Zihin Maddesi; Doğaüstü Güçlere Sahip Yarı İlahi Varlıklar; Eterde nasıl kaybolunur; Gerçek Anlayış.

Bölüm 6.—Kutsal "Om" Kelimesinin Telaffuzu; Oluşturduğu Titreşim; Kapsamlılığı; Yüce Tanrının Sembolü; Öznel Dünya; Ebedi İlkeler.

Bölüm 7.—Vücudun Lotus Çiçekleri Kısaca Tanımlanmış ve Açıklanmış; On Dört Merkez; Satva, Tamas, Ragalar, Sahasrar veya Bin Yapraklı Lotus; Tefekkür Sanatı; Yeni Düşünce ve Öneri; İnanç ve Enerji.

Bölüm 8.—Pers Büyüsü ile çok detaylı bir şekilde ilgilenir—Çeşitli egzersizler açıklanır ve uygulama zamanları konusunda özel tavsiyeler verilir; Öğrenci Alfabesi—İsimlerin Sayısal Değeri; Pers Üstadı; Zenginlik ve Başarı; Yok Olan Kişileri Etkileme; Büyü İşlemlerinde Nasıl Başarılı Olunur, vb.

Net fiyat 1 şilin, kargo ücretsiz 1 şilin 2 peni. Amerikan fiyatı 50 sent.

İNSAN AURASI

VE -

RENKLERİN ÖNEMİ.

WJ COLVILLE tarafından.

Üstat tarafından verilen son derece ilgi çekici üç konferans . Renkleri iyileştirici güç olarak kullanma, diğer adıyla Kromopati de kapsamlı bir şekilde ele alınmaktadır. Bu, şüphesiz ki, bu büyüleyici konunun halka nominal bir fiyata sunulan en eksiksiz açıklamasıdır.

Ders 1.—Temel Açıklamaları Ele Alır; Kişisel Manyetizmadan Farklı Olarak İnsan Aurasını Tanımlar. İnsan Aurasının Sınıflandırılması; İyi ve Güçlü Bir Aura Nasıl Geliştirilir ve Kullanılır; Telkin Yoluyla Sözlü ve Görsel Tedavi; Başarılı Telepatist; Zihinsel Telefon Uygulaması; Düşüncelerin Nasıl İletildiği; Zihinsel Şifa Olmadan Tedavi; Auranın Geliştirildiği Egzersiz; Renklerin Terapötik Etkileri—Kırmızı, Mavi, Sarı ve Mor.

Ders 2.—Özel Ara Eklemeler; Renk Felsefesi ve Anlamı; Renklerin Yüksek Oktavları; Renklerin Terapötik Etkilerinin Kesin Olarak Açıklanması; Yedi Piismatik Ton ve Yedi Sesli Harfle Bağlantıları ve Her Sesli Harfin Ne İfade Ettiği; Renklerin Alt Oktavları; Değerli Taş Takmak, Makul Bir Uygulama; İyi Gelişmiş Aura.

8. Ders—İnsan Aurası Sağlık ve Karakter Göstergesi Olarak, Mekân Aurası Üzerine Düşünceler; Geliştirilebilir Durugörü; Doğuştan Gelen Deha; Materyalist Hristiyanlık; Sağlık Aurası; Binaların Aurası; İlahi Sağlık Bilimi; Aurayı Nasıl Arındırabiliriz: Fiziksel Aura; Telepatistin Aurası; Aura Gücünün Düşüncesizce Harcanması; Aura Kuşağı: Cennetler ve Cehennemler; Dağılmış Aura; Gerçek Hayırsever; Mükemmel Uyum.

Fiyatı net 1 şilin, posta ücreti 1 şilin, 2 peni veya 5 senttir.

Crown 8vo-, 150 sayfa. Fiyatı 2 şilin. Net, posta ücreti ücretsiz 2 şilin 9 peni. Amerikan fiyatı, 1 dolar.

Büyüleyici Güçleriniz

Ve

Bunları Nasıl Geliştirirsiniz?

.'.'*. Talimatlar* . . ' . Nasıl Hipnotize Edilir.

FRANK H. RANDALL tarafından.

İÇİNDEKİLER.

BÖLÜM I.

Artıları ve Eksileri — Hipnotize Edici Güç Nedir? —Operatör Olmaya Uygun Kişiler — Hipnotize Edici Gücün Biçimleri.

II. BÖLÜM.

Operatör Olmak İçin Gerekli Nitelikler—Manevi, Zihinsel, Ahlaki, Fiziksel.

BÖLÜM III.

Öğrencilere Yönelik Çeşitli Nitelikler ve Tavsiyeler.

Frenolojik Tavsiyeler—En Uygun Yaş—Uygun Beslenme—Manyetik Etkiye Maruz Kalma Şartları—Manyetik Güç ve Atmosferik Etkiler.

BÖLÜM IV.

Manyetik Kuvvet ve onu aktif hale getirmek için gerekli koşullar: Gözlerin eğitimi, ellerin ve parmakların hazırlanması, ayakların durumu, solunum gücü ve zihinsel konsantrasyon.

BÖLÜM V.

Manyetik Gücü Geliştirme Yöntemleri - Manyetik Kuvvet Akışını Tetikleme - Manyetik Kuvveti Artırma - 1. ve 3. Birlikte Yapma Yöntemleri.

BÖLÜM VI.

Manyetik Kuvvetin İletimi ve Dağılımı—Geçişler: Ne oldukları ve nasıl uygulandıkları— Tam uzunlukta veya uzun geçiş—Rahatlama geçişi—Kısa veya yerel geçiş—Odaklanmış manyetizma—Temaslı ve temassız geçişler.

VII. BÖLÜM.

Manyetik Duyarlılığı Test Etmede Temel Deneyler - Manyetik Temas Noktası—Bireysellik—Fiziksel Manyetik Temas—Zihinsel Manyetik Temas

BÖLÜM VIII.

Hipnotize edici halin farklı aşamaları, evreleri veya dereceleri, kontroller veya koşullar olarak adlandırılır: Pasif Kontrol, Fiziksel Kontrol, Zihinsel Kontrol, Ruhsal Durum, Yükselmiş Durum.

BÖLÜM IX.

Hipnotik Gücünüzün Pratik Uygulamaları—Denekler Nasıl Elde Edilir—Büyüleyici Uykunun Kullanımı—Büyüleyici Uyku veya Koma Oluşturma Yöntemleri—1. Yöntem—2. Yöntem—3. Yöntem—Büyüleyici Durumdan Nasıl Kurtulunur.

BÖLÜM X.

Deney yapmak.

Bölüm I. —Deney Yapmaya Dair Notlar—Kontrollerin İşaretleri ve Göstergeleri: Fiziksel, Zihinsel, Psişik ve Yükselen.

Bölüm II.—Kontrolün İlk Aşamalarında Deney Yapmak—Sabit Fiziksel Deney—Fiziksel Deney—Zihinsel Kontrolde Deney Yapmak—İllüzyon ve Halüsinasyon—Katalepsi Oluşturmak—Katalepsinin Ortadan Kaldırılması.

BÖLÜM XI.

Bölüm I.—İçsel ve Yüksek Mesmerik Güçler—Psişik Gücün ve Psişik Duyarlılığın Fizyognomik Belirtileri.

Bölüm II.—Daha Derin Kontrol Durumlarında Deney Yapmak — Psişik veya Ruhsal Yetenekleri ve Yükselmiş Hali Geliştirmek — Derin Kontrol Durumlarını Ortadan Kaldırmak.

'GÜCÜNÜZLE BAŞARIYA NASIL ULAŞILIR?'

TİTREŞİM.

Pisagor'un öğrettiği bir sayı sistemi.

Bayan E. Dow Ballett tarafından.

Bu kitap, isimlerin ve doğum sayılarının mistik anlamını açıklıyor.

Bu sistem, titreşim ilkesine dayanan tek sistemdir. Eğer Pisagor'un teorisi, isim ve doğum yoluyla kişinin titreşimini bulmada doğruysa, renk ve diğer her şeyde de doğru olmalıdır; bir kısmı doğruysa, her şey doğrudur.

Bu kitap, başarıya ulaşmanıza yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Düşünceli bir insana, dünyanın geçmişte ona verdiği değeri, şu anda ona nasıl baktığını ve nelere ulaşabileceğini gösterir.

Kitabın içeriği kısaca şöyledir:

Tek ve Çift Sayılar: Kendi sayılarınızı nasıl bulabilirsiniz —Ünlü Harflerin Özellikleri: Sayılar Detaylı Olarak: Renkleri —Hatırlanması Gereken

Detaylar—İş Hayatı: İş hayatında, bir sokak ve numara seçerken, eş seçerken olduğu kadar dikkatli olunmalıdır—Güçlü sayılar birbirini çeker—Eş Seçimi—Adınızın Anlamı ve Ulaşabileceğiniz Şeyler—Pisagor'un On Temel Zıtlık Yasası—Vücudunuzun En Güçlü ve En Zayıf Kısmı—Sahip Olmanız Gereken Değerli Taşlar—Mineralleriniz—Bildiğiniz Bazı Çiçekler—Müziği Sizin İçin Bir Mesaj Taşıyan Besteci—Ağaçlarınız—Meyveleriniz—Sizin İçin Çalan Enstrüman—Koruyucu Meleğiniz—Aziziniz—Bazı Sembolleriniz—Sağlık Getiren Kokular.

Amerikan Fiyatı, 1 Numara.

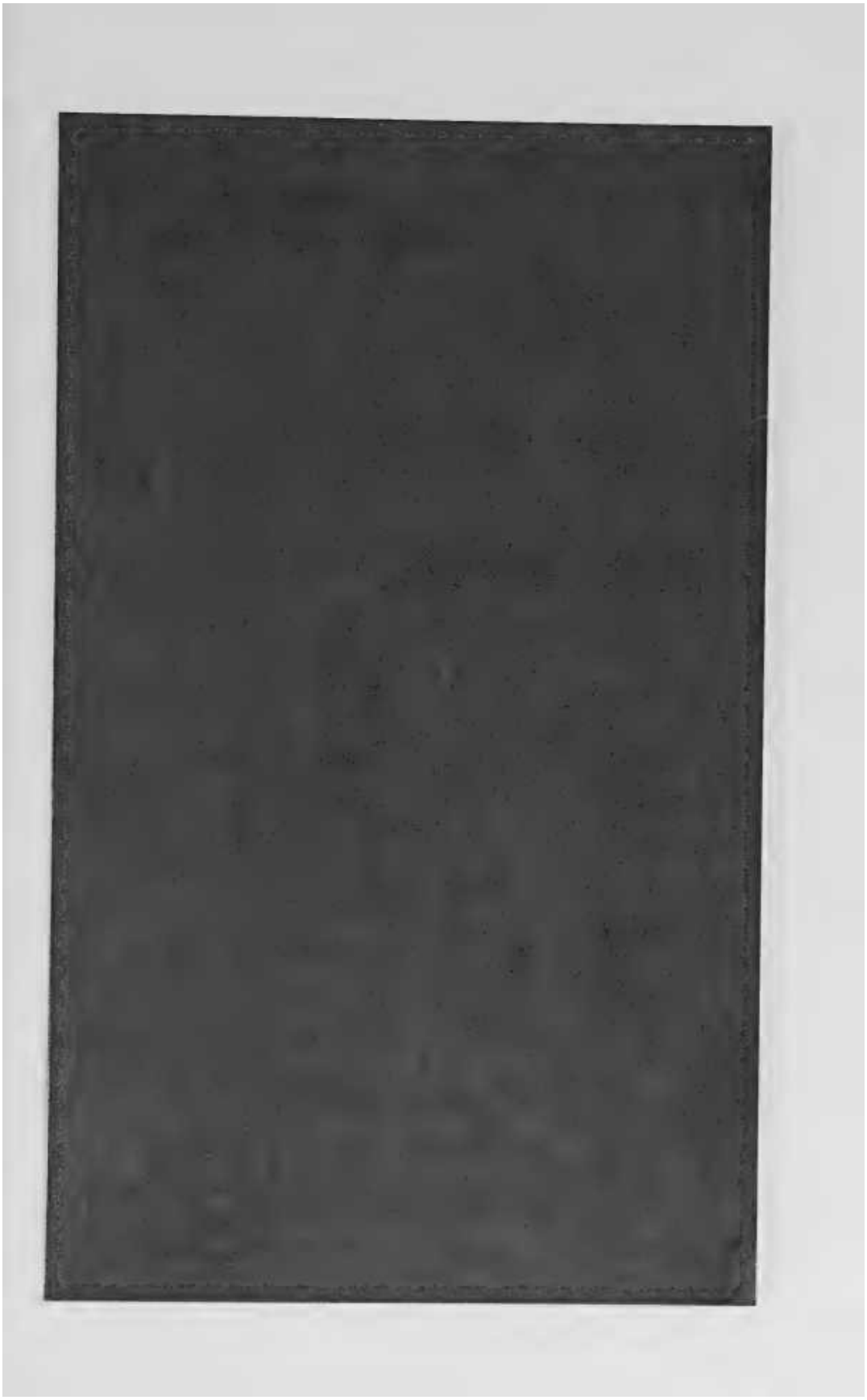

'■'■“■■

CPSIA bilgilerine www.ICGtesting.com adresinden ulaşılabilir. (IISA tarafından onaylanmıştır)

Ben. Yemin 10*23510311 17

5549911 V00008B/38/P

9 781296 560898

Bu eser, bilim insanları tarafından kültürel açıdan önemli olarak seçilmiş ve bildiğimiz kadarıyla medeniyetin bilgi tabanının bir parçasıdır. Bu eser, orijinal eserden yeniden üretilmiş olup, orijinaline mümkün olduğunca sadık kalmıştır. Bu nedenle, eserde orijinal telif hakkı referanslarını, kütüphane damgalarını (çünkü bu eserlerin çoğu dünyanın en önemli kütüphanelerinde muhafaza edilmiştir) ve diğer notasyonları göreceksiniz.

Bu eser Amerika Birleşik Devletleri'nde ve muhtemelen diğer ülkelerde kamu malı niteliğindedir. Amerika Birleşik Devletleri içinde, bu eseri özgürce kopyalayabilir ve dağıtabilirsiniz, çünkü hiçbir kurum (bireysel veya kurumsal) eserin tamamı üzerinde telif hakkına sahip değildir.

Tarihi bir eserin kopyası olarak, bu çalışma eksik veya bulanık sayfalar, kötü resimler, hatalı işaretler vb. içerebilir. Bilim insanları, ve biz de aynı fikirdeyiz, bu eserin korunması, çoğaltılması ve genel olarak halka sunulması için yeterince önemli olduğuna inanıyoruz. Koruma sürecine verdiğiniz destek için teşekkür ederiz ve bu bilginin canlı ve güncel kalmasında önemli bir rol oynadığınız için minnettarız.